

Fremsat den 6. februar 2019 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om anvendelse af multilateral konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning

§ 1. Bestemmelserne i multilateral konvention af 24. november 2016 til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning, jf. bilag 1, kan anvendes på de dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er nævnt i bilag 3, jf. dog stk. 2. 1. pkt. kan endvidere anvendes på Overenskomst af 14. marts 2018 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Armenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Stk. 2. Der foretages ved ratifikation af konventionen de valg, der er nævnt i bilag 2.

§ 2. For medlemmer af et voldgiftspanel nedsat i medfør af konventionens del VI (Voldgift) og for en direkte berørt person og dennes repræsentant finder straffelovens §§ 152 og 152 e tilsvarende anvendelse. Sagerne er undergivet offentlig påtale.

§ 3. Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Multilateral konvention af 24. november 2016 til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forebyggelse af skatteudhuling og overskudsflytning har følgende ordlyd:

Oversættelse

MULTILATERAL CONVENTION TO IMPLEMENT TAX TREATY RELATED MEASURES TO PREVENT BASE EROSION AND PROFIT SHIFTING

The Parties to this Convention,

Recognising that governments lose substantial corporate tax revenue because of aggressive international tax planning that has the effect of artificially shifting profits to locations where they are subject to non-taxation or reduced taxation;

Mindful that base erosion and profit shifting (hereinafter referred to as "BEPS") is a pressing issue not only for industrialised countries but also for emerging economies and developing countries;

Recognising the importance of ensuring that profits are taxed where substantive economic activities generating the profits are carried out and where value is created;

Welcoming the package of measures developed under the OECD/G20 BEPS project (hereinafter referred to as the "OECD/G20 BEPS package");

Noting that the OECD/G20 BEPS package included tax treaty-related measures to address certain hybrid mismatch arrangements, prevent treaty abuse, address artificial avoidance of permanent establishment status, and improve dispute resolution;

MULTILATERAL KONVENTION TIL GENNEMFØRELSE AF TILTAG I DOBBELTBESKATNINGSOVERENSKOMSTER TIL FORHINDRING AF SKATTEUDHULING OG OVERSKUDSFLYTNING

Parterne i denne konvention,

Som anerkender, at landene mister betydelige selskabsskatteindtægter på grund af aggressiv international skatteplanlægning, der medfører, at overskud kunstigt flyttes til steder, hvor det ikke er genstand for beskatning eller er genstand for nedsat beskatning,

Som er opmærksomme på, at skatteudhuling og overskudsflytning (herefter omtalt som "BEPS") er et presserende spørgsmål ikke alene for industrialiserede lande, men også for mellemindkomstlande og udviklingslande,

Som anerkender betydningen af at sikre, at overskud beskattes der, hvor den substantielle økonomiske virksomhed, som genererer overskuddet, finder sted, og hvor værdien skabes,

Som hilser den pakke af tiltag, som er udviklet under OECD/G20 BEPS-projektet (herefter omtalt som "OECD/G20 BEPS-pakken), velkommen,

Som noterer sig, at OECD/G20 BEPS-pakken omfattede tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster rettet mod visse arrangementer til udnyttelse forskelle i reglerne for hybride enheder, tiltag til forhindring af misbrug af overenskomster, tiltag rettet mod kunstig omgåelse af reglerne for fast drifts-

Conscious of the need to ensure swift, co-ordinated and consistent implementation of the treaty-related BEPS measures in a multilateral context;

Noting the need to ensure that existing agreements for the avoidance of double taxation on income are interpreted to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by those agreements without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in those agreements for the indirect benefit of residents of third jurisdictions);

Recognising the need for an effective mechanism to implement agreed changes in a synchronised and efficient manner across the network of existing agreements for the avoidance of double taxation on income without the need to bilaterally renegotiate each such agreement;

Have agreed as follows:

PART I
SCOPE AND INTERPRETATION OF TERMS

Article 1
Scope of the Convention

This Convention modifies all Covered Tax Agreements as defined in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms).

Article 2

sted og tiltag til forbedring af muligheden for at løse tvister,

Som er bevidste om behovet for at sikre en hurtig, koordineret og konsekvent gennemførelse af BEPS-tiltagene i dobbeltbeskatningsoverenskomster i en multilateral sammenhæng,

Som noterer sig behovet for at sikre, at gældende aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning af indkomst fortolkes sådan, at dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter omfattet af disse aftaler ophæves, uden at der skabes mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteundgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af aftaler med henblik på at opnå lempelser, som disse aftaler giver mulighed for, til indirekte fordel for personer, der er hjemmehørende i tredje-jurisdiktioner),

Som anerkender behovet for en virksomhedsfuld mekanisme for et gennemføre de ændringer, der er enighed om, på synkroniseret og effektiv vis på tværs af netværket af gældende aftaler til undgåelse af dobbeltbeskatning af indkomst uden behov for, at hver sådan aftale bilateralt genforhandles,

Er blevet enige om følgende:

DEL I
ANVENDELSESOMRÅDE OG FORTOLK-
NING AF UDTRYK

Artikel 1
Konventionens anvendelsesområde

Denne konvention ændrer alle omfattede skatteaftaler som defineret i artikel 2 (Fortolkning af udtryk), stk. 1, litra a.

Artikel 2

Interpretation of Terms

1. For the purpose of this Convention, the following definitions apply:

a) The term “Covered Tax Agreement” means an agreement for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income (whether or not other taxes are also covered):

i) that is in force between two or more:

A) Parties; and/or

B) jurisdictions or territories which are parties to an agreement described above and for whose international relations a Party is responsible; and

ii) with respect to which each such Party has made a notification to the Depository listing the agreement as well as any amending or accompanying instruments thereto (identified by title, names of the parties, date of signature, and, if applicable at the time of the notification, date of entry into force) as an agreement which it wishes to be covered by this Convention.

b) The term “Party” means:

i) A State for which this Convention is in force pursuant to Article 34 (Entry into Force); or

ii) A jurisdiction which has signed this Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval) and for which this Convention is in force pursuant to Article 34 (Entry into Force).

c) The term “Contracting Jurisdiction” means a party to a Covered Tax Agreement.

d) The term “Signatory” means a State or jurisdiction which has signed this Convention but for which the Convention is not yet in force.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Party, any term not defined herein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the relevant Covered Tax Agreement.

Fortolkning af udtryk

1. Ved anvendelsen af denne konvention gælder følgende definitioner:

a) Udtrykket “omfattet skatteaftale” betyder en aftale om undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter (uanset om andre skatter også er omfattet)

i) som er i kraft mellem to eller flere

A) parter, og/eller

B) jurisdiktioner eller territorier, som er part i en aftale som nævnt ovenfor, og for hvis internationale forhold en part er ansvarlig, og

ii) med hensyn til hvilken hver sådan part har foretaget en notifikation til depositaren, hvori aftalen såvel som alle ændrings- eller ledsagedokumenter oplystes (med angivelse af titel, parternes navne, tidspunkt for undertegnelse samt tidspunkt for ikrafttrædelse, hvis dette gælder på notifikationsstidspunktet) som en aftale, som den pågældende part ønsker omfattet af denne konvention.

b) Udtrykket “part” betyder

i) en stat, for hvilken denne konvention er i kraft efter artikel 34 (Ikrafttrædelse), eller

ii) en jurisdiktion, som har undertegnet denne konvention efter artikel 27 (Undertegnelse og ratifikation, accept eller godkendelse), stk. 1, litra b eller c, og for hvilken denne konvention er i kraft efter artikel 34 (Ikrafttrædelse).

c) Udtrykket “kontraherende jurisdiktion” betyder en part i en omfattet skatteaftale.

d) Udtrykket “underskriver” betyder en stat eller jurisdiktion, som har undertegnet denne konvention, men for hvilken konventionen endnu ikke er i kraft.

2. Ved en parts anvendelse af denne konvention skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, til enhver tid tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt efter den relevante omfattede skatteaftale, medmindre andet følger af sammenhængen.

PART II HYBRID MISMATCHES

Article 3 Transparent Entities

1. For the purposes of a Covered Tax Agreement, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting Jurisdiction shall be considered to be income of a resident of a Contracting Jurisdiction but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that Contracting Jurisdiction, as the income of a resident of that Contracting Jurisdiction.

2. Provisions of a Covered Tax Agreement that require a Contracting Jurisdiction to exempt from income tax or provide a deduction or credit equal to the income tax paid with respect to income derived by a resident of that Contracting Jurisdiction which may be taxed in the other Contracting Jurisdiction according to the provisions of the Covered Tax Agreement shall not apply to the extent that such provisions allow taxation by that other Contracting Jurisdiction solely because the income is also income derived by a resident of that other Contracting Jurisdiction.

3. With respect to Covered Tax Agreements for which one or more Parties has made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents), the following sentence will be added at the end of paragraph 1: "In no case shall the provisions of this paragraph be construed to affect a Contracting Jurisdiction's right to tax the residents of that Contracting Jurisdiction."

DEL II FORSKELLE I REGLERNE FOR HYBRIDE ENHEDER

Artikel 3 Transparente enheder

1. Ved anvendelsen af en omfattet skatteaftale skal indkomst, som erhverves af eller gennem en enhed eller et arrangement, der behandles som helt eller delvist skattemæssigt transparent efter skatte-lovgivningen i en af de kontraherende jurisdiktioner, anses for at være indkomst for en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, men kun i det omfang at indkomsten ved beskatningen i denne kontraherende jurisdiktion behandles som indkomst for en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion.

2. Bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som pålægger en kontraherende jurisdiktion at fritage for indkomstskat, eller som giver fradrag eller credit svarende til den betalte indkomstskat med hensyn til indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, og som kan beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion efter bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, finder ikke anvendelse i det omfang, at sådanne bestemmelser alene muliggør beskatning i denne anden kontraherende jurisdiktion, fordi indkomsten også er indkomst erhvervet af en person, som er hjemmehørende i denne anden kontraherende jurisdiktion.

3. For så vidt angår omfattede skatteaftaler, hvor en eller flere parter har taget forbehold som nævnt i artikel 11 (Anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer), stk. 3, litra a, tilføjes følgende sætning til stk. 1: "I intet tilfælde kan bestemmelserne i dette stykke fortolkes sådan, at de berører en kontraherende jurisdiktions ret til beskatte personer, der er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion."

4. Paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement to the extent that they address whether income derived by or through entities or arrangements that are treated as fiscally transparent under the tax law of either Contracting Jurisdiction (whether through a general rule or by identifying in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements) shall be treated as income of a resident of a Contracting Jurisdiction.

5. A Party may reserve the right:

a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;

b) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4;

c) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which denies treaty benefits in the case of income derived by or through an entity or arrangement established in a third jurisdiction;

d) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements;

e) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements and denies treaty benefits in the case of income derived by or through an entity or arrangement established in a third jurisdiction;

f) for paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements;

g) for paragraph 1 to apply only to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 4 which identifies in detail

4. Stk. 1 (som dette måtte være ændret ved stk. 3) finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale i det omfang, at disse bestemmer, hvorvidt indkomst erhvervet af eller gennem enheder eller arrangementer, der behandles som skattemæssigt transparente efter skattelovgivningen i en af de kontraherende jurisdiktioner (ved en generel regel eller ved en detaljeret identifikation af særlige mønstre og typer af enheder eller arrangementer), behandles som indkomst for en person, der er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion.

5. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler,

b) ikke at anvende stk. 1 på de af sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4,

c) ikke at anvende stk. 1 på de af sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, som afskærer fra aftalefordele i tilfælde af indkomst erhvervet af eller gennem en enhed eller et arrangement etableret i en tredje jurisdiktion,

d) ikke at anvende stk. 1 på de af sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, som i detaljer identificerer behandlingen af særlige mønstre og typer af enheder eller arrangementer,

e) ikke at anvende stk. 1 på de af sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, som i detaljer identificerer behandlingen af bestemte mønstre og typer af enheder eller arrangementer, og som afskærer fra aftalefordele i tilfælde af indkomst erhvervet af eller gennem en enhed eller et arrangement etableret i en tredje jurisdiktion,

f) ikke at anvende stk. 2 på sine omfattede skatteaftaler,

g) kun at anvende stk. 1 på de af sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, som i detaljer identificere

the treatment of specific fact patterns and types of entities or arrangements.

6. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 5 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 4 that is not subject to a reservation under subparagraphs c) through e) of paragraph 5, and if so, the article and paragraph number of each such provision. In the case of a Party that has made the reservation described in subparagraph g) of paragraph 5, the notification pursuant to the preceding sentence shall be limited to Covered Tax Agreements that are subject to that reservation. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) to the extent provided in paragraph 4. In other cases, paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3) shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1 (as it may be modified by paragraph 3).

Article 4
Dual Resident Entities

1. Where by reason of the provisions of a Covered Tax Agreement a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting Jurisdiction of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Covered Tax Agreement, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by the Covered Tax Agreement except to the extent and in such manner as may be

rer behandlingen af særlige mønstre og typer af enheder eller arrangementer.

6. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 5, litra a eller b, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, som ikke er omfattet af forbehold efter stk. 5, litra c-e, og i så fald angive artikel og stykke i hver sådan bestemmelse. Når en part har taget forbehold som nævnt i stk. 5, litra g, skal notifikationen efter foregående sætning begrænses til omfattede skatteaftaler, som er omfattet af dette forbehold. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse af bestemmelserne i stk. 1 (som dette måtte være ændret ved stk. 3) i det omfang, der følger af stk. 4. I andre tilfælde erstatter stk. 1 (som dette måtte være ændret ved stk. 3) kun bestemmelserne i den omfattede skatteaftale i det omfang, at disse bestemmelser ikke er forenelige med stk. 1 (som dette måtte være ændret ved stk. 3).

Artikel 4
Dobbeltdomicilerede enheder

1. Når en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i en omfattet skatteaftale er hjemmehørende i mere end én kontraherende jurisdiktion, skal de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder søge ved gensidig aftale at bestemme, i hvilken af de kontraherende jurisdiktioner en sådan person skal anses for at være hjemmehørende ved anvendelse af den omfattede skatteaftale, idet der tages hensyn til den virkelige ledelses sæde, stedet hvor et selskab er registreret eller på anden måde oprettet samt alle andre relevante forhold. I fravær af en sådan aftale er en sådan person alene berettiget til lempelser eller skattefritagelser, som den omfattede skatteaftale giver adgang til, i det omfang og på den måde, som de kontraherende juris-

agreed upon by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide rules for determining whether a person other than an individual shall be treated as a resident of one of the Contracting Jurisdictions in cases in which that person would otherwise be treated as a resident of more than one Contracting Jurisdiction. Paragraph 1 shall not apply, however, to provisions of a Covered Tax Agreement specifically addressing the residence of companies participating in dual-listed company arrangements.

3. A Party may reserve the right:

a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;

b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence;

c) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by denying treaty benefits without requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence;

d) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already address cases where a person other than an individual is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by requiring the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to endeavour to reach mutual agreement on a single Contracting Jurisdiction of residence, and that set out the treatment of that per-

diktions kompetente myndigheder måtte træffe aftale om.

2. Stk. 1 finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, der fastsætter regler til bestemmelse af, om en ikke-fysisk person skal betragtes som hjemmehørende i en af de kontraherende jurisdiktioner i tilfælde, hvor denne person ellers ville blive betragtet som hjemmehørende i mere end én kontraherende jurisdiktion. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som særligt omhandler skattemæssigt hjemsted for selskaber, der deltager i arrangementer for ”dual-listed companies”.

3. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler,

b) ikke at anvende artiklen som helhed på de af sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder regler om tilfælde, hvor en ikke-fysisk person er hjemmehørende i mere end én kontraherende jurisdiktion, sådan at de kontraherende jurisdiktions kompetente myndigheder pålægges at søge at indgå en gensidig aftale om, i hvilken kontraherende jurisdiktion den pågældende er hjemmehørende,

c) ikke at anvende artiklen som helhed på de af sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder regler om tilfælde, hvor en ikke-fysisk person er hjemmehørende i mere end én kontraherende jurisdiktion, sådan at aftalefordele nægtes, uden at de kontraherende jurisdiktions kompetente myndigheder pålægges at søge at indgå en gensidig aftale om, i hvilken kontraherende jurisdiktion den pågældende er hjemmehørende,

d) ikke at anvende artiklen som helhed på de af sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder regler om tilfælde, hvor en ikke-fysisk person er hjemmehørende i mere end én kontraherende jurisdiktion, sådan at de kontraherende jurisdiktions kompetente myndigheder pålægges at søge at indgå en gensidig aftale om, i hvilken kontraherende jurisdiktion den pågældende er hjemmehørende,

son under the Covered Tax Agreement where such an agreement cannot be reached;

e) to replace the last sentence of paragraph 1 with the following text for the purposes of its Covered Tax Agreements: “In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by the Covered Tax Agreement.”;

f) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements with Parties that have made the reservation described in subparagraph e).

4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2 that is not subject to a reservation under subparagraphs b) through d) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

Article 5

Application of Methods for Elimination of Double Taxation

1. A Party may choose to apply either paragraphs 2 and 3 (Option A), paragraphs 4 and 5 (Option B), or paragraphs 6 and 7 (Option C), or may choose to apply none of the Options. Where each Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement chooses a different Option (or where one Contracting Jurisdiction chooses to apply an Option and the other chooses to apply none of the Options), the Option chosen by each Contracting Jurisdiction shall apply with respect to its own residents.

og som fastsætter, hvordan en sådan person behandles, hvis en sådan aftale ikke kan indgås,

e) at erstatte den sidste sætning i stk. 1 med følgende tekst ved anvendelsen af omfattede skatteaftaler: ”I fravær af en sådan aftale er en sådan person ikke berettiget til nogen lempelse eller skattefritagelse, som den omfattede skatteaftale giver mulighed for.”,

f) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler med parter, som har taget forbehold som nævnt i litra e.

4. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 3, litra a, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 2, som ikke er omfattet af forbehold efter stk. 3, litra b-d, og i så fald angive artikel og stykke i hver sådan bestemmelse. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse af bestemmelserne i stk. 1. I andre tilfælde erstatter stk. 1 kun bestemmelserne i den omfattede skatteaftale i det omfang, at disse bestemmelser ikke er forenelige med stk. 1.

Artikel 5

Anvendelse af metoder for ophævelse af dobbeltbeskatning

1. En part kan vælge at anvende enten stk. 2 og 3 (valgmulighed A), stk. 4 og 5 (valgmulighed B) eller stk. 6 og 7 (valgmulighed C), eller kan vælge ikke at anvende nogen af mulighederne. Hvis de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået en omfattet skatteaftale, hver især vælger forskellige muligheder (eller hvis en kontraherende jurisdiktion vælger at anvende en mulighed, og den anden vælger ikke at anvende nogen af mulighederne), finder den mulighed, som de kontraherende jurisdiktioner hver især har valgt, anvendelse på personer, der er hjemmehørende i den pågældende jurisdiktion.

Option A

2. Provisions of a Covered Tax Agreement that would otherwise exempt income derived or capital owned by a resident of a Contracting Jurisdiction from tax in that Contracting Jurisdiction for the purpose of eliminating double taxation shall not apply where the other Contracting Jurisdiction applies the provisions of the Covered Tax Agreement to exempt such income or capital from tax or to limit the rate at which such income or capital may be taxed. In the latter case, the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow as a deduction from the tax on the income or capital of that resident an amount equal to the tax paid in that other Contracting Jurisdiction. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income or capital which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

3. Paragraph 2 shall apply to a Covered Tax Agreement that would otherwise require a Contracting Jurisdiction to exempt income or capital described in that paragraph.

Option B

4. Provisions of a Covered Tax Agreement that would otherwise exempt income derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from tax in that Contracting Jurisdiction for the purpose of eliminating double taxation because such income is treated as a dividend by that Contracting Jurisdiction shall not apply where such income gives rise to a deduction for the purpose of determining the taxable profits of a resident of the other Contracting Jurisdiction under the laws of that other Contracting Jurisdiction. In such case, the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in that other Contracting Jurisdiction. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is

Valgmulighed A

2. Bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som ellers ville fritage indkomst erhvervet eller formue ejet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, for beskatning i denne kontraherende jurisdiktion ved ophævelse af dobbeltbeskatning, finder ikke anvendelse, hvis den anden kontraherende jurisdiktion anvender bestemmelserne i den omfattede skatteaftale til at fritage sådan indkomst eller formue for beskatning eller til at begrænse den sats, som sådan indkomst eller formue kan beskattes efter. I sidstnævnte tilfælde skal den førstnævnte kontraherende jurisdiktion give fradrag i den pågældende persons indkomstskat eller formueskat svarende til den skat, der er betalt i den anden kontraherende jurisdiktion. Sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af skatten som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst eller formue, som kan beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion.

3. Stk. 2 finder anvendelse på en omfattet skatteaftale, som ellers ville pålægge en kontraherende jurisdiktion at fritage indkomst eller formue som nævnt i det pågældende stykke.

Valgmulighed B

4. Bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som ellers ville fritage indkomst erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, for beskatning i denne kontraherende jurisdiktion ved ophævelse af dobbeltbeskatning, fordi sådan indkomst betragtes som udbytte af denne kontraherende jurisdiktion, finder ikke anvendelse, hvis sådan indkomst efter lovgivningen i den anden kontraherende jurisdiktion er fradragsberettiget ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste for en person, som er hjemmehørende i denne anden kontraherende jurisdiktion. I så fald skal den førstnævnte kontraherende jurisdiktion give fradrag i den pågældende persons indkomstskat svarende til den skat, der er betalt i den anden kontraherende jurisdiktion. Sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af skatten som beregnet inden

attributable to such income which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

5. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement that would otherwise require a Contracting Jurisdiction to exempt income described in that paragraph.

Option C

6. a) Where a resident of a Contracting Jurisdiction derives income or owns capital which may be taxed in the other Contracting Jurisdiction in accordance with the provisions of a Covered Tax Agreement (except to the extent that these provisions allow taxation by that other Contracting Jurisdiction solely because the income is also income derived by a resident of that other Contracting Jurisdiction), the first-mentioned Contracting Jurisdiction shall allow:

i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other Contracting Jurisdiction;

ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in that other Contracting Jurisdiction.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or the capital which may be taxed in that other Contracting Jurisdiction.

b) Where in accordance with any provision of the Covered Tax Agreement income derived or capital owned by a resident of a Contracting Jurisdiction is exempt from tax in that Contracting Jurisdiction, such Contracting Jurisdiction may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

7. Paragraph 6 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that, for purposes of

fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion.

5. Stk. 4 finder anvendelse på en omfattet skatteaftale, som ellers ville pålægge en kontraherende jurisdiktion at fritage indkomst som nævnt i det pågældende stykke.

Valgmulighed C

6. a) Når en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i en omfattet skatteaftale kan beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion (bortset fra tilfælde, hvor disse bestemmelser alene muliggør beskatning i den anden kontraherende jurisdiktion, fordi indkomsten også er indkomst erhvervet af en person, der er hjemmehørende i denne anden kontraherende jurisdiktion), skal den førstnævnte kontraherende jurisdiktion give

i) fradrag i den pågældende persons indkomstskat svarende til den indkomstskat, der er betalt i den anden kontraherende jurisdiktion,

ii) fradrag i den pågældende persons formueskat svarende til den formueskat, der er betalt i den anden kontraherende jurisdiktion.

Sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten som beregnet inden fradraget er givet, der kan henføres til den indkomst eller formue, som kan beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion.

b) Når indkomst erhvervet eller formue ejet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, er fritaget for beskatning i denne kontraherende jurisdiktion efter bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, kan denne kontraherende jurisdiktion tage hensyn til den fritagne indkomst eller formue ved beregningen af skatten af den resterende indkomst eller formue for en sådan person.

7. Stk. 6 finder anvendelse i stedet for bestemmelser i en omfattet skatteaftale, der ved ophævel-

eliminating double taxation, require a Contracting Jurisdiction to exempt from tax in that Contracting Jurisdiction income derived or capital owned by a resident of that Contracting Jurisdiction which, in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, may be taxed in the other Contracting Jurisdiction.

8. A Party that does not choose to apply an Option under paragraph 1 may reserve the right for the entirety of this Article not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or with respect to all of its Covered Tax Agreements).

9. A Party that does not choose to apply Option C may reserve the right, with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or with respect to all of its Covered Tax Agreements), not to permit the other Contracting Jurisdiction(s) to apply Option C.

10. Each Party that chooses to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depositary of its choice of Option. Such notification shall also include:

a) in the case of a Party that chooses to apply Option A, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision;

b) in the case of a Party that chooses to apply Option B, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision;

c) in the case of a Party that chooses to apply Option C, the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 7, as well as the article and paragraph number of each such provision.

An Option shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where the Party

se af dobbeltbeskatning pålægger en kontraherende jurisdiktion at fritage indkomst erhvervet eller formue ejet af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, for beskatning, når denne indkomst eller formue efter bestemmelserne i den omfattede skatteaftale kan beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion.

8. En part, som ikke vælger at anvende en valgmulighed efter stk. 1, kan forbeholde sig ret til ikke at anvende artiklen som helhed på en eller flere omfattede skatteaftaler, som er nærmere angivet, (eller på alle sine omfattede skatteaftaler).

9. En part, som ikke vælger at anvende valgmulighed C, kan for en eller flere omfattede skatteaftaler, som er nærmere angivet, (eller for alle sine omfattede skatteaftaler) forbeholde sig ret til ikke at tillade den anden eller de andre kontraherende jurisdiktion(er) at anvende valgmulighed C.

10. Hver part, som vælger at anvende en valgmulighed efter stk. 1, skal notificere depositaren om den valgte mulighed. En sådan notifikation skal også indeholde

a) når en part vælger at anvende valgmulighed A, en liste over dens omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 3, med angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse,

b) når en part vælger at anvende valgmulighed B, en liste over dens omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 5, med angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse,

c) når en part vælger at anvende valgmulighed C, en liste over dens omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 7, med angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse.

En valgmulighed finder kun anvendelse på en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, når den part, der har valgt denne mulighed, har foretaget en så-

that has chosen to apply that Option has made such a notification with respect to that provision.

PART III TREATY ABUSE

Article 6 Purpose of a Covered Tax Agreement

1. A Covered Tax Agreement shall be modified to include the following preamble text:

“Intending to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by this agreement without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this agreement for the indirect benefit of residents of third jurisdictions),”.

2. The text described in paragraph 1 shall be included in a Covered Tax Agreement in place of or in the absence of preamble language of the Covered Tax Agreement referring to an intent to eliminate double taxation, whether or not that language also refers to the intent not to create opportunities for non-taxation or reduced taxation.

3. A Party may also choose to include the following preamble text with respect to its Covered Tax Agreements that do not contain preamble language referring to a desire to develop an economic relationship or to enhance co-operation in tax matters:

“Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters,”.

4. A Party may reserve the right for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain preamble language describing the intent of the Contracting Jurisdictions to eliminate double taxation without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation, whether that lan-

dan notifikation med hensyn til denne bestemmelse.

DEL III MISBRUG AF AFTALER

Artikel 6 Formål med en omfattet skatteaftale

1. En omfattet skatteaftale skal ændres, således at den kommer til at indeholde følgende præambel:

“Der har til hensigt at ophæve dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter, som er omfattet af denne overenskomst, uden at skabe muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteomgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå de lempelser, som denne overenskomst giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i tredje-jurisdiktioner),”.

2. Teksten som nævnt i stk. 1 skal indsættes i en omfattet skatteaftale i stedet for eller i fravær af en præambel i den omfattede skatteaftale, der omtaler en hensigt til at ophæve dobbeltbeskatning, uanset om ordlyden også omtaler hensigten om ikke at skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning.

3. En part kan også vælge at indsætte følgende præambel med hensyn til sine omfattede skatteaftaler, som ikke indeholder en præambel, der omtaler et ønske om at udvikle økonomisk forbindelser eller at styrke samarbejde om skatteforhold:

“Som ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold,”.

4. En part kan forbeholde sig ret til ikke at anvende stk. 1 på sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder en præambel, der angiver de kontraherende jurisdiktioners hensigt om at ophæve dobbeltbeskatning uden at skabe muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning, uanset om

guage is limited to cases of tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in the Covered Tax Agreement for the indirect benefit of residents of third jurisdictions) or applies more broadly.

5. Each Party shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements, other than those that are within the scope of a reservation under paragraph 4, contains preamble language described in paragraph 2, and if so, the text of the relevant preambular paragraph. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that preamble language, such preamble language shall be replaced by the text described in paragraph 1. In other cases, the text described in paragraph 1 shall be included in addition to the existing preamble language.

6. Each Party that chooses to apply paragraph 3 shall notify the Depositary of its choice. Such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements that do not already contain preamble language referring to a desire to develop an economic relationship or to enhance co-operation in tax matters. The text described in paragraph 3 shall be included in a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply that paragraph and have made such a notification with respect to the Covered Tax Agreement.

Article 7
Prevention of Treaty Abuse

1. Notwithstanding any provisions of a Covered Tax Agreement, a benefit under the Covered Tax Agreement shall not be granted in respect of an item of income or capital if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that be-

ordlyden begrænser sig til sager om skatteunddragelse eller skatteomgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå de lempelser, som denne overenskomst giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i tredje-jurisdiktioner), eller om ordlyden gælder mere bredt.

5. Hver part skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler, bortset fra dem, der falder inden for et forbehold efter stk. 4, indeholder en præambel med en ordlyd som nævnt i stk. 2 og i så fald med angivelse af teksten i det relevante præambulære stykke. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til præambelens ordlyd, skal denne ordlyd erstattes af teksten som nævnt i stk. 1. I andre tilfælde skal teksten som nævnt i stk. 1 medtages i tillæg til ordlyden af den gældende præambel.

6. Hver part, der vælger at anvende stk. 3, skal notificere depositaren om sit valg. En sådan notifikation skal også omfatte en liste over omfattede skatteaftaler, som ikke allerede indeholder en præambel med en ordlyd, som omtaler et ønske om at udvikle en økonomisk forbindelse eller at styrke samarbejde om skatteforhold. Teksten som nævnt i stk. 3 skal kun medtages i en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har valgt at anvende dette stykke og har foretaget en sådan notifikation med hensyn til den omfattede skatteaftale.

Artikel 7
Forhindring af misbrug af aftaler

1. Uanset de øvrige bestemmelser i en omfattet skatteaftale gives der ikke fordele efter den omfattede skatteaftale med hensyn til indkomst eller formue, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, som direkte eller indirekte medførte denne fordel, med-

nefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of the Covered Tax Agreement.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits.

3. A Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 15 may also choose to apply paragraph 4 with respect to its Covered Tax Agreements.

4. Where a benefit under a Covered Tax Agreement is denied to a person under provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention) that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits, the competent authority of the Contracting Jurisdiction that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income or capital, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted to that person in the absence of the transaction or arrangement. The competent authority of the Contracting Jurisdiction to which a request has been made under this paragraph by a resident of the other Contracting Jurisdiction shall consult with the competent authority of that other Contracting Jurisdiction before rejecting the request.

mindre det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i den omfattede skatteaftale.

2. Stk. 1 finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som helt eller delvis afskærer adgangen til de fordele, der ellers ville kunne opnås efter den omfattede skatteaftale, når hovedformålet eller et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, eller for en person involveret i et arrangement eller en transaktion, var at opnå disse fordele.

3. En part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 15, litra a, kan også vælge at anvende stk. 4 med hensyn til sine omfattede skatteaftaler.

4. Når en fordel efter en omfattet skatteaftale afslås over for en person efter bestemmelser i den omfattede skatteaftale (som denne måtte være ændret ved denne konvention), som helt eller delvist afskærer de fordele, som ellers ville blive givet efter den omfattede skatteaftale, når hovedformålet eller et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, eller for en person involveret i et arrangement eller en transaktion, var at opnå disse fordele, skal den kontraherende jurisdiktions kompetente myndighed, som ellers skulle have givet denne fordel, alligevel anse denne person for at være berettiget til denne fordel eller til andre fordele med hensyn til en bestemt indkomst eller formue, hvis denne kompetente myndighed efter anmodning fra den pågældende person og efter at have taget de relevante fakta og omstændigheder i betragtning bestemmer, at sådanne fordele ville være blevet givet til denne person i fravær af transaktionen eller arrangementet. Den kontraherende jurisdiktions kompetente myndighed, til hvilken en anmodning efter dette stykke er fremsat af en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende jurisdiktion, skal konsultere den anden kon-

5. Paragraph 4 shall apply to provisions of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention) that deny all or part of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits.

6. A Party may also choose to apply the provisions contained in paragraphs 8 through 13 (hereinafter referred to as the "Simplified Limitation on Benefits Provision") to its Covered Tax Agreements by making the notification described in subparagraph c) of paragraph 17. The Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply with respect to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply it.

7. In cases where some but not all of the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6, then, notwithstanding the provisions of that paragraph, the Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply with respect to the granting of benefits under the Covered Tax Agreement:

a) by all Contracting Jurisdictions, if all of the Contracting Jurisdictions that do not choose pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision agree to such application by choosing to apply this subparagraph and notifying the Depositary accordingly; or

b) only by the Contracting Jurisdictions that choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision, if all of the Contracting Jurisdictions that do not choose pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision agree to such application by choosing to apply this

traherende jurisdiktions kompetente myndighed, inden anmodningen afslås.

5. Stk. 4 finder anvendelse på bestemmelser i en omfattet skatteaftale (som denne måtte være ændret ved denne konvention), som helt eller delvist afskærer de fordele, som ellers ville blive givet efter den omfattede skatteaftale, når hovedformålet eller et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, eller for en person involveret i et arrangement eller en transaktion, var at opnå disse fordele.

6. En part kan også vælge at anvende bestemmelserne i stk. 8-13 (herefter omtalt som "den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele") på sine omfattede skatteaftaler ved at foretage en notifikation som nævnt i stk. 17, litra c. Den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele skal kun gælde for en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har valgt at anvende den.

7. I tilfælde hvor nogle, men ikke alle, kontraherende jurisdiktioner i en omfattet skatteaftale vælger at anvende den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele efter stk. 6, anvendes den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele uanset bestemmelserne i det nævnte stykke ved tildeling af fordele efter den omfattede skatteaftale

a) af alle kontraherende jurisdiktioner, hvis samtlige de kontraherende jurisdiktioner, som ikke vælger at anvende den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele efter stk. 6, tilslutter sig en sådan anvendelse ved at vælge at anvende dette litra og notificere depositaren i overensstemmelse hermed, eller

b) kun af de kontraherende jurisdiktioner, som vælger at anvende den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele, hvis samtlige de kontraherende jurisdiktioner, som ikke vælger at anvende den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele efter stk. 6, tilslutter sig en sådan anvendelse

subparagraph and notifying the Depository accordingly.

Simplified Limitation on Benefits Provision

8. Except as otherwise provided in the Simplified Limitation on Benefits Provision, a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall not be entitled to a benefit that would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement, other than a benefit under provisions of the Covered Tax Agreement:

a) which determine the residence of a person other than an individual which is a resident of more than one Contracting Jurisdiction by reason of provisions of the Covered Tax Agreement that define a resident of a Contracting Jurisdiction;

b) which provide that a Contracting Jurisdiction will grant to an enterprise of that Contracting Jurisdiction a corresponding adjustment following an initial adjustment made by the other Contracting Jurisdiction, in accordance with the Covered Tax Agreement, to the amount of tax charged in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on the profits of an associated enterprise; or

c) which allow residents of a Contracting Jurisdiction to request that the competent authority of that Contracting Jurisdiction consider cases of taxation not in accordance with the Covered Tax Agreement,

unless such resident is a “qualified person”, as defined in paragraph 9 at the time that the benefit would be accorded.

9. A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall be a qualified person at a time when a benefit would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement if, at that time, the resident is:

se ved at vælge at anvende dette litra og notificere depositaren i overensstemmelse hermed.

Den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele

8. Medmindre andet følger af den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele, er en person, der er hjemmegørende i en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattet skatteaftale, ikke berettiget til en fordel, som ellers ville blive givet efter den omfattede skatteaftale, bortset fra en fordel efter bestemmelserne i den omfattede skatteaftale

a) som fastsætter regler om, hvor en ikke-fysisk person er hjemmehørende, når denne person er hjemmehørende i mere end en kontraherende jurisdiktion efter bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, som definerer en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion,

b) som bestemmer, at en kontraherende jurisdiktion skal foretage en tilsvarende regulering over for et foretagende i denne kontraherende jurisdiktion, når den anden kontraherende jurisdiktion i første omgang i overensstemmelse med den omfattede skatteaftale har foretaget en regulering af det skatebeløb, der i den førstnævnte kontraherende jurisdiktion pålægges et forbundet foretagendes fortjeneste, eller

c) som giver mulighed for, at personer, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, kan anmode om, at den kompetente myndighed i denne kontraherende jurisdiktion undersøger sager om beskatning, som ikke er i overensstemmelse med den omfattede skatteaftale,

medmindre en sådan hjemmehørende person er en “kvalificeret person” som defineret i stk. 9 på det tidspunkt, hvor fordelene skulle gives.

9. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattet skatteaftale, er en kvalificeret person på det tidspunkt, hvor fordelene ellers skulle gives efter den

- a) an individual;
- b) that Contracting Jurisdiction, or a political subdivision or local authority thereof, or an agency or instrumentality of any such Contracting Jurisdiction, political subdivision or local authority;
- c) a company or other entity, if the principal class of its shares is regularly traded on one or more recognised stock exchanges;
- d) a person, other than an individual, that:
 - i) is a non-profit organisation of a type that is agreed to by the Contracting Jurisdictions through an exchange of diplomatic notes; or
 - ii) is an entity or arrangement established in that Contracting Jurisdiction that is treated as a separate person under the taxation laws of that Contracting Jurisdiction and:

A) that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that Contracting Jurisdiction or one of its political subdivisions or local authorities; or

B) that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision A);

e) a person other than an individual, if, on at least half the days of a twelve-month period that includes the time when the benefit would otherwise be accorded, persons who are residents of that Contracting Jurisdiction and that are entitled to benefits of the Covered Tax Agreement under subparagraphs a) to d) own, directly or indirectly, at least 50 per cent of the shares of the person.

10. a) A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement will be entitled to benefits of the Covered Tax Agreement with respect to an item of income derived from the other Contracting Jurisdiction, regardless of whether the resident

omfattede skatteaftale, hvis den hjemmehørende person på dette tidspunkt er

- a) en fysisk person,
- b) denne kontraherende jurisdiktion eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller et organ tilhørende nogen sådan kontraherende jurisdiktion, politisk underafdeling eller lokal myndighed,
- c) et selskab eller anden enhed, når hovedklassen af dets aktier regelmæssigt handles på en eller flere anerkendte fondsbørser,
- d) en ikke-fysisk person, som
 - i) er en non-profit organisation af en kategori, som er aftalt mellem de kontraherende jurisdiktioner gennem udveksling af diplomatiske noter, eller
 - ii) er en enhed eller et arrangement, som er etableret i denne kontraherende jurisdiktion, og som behandles som en selvstændig person efter skatte lovgivningen i denne kontraherende jurisdiktion, og

A) som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at administrere pensionsydelser eller at stille sådanne ydelser og dertil hørende fordele til rådighed for fysiske personer, og som er reguleret som et sådant af denne kontraherende jurisdiktion eller en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller

B) som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at investere midler til fordel for enheder eller arrangementer som nævnt i punkt A,

e) en ikke-fysisk person, når personer, som er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, og som er berettigede til fordele efter den omfattede skatteaftale efter litra a-d, direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af aktierne i personen i mindst halvdelen af en 12-månedersperiode, der omfatter det tidspunkt, hvor fordelene ellers skulle gives.

10. a) En person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattet skatteaftale, er berettiget til fordele efter den omfattede skatteaftale med hensyn til indkomst, som erhverves fra den anden kontraherende juris-

is a qualified person, if the resident is engaged in the active conduct of a business in the first-mentioned Contracting Jurisdiction, and the income derived from the other Contracting Jurisdiction emanates from, or is incidental to, that business. For purposes of the Simplified Limitation on Benefits Provision, the term “active conduct of a business” shall not include the following activities or any combination thereof:

- i) operating as a holding company;
- ii) providing overall supervision or administration of a group of companies;
- iii) providing group financing (including cash pooling); or
- iv) making or managing investments, unless these activities are carried on by a bank, insurance company or registered securities dealer in the ordinary course of its business as such.

b) If a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement derives an item of income from a business activity conducted by that resident in the other Contracting Jurisdiction, or derives an item of income arising in the other Contracting Jurisdiction from a connected person, the conditions described in subparagraph a) shall be considered to be satisfied with respect to such item only if the business activity carried on by the resident in the first-mentioned Contracting Jurisdiction to which the item is related is substantial in relation to the same activity or a complementary business activity carried on by the resident or such connected person in the other Contracting Jurisdiction. Whether a business activity is substantial for the purposes of this subparagraph shall be determined based on all the facts and circumstances.

c) For purposes of applying this paragraph, activities conducted by connected persons with respect to a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement shall be deemed to be conducted by such resident.

diktion, uanset om den pågældende er en kvalificeret person, hvis den pågældende er involveret i aktiv erhvervsudøvelse i den førstnævnte kontraherende jurisdiktion, og indkomsten erhvervet fra den anden kontraherende jurisdiktion hidrører fra eller har nær tilknytning til sådan virksomhed. Ved anvendelsen af den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele omfatter udtrykket ”aktiv erhvervsudøvelse” ikke følgende former for virksomhed eller nogen kombination deraf:

- i) drift som holdingselskab,
- ii) overordnet tilsyn med eller administration af en gruppe af selskaber,
- iii) koncernfinansiering (herunder cash pooling), eller
- iv) investeringsvirksomhed, medmindre denne virksomhed udøves af en bank, et forsikringselskab eller en registreret værdipapirhandler som led i den almindelige virksomhed.

b) Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattende skatteaftale, erhverver indkomst ved erhvervsvirksomhed udøvet af den pågældende i den anden kontraherende jurisdiktion eller erhverver indkomst hidrørende fra den anden kontraherende jurisdiktion fra en person, som den pågældende er forbundet med, anses betingelserne som nævnt i litra a kun for at være opfyldt for sådan indkomst, hvis erhvervsvirksomheden udøvet af den pågældende i den førstnævnte kontraherende jurisdiktion, hvortil indkomsten knytter sig, er substantiel i forhold til den samme virksomhed eller en supplerende erhvervsvirksomhed, som udøves af den pågældende eller en person, som er forbundet med den pågældende, i den anden kontraherende jurisdiktion. Det afgøres på grundlag af alle fakta og omstændigheder, om erhvervsvirksomhed ved anvendelsen af dette litra anses for substantiel.

c) Ved anvendelsen af dette stykke anses virksomhed udøvet af personer, som er forbundet med en person, der er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattende skatteaftale, for at være udøvet af en sådan hjemmehørende person.

11. A resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement that is not a qualified person shall also be entitled to a benefit that would otherwise be accorded by the Covered Tax Agreement with respect to an item of income if, on at least half of the days of any twelve-month period that includes the time when the benefit would otherwise be accorded, persons that are equivalent beneficiaries own, directly or indirectly, at least 75 per cent of the beneficial interests of the resident.

12. If a resident of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement is neither a qualified person pursuant to the provisions of paragraph 9, nor entitled to benefits under paragraph 10 or 11, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction may, nevertheless, grant the benefits of the Covered Tax Agreement, or benefits with respect to a specific item of income, taking into account the object and purpose of the Covered Tax Agreement, but only if such resident demonstrates to the satisfaction of such competent authority that neither its establishment, acquisition or maintenance, nor the conduct of its operations, had as one of its principal purposes the obtaining of benefits under the Covered Tax Agreement. Before either granting or denying a request made under this paragraph by a resident of a Contracting Jurisdiction, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction to which the request has been made shall consult with the competent authority of the first-mentioned Contracting Jurisdiction.

13. For the purposes of the Simplified Limitation on Benefits Provision:

- a) the term “recognised stock exchange” means:
 - i) any stock exchange established and regulated as such under the laws of either Contracting Jurisdiction; and
 - ii) any other stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions;

11. En person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, der har indgået en omfattet skatteaftale, og som ikke er en kvalificeret person, er også berettiget til en fordel, der ellers ville blive givet efter den omfattede skatteaftale med hensyn til sådan indkomst, hvis personer, som er begunstiget på samme måde, direkte eller indirekte ejer mindst 75 pct. af de retmæssige andele i mindst halvdelen af en 12-månedersperiode, der omfatter det tidspunkt, hvor fordelten ellers skulle gives.

12. Er en person, der er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattet skatteaftale, hverken en kvalificeret person efter bestemmelserne i stk. 9, eller berettiget til fordele efter stk. 10 eller 11, kan den anden kontraherende jurisdiktions kompetente myndighed alligevel give de fordele, der følger af den omfattede skatteaftale, eller fordele med hensyn til en bestemt indkomst, når der tages hensyn til emnet for og formålet med den omfattede skatteaftale, men kun når den pågældende godtgør til denne kompetente myndigheds tilfredshed, at hverken etableringen, erhvervelsen eller opretholdelsen eller den måde, virksomheden udøves på, havde som et af sine hovedformål at opnå fordele efter den omfattede skatteaftale. Inden en anmodning fremsat efter dette stykke af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, enten imødekommes eller afslås, skal den anden kontraherende jurisdiktions kompetente myndighed, hvortil anmodningen er fremsat, konsultere den førstnævnte kontraherende jurisdiktions kompetente myndighed.

13. Ved anvendelsen af den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele

- a) betyder udtrykket “anerkendt fondsbørs”
 - i) enhver fondsbørs, som er etableret, og som reguleres som sådan efter lovgivningen i en af de kontraherende jurisdiktioner, og
 - ii) enhver anden fondsbørs, som de kontraherende jurisdiktions kompetente myndigheder træffer aftale om,

b) the term “principal class of shares” means the class or classes of shares of a company which represents the majority of the aggregate vote and value of the company or the class or classes of beneficial interests of an entity which represents in the aggregate a majority of the aggregate vote and value of the entity;

c) the term “equivalent beneficiary” means any person who would be entitled to benefits with respect to an item of income accorded by a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement under the domestic law of that Contracting Jurisdiction, the Covered Tax Agreement or any other international instrument which are equivalent to, or more favourable than, benefits to be accorded to that item of income under the Covered Tax Agreement; for the purposes of determining whether a person is an equivalent beneficiary with respect to dividends, the person shall be deemed to hold the same capital of the company paying the dividends as such capital the company claiming the benefit with respect to the dividends holds;

d) with respect to entities that are not companies, the term “shares” means interests that are comparable to shares;

e) two persons shall be “connected persons” if one owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the aggregate vote and value of the company’s shares) or another person owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the aggregate vote and value of the company’s shares) in each person; in any case, a person shall be connected to another if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same person or persons.

14. The Simplified Limitation on Benefits Provision shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that would limit the benefits of the Covered Tax Agreement

b) betyder udtrykket “hovedklassen af aktier” den klasse eller de klasser af selskabsaktier, som repræsenterer majoriteten af de samlede stemmer og den samlede værdi i selskabet eller den klasse eller de klasser af retmæssige andele i en enhed, som samlet repræsenterer majoriteten af de samlede stemmer og den samlede værdi i enheden,

c) betyder udtrykket “begunstiget på samme måde” enhver person, som med hensyn til en indkomst ville være berettiget til fordele givet af en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattende skatteaftale, i henhold til denne kontraherende jurisdiktions interne lovgivning, den omfattede skatteaftale eller noget andet internationalt instrument, når dette svarer til eller er mere fordelagtigt end de fordele, der gives indkomsten efter den omfattede skatteaftale. Ved afgørelsen af, om en person er begunstiget på samme måde med hensyn til udbytter, anses personen for at besidde den samme kapitalandel i det selskab, der udbetaler udbyttet, som besiddes af det selskab, der påberåber sig fordele med hensyn til udbytterne,

d) for så vidt angår enheder, der ikke er selskaber, betyder udtrykket “aktier” interesser, der er sammenlignelige med aktier,

e) to personer anses for at være “forbundne personer”, hvis den ene direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af den retmæssige andel i den anden (eller, når der er tale om et selskab, mindst 50 pct. af de samlede stemmer og den samlede værdi af selskabets aktier), eller en anden person direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af den retmæssige andel (eller, når der er tale om et selskab, mindst 50 pct. af de samlede stemmer og den samlede værdi af selskabets aktier) i hver person. I alle tilfælde anses en person for at være forbundet med en anden, hvis den ene – når alle relevante fakta og omstændigheder tages i betragtning – har kontrol over den anden, eller begge er under kontrol af den samme person eller de samme personer.

14. Den forenkede bestemmelse om begrænsning af fordele finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattende skatteaftale, som begrænser fordelene efter en omfattende skatte-

(or that would limit benefits other than a benefit under the provisions of the Covered Tax Agreement relating to residence, associated enterprises or non-discrimination or a benefit that is not restricted solely to residents of a Contracting Jurisdiction) only to a resident that qualifies for such benefits by meeting one or more categorical tests.

15. A Party may reserve the right:

a) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that it intends to adopt a combination of a detailed limitation on benefits provision and either rules to address conduit financing structures or a principal purpose test, thereby meeting the minimum standard for preventing treaty abuse under the OECD/G20 BEPS package; in such cases, the Contracting Jurisdictions shall endeavour to reach a mutually satisfactory solution which meets the minimum standard;

b) for paragraph 1 (and paragraph 4, in the case of a Party that has chosen to apply that paragraph) not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain provisions that deny all of the benefits that would otherwise be provided under the Covered Tax Agreement where the principal purpose or one of the principal purposes of any arrangement or transaction, or of any person concerned with an arrangement or transaction, was to obtain those benefits;

c) for the Simplified Limitation on Benefits Provision not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 14.

16. Except where the Simplified Limitation on Benefits Provision applies with respect to the granting of benefits under a Covered Tax Agreement by one or more Parties pursuant to paragraph 7, a Party that chooses pursuant to paragraph 6 to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision may reserve the right for the entirety of this Article not to apply with respect to its Covered Tax Agree-

aftale (eller som begrænser andre fordele end en fordel efter bestemmelserne i den omfattede skatteaftale med hensyn til hjemstedsforhold, forbundne foretagender eller ikke-diskrimination eller en fordel, som ikke begrænser sig udelukkende til personer, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion) til kun at gælde for en hjemmehørende person, som opfylder kravene i en eller flere kategoriske tests.

15. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende stk. 1 på sine omfattede skatteaftaler på det grundlag, at den har til hensigt at indføre en kombination af en detaljeret bestemmelse om begrænsning af fordele og enten regler, der tager højde for gennemstrømningsfinansieringsstrukturer, eller en hovedformålstest, hvorved minimumstandarden for forhindring af misbrug af skatteaftaler efter OECD/G20 BEPS-pakken opfyldes. I så fald skal de kontraherende jurisdiktioner søge at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning, som opfylder minimumstandarden,

b) ikke at anvende stk. 1 (og stk. 4 når en part har valgt at anvende dette stykke) på sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder bestemmelser, der afskærer alle fordele, som ellers ville blive givet efter en omfattet skatteaftale, når hovedformålet eller et af hovedformålene med et arrangement eller en transaktion, eller for en person involveret i et arrangement eller en transaktion, var at opnå disse fordele,

c) ikke at anvende den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele på sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder bestemmelser som nævnt i stk. 14.

16. Bortset fra tilfælde, hvor den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele finder anvendelse med hensyn til tildeling af fordele for en eller flere parter efter stk. 7, kan en part, som efter stk. 6 vælger at anvende den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele, forbeholde sig ret til ikke at anvende denne artikel som helhed for sine omfattede skatteaftaler, for hvilke en eller fle-

ments for which one or more of the other Contracting Jurisdictions has not chosen to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision. In such cases, the Contracting Jurisdictions shall endeavour to reach a mutually satisfactory solution which meets the minimum standard for preventing treaty abuse under the OECD/G20 BEPS package.

17. a) Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 15 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements that is not subject to a reservation described in subparagraph b) of paragraph 15 contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1 (and where applicable, paragraph 4). In other cases, paragraph 1 (and where applicable, paragraph 4) shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1 (and where applicable, paragraph 4). A Party making a notification under this subparagraph may also include a statement that while such Party accepts the application of paragraph 1 alone as an interim measure, it intends where possible to adopt a limitation on benefits provision, in addition to or in replacement of paragraph 1, through bilateral negotiation.

b) Each Party that chooses to apply paragraph 4 shall notify the Depositary of its choice. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification.

c) Each Party that chooses to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6 shall notify the Depositary of its choice. Unless such Party has made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 15, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision

re af de andre kontraherende jurisdiktioner ikke har valgt at anvende den forenkede bestemmelse om begrænsning af fordele. I så fald skal de kontraherende jurisdiktioner søge at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning, som opfylder minimumstandarden for forhindring af misbrug af skatteaftaler efter OECD/G20 BEPS-pakken.

17. a) Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 15, litra a, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler, som ikke er omfattet af et forbehold som nævnt i stk. 15, litra b, indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 2 og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget et sådan notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse af bestemmelserne i stk. 1 (og stk. 4, når dette er aktuelt). I andre tilfælde erstatter stk. 1 (og stk. 4, når dette er aktuelt) kun bestemmelserne i den omfattede skatteaftale i det omfang, disse bestemmelser ikke er forenelige med stk. 1 (og stk. 4, når dette er aktuelt). En part, som foretager en notifikation efter dette litra, kan tilføje en erklæring om, at mens den pågældende part accepterer anvendelsen af stk. 1 alene som en midlertidig foranstaltning, har den til hensigt så vidt muligt gennem bilaterale forhandlinger at indsætte en bestemmelse om begrænsning af fordele i tillæg til eller i stedet for stk. 1.

b) Hver part, der vælger at anvende stk. 4, skal notificere depositaren om sit valg. Stk. 4 finder kun anvendelse på en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation.

c) Hver part, der vælger at anvende den forenkede bestemmelse om begrænsning af fordele efter stk. 6, skal notificere depositaren om sit valg. Medmindre den pågældende part har taget forbehold som nævnt i stk. 15, litra c, skal en sådan notifikation også medtage listen over omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse som nævnt i

described in paragraph 14, as well as the article and paragraph number of each such provision.

d) Each Party that does not choose to apply the Simplified Limitation on Benefits Provision pursuant to paragraph 6, but chooses to apply either subparagraph a) or b) of paragraph 7 shall notify the Depositary of its choice of subparagraph. Unless such Party has made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 15, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 14, as well as the article and paragraph number of each such provision.

e) Where all Contracting Jurisdictions have made a notification under subparagraph c) or d) with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the Simplified Limitation on Benefits Provision. In other cases, the Simplified Limitation on Benefits Provision shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with the Simplified Limitation on Benefits Provision.

Article 8

Dividend Transfer Transactions

1. Provisions of a Covered Tax Agreement that exempt dividends paid by a company which is a resident of a Contracting Jurisdiction from tax or that limit the rate at which such dividends may be taxed, provided that the beneficial owner or the recipient is a company which is a resident of the other Contracting Jurisdiction and which owns, holds or controls more than a certain amount of the capital, shares, stock, voting power, voting rights or similar ownership interests of the company paying the dividends, shall apply only if the ownership conditions described in those provisions are met throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividends (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger

stk. 14, med angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse.

d) Hver part, som ikke vælger at anvende den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele efter stk. 6, men som vælger at anvende enten litra a eller litra b i stk. 7, skal notificere depositaren om sit valg af litra. Medmindre den pågældende part har taget forbehold som nævnt i stk. 15, litra c, skal en sådan notifikation også medtage listen over omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 14, med angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse.

e) Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en notifikation efter litra c eller d med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse af den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele. I andre tilfælde erstatter den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele kun bestemmelserne i den omfattede skatteaftale i det omfang, disse bestemmelser ikke er forenelige med den forenklede bestemmelse om begrænsning af fordele.

Artikel 8

Transaktioner hvor udbytter overføres

1. Bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som fritager udbytter betalt af et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, for beskatning, eller som begrænser den sats, som sådanne udbytter kan beskattes med, forudsat at den retmæssige ejer eller modtageren er et selskab, som er hjemmehørende i den anden kontraherende jurisdiktion, og som ejer, besidder eller kontrollerer mere end en bestemt del af kapitalen, aktierne, stemmewægten, stemmeretten eller lignende ejerinteresser i det selskab, der udbetaler udbytterne, finder kun anvendelse, hvis ejerskabsbetingelserne som nævnt i disse bestemmelser er opfyldt i en uafbrudt periode på 365 dage indbefattet den dag, hvor udbytterne udbetales (ved beregningen af denne periode tages der ikke hensyn til ændringer i ejerskabsforhold, som er en direkte følge af en ændring af selskabsstruktur så som ændringer ved fu-

or divisive reorganisation, of the company that holds the shares or that pays the dividends).

2. The minimum holding period provided in paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a minimum holding period in provisions of a Covered Tax Agreement described in paragraph 1.

3. A Party may reserve the right:

a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;

b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements to the extent that the provisions described in paragraph 1 already include:

- i) a minimum holding period;
- ii) a minimum holding period shorter than a 365 day period; or
- iii) a minimum holding period longer than a 365 day period.

4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 1 that is not subject to a reservation described in subparagraph b) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision.

Article 9

Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property

1. Provisions of a Covered Tax Agreement providing that gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or other rights of participation in an entity may be taxed in the other Contracting Jurisdiction provided that these shares or rights derived more than a cer-

sion eller spaltning af det selskab, som ejer aktierne, eller som udbetaler udbyttet).

2. Minimumperioden for ejerforhold som nævnt i stk. 1 finder anvendelse i stedet for eller i fravær af en minimumperiode for ejerforhold i bestemmelser i en omfattet skatteaftale som nævnt i stk. 1.

3. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler,

b) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler i det omfang, at bestemmelserne som nævnt i stk. 1 allerede indeholder

- i) en minimumperiode for ejerforhold,
- ii) en minimumperiode for ejerforhold, som er kortere end 365 dage, eller
- iii) en minimumperiode for ejerforhold, som er længere end 365 dage.

4. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 3, litra a, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 1, som ikke er omfattet af forbehold som nævnt i stk. 3, litra b, og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Stk. 1 finder kun anvendelse på bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til den pågældende bestemmelse.

Artikel 9

Kapitalgevinster ved afhændelse af aktier eller interesser i enheder, hvis værdi hovedsageligt hidrører fra fast ejendom

1. Bestemmelser i en omfattet skatteaftale, hvorefter gevinster erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, ved afhændelse af aktier eller andre deltagerrettigheder i en enhed kan beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion, forudsat at en bestemt del af

tain part of their value from immovable property (real property) situated in that other Contracting Jurisdiction (or provided that more than a certain part of the property of the entity consists of such immovable property (real property)):

a) shall apply if the relevant value threshold is met at any time during the 365 days preceding the alienation; and

b) shall apply to shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust (to the extent that such shares or interests are not already covered) in addition to any shares or rights already covered by the provisions.

2. The period provided in subparagraph a) of paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a time period for determining whether the relevant value threshold in provisions of a Covered Tax Agreement described in paragraph 1 was met.

3. A Party may also choose to apply paragraph 4 with respect to its Covered Tax Agreements.

4. For purposes of a Covered Tax Agreement, gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting Jurisdiction if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property (real property) situated in that other Contracting Jurisdiction.

5. Paragraph 4 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement providing that gains derived by a resident of a Contracting Jurisdiction from the alienation of shares or other rights of participation in an entity may be taxed in the other Contracting Jurisdiction provided that these shares or rights derived more than a certain part of their value from immovable property (real property) situated in that other Contracting

Jurisdiction (or provided that more than a certain part of the property of the entity consists of such immovable property (real property)):

a) finder anvendelse, hvis den relevante værdibetingelse er opfyldt på noget tidspunkt inden for 365 dage forud for afhændelsen, og

b) finder anvendelse på aktier eller sammenlignelige interesser, så som interesser i et interessentskab eller en fond (i det omfang at sådanne aktier og interesser ikke allerede er omfattet) sammen med andre aktier eller rettigheder, som allerede er omfattet af bestemmelserne.

2. Perioden som nævnt i stk. 1, litra a, finder anvendelse i stedet for eller i fravær af en periode til bestemmelse af, hvorvidt den relevante værdibetingelse i bestemmelser i en omfattet skatteaftale som nævnt i stk. 1 er opfyldt.

3. En part kan også vælge at anvende stk. 4 på sine omfattede skatteaftaler.

4. Ved anvendelsen af en omfattet skatteaftale kan gevinster erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, ved afhændelse af aktier eller sammenlignelige interesser, så som interesser i et interessentskab eller en fond, beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion, hvis mere end 50 pct. af værdien af disse aktier eller sammenlignelige interesser på noget tidspunkt inden for 365 dage før afhændelsen direkte eller indirekte kan henføres til fast ejendom beliggende i denne anden kontraherende jurisdiktion.

5. Stk. 4 finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, hvorefter gevinster erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, ved afhændelse af aktier eller andre deltagerrettigheder i en enhed kan beskattes i den anden kontraherende jurisdiktion, forudsat at en bestemt del af værdien af disse aktier eller rettigheder kan henføres til fast ejendom beliggende i denne anden kon-

ting Jurisdiction, or provided that more than a certain part of the property of the entity consists of such immovable property (real property).

6. A Party may reserve the right:

a) for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;

b) for subparagraph a) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;

c) for subparagraph b) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements;

d) for subparagraph a) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision of the type described in paragraph 1 that includes a period for determining whether the relevant value threshold was met;

e) for subparagraph b) of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision of the type described in paragraph 1 that applies to the alienation of interests other than shares;

f) for paragraph 4 not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 5.

7. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 6 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 1, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision.

8. Each Party that chooses to apply paragraph 4 shall notify the Depositary of its choice. Paragraph 4 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification. In such case, paragraph 1 shall not apply with respect to that Covered Tax Agreement. In the case of a Party that has not made the reservation described in subparagraph f) of para-

traherende jurisdiktion, eller forudsat at mere end en bestemt andel af enhedens aktiver består af sådan fast ejendom.

6. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende stk. 1 på sine omfattede skatteaftaler,

b) ikke at anvende stk. 1, litra a, på sine omfattede skatteaftaler,

c) ikke at anvende stk. 1, litra b, på sine omfattede skatteaftaler,

d) ikke at anvende stk. 1, litra a, på sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder en bestemmelse af den karakter, som er nævnt i stk. 1, og som medtager en periode til bestemmelse af, om den relevante værdibetingelse er opfyldt,

e) ikke at anvende stk. 1, litra b, på sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder en bestemmelse af den karakter, som er nævnt i stk. 1, og som finder anvendelse på afhændelse af interesser, som ikke er aktier,

f) ikke at anvende stk. 4 på sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder bestemmelser som nævnt i stk. 5.

7. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 6, litra a, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 1 og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Stk. 1 finder kun anvendelse for en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en notifikation med hensyn til den pågældende bestemmelse.

8. Hver part, som vælger at anvende stk. 4, skal notificere depositaren om sit valg. Stk. 4 finder kun anvendelse på en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation. I så fald finder stk. 1 ikke anvendelse på denne omfattede skatteaftale. Når en part ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 6, litra f, og har taget forbehold som nævnt i stk. 6, litra a, skal

graph 6 and has made the reservation described in subparagraph a) of paragraph 6, such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement under this paragraph or paragraph 7, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 4. In other cases, paragraph 4 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 4.

Article 10

Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions

1. Where:

a) an enterprise of a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement derives income from the other Contracting Jurisdiction and the first-mentioned Contracting Jurisdiction treats such income as attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction; and

b) the profits attributable to that permanent establishment are exempt from tax in the first-mentioned Contracting Jurisdiction,

the benefits of the Covered Tax Agreement shall not apply to any item of income on which the tax in the third jurisdiction is less than 60 per cent of the tax that would be imposed in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on that item of income if that permanent establishment were situated in the first-mentioned Contracting Jurisdiction. In such a case, any income to which the provisions of this paragraph apply shall remain taxable according to the domestic law of the other Contracting Jurisdiction, notwithstanding any other provisions of the Covered Tax Agreement.

en sådan notifikation tillige indeholde en liste over omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 5 samt angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale efter dette stykke eller stk. 7, erstattes denne bestemmelse med bestemmelserne i stk. 4. I andre tilfælde erstatter stk. 4 kun bestemmelserne i en omfattet skatteaftale i det omfang, at disse bestemmelser ikke er forenelige med stk. 4.

Artikel 10

Anti-misbrugsregel for faste driftssteder beliggende i tredje-jurisdiktioner

1. Når

a) et foretagende i en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattet skatteaftale, erhverver indkomst fra den anden kontraherende jurisdiktion, og den førstnævnte kontraherende jurisdiktion henfører sådan indkomst til et fast driftssted, som tilhører foretagendet, og som er beliggende i en tredje jurisdiktion, og

b) den fortjeneste, der kan henføres til dette faste driftssted er fritaget for beskatning i den førstnævnte kontraherende jurisdiktion,

finder de fordele, der er indeholdt i den omfattede skatteaftale, ikke anvendelse på nogen indkomst, som i den tredje jurisdiktion beskattes med mindre end 60 pct. af den skat, der ville blive pålagt indkomsten i den førstnævnte kontraherende jurisdiktion, hvis det faste driftssted var beliggende i den førstnævnte kontraherende jurisdiktion. I så fald kan enhver indkomst, hvorpå bestemmelserne i dette stykke finder anvendelse, beskattes efter den interne lovgivning i den anden kontraherende jurisdiktion uanset andre bestemmelser i den omfattede skatteaftale.

2. Paragraph 1 shall not apply if the income derived from the other Contracting Jurisdiction described in paragraph 1 is derived in connection with or is incidental to the active conduct of a business carried on through the permanent establishment (other than the business of making, managing or simply holding investments for the enterprise's own account, unless these activities are banking, insurance or securities activities carried on by a bank, insurance enterprise or registered securities dealer, respectively).

3. If benefits under a Covered Tax Agreement are denied pursuant to paragraph 1 with respect to an item of income derived by a resident of a Contracting Jurisdiction, the competent authority of the other Contracting Jurisdiction may, nevertheless, grant these benefits with respect to that item of income if, in response to a request by such resident, such competent authority determines that granting such benefits is justified in light of the reasons such resident did not satisfy the requirements of paragraphs 1 and 2. The competent authority of the Contracting Jurisdiction to which a request has been made under the preceding sentence by a resident of the other Contracting Jurisdiction shall consult with the competent authority of that other Contracting Jurisdiction before either granting or denying the request.

4. Paragraphs 1 through 3 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that deny or limit benefits that would otherwise be granted to an enterprise of a Contracting Jurisdiction which derives income from the other Contracting Jurisdiction that is attributable to a permanent establishment of the enterprise situated in a third jurisdiction.

5. A Party may reserve the right:

a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den indkomst, som hidrører fra den anden kontraherende jurisdiktion som nævnt i stk. 1, er erhvervet i forbindelse med eller har nær tilknytning til aktiv udøvelse af erhvervsvirksomhed gennem det faste driftssted (bortset fra virksomhed, som går ud på at foretage, forvalte eller blot besidde investeringer for foretagendets egen regning, medmindre denne virksomhed er bankvirksomhed, forsikringsvirksomhed eller virksomhed med handel med værdipapirer udøvet af henholdsvis en bank, et forsikringsforetagende eller en registreret værdipapirhandler).

3. Hvis det efter stk. 1 afslås at give de fordele, der er indeholdt i en omfattende skatteaftale, med hensyn til indkomst erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende jurisdiktion, kan den kompetente myndighed i den anden kontraherende jurisdiktion alligevel give disse fordele for denne indkomst, hvis denne kompetente myndighed efter anmodning fra den pågældende person bestemmer, at det kan begrundes at give disse fordele i lyset af årsagerne til, at den pågældende person ikke opfyldte kravene i stk. 1 og 2. Den kompetente myndighed i den kontraherende jurisdiktion, som anmodningen efter den foregående sætning er indgivet til af en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende jurisdiktion, skal konsultere den kompetente myndighed i denne anden kontraherende jurisdiktion, før anmodningen imødekommes eller afslås.

4. Stk. 1-3 finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattende skatteaftale, der afskærer eller begrænser fordele, som ellers ville blive givet til et foretagende i en kontraherende jurisdiktion, der fra den anden kontraherende jurisdiktion erhverver indkomst, som kan henføres til et fast driftssted for foretagendet beliggende i en tredje jurisdiktion.

5. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler,

b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 4;

c) for this Article to apply only to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 4.

6. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 5 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 4, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraphs 1 through 3. In other cases, paragraphs 1 through 3 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with those paragraphs.

Article 11

Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents

1. A Covered Tax Agreement shall not affect the taxation by a Contracting Jurisdiction of its residents, except with respect to the benefits granted under provisions of the Covered Tax Agreement:

a) which require that Contracting Jurisdiction to grant to an enterprise of that Contracting Jurisdiction a correlative or corresponding adjustment following an initial adjustment made by the other Contracting Jurisdiction, in accordance with the Covered Tax Agreement, to the amount of tax charged in the first-mentioned Contracting Jurisdiction on the profits of a permanent establishment of the enterprise or the profits of an associated enterprise;

b) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction if that individual derives income in respect of services rendered to the other

b) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder bestemmelser som nævnt i stk. 4,

c) kun at anvende artiklen på sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder bestemmelser som nævnt i stk. 4.

6. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 5, litra a eller b, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4 og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse med bestemmelserne i stk. 1-3. I andre tilfælde erstatter stk. 1-3 kun bestemmelserne i en omfattet skatteaftale i det omfang, at disse bestemmelser ikke er forenelige med disse stykker.

Artikel 11

Anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer

1. En omfattet skatteaftale berører ikke en kontraherende jurisdiktions beskatning af personer, der er hjemmehørende i denne jurisdiktion, undtagen for så vidt angår fordele, som gives efter bestemmelserne i den omfattede skatteaftale

a) som kræver, at denne kontraherende jurisdiktion for et foretagende i denne kontraherende jurisdiktion skal foretage en tilsvarende regulering af den skat, der i denne kontraherende jurisdiktion pålægges fortjenesten i et fast driftssted tilhørende foretagendet eller fortjenesten i et forbundet foretagende, når den anden kontraherende jurisdiktion i overensstemmelse med den omfattede skatteaftale først har foretaget en regulering,

b) som kan have betydning for, hvordan denne kontraherende jurisdiktion beskatter en fysisk person, som er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, hvis denne fysiske person erhverver

Contracting Jurisdiction or a political subdivision or local authority or other comparable body thereof;

c) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction if that individual is also a student, business apprentice or trainee, or a teacher, professor, lecturer, instructor, researcher or research scholar who meets the conditions of the Covered Tax Agreement;

d) which require that Contracting Jurisdiction to provide a tax credit or tax exemption to residents of that Contracting Jurisdiction with respect to the income that the other Contracting Jurisdiction may tax in accordance with the Covered Tax Agreement (including profits that are attributable to a permanent establishment situated in that other Contracting Jurisdiction in accordance with the Covered Tax Agreement);

e) which protect residents of that Contracting Jurisdiction against certain discriminatory taxation practices by that Contracting Jurisdiction;

f) which allow residents of that Contracting Jurisdiction to request that the competent authority of that or either Contracting Jurisdiction consider cases of taxation not in accordance with the Covered Tax Agreement;

g) which may affect how that Contracting Jurisdiction taxes an individual who is a resident of that Contracting Jurisdiction when that individual is a member of a diplomatic mission, government mission or consular post of the other Contracting Jurisdiction;

h) which provide that pensions or other payments made under the social security legislation of the other Contracting Jurisdiction shall be taxable only in that other Contracting Jurisdiction;

indkomst for udførelse af hverv for den anden kontraherende jurisdiktion eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller andet sammenligneligt organ,

c) som kan have betydning for, hvordan denne kontraherende jurisdiktion beskatter en fysisk person, som er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, hvis denne fysiske person også er studerende, lærling eller praktikant eller lærer, professor, underviser, instruktør, forsker eller videnskabsmand, som opfylder betingelserne i den omfattede skatteaftale,

d) som kræver, at denne kontraherende jurisdiktion giver skattenedsættelse eller skattefritagelse til personer, der er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, med hensyn til indkomst, som den anden kontraherende jurisdiktion kan beskatte i overensstemmelse med den omfattede skatteaftale (herunder fortjeneste, som kan henføres til et fast driftssted beliggende i denne anden kontraherende jurisdiktion i overensstemmelse med den omfattede skatteaftale),

e) som beskytter personer, der er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, mod diskriminatorisk skattepraksis i denne kontraherende jurisdiktion,

f) som gør det muligt for personer, der er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, at anmode om, at den kompetente myndighed i denne eller begge kontraherende jurisdiktioner behandler sager om beskatning, som ikke er i overensstemmelse med den omfattede skatteaftale,

g) som kan have betydning for, hvordan denne kontraherende jurisdiktion beskatter en fysisk person, som er hjemmehørende i denne kontraherende jurisdiktion, når denne fysiske person er tilknyttet en diplomatisk mission, en officiel mission eller et konsulært embede fra den anden kontraherende jurisdiktion,

h) som fastsætter, at pensioner eller andre betalinger foretaget efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende jurisdiktion kun kan beskattes i denne anden kontraherende jurisdiktion,

i) which provide that pensions and similar payments, annuities, alimony payments or other maintenance payments arising in the other Contracting Jurisdiction shall be taxable only in that other Contracting Jurisdiction; or

j) which otherwise expressly limit a Contracting Jurisdiction's right to tax its own residents or provide expressly that the Contracting Jurisdiction in which an item of income arises has the exclusive right to tax that item of income.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement stating that the Covered Tax Agreement would not affect the taxation by a Contracting Jurisdiction of its residents.

3. A Party may reserve the right:

a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;

b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain the provisions described in paragraph 2.

4. Each Party that has not made the reservation described in subparagraph a) or b) of paragraph 3 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

**PART IV
AVOIDANCE OF PERMANENT ESTABLISHMENT STATUS**

Article 12

i) som fastsætter, at pensioner og lignende betalinger, livrenter, ægtefællebidrag og andre underholdsbidrag, som hidrører fra den anden kontraherende jurisdiktion, kun kan beskattes i denne anden kontraherende jurisdiktion, eller

j) som på anden måde udtrykkeligt begrænser en kontraherende jurisdiktions ret til at beskatte personer, der er hjemmehørende dér, eller udtrykkeligt fastsætter, at den kontraherende jurisdiktion, hvorfra indkomsten hidrører, har den udelukkende beskatningsret til denne indkomst.

2. Stk. 1 finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som fastslår, at den omfattede skatteaftale ikke berører en kontraherende jurisdiktions beskatning af personer, der er hjemmehørende i denne jurisdiktion.

3. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler,

b) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder bestemmelser som nævnt i stk. 2.

4. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 3, litra a eller b, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 2 og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse med bestemmelserne i stk. 1. I andre tilfælde erstatter stk. 1 kun bestemmelserne i en omfattet skatteaftale i det omfang, at disse bestemmelser ikke er forenelige med stk. 1.

**DEL IV
UNDGÅELSE AF STATUS SOM FAST DRIFTSSTED**

Artikel 12

Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies

1. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, but subject to paragraph 2, where a person is acting in a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are:

- a) in the name of the enterprise; or
- b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
- c) for the provision of services by that enterprise,

that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting Jurisdiction in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise unless these activities, if they were exercised by the enterprise through a fixed place of business of that enterprise situated in that Contracting Jurisdiction, would not cause that fixed place of business to be deemed to constitute a permanent establishment under the definition of permanent establishment included in the Covered Tax Agreement (as it may be modified by this Convention).

2. Paragraph 1 shall not apply where the person acting in a Contracting Jurisdiction to a Covered Tax Agreement on behalf of an enterprise of the other Contracting Jurisdiction carries on business in the first-mentioned Contracting Jurisdiction as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is

Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærarrangementer og lignende strategier

1. Når en person handler på et foretagendes vegne i en kontraherende jurisdiktion, der har indgået en omfattende skatteaftale, og i forbindelse hermed sædvanligvis indgår aftaler eller sædvanligvis spiller en afgørende rolle ved indgåelse af aftaler, som rutinemæssigt indgås uden væsentligt at blive ændret af foretagendet, og disse aftaler

- a) er i foretagendets navn, eller
- b) vedrører overdragelse af ejerskab til eller tildelelse af rettighed til at anvende formuegoder ejet af dette foretagende, eller som det har ret til at anvende, eller

c) vedrører levering af foretagendets tjenesteydelser,

anses dette foretagende uanset bestemmelserne i en omfattende skatteaftale, som definerer begrebet ”fast driftssted”, for at have et fast driftssted i denne kontraherende jurisdiktion med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne virksomhed, hvis den blev udøvet af foretagendet gennem et fast forretningssted beliggende i denne kontraherende jurisdiktion, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter definitionen af fast driftssted, som dette er indeholdt i den omfattede skatteaftale (som denne måtte være ændret ved denne konvention), jf. dog stk. 2.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når personen, der handler i en kontraherende jurisdiktion, som har indgået en omfattende skatteaftale, på vegne af et foretagende i den anden kontraherende jurisdiktion, driver erhvervsvirksomhed i den førstnævnte kontraherende jurisdiktion som uafhængig repræsentant og handler for foretagendet inden for rammerne af denne erhvervsvirksomhed. Når en person udelukkende eller næsten udelukkende handler

closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.

3. a) Paragraph 1 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that describe the conditions under which an enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction (or a person shall be deemed to be a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction) in respect of an activity which a person other than an agent of an independent status undertakes for the enterprise, but only to the extent that such provisions address the situation in which such person has, and habitually exercises, in that Contracting Jurisdiction an authority to conclude contracts in the name of the enterprise.

b) Paragraph 2 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that an enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting Jurisdiction in respect of an activity which an agent of an independent status undertakes for the enterprise.

4. A Party may reserve the right for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements.

5. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 4 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph a) of paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 1 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision.

6. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 4 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph b)

på vegne af et eller flere foretagender, som denne person er nært forbundet med, anses denne person ikke for at være en uafhængig repræsentant i dette stykkes forstand med hensyn til et sådant foretagende.

3. a) Stk. 1 finder anvendelse i stedet for bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som fastsætter betingelserne for, hvornår et foretagende anses for at have fast driftssted i en kontraherende jurisdiktion (eller hvornår en person anses for at have fast driftssted i en kontraherende jurisdiktion) med hensyn til virksomhed, som en person, der ikke er en uafhængig repræsentant, påtager sig for foretagendet, men kun i det omfang at sådanne bestemmelser retter sig imod den situation, at en sådan person i denne kontraherende jurisdiktion har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn.

b) Stk. 2 finder anvendelse i stedet for bestemmelser i en omfattet skatteaftale, hvorefter et foretagende ikke anses for at have fast driftssted i en kontraherende jurisdiktion med hensyn til virksomhed, som en uafhængig repræsentant påtager sig for virksomheden.

4. En part kan forbeholde sig ret til ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler.

5. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 4, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 3, litra a, og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Stk. 1 finder kun anvendelse med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget notifikation med hensyn til denne bestemmelse.

6. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 4, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 3, litra b,

of paragraph 3, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 2 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision.

Article 13

Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions

1. A Party may choose to apply paragraph 2 (Option A) or paragraph 3 (Option B) or to apply neither Option.

Option A

2. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

a) the activities specifically listed in the Covered Tax Agreement (prior to modification by this Convention) as activities deemed not to constitute a permanent establishment, whether or not that exception from permanent establishment status is contingent on the activity being of a preparatory or auxiliary character;

b) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not described in subparagraph a);

c) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) and b),

provided that such activity or, in the case of subparagraph c), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.

Option B

3. Notwithstanding the provisions of a Covered Tax Agreement that define the term “permanent establishment”, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Stk. 2 finder kun anvendelse med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget notifikation med hensyn til denne bestemmelse.

Artikel 13

Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte former for virksomhed

1. En part kan vælge at anvende stk. 2 (valgmulighed A) eller stk. 3 (valgmulighed B) eller ikke at anvende nogen af dem.

Valgmulighed A

2. Uanset bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, som definerer udtrykket ”fast driftssted”, anses udtrykket ”fast driftssted” for ikke at omfatte

a) virksomhed, som særskilt er opregnet i den omfattede skatteaftale (forud for ændring ved denne konvention) som virksomhed, der ikke anses for at udgøre et fast driftssted, uanset om denne undtagelse fra status som fast driftssted beror på, at virksomheden er af forberedende eller afhjælpende karakter,

b) opretholdelse af et fast forretningssted udelukkende med det formål at udøve virksomhed, som ikke er nævnt i litra a, for foretagendet,

c) opretholdelse af et fast forretningssted udelukkende for en kombination af virksomhed som nævnt i litra a og b,

forudsat at denne virksomhed eller i litra c's tilfælde den samlede virksomhed i det faste forretningssted er af forberedende eller afhjælpende karakter.

Valgmulighed B

3. Uanset bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, som definerer udtrykket ”fast driftssted”, anses udtrykket ”fast driftssted” for ikke at omfatte

a) the activities specifically listed in the Covered Tax Agreement (prior to modification by this Convention) as activities deemed not to constitute a permanent establishment, whether or not that exception from permanent establishment status is contingent on the activity being of a preparatory or auxiliary character, except to the extent that the relevant provision of the Covered Tax Agreement provides explicitly that a specific activity shall be deemed not to constitute a permanent establishment provided that the activity is of a preparatory or auxiliary character;

b) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not described in subparagraph a), provided that this activity is of a preparatory or auxiliary character;

c) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) and b), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. A provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 2 or 3) that lists specific activities deemed not to constitute a permanent establishment shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting Jurisdiction and:

a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of a Covered Tax Agreement defining a permanent establishment; or

b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

a) virksomhed, som særskilt er opregnet i den omfattede skatteaftale (forud for ændring ved denne konvention) som virksomhed, der ikke anses for at udgøre et fast driftssted, uanset om denne undtagelse fra status som fast driftssted beror på, at virksomheden er af forberedende eller afhjælpende karakter, medmindre det udtrykkeligt fremgår af den relevante bestemmelse i den omfattede skatteaftale, at en bestemt form for virksomhed ikke anses for at udgøre et fast driftssted, forudsat at virksomheden er af forberedende eller afhjælpende karakter,

b) opretholdelse af et fast forretningssted udelukkende med det formål at udøve virksomhed, som ikke er nævnt i litra a, for foretagendet, forudsat at denne virksomhed er af forberedende eller afhjælpende karakter,

c) opretholdelse af et fast forretningssted udelukkende for en kombination af virksomhed som nævnt i litra a og b, forudsat at den samlede virksomhed i det faste driftssted som følge af denne kombination er af forberedende eller afhjælpende karakter.

4. En bestemmelse i en omfattet skatteaftale (som denne måtte være ændret ved stk. 2 eller 3), som opregner bestemte former for virksomhed, der ikke anses for at udgøre et fast driftssted, finder ikke anvendelse på et fast forretningssted, som anvendes eller opretholdes af et foretagende, hvis det samme foretagende eller et nært forbundet foretagende udøver erhvervsvirksomhed det samme sted eller et andet sted i den samme kontraherende jurisdiktion, og

a) dette sted eller andet sted udgør et fast driftssted for foretagendet eller det nært forbundne foretagende efter bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, som definerer et fast driftssted, eller

b) den samlede virksomhed i det faste driftssted som følge af kombinationen af virksomhed udøvet af de to foretagender det samme sted eller af nært forbundne foretagender de to steder ikke er af forberedende eller afhjælpende karakter,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

5. a) Paragraph 2 or 3 shall apply in place of the relevant parts of provisions of a Covered Tax Agreement that list specific activities that are deemed not to constitute a permanent establishment even if the activity is carried on through a fixed place of business (or provisions of a Covered Tax Agreement that operate in a comparable manner).

b) Paragraph 4 shall apply to provisions of a Covered Tax Agreement (as they may be modified by paragraph 2 or 3) that list specific activities that are deemed not to constitute a permanent establishment even if the activity is carried on through a fixed place of business (or provisions of a Covered Tax Agreement that operate in a comparable manner).

6. A Party may reserve the right:

a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;

b) for paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements that explicitly state that a list of specific activities shall be deemed not to constitute a permanent establishment only if each of the activities is of a preparatory or auxiliary character;

c) for paragraph 4 not to apply to its Covered Tax Agreements.

7. Each Party that chooses to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depositary of its choice of Option. Such notification shall also include the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision described in subparagraph a) of paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. An Option shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have chosen to apply the same Option

forudsat at den erhvervsvirksomhed, som udøves af de to foretagender det samme sted eller af nært forbundne foretagender de to steder, udgør gensidigt supplerende funktioner, som indgår i en samlet udøvelse af erhvervsvirksomhed.

5. a) Stk. 2 eller 3 finder anvendelse i stedet for de relevante dele af bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, der opregner bestemte former for virksomhed, der anses for ikke at udgøre et fast driftssted, selvom virksomheden udøves gennem et fast forretningssted (eller bestemmelser i en omfattet skatteaftale, der virker på samme måde).

b) Stk. 4 finder anvendelse på bestemmelser i en omfattet skatteaftale (som disse måtte være ændret ved stk. 2 eller 3), der opregner bestemte former for virksomhed, der anses for ikke at udgøre et fast driftssted, selvom virksomheden udøves gennem et fast forretningssted (eller bestemmelser i en omfattet skatteaftale, der virker på samme måde).

6. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler,

b) ikke at anvende stk. 2 på sine omfattede skatteaftaler, som indeholder en udtrykkelig bestemmelse om, at bestemte opregnede former for virksomhed kun anses for ikke at udgøre et fast driftssted, hvis hver af disse former for virksomhed er af forberedende eller afhjælpende karakter,

c) ikke at anvende stk. 4 på sine omfattede skatteaftaler.

7. Hver part, som vælger at anvende en valgmulighed efter stk. 1, skal notificere depositaren om sit valg. Denne notifikation skal medtage en liste over omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 5, litra a, med angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. En valgmulighed finder kun anvendelse med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har valgt at anvende den samme valgmulighed og har foretaget

and have made such a notification with respect to that provision.

8. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) or c) of paragraph 6 and does not choose to apply an Option under paragraph 1 shall notify the Depository of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in subparagraph b) of paragraph 5, as well as the article and paragraph number of each such provision. Paragraph 4 shall apply with respect to a provision of a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to that provision under this paragraph or paragraph 7.

Article 14 *Splitting-up of Contracts*

1. For the sole purpose of determining whether the period (or periods) referred to in a provision of a Covered Tax Agreement that stipulates a period (or periods) of time after which specific projects or activities shall constitute a permanent establishment has been exceeded:

a) where an enterprise of a Contracting Jurisdiction carries on activities in the other Contracting Jurisdiction at a place that constitutes a building site, construction project, installation project or other specific project identified in the relevant provision of the Covered Tax Agreement, or carries on supervisory or consultancy activities in connection with such a place, in the case of a provision of a Covered Tax Agreement that refers to such activities, and these activities are carried on during one or more periods of time that, in the aggregate, exceed 30 days without exceeding the period or periods referred to in the relevant provision of the Covered Tax Agreement; and

b) where connected activities are carried on in that other Contracting Jurisdiction at (or, where the relevant provision of the Covered Tax Agreement applies to supervisory or consultancy activities, in connection with) the same building site, construction or installation project, or other place identified

en sådan notifikation med hensyn til denne bestemmelse.

8. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 6, litra a eller c, og som ikke anvender en valgmulighed efter stk. 1, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 5, litra b, med angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Stk. 4 finder kun anvendelse med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget notifikation med hensyn til denne bestemmelse efter dette stykke eller stk. 7.

Artikel 14 *Opdeling af kontrakter*

1. Ved bedømmelsen af, om der er sket en overskridelse af den periode (eller de perioder), der er nævnt i en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, der fastsætter en tidsperiode (eller perioder) for, hvornår bestemte projekter eller former for virksomhed udgør et fast driftssted, gælder følgende:

a) når et foretagende i en kontraherende jurisdiktion udøver virksomhed i den anden kontraherende jurisdiktion på et sted, der udgør en byggeplads, et anlægsprojekt, et monteringsarbejde eller andet bestemt projekt, som er angivet i den relevante bestemmelse i den omfattede skatteaftale, eller yder rådgivnings- eller konsulentbistand i forbindelse med et sådant sted, når en bestemmelse i en omfattet skatteaftale omtaler sådan bistand, og disse former for virksomhed udøves i en eller flere perioder, som tilsammen udgør mere end 30 dage uden at overskride den periode eller de perioder, der er nævnt i den relevante bestemmelse i den omfattede skatteaftale, og

b) når virksomhed i tilknytning hertil udøves i denne anden kontraherende jurisdiktion af et eller flere foretagender, som er nært forbundet med det førstnævnte foretagende, på (eller, når den relevante bestemmelse i den omfattede skatteaftale finder anvendelse på rådgivnings- eller konsulentbistand,

in the relevant provision of the Covered Tax Agreement during different periods of time, each exceeding 30 days, by one or more enterprises closely related to the first-mentioned enterprise,

these different periods of time shall be added to the aggregate period of time during which the first-mentioned enterprise has carried on activities at that building site, construction or installation project, or other place identified in the relevant provision of the Covered Tax Agreement.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement to the extent that such provisions address the division of contracts into multiple parts to avoid the application of a time period or periods in relation to the existence of a permanent establishment for specific projects or activities described in paragraph 1.

3. A Party may reserve the right:

a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements;

b) for the entirety of this Article not to apply with respect to provisions of its Covered Tax Agreements relating to the exploration for or exploitation of natural resources.

4. Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 3 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2 that is not subject to a reservation under subparagraph b) of paragraph 3, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1 to the extent provided in paragraph 2. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that

i forbindelse med) den samme byggeplads, det samme anlægs- eller monteringsarbejde eller andet sted, som er angivet i den relevante bestemmelse i den omfattede skatteaftale, i forskellige perioder, som hver overstiger 30 dage,

lægges disse forskellige perioder til den samlede periode, hvor det førstnævnte foretagende har udøvet virksomhed på denne byggeplads, dette anlægs- eller monteringsarbejde eller andet sted, som er angivet i den relevante bestemmelse i den omfattede skatteaftale.

2. Stk. 1 finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale i det omfang, at sådanne bestemmelser retter sig mod opdeling af kontrakter i flere dele for at undgå anvendelsen af en tidsperiode eller perioder i forhold til, om der foreligger fast driftssted for bestemte projekter eller former for virksomhed som nævnt i stk. 1.

3. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler,

b) ikke at anvende artiklen som helhed på bestemmelser i sine omfattede skatteaftaler, der vedrører efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster.

4. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 3, litra a, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 2, som ikke er omfattet af forbehold efter stk. 3, litra b, og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse med bestemmelserne i stk. 1 i det omfang, dette er muligt efter stk. 2. I andre tilfælde erstatter stk. 1 kun bestemmelserne i en den omfattede skatteaftale i det omfang, at disse bestemmelser ikke er forenelige med stk. 1.

those provisions are incompatible with paragraph 1.

Article 15

Definition of a Person Closely Related to an Enterprise

1. For the purposes of the provisions of a Covered Tax Agreement that are modified by paragraph 2 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies), paragraph 4 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions), or paragraph 1 of Article 14 (Splitting-up of Contracts), a person is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise.

2. A Party that has made the reservations described in paragraph 4 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies), subparagraph a) or c) of paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions), and subparagraph a) of paragraph 3 of Article 14 (Splitting-up of Contracts) may reserve the right for the entirety of this Article not to

Artikel 15

Definition af en person, som er nært forbundet med et foretagende

1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, som disse er ændret ved artikel 12 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærarrangementer og lignende strategier), stk. 2, artikel 13 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte former for virksomhed), stk. 4, eller artikel 14 (Opdeling af kontrakter), stk. 1, er en person nært forbundet med et foretagende, hvis, når alle relevante forhold og omstændigheder tages i betragtning, den ene kontrolleres af den anden, eller begge kontrolleres af de samme personer eller foretagender. Under alle omstændigheder anses en person for at være nært forbundet med et foretagende, hvis den ene direkte eller indirekte besidder mere end 50 pct. af de retmæssige andele i den anden (eller, når der er tale om et selskab, mere end 50 pct. af den samlede stemmeandel såvel som af værdien af selskabets aktier eller af de retmæssige egenkapitalandele i selskabet), eller hvis en anden person direkte eller indirekte besidder mere end 50 pct. af de retmæssige andele (eller, når der er tale om et selskab, mere end 50 pct. af den samlede stemmeandel såvel som af værdien af selskabets aktier eller af de retmæssige egenkapitalandele i selskabet) i personen og foretagendet.

2. En part, som har taget forbehold som nævnt i artikel 12 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærarrangementer og lignende strategier), stk. 4, artikel 13 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte former for virksomhed), stk. 6, litra a eller c, og artikel 14 (Opdeling af kontrakter), stk. 3, kan forbeholde sig ret til ikke at anvende artiklen som helhed på de omfattede skatteaftaler, hvor disse forbehold finder anvendelse.

apply to the Covered Tax Agreements to which those reservations apply.

**PART V
IMPROVING DISPUTE RESOLUTION**

***Article 16
Mutual Agreement Procedure***

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, present the case to the competent authority of either Contracting Jurisdiction. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Covered Tax Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting Jurisdictions.

3. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Covered Tax Agreement. They may also consult together

**DEL V
FORBEDRING AF MULIGHEDEN FOR AT
LØSE TVISTER**

***Artikel 16
Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler***

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende jurisdiktioner, for den pågældende medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, kan denne person, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende jurisdiktioners interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i en af de kontraherende jurisdiktioner. Sagen skal indbringes inden tre år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet den pågældende underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende jurisdiktion med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med den omfattede skatteaftale. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende jurisdiktioners interne lovgivning.

3. De kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af den omfattede skatteaftale. De kan også konsultere hinanden om ophævelse af dobbeltbeskatning i

for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Covered Tax Agreement.

4. a) i) The first sentence of paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement (or parts thereof) that provide that where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdiction result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, present the case to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which that person is a resident including provisions under which, if the case presented by that person comes under the provisions of a Covered Tax Agreement relating to non-discrimination based on nationality, the case may be presented to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which that person is a national.

ii) The second sentence of paragraph 1 shall apply in place of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is shorter than three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, or in the absence of a provision of a Covered Tax Agreement describing the time period within which such a case must be presented.

b) i) The first sentence of paragraph 2 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authority that is presented with the case by the person referred to in paragraph 1 shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, with a view to the avoidance of taxation which

tilfælde, som ikke er omhandlet i den omfattede skatteaftale.

4. a) i) Stk. 1, 1. punktum, finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale (eller dele deraf), som bestemmer, at hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende jurisdiktioner, for den pågældende medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, kan denne person, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende jurisdiktioners interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende jurisdiktion, hvor den pågældende er hjemmehørende, herunder bestemmelser om, at sagen i tilfælde, hvor den indbragte sag falder under bestemmelser i en omfattet skatteaftale om ikke-diskrimination på grundlag af statsborgerskabsforhold, kan indbringes for den kompetente myndighed i den kontraherende jurisdiktion, hvor den pågældende person er statsborger.

ii) Stk. 1, 2. punktum, finder anvendelse i stedet for bestemmelser i en omfattet skatteaftale, som bestemmer, at en sag som nævnt i stk. 1, 1. punktum, skal indbringes inden for et bestemt tidsrum, som er kortere end tre år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet den pågældende underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, eller i fravær af en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, som fastsætter en tidsfrist, inden for hvilken en sådan sag skal indbringes.

b) i) Stk. 2, 1. punktum, finder anvendelse i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, hvorefter den kompetente myndighed, som har fået sagen indbragt af den person, som er nævnt i stk. 1, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, skal søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende jurisdiktion med henblik

is not in accordance with the Covered Tax Agreement.

ii) The second sentence of paragraph 2 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement providing that any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting Jurisdictions.

c) i) The first sentence of paragraph 3 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Covered Tax Agreement.

ii) The second sentence of paragraph 3 shall apply in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Covered Tax Agreement.

5. A Party may reserve the right:

a) for the first sentence of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS Package by ensuring that under each of its Covered Tax Agreements (other than a Covered Tax Agreement that permits a person to present a case to the competent authority of either Contracting Jurisdiction), where a person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting Jurisdictions, that person may present the case to the competent authority of the Contracting Jurisdiction of which the person is a resident or, if the case presented by that person comes under a provision of a Covered Tax Agreement relating to non-discrimination based on nationality, to that of the Contracting Jurisdiction of which that person is

på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med den omfattede skatteaftale.

ii) Stk. 2, 2. punktum, finder anvendelse i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, hvorefter enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende jurisdiktioners interne lovgivning.

c) i) Stk. 3, 1. punktum, finder anvendelse i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, hvorefter de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af den omfattede skatteaftale.

ii) Stk. 3, 2. punktum, finder anvendelse i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, hvorefter de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder også kan konsultere hinanden om ophævelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i den omfattede skatteaftale.

5. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende stk. 1, 1. punktum, på sine omfattede skatteaftaler på det grundlag, at den har til hensigt at opfylde minimumstandarden for forbedring af muligheden for at løse tvister efter OECD/G20 BEPS-pakken ved for hver af sine omfattede skatteaftaler (bortset fra en omfattet skatteaftale, som gør det muligt for en person at indbringe en sag for den kompetente myndighed i hver af de kontraherende jurisdiktioner) at sikre, at hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende jurisdiktioner for den pågældende medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, kan denne person, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende jurisdiktioners interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den jurisdiktion, hvor den pågældende er hjemmehørende, eller at sagen i tilfælde, hvor den indbragte sag falder under bestemmelser i en omfattet skatteaftale om ikke-diskrimination på

a national; and the competent authority of that Contracting Jurisdiction will implement a bilateral notification or consultation process with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction for cases in which the competent authority to which the mutual agreement procedure case was presented does not consider the taxpayer's objection to be justified;

b) for the second sentence of paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements that do not provide that the case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period on the basis that it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS package by ensuring that for the purposes of all such Covered Tax Agreements the taxpayer referred to in paragraph 1 is allowed to present the case within a period of at least three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement;

c) for the second sentence of paragraph 2 not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that for the purposes of all of its Covered Tax Agreements:

i) any agreement reached via the mutual agreement procedure shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of the Contracting Jurisdictions; or

ii) it intends to meet the minimum standard for improving dispute resolution under the OECD/G20 BEPS package by accepting, in its bilateral treaty negotiations, a treaty provision providing that:

A) the Contracting Jurisdictions shall make no adjustment to the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting Jurisdictions after a period that is mutually agreed between both Contracting Juris-

grundlag af statsborgerskabsforhold, kan indbringes for den kompetente myndighed i den kontraherende jurisdiktion, hvor den pågældende person er statsborger – og at den kompetente myndighed i den pågældende kontraherende jurisdiktion vil iværksætte en bilateral notifikations- eller konsultationsproces med den kompetente myndighed i den anden kontraherende jurisdiktion i tilfælde, hvor den kompetente myndighed, som har fået indbragt den sag, der er genstand for den gensidige aftaleprocedure, ikke mener, at skatteyderens indsigelse forekommer berettiget,

b) ikke at anvende stk. 1, 2. punktum, på sine omfattede skatteaftaler, som ikke indeholder bestemmelser om, at sagen som nævnt i stk. 1, 1. punktum, skal indbringes inden for et bestemt tidsrum, på det grundlag at den har til hensigt at opfylde minimumstandarden for forbedring af muligheden for at løse tvister efter OECD/G20 BEPS-pakken ved at sikre, at skatteyderen som nævnt i stk. 1 ved anvendelsen af alle sådanne omfattede skatteaftaler har mulighed for at indbringe sagen inden for et tidsrum på mindst tre år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale,

c) ikke at anvende stk. 2, 2. punktum, på sine omfattede skatteaftaler på det grundlag, at ved anvendelsen af alle dens omfattede skatteaftaler:

i) skal enhver aftale, som indgås ved den gensidige aftaleprocedure, gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende jurisdiktioners interne lovgivning, eller

ii) den har til hensigt at opfylde minimumstandarden for forbedring af muligheden for at løse tvister efter OECD/G20 BEPS-pakken ved i sine bilaterale forhandlinger om overenskomster at acceptere en overenskomstbestemmelse, hvorefter

A) de kontraherende jurisdiktioner ikke skal foretage reguleringer af den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, som tilhører et foretagende i en af de kontraherende jurisdiktioner, efter et tidsrum, som skal aftales mellem de to kompetente

dictions from the end of the taxable year in which the profits would have been attributable to the permanent establishment (this provision shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default); and

B) the Contracting Jurisdictions shall not include in the profits of an enterprise, and tax accordingly, profits that would have accrued to the enterprise but that by reason of the conditions referred to in a provision in the Covered Tax Agreement relating to associated enterprises have not so accrued, after a period that is mutually agreed between both Contracting Jurisdictions from the end of the taxable year in which the profits would have accrued to the enterprise (this provision shall not apply in the case of fraud, gross negligence or wilful default).

6. a) Each Party that has not made a reservation described in subparagraph a) of paragraph 5 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in clause i) of subparagraph a) of paragraph 4, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the first sentence of paragraph 1. In other cases, the first sentence of paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with that sentence.

b) Each Party that has not made the reservation described in subparagraph b) of paragraph 5 shall notify the Depositary of:

i) the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision that provides that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is shorter than three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, as well as the article and paragraph number of each such provision; a provision of a Covered Tax Agreement shall be replaced by the second senten-

myndigheder, fra udgangen af det skatteår, i hvilket fortjenesten skulle have været henført til det faste driftssted (denne bestemmelse gælder ikke i tilfælde af svig, grov uagtsomhed eller forsætlig misligholdelse), og

B) de kontraherende jurisdiktioner ikke til et foretagendes fortjeneste skal medregne, og i overensstemmelse hermed beskatte, fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet, men som på grund af betingelserne vedrørende forbundne foretagender i en omfattet skatteaftale ikke er tilfaldet foretagendet, efter et tidsrum, som skal aftales mellem de to kompetente myndigheder, fra udgangen af det skatteår, i hvilket fortjenesten skulle have tilfaldet foretagendet (denne bestemmelse gælder ikke i tilfælde af svig, grov uagtsomhed eller forsætlig misligholdelse).

6. a) Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 5, litra a, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, litra a, punkt i), og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse af stk. 1, 1. punktum I andre tilfælde erstatter stk. 1, 1. punktum, kun bestemmelserne i den omfattede skatteaftale i det omfang, disse bestemmelser ikke er forenelige med det nævnte punktum.

b) Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 5, litra b), skal notificere depositaren om

i) listen over omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse, hvorefter en sag som nævnt i stk. 1, 1. punktum, skal indbringes inden for et bestemt tidsrum, som er kortere end tre år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, såvel som angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. En bestemmelse i en omfattet skatte-

ce of paragraph 1 where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that provision; in other cases, subject to clause ii), the second sentence of paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with the second sentence of paragraph 1;

ii) the list of its Covered Tax Agreements which contain a provision that provides that a case referred to in the first sentence of paragraph 1 must be presented within a specific time period that is at least three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement, as well as the article and paragraph number of each such provision; the second sentence of paragraph 1 shall not apply to a Covered Tax Agreement where any Contracting Jurisdiction has made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.

c) Each Party shall notify the Depositary of:

i) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause i) of subparagraph b) of paragraph 4; the first sentence of paragraph 2 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement;

ii) in the case of a Party that has not made the reservation described in subparagraph c) of paragraph 5, the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause ii) of subparagraph b) of paragraph 4; the second sentence of paragraph 2 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.

d) Each Party shall notify the Depositary of:

i) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause i) of subparagraph c) of paragraph 4; the first sentence of paragraph 3 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement;

aftale erstattes med stk. 1, 2. punktum, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til denne bestemmelse. I andre tilfælde erstatter stk. 1, 2. punktum, kun bestemmelserne i den omfattede skatteaftale i det omfang, denne bestemmelser ikke er forenelige med stk. 1, 2. punktum, jf. dog punkt ii),

ii) listen over omfattede skatteaftaler, som indeholder en bestemmelse, hvorefter en sag som nævnt i stk. 1, 1. punktum, skal indbringes inden for et bestemt tidsrum, som er mindst tre år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale, såvel som angivelse af artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Stk. 1, 2. punktum, gælder ikke for en omfattet skatteaftale, hvis en af de kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til denne omfattede skatteaftale.

c) Hver part skal notificere depositaren om

i) listen over omfattede skatteaftaler, som ikke indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, litra b, punkt i). Stk. 2, 1. punktum, finder kun anvendelse for en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til denne omfattede skatteaftale,

ii) når en part ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 5, litra c, listen over omfattede skatteaftaler, som ikke indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, litra b, punkt ii). Stk. 2, 2. punktum, finder kun anvendelse for en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til denne omfattede skatteaftale.

d) Hver part skal notificere depositaren om

i) listen over omfattede skatteaftaler, som ikke indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, litra c, punkt i). Stk. 3, 1. punktum, finder kun anvendelse for en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til denne omfattede skatteaftale,

ii) the list of its Covered Tax Agreements which do not contain a provision described in clause ii) of subparagraph c) of paragraph 4; the second sentence of paragraph 3 shall apply to a Covered Tax Agreement only where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to that Covered Tax Agreement.

Article 17
Corresponding Adjustments

1. Where a Contracting Jurisdiction includes in the profits of an enterprise of that Contracting Jurisdiction — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting Jurisdiction has been charged to tax in that other Contracting Jurisdiction and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting Jurisdiction if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting Jurisdiction shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of the Covered Tax Agreement and the competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall if necessary consult each other.

2. Paragraph 1 shall apply in place of or in the absence of a provision that requires a Contracting Jurisdiction to make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on the profits of an enterprise of that Contracting Jurisdiction where the other Contracting Jurisdiction includes those profits in the profits of an enterprise of that other Contracting Jurisdiction and taxes those profits accordingly, and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of that other Contracting Jurisdiction if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises.

ii) listen over omfattede skatteaftaler, som ikke indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 4, litra c, punkt ii). Stk. 3, 2. punktum, finder kun anvendelse for en omfattet skatteaftale, når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til denne omfattede skatteaftale.

Artikel 17
Tilsvarende reguleringer

1. Når en kontraherende jurisdiktion til fortjenesten for et foretagende i denne jurisdiktion medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende jurisdiktion er blevet beskattet af i denne anden jurisdiktion, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte kontraherende jurisdiktion, hvis de aftalte vilkår mellem de to foretagender havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden kontraherende jurisdiktion foretage en passende regulering af det skattebeløb, der er beregnet dér af denne fortjeneste. Ved fastsættelsen af en sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i den omfattede skatteaftale, og de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder skal om nødvendigt konsultere hinanden.

2. Stk. 1 finder anvendelse i stedet for eller i fravær af en bestemmelse, der pålægger en kontraherende jurisdiktion at foretage en passende regulering af det skattebeløb, der beregnes dér af fortjenesten for et foretagende i denne kontraherende jurisdiktion, når den anden kontraherende jurisdiktion medregner denne fortjeneste til fortjenesten for et foretagende i denne anden kontraherende jurisdiktion, og beskatter denne fortjeneste i overensstemmelse hermed, og den medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i denne anden kontraherende jurisdiktion, hvis vilkårene aftalt mellem de to foretagender havde væ-

3. A Party may reserve the right:
 a) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements that already contain a provision described in paragraph 2;

b) for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that in the absence of a provision referred to in paragraph 2 in its Covered Tax Agreement:

i) it shall make the appropriate adjustment referred to in paragraph 1; or

ii) its competent authority shall endeavour to resolve the case under the provisions of a Covered Tax Agreement relating to mutual agreement procedure;

c) in the case of a Party that has made a reservation under clause ii) of subparagraph c) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure), for the entirety of this Article not to apply to its Covered Tax Agreements on the basis that in its bilateral treaty negotiations it shall accept a treaty provision of the type contained in paragraph 1, provided that the Contracting Jurisdictions were able to reach agreement on that provision and on the provisions described in clause ii) of subparagraph c) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure).

4. Each Party that has not made a reservation described in paragraph 3 shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements contains a provision described in paragraph 2, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where all Contracting Jurisdictions have made such a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of paragraph 1. In other cases, paragraph 1 shall supersede the provisions of the Covered Tax Agreement only to the extent that those provisions are incompatible with paragraph 1.

ret de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender.

3. En part kan forbeholde sig ret til

a) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder bestemmelser som nævnt i stk. 2,

b) ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler på det grundlag, at den pågældende part i fravær af en bestemmelse som nævnt i stk. 2 i dens omfattede skatteaftale

i) vil foretage den passende regulering som nævnt i stk. 1, eller

ii) dens kompetente myndighed vil søge at løse sagen efter bestemmelserne om den gensidige aftaleprocedure i en omfattet skatteaftale,

c) med hensyn til en part, som har taget forbehold efter artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler), stk. 5, litra c, punkt ii), ikke at anvende artiklen som helhed på sine omfattede skatteaftaler på det grundlag, den pågældende part i sine bilaterale forhandlinger vil acceptere en overenskomstbestemmelse af den type, der er indeholdt i stk. 1, forudsat at de kontraherende jurisdiktioner ville være i stand til at nå til enighed om denne bestemmelse og om bestemmelser som nævnt i artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler), litra c, punkt ii).

4. Hver part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 3, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler indeholder en bestemmelse som nævnt i stk. 2 og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Når alle kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse af bestemmelserne i stk. 1. I andre tilfælde erstatter stk. 1 kun bestemmelserne i den omfattede skatteaftale i det omfang, disse bestemmelser ikke er forenelige med stk. 1.

**PART VI
ARBITRATION**

*Article 18
Choice to Apply Part VI*

A Party may choose to apply this Part with respect to its Covered Tax Agreements and shall notify the Depositary accordingly. This Part shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement only where both Contracting Jurisdictions have made such a notification.

*Article 19
Mandatory Binding Arbitration*

1. Where:

a) under a provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 1 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure)) that provides that a person may present a case to a competent authority of a Contracting Jurisdiction where that person considers that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by the Convention), a person has presented a case to the competent authority of a Contracting Jurisdiction on the basis that the actions of one or both of the Contracting Jurisdictions have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of the Covered Tax Agreement (as it may be modified by the Convention); and

b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to a provision of a Covered Tax Agreement (as it may be modified by paragraph 2 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure)) that provides that the competent authority shall endeavour to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting Jurisdiction, within a peri-

**DEL VI
VOLDGIFT**

*Artikel 18
Valg af del VI*

En part kan vælge at anvende denne del med hensyn til sine omfattede skatteaftaler og skal notificere depositaren i overensstemmelse hermed. Denne del finder kun anvendelse med hensyn til en omfattet skatteaftale, når begge kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation.

*Artikel 19
Obligatorisk bindende voldgift*

1. Når

a) en person – efter en bestemmelse i en omfattet skatteaftale (som denne måtte være ændret ved artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler), stk. 1,) hvorefter en person kan indbringe en sag for den kompetente myndighed i en kontraherende jurisdiktion, når denne person mener, at foranstaltninger truffet af den ene eller begge kontraherende jurisdiktioner for denne person medfører eller vil medføre beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale (som denne måtte være ændret ved denne konvention) – har indbragt en sag for den kompetente myndighed i en kontraherende jurisdiktion på grundlag af, at foranstaltninger truffet af den ene eller begge kontraherende jurisdiktioner for denne person har medført beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale (som denne måtte være ændret ved denne konvention), og

b) de kompetente myndigheder ikke er i stand til at nå til enighed om at løse sagen efter en bestemmelse i en omfattet skatteaftale (som denne måtte være ændret ved artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler), stk. 2,) hvorefter den kompetente myndighed skal søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende jurisdiktion inden for en frist på to år regnet

od of two years beginning on the start date referred to in paragraph 8 or 9, as the case may be (unless, prior to the expiration of that period the competent authorities of the Contracting Jurisdictions have agreed to a different time period with respect to that case and have notified the person who presented the case of such agreement),

any unresolved issues arising from the case shall, if the person so requests in writing, be submitted to arbitration in the manner described in this Part, according to any rules or procedures agreed upon by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions pursuant to the provisions of paragraph 10.

2. Where a competent authority has suspended the mutual agreement procedure referred to in paragraph 1 because a case with respect to one or more of the same issues is pending before court or administrative tribunal, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 will stop running until either a final decision has been rendered by the court or administrative tribunal or the case has been suspended or withdrawn. In addition, where a person who presented a case and a competent authority have agreed to suspend the mutual agreement procedure, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 will stop running until the suspension has been lifted.

3. Where both competent authorities agree that a person directly affected by the case has failed to provide in a timely manner any additional material information requested by either competent authority after the start of the period provided in subparagraph b) of paragraph 1, the period provided in subparagraph b) of paragraph 1 shall be extended for an amount of time equal to the period beginning on the date by which the information was requested and ending on the date on which that information was provided.

4. a) The arbitration decision with respect to the issues submitted to arbitration shall be implemen-

fra starttidspunktet som nævnt i stk. 8 henholdsvis stk. 9 (medmindre de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder inden udløbet af denne frist har aftalt en anden frist med hensyn til denne sag og har underrettet den person, der har indbragt sagen, om en sådan aftale),

skal alle uløste spørgsmål i sagen undergives voldgift på den måde, som er foreskrevet i denne del, efter de regler eller procedurer, som de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder træffer aftale om efter bestemmelserne i stk. 10, hvis den pågældende person skriftligt anmoder herom.

2. Når en kompetent myndighed har stillet den gensidige aftaleprocedure som nævnt i stk. 1 i bero, fordi en sag med hensyn til et eller flere tilsvarende spørgsmål verserer ved en domstol eller et administrativt nævn, afbrydes den frist, der er fastsat i stk. 1, litra b, indtil der enten er truffet en endelig afgørelse af domstolen eller det administrative nævn, eller den pågældende sag er stillet i bero eller trukket tilbage. Når en person, som indbragte en sag for en kompetent myndighed, har accepteret, at den gensidige aftaleprocedure stilles i bero, afbrydes den frist, der er fastsat i stk. 1, litra b, indtil sagen ikke længere er stillet i bero.

3. Når de to kompetente myndigheder er enige om, at en person, som er direkte berørt af sagen, ikke i rette tid har tilvejebragt yderligere oplysninger af materiel karakter, som en af de kompetente myndigheder har anmodet om efter påbegyndelsen af den frist, der er fastsat efter stk. 1, litra b, forlænges den frist, der er fastsat efter stk. 1, litra b, med et tidsrum, der går fra det tidspunkt, hvor der blev anmodet om oplysningerne, til det tidspunkt, hvor oplysningerne blev tilvejebragt.

4. a) Voldgiftskendelsen med hensyn til de spørgsmål, der er undergivet voldgift, skal gen-

ted through the mutual agreement concerning the case referred to in paragraph 1. The arbitration decision shall be final.

b) The arbitration decision shall be binding on both Contracting Jurisdictions except in the following cases:

i) if a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision. In such a case, the case shall not be eligible for any further consideration by the competent authorities. The mutual agreement that implements the arbitration decision on the case shall be considered not to be accepted by a person directly affected by the case if any person directly affected by the case does not, within 60 days after the date on which notification of the mutual agreement is sent to the person, withdraw all issues resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision from consideration by any court or administrative tribunal or otherwise terminate any pending court or administrative proceedings with respect to such issues in a manner consistent with that mutual agreement.

ii) if a final decision of the courts of one of the Contracting Jurisdictions holds that the arbitration decision is invalid. In such a case, the request for arbitration under paragraph 1 shall be considered not to have been made, and the arbitration process shall be considered not to have taken place (except for the purposes of Articles 21 (Confidentiality of Arbitration Proceedings) and 25 (Costs of Arbitration Proceedings)). In such a case, a new request for arbitration may be made unless the competent authorities agree that such a new request should not be permitted.

iii) if a person directly affected by the case pursues litigation on the issues which were resolved in the mutual agreement implementing the arbitration decision in any court or administrative tribunal.

5. The competent authority that received the initial request for a mutual agreement procedure as described in subparagraph a) of paragraph 1 shall,

nemføres gennem den gensidige aftale vedrørende sagen som nævnt i stk. 1. Voldgiftskendelsen er endelig.

b) Voldgiftskendelsen er bindende for begge kontraherende jurisdiktioner bortset fra følgende tilfælde:

i) hvis en person, som direkte er berørt af sagen, ikke accepterer den gensidige aftale, som gennemfører voldgiftskendelsen. I så fald kan sagen ikke gøres til genstand for yderligere behandling af de kompetente myndigheder. Den gensidige aftale, der gennemfører voldgiftskendelsen på sagen anses for ikke at være accepteret af en person, som direkte berørt af sagen, hvis en person, som direkte er berørt af sagen, ikke inden for 60 dage fra det tidspunkt, hvor meddelelse om den gensidige aftale er sendt til den pågældende, trækker alle spørgsmål, som er løst i den gensidige aftale, der gennemfører voldgiftskendelsen, tilbage fra domstol eller administrativt nævn eller på anden måde afslutter enhver verserende behandling ved domstole eller administrative nævn med hensyn til sådanne spørgsmål på en måde, der er i overensstemmelse med den gensidige aftale.

ii) hvis voldgiftskendelsen i en endelig retsafgørelse i en af de kontraherende jurisdiktioner anses for ugyldig. I så fald anses anmodningen om voldgift efter stk. 1 for ikke at have været fremsat, og voldgiftsbehandlingen anses for ikke at have fundet sted (undtagen ved anvendelse af artiklerne 21 (Fortrolighed i voldgiftssagen) og 25 (Omkostninger ved voldgiftsbehandlingen)). I så fald kan en ny anmodning om voldgift fremsættes, medmindre de kompetente myndigheder træffer aftale om, at en sådan ny anmodning ikke skal tillades.

iii) hvis en person, som direkte er berørt af sagen, forfølger de spørgsmål, som blev løst i den gensidige aftale, der gennemfører voldgiftskendelsen, ved domstole eller administrative nævn.

5. Den kompetente myndighed, der har modtaget den oprindelige anmodning om en gensidig aftaleprocedure som nævnt i stk. 1, litra a, skal inden for

within two calendar months of receiving the request:

a) send a notification to the person who presented the case that it has received the request; and

b) send a notification of that request, along with a copy of the request, to the competent authority of the other Contracting Jurisdiction.

6. Within three calendar months after a competent authority receives the request for a mutual agreement procedure (or a copy thereof from the competent authority of the other Contracting Jurisdiction) it shall either:

a) notify the person who has presented the case and the other competent authority that it has received the information necessary to undertake substantive consideration of the case; or

b) request additional information from that person for that purpose.

7. Where pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, one or both of the competent authorities have requested from the person who presented the case additional information necessary to undertake substantive consideration of the case, the competent authority that requested the additional information shall, within three calendar months of receiving the additional information from that person, notify that person and the other competent authority either:

a) that it has received the requested information; or

b) that some of the requested information is still missing.

8. Where neither competent authority has requested additional information pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, the start date referred to in paragraph 1 shall be the earlier of:

a) the date on which both competent authorities have notified the person who presented the case pursuant to subparagraph a) of paragraph 6; and

to kalendermåneder efter modtagelsen af anmodningen

a) sende en meddelelse til den person, som har indbragt sagen, om at anmodningen er modtaget, og

b) sende en meddelelse om anmodningen og en kopi af anmodningen til den kompetente myndighed i den anden kontraherende jurisdiktion.

6. En kompetent myndighed skal inden for tre kalendermåneder efter at have modtaget en anmodning om en gensidig aftaleprocedure (eller en kopi heraf fra den kompetente myndighed i den anden kontraherende jurisdiktion) enten

a) meddele den person, som har indbragt sagen, og den anden kompetente myndighed, at den har modtaget de oplysninger, der er nødvendige for, at en realitetsbehandling af sagen kan iværksættes, eller

b) anmode om yderligere oplysninger fra denne person med dette formål.

7. Når en eller begge kompetente myndigheder efter stk. 6, litra b, har anmodet om yderligere oplysninger, som er nødvendige for, at en realitetsbehandling af sagen kan iværksættes, fra den person, som har indbragt sagen, skal den kompetente myndighed, der har anmodet om de supplerende oplysninger, inden for tre kalendermåneder efter modtagelsen af de yderligere oplysninger fra denne person meddele den pågældende og den anden kompetente myndighed enten

a) at den har modtaget de oplysninger, den har anmodet om, eller

b) at nogle af de oplysninger, den har anmodet om, fortsat mangler.

8. Når ingen af de kompetente myndigheder har anmodet om yderligere oplysninger efter stk. 6, litra b, regnes fristen som nævnt i stk. 1 fra det først forekommende af følgende tidspunkter:

a) det tidspunkt, hvor begge kompetente myndigheder efter stk. 6, litra a, har givet meddelelse til den person, som har indbragt sagen, og

b) the date that is three calendar months after the notification to the competent authority of the other Contracting Jurisdiction pursuant to subparagraph b) of paragraph 5.

9. Where additional information has been requested pursuant to subparagraph b) of paragraph 6, the start date referred to in paragraph 1 shall be the earlier of:

a) the latest date on which the competent authorities that requested additional information have notified the person who presented the case and the other competent authority pursuant to subparagraph a) of paragraph 7; and

b) the date that is three calendar months after both competent authorities have received all information requested by either competent authority from the person who presented the case.

If, however, one or both of the competent authorities send the notification referred to in subparagraph b) of paragraph 7, such notification shall be treated as a request for additional information under subparagraph b) of paragraph 6.

10. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall by mutual agreement (pursuant to the article of the relevant Covered Tax Agreement regarding procedures for mutual agreement) settle the mode of application of the provisions contained in this Part, including the minimum information necessary for each competent authority to undertake substantive consideration of the case. Such an agreement shall be concluded before the date on which unresolved issues in a case are first eligible to be submitted to arbitration and may be modified from time to time thereafter.

11. For purposes of applying this Article to its Covered Tax Agreements, a Party may reserve the right to replace the two-year period set forth in subparagraph b) of paragraph 1 with a three-year period.

b) tre kalendermåneder efter meddelelsen efter stk. 5, litra b, til den kompetente myndighed i den anden kontraherende jurisdiktion.

9. Når der er anmodet om yderligere oplysninger efter stk. 6, litra b, regnes fristen som nævnt i stk. 1 fra det først forekommende af følgende tidspunkter:

a) det seneste tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder, der anmodede om yderligere oplysninger, har givet meddelelse efter stk. 7, litra a, til den person, som indbragte sagen, og til den anden kompetente myndighed, og

b) tre kalendermåneder efter, at begge kompetente myndigheder har modtaget alle oplysninger, som hver af de kompetente myndigheder har anmodet om, fra den person, som har indbragt sagen.

Hvis en eller begge kompetente myndigheder sender meddelelse som nævnt i stk. 7, litra b, betragtes en sådan meddelelse som en anmodning om yderligere oplysninger efter stk. 6, litra b.

10. De kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale (efter den artikel i den relevante omfattede skatteaftale, som vedrører den gensidige aftaleprocedure) fastsætte de nærmere regler for anvendelse af bestemmelserne i denne del, herunder regler om hvilke oplysninger, der som minimum er nødvendige for, at hver af de kompetente myndigheder kan iværksætte en realitetsbehandling af sagen. En sådan aftale skal indgås før det tidspunkt, hvor uløste spørgsmål i en sag første gang kan undergives voldgift, og kan ændres fra tid til anden derefter.

11. En part kan ved anvendelsen af denne artikel på sine omfattede skatteaftaler forbeholde sig ret til at erstatte to-årsfristen i stk. 1, litra b, med en tre-årsfrist.

12. A Party may reserve the right for the following rules to apply with respect to its Covered Tax Agreements notwithstanding the other provisions of this Article:

a) any unresolved issue arising from a mutual agreement procedure case otherwise within the scope of the arbitration process provided for by this Convention shall not be submitted to arbitration, if a decision on this issue has already been rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting Jurisdiction;

b) if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a decision concerning the issue is rendered by a court or administrative tribunal of one of the Contracting Jurisdictions, the arbitration process shall terminate.

Article 20 *Appointment of Arbitrators*

1. Except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, paragraphs 2 through 4 shall apply for the purposes of this Part.

2. The following rules shall govern the appointment of the members of an arbitration panel:

a) The arbitration panel shall consist of three individual members with expertise or experience in international tax matters.

b) Each competent authority shall appoint one panel member within 60 days of the date of the request for arbitration under paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration). The two panel members so appointed shall, within 60 days of the latter of their appointments, appoint a third member who shall serve as Chair of the arbitration panel. The Chair shall not be a national or resident of either Contracting Jurisdiction.

c) Each member appointed to the arbitration panel must be impartial and independent of the com-

12. En part kan forbeholde sig ret til, at følgende regler uanset de øvrige bestemmelser i denne artikel skal finde anvendelse på dens omfattede skatteaftaler:

a) et uløst spørgsmål, som hidrører fra en sag omfattet af den gensidige aftaleprocedure, og som ellers falder inden for rammerne af voldgift efter denne konvention, skal ikke undergives voldgift, hvis en afgørelse om dette spørgsmål allerede er truffet af en domstol eller et administrativt nævn i en af de kontraherende jurisdiktioner,

b) hvis en afgørelse vedrørende spørgsmålet træffes af en domstol eller et administrativt nævn i en af de kontraherende jurisdiktioner på noget tidspunkt, efter en anmodning om voldgift er blevet fremsat, og før voldgiftspanelet har afsagt sin kendelse til de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder, afsluttes voldgiftssagen.

Artikel 20 *Udpegning af voldgiftsmænd*

1. Medmindre de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder indgår gensidig aftale om andre regler, gælder stk. 2-4 ved anvendelse af denne del.

2. Følgende regler gælder ved udpegning af medlemmerne af et voldgiftspanel:

a) Voldgiftspanelet består af tre individuelle medlemmer med ekspertise eller erfaring i internationale skatteforhold.

b) Hver kompetent myndighed udpeger en voldgiftsmand inden for 60 dage efter det tidspunkt, hvor der er fremsat anmodning om voldgift efter artikel 19 (Obligatorisk bindende voldgift), stk. 1. De to udpegede voldgiftsmænd skal inden for 60 dage efter, at den sidste er udpeget, udpege en tredje voldgiftsmand, som skal være formand for voldgiftspanelet. Formanden må ikke være statsborger eller hjemmehørende i nogen af de kontraherende jurisdiktioner.

c) Hvert medlem, der udpeges til voldgiftspanelet, skal være upartisk og uafhængig af de kompe-

petent authorities, tax administrations, and ministries of finance of the Contracting Jurisdictions and of all persons directly affected by the case (as well as their advisors) at the time of accepting an appointment, maintain his or her impartiality and independence throughout the proceedings, and avoid any conduct for a reasonable period of time thereafter which may damage the appearance of impartiality and independence of the arbitrators with respect to the proceedings.

3. In the event that the competent authority of a Contracting Jurisdiction fails to appoint a member of the arbitration panel in the manner and within the time periods specified in paragraph 2 or agreed to by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a member shall be appointed on behalf of that competent authority by the highest ranking official of the Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development that is not a national of either Contracting Jurisdiction.

4. If the two initial members of the arbitration panel fail to appoint the Chair in the manner and within the time periods specified in paragraph 2 or agreed to by the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, the Chair shall be appointed by the highest ranking official of the Centre for Tax Policy and Administration of the Organisation for Economic Co-operation and Development that is not a national of either Contracting Jurisdiction.

Article 21

Confidentiality of Arbitration Proceedings

1. Solely for the purposes of the application of the provisions of this Part and of the provisions of the relevant Covered Tax Agreement and of the domestic laws of the Contracting Jurisdictions re-

tente myndigheder, skatteadministrationerne og finansministerierne i de kontraherende jurisdiktioner samt af alle personer, der direkte er berørt af sagen (såvel som deres rådgivere) på det tidspunkt, hvor udpegningen accepteres. Den pågældende skal forblive upartisk og uafhængig ved behandlingen af sagen og skal i en rimelig periode derefter undgå handlinger, som kan skade indtrykket af voldgiftsmændenes upartiskhed og uafhængighed med hensyn til behandlingen af sagen.

3. I det tilfælde, at den kompetente myndighed i en kontraherende jurisdiktion ikke udpeger et medlem af voldgiftspanelet på den måde og inden for den frist, som er nævnt i stk. 2, eller som de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder har truffet aftale om, udpeges et medlem på vegne af denne kompetente myndighed af den højst rangerende embedsmand i Center for Skattepolitik og Administration [Centre for Tax Policy and Administration] i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling [Organisation for Economic Co-operation and Development – OECD], som ikke er statsborger i nogen af de kontraherende jurisdiktioner.

4. Hvis de to oprindelige medlemmer af voldgiftspanelet ikke udpeger formanden på den måde og inden for fristen som nævnt i stk. 2, eller som de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder har truffet aftale om, udpeges formanden af den højst rangerende embedsmand i Center for Skattepolitik og Administration [Centre for Tax Policy and Administration] i Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling [OECD], som ikke er statsborger i nogen af de kontraherende jurisdiktioner.

Artikel 21

Fortrolighed i voldgiftssagen

1. Alene med det formål at anvende bestemmelserne i denne del, bestemmelserne i den relevante omfattede skatteaftale og bestemmelserne i de kontraherende jurisdiktioners interne lovgivning ved-

lated to the exchange of information, confidentiality, and administrative assistance, members of the arbitration panel and a maximum of three staff per member (and prospective arbitrators solely to the extent necessary to verify their ability to fulfil the requirements of arbitrators) shall be considered to be persons or authorities to whom information may be disclosed. Information received by the arbitration panel or prospective arbitrators and information that the competent authorities receive from the arbitration panel shall be considered information that is exchanged under the provisions of the Covered Tax Agreement related to the exchange of information and administrative assistance.

2. The competent authorities of the Contracting Jurisdictions shall ensure that members of the arbitration panel and their staff agree in writing, prior to their acting in an arbitration proceeding, to treat any information relating to the arbitration proceeding consistently with the confidentiality and non-disclosure obligations described in the provisions of the Covered Tax Agreement related to exchange of information and administrative assistance and under the applicable laws of the Contracting Jurisdictions.

Article 22

Resolution of a Case Prior to the Conclusion of the Arbitration

For the purposes of this Part and the provisions of the relevant Covered Tax Agreement that provide for resolution of cases through mutual agreement, the mutual agreement procedure, as well as the arbitration proceeding, with respect to a case shall terminate if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions:

a) the competent authorities of the Contracting Jurisdictions reach a mutual agreement to resolve the case; or

rørende udveksling af oplysninger, fortrolighed og administrativ bistand anses medlemmer af voldgiftspanelet og højst tre medarbejdere pr. medlem (samt muligt fremtidige voldgiftsmænd alene i det omfang, dette er nødvendigt for at bekræfte, at de opfylder kravene til voldgiftsmænd) for at være personer eller myndigheder, som kan modtage oplysninger. Oplysninger, som modtages af voldgiftspanelet eller muligt fremtidige voldgiftsmænd, og oplysninger, som den kompetente myndighed modtager fra voldgiftspanelet, anses for oplysninger, som er udvekslet efter bestemmelserne om udveksling af oplysninger og administrativ bistand i den omfattede skatteaftale.

2. De kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder skal sikre sig, at medlemmer af voldgiftspanelet og deres medarbejdere, inden de agerer i en voldgiftssag, skriftligt indvilger i at ville behandle alle oplysninger vedrørende voldgiftssagen i overensstemmelse med de forpligtelser om fortrolighed og hemmeligholdelse, som findes i bestemmelserne om udveksling af oplysninger og administrativ bistand i den omfattede skatteaftale og efter den gældende lovgivning i de kontraherende jurisdiktioner.

Artikel 22

Løsning af en sag inden afslutning af voldgiftsproceduren

Ved anvendelsen af denne del og af bestemmelserne i den relevante omfattede skatteaftale om løsning af sager ved gensidig aftale skal den gensidige aftaleprocedure såvel som voldgiftssagen med hensyn til en sag afsluttes, hvis på noget tidspunkt efter, at en anmodning om voldgift er fremsat, og før voldgiftspanelet har afsagt sin kendelse til de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder

a) de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder indgår en gensidig aftale om en løsning på sagen, eller

b) the person who presented the case withdraws the request for arbitration or the request for a mutual agreement procedure.

Article 23 *Type of Arbitration Process*

1. Except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, the following rules shall apply with respect to an arbitration proceeding pursuant to this Part:

a) After a case is submitted to arbitration, the competent authority of each Contracting Jurisdiction shall submit to the arbitration panel, by a date set by agreement, a proposed resolution which addresses all unresolved issue(s) in the case (taking into account all agreements previously reached in that case between the competent authorities of the Contracting Jurisdictions). The proposed resolution shall be limited to a disposition of specific monetary amounts (for example, of income or expense) or, where specified, the maximum rate of tax charged pursuant to the Covered Tax Agreement, for each adjustment or similar issue in the case. In a case in which the competent authorities of the Contracting Jurisdictions have been unable to reach agreement on an issue regarding the conditions for application of a provision of the relevant Covered Tax Agreement (hereinafter referred to as a “threshold question”), such as whether an individual is a resident or whether a permanent establishment exists, the competent authorities may submit alternative proposed resolutions with respect to issues the determination of which is contingent on resolution of such threshold questions.

b) The competent authority of each Contracting Jurisdiction may also submit a supporting position paper for consideration by the arbitration panel. Each competent authority that submits a proposed resolution or supporting position paper shall provide a copy to the other competent authority by the date on which the proposed resolution and supporting position paper were due. Each competent authority may also submit to the arbitration panel, by

b) den person, som indbragte sagen, trækker anmodningen om voldgift eller anmodningen om en gensidig aftaleprocedure tilbage.

Artikel 23 *Voldgiftsproceduren*

1. Medmindre de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder indgår gensidig aftale om andre regler, gælder følgende regler med hensyn til en voldgiftssag efter denne del:

a) Når en sag er overgivet til voldgift, skal den kompetente myndighed i hver af de kontraherende jurisdiktioner senest på et aftalt tidspunkt indgive et løsningsforslag til voldgiftspanelet vedrørende alle uløste spørgsmål i sagen (idet der tages hensyn til alle aftaler, der tidligere er indgået i sagen mellem de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder). Den foreslåede løsning skal begrænse sig til en opgørelse af bestemte pengebeløb (f.eks. af indkomst eller udgifter), eller, når dette er angivet, den højeste skattesats efter den omfattede skatteaftale for hver regulering eller tilsvarende spørgsmål i sagen. I en sag, hvor de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder ikke har været i stand til at nå til enighed om et spørgsmål vedrørende betingelserne for anvendelsen af en bestemmelse i den relevante omfattede skatteaftale (herefter omtalt som et ”tærskelspørgsmål”), så som hvorvidt en fysisk person er hjemmehørende, eller hvorvidt der foreligger et fast driftssted, kan de kompetente myndigheder indgive alternative løsningsforslag med hensyn til spørgsmål, hvis afgørelse er afhængig af løsning af sådanne tærskelspørgsmål.

b) Den kompetente myndighed i hver af de kontraherende jurisdiktioner kan også i et papir redegøre for sine synspunkter til overvejelse for voldgiftspanelet. Hver kompetent myndighed, der indgiver et løsningsforslag eller i et papir redegør for sine synspunkter, skal tilstille den anden kompetente myndighed en kopi senest på det tidspunkt, hvor løsningsforslaget og papiret med redegørelsen for synspunkter skulle indgives. Hver kompetent

a date set by agreement, a reply submission with respect to the proposed resolution and supporting position paper submitted by the other competent authority. A copy of any reply submission shall be provided to the other competent authority by the date on which the reply submission was due.

c) The arbitration panel shall select as its decision one of the proposed resolutions for the case submitted by the competent authorities with respect to each issue and any threshold questions, and shall not include a rationale or any other explanation of the decision. The arbitration decision will be adopted by a simple majority of the panel members. The arbitration panel shall deliver its decision in writing to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions. The arbitration decision shall have no precedential value.

2. For the purpose of applying this Article with respect to its Covered Tax Agreements, a Party may reserve the right for paragraph 1 not to apply to its Covered Tax Agreements. In such a case, except to the extent that the competent authorities of the Contracting Jurisdictions mutually agree on different rules, the following rules shall apply with respect to an arbitration proceeding:

a) After a case is submitted to arbitration, the competent authority of each Contracting Jurisdiction shall provide any information that may be necessary for the arbitration decision to all panel members without undue delay. Unless the competent authorities of the Contracting Jurisdictions agree otherwise, any information that was not available to both competent authorities before the request for arbitration was received by both of them shall not be taken into account for purposes of the decision.

b) The arbitration panel shall decide the issues submitted to arbitration in accordance with the applicable provisions of the Covered Tax Agreement and, subject to these provisions, of those of the domestic laws of the Contracting Jurisdictions. The panel members shall also consider any other sour-

myndighed kan senest på et aftalt tidspunkt også indgive et svarskrift til voldgiftspanelet med hensyn til det løsningsforslag og papir med redegørelse for synspunkter, som den anden kompetente myndighed har indgivet. En kopi af et svarskrift skal tilstilles den anden kompetente myndighed senest på det tidspunkt, hvor svarskriftet skulle indgives.

c) Voldgiftspanelet skal vælge et af de løsningsforslag, som de kompetente myndigheder har indgivet i sagen med hensyn til hvert spørgsmål og alle tærskelspørgsmål, som sin kendelse og skal ikke medtage nogen begrundelse eller anden forklaring på kendelsen. Voldgiftskendelsen vedtages med simpelt flertal blandt voldgiftsmændene. Voldgiftspanelet skal afsige sin kendelse skriftligt til de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder. Voldgiftskendelsen har ikke præjudikatværdi.

2. En part kan ved anvendelsen af denne artikel med hensyn til sine omfattede skatteaftaler forbeholde sig ret til ikke at anvende stk. 1 på sine omfattede skatteaftaler. I så fald gælder følgende regler med hensyn til en voldgiftssag, medmindre de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder indgår gensidig aftale om andre regler:

a) Når en sag er overgivet til voldgift, skal de kompetente myndigheder i hver af de kontraherende jurisdiktioner uden unødigt forsinkelse sætte alle voldgiftsmænd i besiddelse af alle oplysninger, der kan være nødvendige for voldgiftskendelsen. Medmindre de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder træffer aftale om andet, skal oplysninger, der ikke var til rådighed for begge kompetente myndigheder, før anmodningen om voldgift blev modtaget af dem begge, ikke skal tages i betragtning ved kendelsen.

b) Voldgiftspanelet skal træffe afgørelse om de spørgsmål, som er overgivet til voldgift, i overensstemmelse med de bestemmelser i den omfattede skatteaftale, der finder anvendelse, og, med forbehold herfor, i overensstemmelse med de bestemmelser i de kontraherende jurisdiktioners interne

ces which the competent authorities of the Contracting Jurisdictions may by mutual agreement expressly identify.

c) The arbitration decision shall be delivered to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions in writing and shall indicate the sources of law relied upon and the reasoning which led to its result. The arbitration decision shall be adopted by a simple majority of the panel members. The arbitration decision shall have no precedential value.

3. A Party that has not made the reservation described in paragraph 2 may reserve the right for the preceding paragraphs of this Article not to apply with respect to its Covered Tax Agreements with Parties that have made such a reservation. In such a case, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions of each such Covered Tax Agreement shall endeavour to reach agreement on the type of arbitration process that shall apply with respect to that Covered Tax Agreement. Until such an agreement is reached, Article 19 (Mandatory Binding Arbitration) shall not apply with respect to such a Covered Tax Agreement.

4. A Party may also choose to apply paragraph 5 with respect to its Covered Tax Agreements and shall notify the Depositary accordingly. Paragraph 5 shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement where either of the Contracting Jurisdictions has made such a notification.

5. Prior to the beginning of arbitration proceedings, the competent authorities of the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement shall ensure that each person that presented the case and their advisors agree in writing not to disclose to any other person any information received during the course of the arbitration proceedings from either competent authority or the arbitration panel. The mutual agreement procedure under the Covered Tax Agreement, as well as the arbitration pro-

lovgivning, der finder anvendelse. Voldgiftsmændene skal også tage andre kilder, som de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder ved gensidig aftale særligt måtte have identificeret, i betragtning.

c) Voldgiftskendelsen skal afsiges skriftligt til de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder og skal angive de retskilder, der er lagt til grund, og begrundelsen for resultatet. Voldgiftskendelsen vedtages med simpelt flertal blandt voldgiftsmændene. Voldgiftskendelsen har ikke præjudikatværdi.

3. En part, som ikke har taget forbehold som nævnt i stk. 2, kan forbeholde sig ret til ikke at anvende de foregående stykker med hensyn til sine omfattede skatteaftaler med parter, som har taget et sådant forbehold. I så fald skal de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder i hver sådan omfattet skatteaftale søge at nå til enighed om den voldgiftsprocedure, der skal anvendes med hensyn til denne omfattede skatteaftale. Indtil der er opnået en sådan enighed, gælder artikel 19 (Obligatorisk bindende voldgift) ikke med hensyn til en sådan omfattet skatteaftale.

4. En part kan også vælge at anvende stk. 5 med hensyn til sine omfattede skatteaftaler og skal notificere depositaren i overensstemmelse hermed. Stk. 5 gælder i forhold til to kontraherende jurisdiktioner med hensyn til en omfattet skatteaftale, når den ene af de kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation.

5. De kompetente myndigheder i en kontraherende jurisdiktion, der har indgået en omfattet skatteaftale, skal forud for påbegyndelsen af behandlingen af voldgiftssagen sikre sig, at hver af de personer, som har indbragt sagen, og deres rådgivere skriftligt indvilger i, at de ikke til andre personer vil videregive oplysninger, som de i løbet af behandlingen af voldgiftssagen modtager fra en af de kompetente myndigheder eller fra voldgiftspanelet. Såvel den gensidige aftaleprocedure efter den om-

ceeding under this Part, with respect to the case shall terminate if, at any time after a request for arbitration has been made and before the arbitration panel has delivered its decision to the competent authorities of the Contracting Jurisdictions, a person that presented the case or one of that person's advisors materially breaches that agreement.

6. Notwithstanding paragraph 4, a Party that does not choose to apply paragraph 5 may reserve the right for paragraph 5 not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements or with respect to all of its Covered Tax Agreements.

7. A Party that chooses to apply paragraph 5 may reserve the right for this Part not to apply with respect to all Covered Tax Agreements for which the other Contracting Jurisdiction makes a reservation pursuant to paragraph 6.

Article 24 ***Agreement on a Different Resolution***

1. For purposes of applying this Part with respect to its Covered Tax Agreements, a Party may choose to apply paragraph 2 and shall notify the Depository accordingly. Paragraph 2 shall apply in relation to two Contracting Jurisdictions with respect to a Covered Tax Agreement only where both Contracting Jurisdictions have made such a notification.

2. Notwithstanding paragraph 4 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration), an arbitration decision pursuant to this Part shall not be binding on the Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement and shall not be implemented if the competent authorities of the Contracting Jurisdictions agree on a different resolution of all unresolved issues within three calendar months after the arbitration decision has been delivered to them.

3. A Party that chooses to apply paragraph 2 may reserve the right for paragraph 2 to apply only with

fattede skatteaftale som behandlingen af voldgiftsagen efter denne del afsluttes, hvis en person, som indbragte sagen, eller en af denne persons rådgivere på noget tidspunkt, efter at anmodning om voldgift er indgivet, og inden voldgiftspanelet har afsagt sin kendelse til de kontraherende jurisdiktions kompetente myndigheder, materielt bryder dette tilsagn.

6. En part, som ikke vælger at anvende stk. 5, kan uanset stk. 4 forbeholde sig ret til ikke at anvende stk. 5 med hensyn til en eller flere nærmere angivne omfattede skatteaftaler eller med hensyn til alle sine omfattede skatteaftaler.

7. En part, som vælger at anvende stk. 5, kan forbeholde sig ret til, at denne del ikke skal gælde med hensyn til alle omfattede skatteaftaler, for hvilke den anden kontraherende jurisdiktion har taget forbehold efter stk. 6.

Artikel 24 ***Aftale om en anden løsning***

1. En part kan ved anvendelsen af denne del med hensyn til sine omfattede skatteaftaler vælge at anvende stk. 2 og skal notificere depositaren i overensstemmelse hermed. Stk. 2 skal kun gælde i forhold til to kontraherende jurisdiktioner med hensyn til en omfattet skatteaftale, når begge kontraherende jurisdiktioner har foretaget en sådan notifikation.

2. En voldgiftskendelse efter denne del er uanset bestemmelserne i artikel 19 (Obligatorisk bindende voldgift), stk. 4, ikke bindende for de kontraherende jurisdiktioner, som har indgået en omfattet skatteaftale, og skal ikke føres ud i livet, hvis de kontraherende jurisdiktions kompetente myndigheder når til enighed om en anden løsning på alle uløste spørgsmål inden for tre måneder efter, at voldgiftskendelsen er blevet afsagt.

3. En part, som vælger at anvende stk. 2, kan forbeholde sig ret til kun at anvende stk. 2 med hen-

respect to its Covered Tax Agreements for which paragraph 2 of Article 23 (Type of Arbitration Process) applies.

Article 25
Costs of Arbitration Proceedings

In an arbitration proceeding under this Part, the fees and expenses of the members of the arbitration panel, as well as any costs incurred in connection with the arbitration proceedings by the Contracting Jurisdictions, shall be borne by the Contracting Jurisdictions in a manner to be settled by mutual agreement between the competent authorities of the Contracting Jurisdictions. In the absence of such agreement, each Contracting Jurisdiction shall bear its own expenses and those of its appointed panel member. The cost of the chair of the arbitration panel and other expenses associated with the conduct of the arbitration proceedings shall be borne by the Contracting Jurisdictions in equal shares.

Article 26
Compatibility

1. Subject to Article 18 (Choice to Apply Part VI), the provisions of this Part shall apply in place of or in the absence of provisions of a Covered Tax Agreement that provide for arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case. Each Party that chooses to apply this Part shall notify the Depositary of whether each of its Covered Tax Agreements, other than those that are within the scope of a reservation under paragraph 4, contains such a provision, and if so, the article and paragraph number of each such provision. Where two Contracting Jurisdictions have made a notification with respect to a provision of a Covered Tax Agreement, that provision shall be replaced by the provisions of this Part as between those Contracting Jurisdictions.

syn til de af dens omfattede skatteaftaler, for hvilke artikel 23 (Voldgiftsproceduren), stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 25
Omkostninger ved voldgiftssagens behandling

Voldgiftsmændenes honorarer og udgifter i forbindelse med behandlingen af en voldgiftssag efter denne del, såvel som de omkostninger, som påløber i forbindelse med voldgiftssagens behandling hos de kontraherende jurisdiktioner, afholdes af de kontraherende jurisdiktioner på en måde, som fastsættes ved gensidig aftale mellem de kontraherende jurisdiktioners kompetente myndigheder. I fravær af en sådan aftale afholder hver af de kontraherende jurisdiktioner sine egne omkostninger og omkostningerne for den, der er udpeget som voldgiftsmand. Omkostningerne for voldgiftspanelets formand og andre omkostninger i forbindelse med voldgiftssagens behandling afholdes ligeligt af de kontraherende jurisdiktioner.

Artikel 26
Kompatibilitet

1. Bestemmelserne i denne del finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, hvorefter uløste spørgsmål, som er opstået i forbindelse med en sag, som er omfattet af den gensidige aftaleprocedure, kan afgøres ved voldgift, jf. dog artikel 18 (Valg af del VI). Hver part, som vælger at anvende denne del, skal notificere depositaren om, hvorvidt hver af dens omfattede skatteaftaler bortset fra dem, der er omfattet af forbehold efter stk. 4, indeholder en sådan bestemmelse, og i så fald angive artikel og stykke for hver sådan bestemmelse. Når to kontraherende jurisdiktioner har foretaget en notifikation med hensyn til en bestemmelse i en omfattet skatteaftale, erstattes denne bestemmelse med bestemmelserne i denne del i forholdet mellem disse kontraherende jurisdiktioner.

2. Any unresolved issue arising from a mutual agreement procedure case otherwise within the scope of the arbitration process provided for in this Part shall not be submitted to arbitration if the issue falls within the scope of a case with respect to which an arbitration panel or similar body has previously been set up in accordance with a bilateral or multilateral convention that provides for mandatory binding arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case.

3. Subject to paragraph 1, nothing in this Part shall affect the fulfilment of wider obligations with respect to the arbitration of unresolved issues arising in the context of a mutual agreement procedure resulting from other conventions to which the Contracting Jurisdictions are or will become parties.

4. A Party may reserve the right for this Part not to apply with respect to one or more identified Covered Tax Agreements (or to all of its Covered Tax Agreements) that already provide for mandatory binding arbitration of unresolved issues arising from a mutual agreement procedure case.

2. Uløste spørgsmål, som er opstået i forbindelse med en sag, som er omfattet af den gensidige aftaleprocedure, og som ellers ville være omfattet af voldgiftsproceduren efter denne del, kan ikke undergives voldgift, hvis spørgsmålet er omfattet af en sag, hvor et voldgiftspanel eller et tilsvarende organ tidligere er blevet etableret efter en bilateral eller multilateral overenskomst, der indeholder regler om obligatorisk bindende voldgift for uløste spørgsmål, som er opstået i forbindelse med en sag, som er omfattet af den gensidige aftaleprocedure.

3. Intet i denne del er til hinder for opfyldelsen af mere omfattende forpligtelser med hensyn til voldgift for uløste spørgsmål, som er opstået i forbindelse med en sag, som er omfattet af den gensidige aftaleprocedure i medfør af andre overenskomster, hvor de kontraherende jurisdiktioner er eller vil blive parter, jf. dog stk. 1.

4. En part kan forbeholde sig ret til ikke at anvende denne del med hensyn til en eller flere nærmere angivne omfattede skatteaftaler (eller med hensyn til alle sine omfattede skatteaftaler), som allerede indeholder regler om obligatorisk bindende voldgift for uløste spørgsmål, som er opstået i forbindelse med en sag, som er omfattet af den gensidige aftaleprocedure.

PART VII FINAL PROVISIONS

Article 27

Signature and Ratification, Acceptance or Approval

1. As of 31 December 2016, this Convention shall be open for signature by:

a) all States;

b) Guernsey (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); Isle of Man (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); Jersey (the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland); and

DEL VII AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27

Undertegnelse og ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse

1. Fra den 31. december 2016 er denne konvention åben for undertegnelse af

a) alle lande,

b) Guernsey (Det Forenede Kongerige af Storbritannien og Nordirland), Isle of Man (Det Forenede Kongerige af Storbritannien og Nordirland), Jersey (Det Forenede Kongerige af Storbritannien og Nordirland), og

c) any other jurisdiction authorised to become a Party by means of a decision by consensus of the Parties and Signatories.

2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval.

Article 28 Reservations

1. Subject to paragraph 2, no reservations may be made to this Convention except those expressly permitted by:

- a) Paragraph 5 of Article 3 (Transparent Entities);
- b) Paragraph 3 of Article 4 (Dual Resident Entities);
- c) Paragraphs 8 and 9 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);
- d) Paragraph 4 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);
- e) Paragraphs 15 and 16 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);
- f) Paragraph 3 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);
- g) Paragraph 6 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);
- h) Paragraph 5 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);
- i) Paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);
- j) Paragraph 4 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionnaire Arrangements and Similar Strategies);
- k) Paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);

c) enhver anden jurisdiktion, som ved enstemmig beslutning blandt parterne og underskriverne be- myndiges til at blive part.

2. Denne konvention er med forbehold for ratifi- kation, tiltrædelse eller godkendelse.

Artikel 28 Forbehold

1. Der kan ikke tages forbehold for denne kon- vention bortset fra de tilfælde, der udtrykkeligt er nævnt i følgende bestemmelser, jf. dog stk. 2:

- a) artikel 3 (Transparente enheder), stk. 5,
- b) artikel 4 (Dobbeltdomicilerede enheder), stk. 3,
- c) artikel 5 (Anvendelse af metoder for ophævel- se af dobbeltbeskatning), stk. 8 og 9,
- d) artikel 6 (Formål med en omfattet skatteafta- le), stk. 4,
- e) artikel 7 (Forhindring af misbrug af aftaler), stk. 15 og 16,
- f) artikel 8 (Transaktioner hvor udbytter overfø- res), stk. 3,
- g) artikel 9, (Kapitalgevinster ved afhændelse af aktier eller interesser i enheder, hvis værdi hoved- sageligt hidrører fra fast ejendom), stk. 6,
- h) artikel 10 (Anti-misbrugsregel for faste drifts- steder beliggende i tredje-jurisdiktioner), stk. 5,
- i) artikel 11 (Anvendelse af skatteaftaler til at be- grænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer), stk. 3,
- j) artikel 12 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærarrangementer og lignende strategier), stk. 4,
- k) artikel 13 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte for- mer for virksomhed), stk. 6,

l) Paragraph 3 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);

m) Paragraph 2 of Article 15 (Definition of a Person Closely Related to an Enterprise);

n) Paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);

o) Paragraph 3 of Article 17 (Corresponding Adjustments);

p) Paragraphs 11 and 12 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration);

q) Paragraphs 2, 3, 6, and 7 of Article 23 (Type of Arbitration Process);

r) Paragraph 3 of Article 24 (Agreement on a Different Resolution);

s) Paragraph 4 of Article 26 (Compatibility);

t) Paragraphs 6 and 7 of Article 35 (Entry into Effect); and

u) Paragraph 2 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI).

2. a) Notwithstanding paragraph 1, a Party that chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) may formulate one or more reservations with respect to the scope of cases that shall be eligible for arbitration under the provisions of Part VI (Arbitration). For a Party which chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, reservations pursuant to this subparagraph shall be made at the same time as that Party's notification to the Depositary pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI).

b) Reservations made under subparagraph a) are subject to acceptance. A reservation made under subparagraph a) shall be considered to have been accepted by a Party if it has not notified the Depositary that it objects to the reservation by the end of a period of twelve calendar months beginning on the date of notification of the reservation by the Depositary or by the date on which it deposits its instrument of ratification, acceptance, or approval, whichever is later. For a Party which chooses

l) artikel 14 (Opdeling af kontrakter), stk. 3,

m) artikel 15 (Definition af en person, som er nært forbundet med et foretagende), stk. 2,

n) artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler), stk. 5,

o) artikel 17 (Tilsvarende reguleringer), stk. 3,

p) artikel 19 (Obligatorisk bindende voldgift), stk. 11 og 12,

q) artikel 23 (Voldgiftsproceduren), stk. 2, 3, 6 og 7,

r) artikel 24 (Aftale om en anden løsning), stk. 3,

s) artikel 26 (Kompatibilitet), stk. 4,

t) artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 6 og 7, og

u) artikel 36 (Virkningstidspunkt for del VI), stk. 2.

2. a) En part, som efter artikel 18 (Valg af del VI) vælger at anvende del VI (Voldgift), kan uanset stk. 1 udforme et eller flere forbehold med hensyn til de former for sager, som skal kunne undergives voldgift efter bestemmelserne i del VI (Voldgift). En part, som efter artikel 18 (Valg af del VI) vælger at anvende del VI (Voldgift) efter at være blevet part i denne konvention, skal tage forbehold efter dette litra samtidig med denne parts notifikation til depositaren efter artikel 18 (Valg af del VI).

b) Forbehold, der tages efter litra a, skal accepteres. Et forbehold taget efter litra a anses for accepteret af en part, hvis denne ikke har notificeret depositaren om, at den gør indsigelse mod forbeholdet, senest ved udgangen af en periode på 12 kalendermåneder regnet fra det tidspunkt, hvor depositaren bekendtgør forbeholdet, eller senest på det tidspunkt, hvor parten deponerer sit instrument for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse. En part, som efter artikel 18 (Valg af del VI) vælger at an-

under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, objections to prior reservations made by other Parties pursuant to subparagraph a) can be made at the time of the first-mentioned Party's notification to the Depositary pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI). Where a Party raises an objection to a reservation made under subparagraph a), the entirety of Part VI (Arbitration) shall not apply as between the objecting Party and the reserving Party.

3. Unless explicitly provided otherwise in the relevant provisions of this Convention, a reservation made in accordance with paragraph 1 or 2 shall:

a) modify for the reserving Party in its relations with another Party the provisions of this Convention to which the reservation relates to the extent of the reservation; and

b) modify those provisions to the same extent for the other Party in its relations with the reserving Party.

4. Reservations applicable to Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, where that jurisdiction or territory is not a Party to the Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval), shall be made by the responsible Party and can be different from the reservations made by that Party for its own Covered Tax Agreements.

5. Reservations shall be made at the time of signature or when depositing the instrument of ratification, acceptance or approval, subject to the provisions of paragraphs 2, 6 and 9 of this Article, and paragraph 5 of Article 29 (Notifications). However, for a Party which chooses under Article 18 (Choice to Apply Part VI) to apply Part VI (Arbitration) after it has become a Party to this Convention, reservations described in subparagraphs p), q), r) and s) of paragraph 1 of this Article shall be

vende del VI (Voldgift) efter at være blevet part i denne konvention, kan gøre indsigelse mod tidligere forbehold, som andre parter har taget efter litra a, på tidspunktet for den førstnævnte parts notifikation til depositaren efter artikel 18 (Valg af del VI). Når en part gør indsigelse mod et forbehold efter litra a, finder del VI (Voldgift) ikke anvendelse i forholdet mellem den part, der har gjort indsigelser, og den part, der har taget forbehold.

3. Medmindre andet udtrykkeligt fremgår af de relevante bestemmelser i denne konvention, vil et forbehold taget efter stk. 1 eller 2

a) for den part, der har taget forbehold, i forhold til en anden part ændre de bestemmelser i denne konvention, som forbeholdet vedrører og i forbeholdets udstrækning, og

b) ændre disse bestemmelser i samme omfang for den anden part i dennes forhold til den part, der har taget forbehold.

4. Forbehold, som skal gælde for omfattede skatteaftaler, som er indgået af eller på vegne af en jurisdiktion eller et territorium, for hvis internationale forhold en part er ansvarlig, og som ikke er part i konventionen efter artikel 27 (Undertegnelse og ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse), stk. 1, litra b eller c, skal tages af den part, der er ansvarlig, og kan afvige fra de forbehold, som denne part har taget for sine egne omfattede skatteaftaler.

5. Forbehold skal tages på tidspunktet for undertegnelse eller når instrumentet for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse deponeres, jf. dog bestemmelserne i denne artikels stk. 2, 6 og 9 og artikel 29 (Notifikationer), stk. 5. En part, som efter artikel 18 (Valg af del VI) vælger at anvende del VI (Voldgift) efter at være blevet part i denne konvention, skal tage forbehold efter denne artikels stk. 1, litra p, q, r og s, samtidig med denne parts

made at the same time as that Party's notification to the Depositary pursuant to Article 18 (Choice to Apply Part VI).

6. If reservations are made at the time of signature, they shall be confirmed upon deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval, unless the document containing the reservations explicitly specifies that it is to be considered definitive, subject to the provisions of paragraphs 2, 5 and 9 of this Article, and paragraph 5 of Article 29 (Notifications).

7. If reservations are not made at the time of signature, a provisional list of expected reservations shall be provided to the Depositary at that time.

8. For reservations made pursuant to each of the following provisions, a list of agreements notified pursuant to clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) that are within the scope of the reservation as defined in the relevant provision (and, in the case of a reservation under any of the following provisions other than those listed in subparagraphs c), d) and n), the article and paragraph number of each relevant provision) must be provided when such reservations are made:

- a) Subparagraphs b), c), d), e) and g) of paragraph 5 of Article 3 (Transparent Entities);
- b) Subparagraphs b), c) and d) of paragraph 3 of Article 4 (Dual Resident Entities);
- c) Paragraphs 8 and 9 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);
- d) Paragraph 4 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);
- e) Subparagraphs b) and c) of paragraph 15 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);
- f) Clauses i), ii), and iii) of subparagraph b) of paragraph 3 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);
- g) Subparagraphs d), e) and f) of paragraph 6 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares

notifikation til depositaren efter artikel 18 (Valg af del VI).

6. Hvis der er taget forbehold på tidspunktet for undertegnelse, skal disse bekræftes ved deponeringen af instrumentet for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse, medmindre det i det dokument, der indeholder forbeholdene, udtrykkeligt angives, at det skal anses for endeligt, jf. dog bestemmelserne i denne artikels stk. 2, 5 og 9 og artikel 29 (Notifikationer), stk. 5.

7. Hvis der ikke er taget forbehold på tidspunktet for undertegnelse, skal der på dette tidspunkt indleveres en liste forventede forbehold til depositaren.

8. Når der er taget forbehold efter en af de følgende bestemmelser, skal der indleveres en liste over aftaler notificeret efter artikel 2 (Fortolkning af udtryk), stk. 1, litra a, punkt ii), som er omfattet af forbeholdet som defineret i den relevante bestemmelse (og, i tilfælde af et forbehold efter en af de følgende bestemmelser bortset fra dem, der er opregnet i litra c, d og n, artikel og stykke for hver relevant bestemmelse):

- a) artikel 3 (Transparente enheder), stk. 5, litra b, c, d, e og g,
- b) artikel 4 (Dobbeltdomicilerede enheder), stk. 3, litra b, c og d,
- c) artikel 5 (Anvendelse af metoder for ophævelse af dobbeltbeskatning), stk. 8 og 9,
- d) artikel 6 (Formål med en omfattet skatteaftale), stk. 4,
- e) artikel 7 (Forhindring af misbrug af aftaler), stk. 15, litra b og c,
- f) artikel 8 (Transaktioner hvor udbytter overføres), stk. 3, litra b, punkterne i), ii) og iii),
- g) artikel 9 (Kapitalgevinster ved afhændelse af aktier eller interesser i enheder, hvis værdi hoved-

or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);

h) Subparagraphs b) and c) of paragraph 5 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);

i) Subparagraph b) of paragraph 3 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);

j) Subparagraph b) of paragraph 6 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);

k) Subparagraph b) of paragraph 3 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);

l) Subparagraph b) of paragraph 5 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);

m) Subparagraph a) of paragraph 3 of Article 17 (Corresponding Adjustments);

n) Paragraph 6 of Article 23 (Type of Arbitration Process); and

o) Paragraph 4 of Article 26 (Compatibility).

The reservations described in subparagraphs a) through o) above shall not apply to any Covered Tax Agreement that is not included on the list described in this paragraph.

9. Any Party which has made a reservation in accordance with paragraph 1 or 2 may at any time withdraw it or replace it with a more limited reservation by means of a notification addressed to the Depositary. Such Party shall make any additional notifications pursuant to paragraph 6 of Article 29 (Notifications) which may be required as a result of the withdrawal or replacement of the reservation. Subject to paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect), the withdrawal or replacement shall take effect:

a) with respect to a Covered Tax Agreement solely with States or jurisdictions that are Parties to the Convention when the notification of withdrawal or replacement of the reservation is received by the Depositary:

i) for reservations in respect of provisions relating to taxes withheld at source, where the event

sageligt hidrører fra fast ejendom), stk. 6, litra d, e og f,

h) artikel 10 (Anti-misbrugsregel for faste driftssteder beliggende i tredje-jurisdiktioner), stk. 5, litra b og c,

i) artikel 11 (Anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer), stk. 3, litra b,

j) artikel 13 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte former for virksomhed), stk. 6, litra b,

k) artikel 14 (Opdeling af kontrakter), stk. 3, litra b,

l) artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler), stk. 5, litra b,

m) artikel 17 (Tilsvarende reguleringer), stk. 3, litra a,

n) artikel 23 (Voldgiftsproceduren), stk. 6, og

o) artikel 26 (Kompatibilitet), stk. 4.

Forbehold som nævnt i litra a-o ovenfor finder ikke anvendelse på omfattede skatteaftaler, der ikke er medtaget på listen som nævnt i dette stykke.

9. Enhver part, som har taget forbehold efter stk. 1 eller 2, kan til enhver tid trække det tilbage eller erstatte det med et mere begrænset forbehold ved en notifikation rettet til depositaren. Den pågældende part skal foretage de yderligere notifikationer efter artikel 29 (Notifikationer), stk. 6, som måtte være påkrævet som følge af tilbagetrækningen eller ændringen af forbeholdet. Tilbagetrækningen eller ændringen har virkning som følger, jf. dog artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 7:

a) med hensyn til en omfattet skatteaftale udelukkende mellem lande eller jurisdiktioner, som er parter i konventionen, når notifikationen af tilbagetrækning eller ændring af forbeholdet modtages af depositaren:

i) for forbehold med hensyn til bestemmelser vedrørende kildeskatter, når den skatterevante

giving rise to such taxes occurs on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement of the reservation; and

ii) for reservations in respect of all other provisions, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement of the reservation; and

b) with respect to a Covered Tax Agreement for which one or more Contracting Jurisdictions becomes a Party to this Convention after the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement: on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions.

Article 29 Notifications

1. Subject to paragraphs 5 and 6 of this Article, and paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect), notifications pursuant to the following provisions shall be made at the time of signature or when depositing the instrument of ratification, acceptance or approval:

a) Clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms);

b) Paragraph 6 of Article 3 (Transparent Entities);

c) Paragraph 4 of Article 4 (Dual Resident Entities);

d) Paragraph 10 of Article 5 (Application of Methods for Elimination of Double Taxation);

e) Paragraphs 5 and 6 of Article 6 (Purpose of a Covered Tax Agreement);

f) Paragraph 17 of Article 7 (Prevention of Treaty Abuse);

begivenhed indtræffer den 1. januar eller senere i det år, der følger efter udløbet af et tidsrum på seks kalendermåneder regnet fra det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikation af tilbagetrækningen eller ændringen af forbeholdet, og

ii) for forbehold med hensyn til alle andre bestemmelser, for skatter der pålægges for skattepligtsperioder, som begynder den 1. januar eller senere i det år, der følger efter udløbet af et tidsrum på seks kalendermåneder regnet fra det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikation af tilbagetrækningen eller ændringen af forbeholdet, og

b) med hensyn til en omfattende skatteaftale, for hvilken en eller flere kontraherende jurisdiktioner bliver parter i denne konvention efter det tidspunkt, hvor depositaren modtager notifikation om tilbagetrækning eller ændring: på det seneste af de tidspunkter, hvor konventionen træder i kraft for disse kontraherende jurisdiktioner.

Artikel 29 Notifikationer

1. Notifikationer efter de følgende bestemmelser skal foretages på tidspunktet for undertegnelse, eller når instrumentet for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse deponeres, jf. dog denne artikels stk. 5 og 6 og artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 7:

a) artikel 2 (Fortolkning af udtryk), stk. 1, litra a, punkt ii),

b) artikel 3 (Transparente enheder), stk. 6,

c) artikel 4 (Dobbeltdomicilerede enheder), stk. 4,

d) artikel 5 (Anvendelse af metoder for ophævelse af dobbeltbeskatning), stk. 10,

e) artikel 6 (Formål med en omfattende skatteaftale), stk. 5 og 6,

f) artikel 7 (Forhindring af misbrug af aftaler), stk. 17,

g) Paragraph 4 of Article 8 (Dividend Transfer Transactions);

h) Paragraphs 7 and 8 of Article 9 (Capital Gains from Alienation of Shares or Interests of Entities Deriving their Value Principally from Immovable Property);

i) Paragraph 6 of Article 10 (Anti-abuse Rule for Permanent Establishments Situated in Third Jurisdictions);

j) Paragraph 4 of Article 11 (Application of Tax Agreements to Restrict a Party's Right to Tax its Own Residents);

k) Paragraphs 5 and 6 of Article 12 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through Commissionaire Arrangements and Similar Strategies);

l) Paragraphs 7 and 8 of Article 13 (Artificial Avoidance of Permanent Establishment Status through the Specific Activity Exemptions);

m) Paragraph 4 of Article 14 (Splitting-up of Contracts);

n) Paragraph 6 of Article 16 (Mutual Agreement Procedure);

o) Paragraph 4 of Article 17 (Corresponding Adjustments);

p) Article 18 (Choice to Apply Part VI);

q) Paragraph 4 of Article 23 (Type of Arbitration Process);

r) Paragraph 1 of Article 24 (Agreement on a Different Resolution);

s) Paragraph 1 of Article 26 (Compatibility); and

t) Paragraphs 1, 2, 3, 5 and 7 of Article 35 (Entry into Effect).

2. Notifications in respect of Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, where that jurisdiction or territory is not a Party to the Convention pursuant to subparagraph b) or c) of paragraph 1 of Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval), shall be made by the responsible Party and can be different from the notifications

g) artikel 8 (Transaktioner hvor udbytter overføres), stk. 4,

h) artikel 9 (Kapitalgevinster ved afhændelse af aktier eller interesser i enheder, hvis værdi hovedsageligt hidrører fra fast ejendom), stk. 7 og 8,

i) artikel 10 (Anti-misbrugsregel for faste driftssteder beliggende i tredje-jurisdiktioner), stk. 6,

j) artikel 11 (Anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer), stk. 4,

k) artikel 12 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærarrangementer og lignende strategier), stk. 5 og 6,

l) artikel 13 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte former for virksomhed), stk. 7 og 8,

m) artikel 14 (Opdeling af kontrakter), stk. 4,

n) artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler), stk. 6,

o) artikel 17 (Tilsvarende reguleringer), stk. 4,

p) artikel 18 (Valg af del VI),

q) artikel 23 (Voldgiftsproceduren), stk. 4,

r) artikel 24 (Aftale om en anden løsning), stk. 1,

s) artikel 26 (Kompatibilitet), stk. 1, og

t) artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 1, 2, 3, 5 og 7.

2. Notifikationer med hensyn til omfattede skatteaftaler, som er indgået af eller på vegne af en jurisdiktion eller et territorium, for hvis internationale relationer en part er ansvarlig, når denne jurisdiktion eller dette territorium ikke er part i konventionen efter artikel 27 (Undertegnelse og ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse), stk. 1, litra b eller c, skal foretages af den part, der er ansvarlig,

made by that Party for its own Covered Tax Agreements.

3. If notifications are made at the time of signature, they shall be confirmed upon deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval, unless the document containing the notifications explicitly specifies that it is to be considered definitive, subject to the provisions of paragraphs 5 and 6 of this Article, and paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect).

4. If notifications are not made at the time of signature, a provisional list of expected notifications shall be provided at that time.

5. A Party may extend at any time the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) by means of a notification addressed to the Depository. The Party shall specify in this notification whether the agreement falls within the scope of any of the reservations made by the Party which are listed in paragraph 8 of Article 28 (Reservations). The Party may also make a new reservation described in paragraph 8 of Article 28 (Reservations) if the additional agreement would be the first to fall within the scope of such a reservation. The Party shall also specify any additional notifications that may be required under subparagraphs b) through s) of paragraph 1 to reflect the inclusion of the additional agreements. In addition, if the extension results for the first time in the inclusion of a tax agreement entered into by or on behalf of a jurisdiction or territory for whose international relations a Party is responsible, the Party shall specify any reservations (pursuant to paragraph 4 of Article 28 (Reservations)) or notifications (pursuant to paragraph 2 of this Article) applicable to Covered Tax Agreements entered into by or on behalf of that jurisdiction or territory. On the date on which the added agreement(s) notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms) become Covered Tax Agreements, the provisions of Article

og kan afvige fra de notifikationer, som denne part har foretaget for sine egne omfattede skatteaftaler.

3. Hvis der er foretaget notifikationer på tidspunktet for undertegnelsen, skal disse bekræftes ved deponeringen af instrumentet for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse, medmindre det i det dokument, der indeholder notifikationerne, udtrykkeligt angives, at det skal anses for endeligt, jf. dog bestemmelserne i denne artikels stk. 5 og 6 og artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 7.

4. Hvis der ikke er foretaget notifikationer på tidspunktet for undertegnelse, skal der på dette tidspunkt indleveres en liste forventede forbehold.

5. En part kan til enhver tid udvide listen over aftaler, som er notificeret efter artikel 2 (Fortolkning af udtryk), stk. 1, litra a, punkt ii), ved en notifikation rettet til depositaren. Den pågældende part skal i denne notifikation angive, om aftalen falder inden for nogen af de forbehold, som er opregnet i artikel 28 (Forbehold), stk. 8, og som parten har taget. Den pågældende part kan også tage et nyt forbehold som nævnt i artikel 28 (Forbehold), stk. 8, hvis den yderligere aftale er den første, som bliver omfattet af et sådant forbehold. Den pågældende part skal også angive de yderligere notifikationer, der måtte være påkrævet efter stk. 1, litra b-s, for at afspejle inddragelsen af de yderligere aftaler. Hvis udvidelsen indebærer, at en skatteaftale, som er indgået af eller på vegne af en jurisdiktion eller et territorium, for hvis internationale forhold en part er ansvarlig, for første gang inddrages, skal den pågældende part yderligere angive de forbehold (efter artikel 28 (Forbehold), stk. 4) eller notifikationer (efter denne artikels stk. 2), som finder anvendelse på omfattede skatteaftaler, som er indgået af eller på vegne af denne jurisdiktion eller dette territorium. På det tidspunkt, hvor de(n) tilføjede aftale(r), som er notificeret efter artikel 2 (Fortolkning af udtryk), stk. 1, litra a, punkt ii), bliver omfattede skatteaftaler, er bestemmelserne i artikel 35 (Virkningstidspunkt) afgørende for, fra hvilket tidspunkt

35 (Entry into Effect) shall govern the date on which the modifications to the Covered Tax Agreement shall have effect.

6. A Party may make additional notifications pursuant to subparagraphs b) through s) of paragraph 1 by means of a notification addressed to the Depositary. These notifications shall take effect:

a) with respect to Covered Tax Agreements solely with States or jurisdictions that are Parties to the Convention when the additional notification is received by the Depositary:

i) for notifications in respect of provisions relating to taxes withheld at source, where the event giving rise to such taxes occurs on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depositary of the additional notification; and

ii) for notifications in respect of all other provisions, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after 1 January of the year next following the expiration of a period of six calendar months beginning on the date of the communication by the Depositary of the additional notification; and

b) with respect to a Covered Tax Agreement for which one or more Contracting Jurisdictions becomes a Party to this Convention after the date of receipt by the Depositary of the additional notification: on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions.

Article 30

Subsequent Modifications of Covered Tax Agreements

The provisions in this Convention are without prejudice to subsequent modifications to a Covered Tax Agreement which may be agreed between the Contracting Jurisdictions of the Covered Tax Agreement.

Article 31

ændringerne af den omfattede skatteaftale har virkning.

6. En part kan foretage yderligere notifikationer efter stk. 1, litra b-s ved en notifikation rettet til depositaren. Disse notifikationer har virkning

a) med hensyn til omfattede skatteaftaler udelukkende mellem lande eller jurisdiktioner, som er parter i konventionen, når den yderligere notifikation modtages af depositaren:

i) for notifikationer med hensyn til bestemmelser vedrørende kildeskatter, når den skatterevante begivenhed indtræffer den 1. januar eller senere i det år, der følger efter udløbet af et tidsrum på seks kalendermåneder regnet fra det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om den yderligere notifikation, og

ii) for notifikationer med hensyn til alle andre bestemmelser, for skatter der pålægges for skattepligtsperioder, som begynder den 1. januar eller senere i det år, der følger efter udløbet af et tidsrum på seks kalendermåneder regnet fra det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om den yderligere notifikation, og

b) med hensyn til en omfattet skatteaftale, for hvilken en eller flere kontraherende jurisdiktioner bliver parter i denne konvention efter det tidspunkt, hvor depositaren modtager den yderligere notifikation: på det seneste af de tidspunkter, hvor konventionen træder i kraft for disse kontraherende jurisdiktioner.

Artikel 30

Senere ændringer af omfattede skatteaftaler

Bestemmelserne i denne konvention berører ikke senere ændringer af en omfattet skatteaftale, som det måtte blive aftalt mellem de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale.

Artikel 31

Conference of the Parties

1. The Parties may convene a Conference of the Parties for the purposes of taking any decisions or exercising any functions as may be required or appropriate under the provisions of this Convention.

2. The Conference of the Parties shall be served by the Depositary.

3. Any Party may request a Conference of the Parties by communicating a request to the Depositary. The Depositary shall inform all Parties of any request. Thereafter, the Depositary shall convene a Conference of the Parties, provided that the request is supported by one-third of the Parties within six calendar months of the communication by the Depositary of the request.

Article 32

Interpretation and Implementation

1. Any question arising as to the interpretation or implementation of provisions of a Covered Tax Agreement as they are modified by this Convention shall be determined in accordance with the provision(s) of the Covered Tax Agreement relating to the resolution by mutual agreement of questions of interpretation or application of the Covered Tax Agreement (as those provisions may be modified by this Convention).

2. Any question arising as to the interpretation or implementation of this Convention may be addressed by a Conference of the Parties convened in accordance with paragraph 3 of Article 31 (Conference of the Parties).

Article 33 *Amendment*

1. Any Party may propose an amendment to this Convention by submitting the proposed amendment to the Depositary.

Konference mellem parterne

1. Parterne kan indkalde en konference mellem parterne med henblik på at tage beslutninger eller at udøve funktioner, som måtte være påkrævet eller hensigtsmæssige efter bestemmelserne i denne konvention.

2. Konferencen mellem parterne betjenes af depositaren.

3. Enhver part kan anmode om en konference mellem parterne ved at rette en anmodning til depositaren. Depositaren skal give alle parter meddelelse om enhver sådan anmodning. Derefter skal depositaren indkalde en konference mellem parterne, forudsat at anmodningen støttes af en tredjedel af parterne inden for seks kalendermåneder efter, at depositaren giver meddelelse om anmodningen.

Artikel 32

Fortolkning og gennemførelse

1. Alle spørgsmål, som opstår vedrørende fortolkningen eller gennemførelsen af bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, som disse er ændret ved denne konvention, skal afgøres efter de(n) bestemmelse(r) i den omfattede skatteaftale, som vedrører løsning ved gensidig aftale af spørgsmål om fortolkning eller anvendelse af den omfattede skatteaftale (som disse bestemmelser måtte være ændret ved denne konvention).

2. Alle spørgsmål om fortolkning eller gennemførelse af denne konvention kan behandles af en konference mellem parterne, som er indkaldt efter artikel 31 (Konference mellem parterne), stk. 3.

Artikel 33 *Ændring*

1. Enhver part kan foreslå en ændring til denne konvention ved at tilstille depositaren den foreslåede ændring.

2. A Conference of the Parties may be convened to consider the proposed amendment in accordance with paragraph 3 of Article 31 (Conference of the Parties).

Article 34
Entry into Force

1. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three calendar months beginning on the date of deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance or approval.

2. For each Signatory ratifying, accepting, or approving this Convention after the deposit of the fifth instrument of ratification, acceptance or approval, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three calendar months beginning on the date of the deposit by such Signatory of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 35
Entry into Effect

1. The provisions of this Convention shall have effect in each Contracting Jurisdiction with respect to a Covered Tax Agreement:

a) with respect to taxes withheld at source on amounts paid or credited to non-residents, where the event giving rise to such taxes occurs on or after the first day of the next calendar year that begins on or after the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement; and

b) with respect to all other taxes levied by that Contracting Jurisdiction, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after the expiration of a period of six calendar months (or a shorter period, if all Contracting Jurisdictions notify the Depositary that they intend to apply such

2. Der kan indkaldes en konference mellem parterne efter artikel 31 (Konference mellem parterne), stk. 3, til behandling af den foreslåede ændring.

Artikel 34
Ikrafttrædelse

1. Denne konvention træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af tre kalendermåneder regnet fra tidspunktet for deponeringen af det femte instrument for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse.

2. For hver underskriver, der ratificerer, tiltræder eller godkender denne konvention efter deponeringen af det femte instrument for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse, træder konventionen i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af tre kalendermåneder regnet fra tidspunktet for underskriverens deponering af sit instrument for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse.

Artikel 35
Virkningstidspunkt

1. Bestemmelserne i denne konvention har virkning i hver kontraherende jurisdiktion med hensyn til en omfattet skatteaftale

a) med hensyn til kildeskatter, på beløb som betales til eller godskrives personer, som ikke er hjemmehørende, når den skatterevante begivenhed indtræffer den første dag eller senere i det næste kalenderår, som begynder på eller efter det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale, og

b) med hensyn til alle andre skatter, der pålignes af denne kontraherende jurisdiktion, for skatter pålignet for skattepligtsperioder, som begynder ved eller efter udløbet af et tidsrum på seks kalendermåneder (eller et kortere tidsrum, hvis alle kontraherende jurisdiktioner notificerer depositaren om,

shorter period) from the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement.

2. Solely for the purpose of its own application of subparagraph a) of paragraph 1 and subparagraph a) of paragraph 5, a Party may choose to substitute “taxable period” for “calendar year”, and shall notify the Depositary accordingly.

3. Solely for the purpose of its own application of subparagraph b) of paragraph 1 and subparagraph b) of paragraph 5, a Party may choose to replace the reference to “taxable periods beginning on or after the expiration of a period” with a reference to “taxable periods beginning on or after 1 January of the next year beginning on or after the expiration of a period”, and shall notify the Depositary accordingly.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, Article 16 (Mutual Agreement Procedure) shall have effect with respect to a Covered Tax Agreement for a case presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction on or after the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement, except for cases that were not eligible to be presented as of that date under the Covered Tax Agreement prior to its modification by the Convention, without regard to the taxable period to which the case relates.

5. For a new Covered Tax Agreement resulting from an extension pursuant to paragraph 5 of Article 29 (Notifications) of the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms), the provisions of this Convention shall have effect in each Contracting Jurisdiction:

a) with respect to taxes withheld at source on amounts paid or credited to non-residents, where

at de har til hensigt at anvende et sådant kortere tidsrum) fra det seneste af de tidspunkter, hvor konventionen træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale.

2. En part kan ved sin anvendelse af stk. 1, litra a, og stk. 5, litra a), vælge at erstatte ”kalenderår” med ”skattepligtsperiode” og skal notificere depositaren i overensstemmelse hermed.

3. En part kan ved sin anvendelse af stk. 1, litra b, og stk. 5, litra b, vælge at erstatte henvisningen til ”skattepligtsperioder, som begynder ved eller efter udløbet af et tidsrum” med en henvisning til ”skattepligtsperioder, som begynder den 1. januar eller senere i det næste år, som begynder ved eller efter udløbet af et tidsrum”, og skal notificere depositaren i overensstemmelse hermed.

4. Artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler) har uanset bestemmelserne i denne artikel virkning med hensyn til en omfattet skatteaftale for en sag, som er indbragt for en kontraherende jurisdiktions kompetente myndighed på eller efter det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale, bortset fra sager, som ikke ville kunne indbringes på dette tidspunkt efter den omfattede skatteaftale, før denne blev ændret ved denne konvention, uden hensyn til den skattepligtsperiode, som sagen vedrører.

5. For en ny omfattet skatteaftale, som er resultatet af en udvidelse efter artikel 29 (Notifikationer), stk. 5, af listen over aftaler, som er notificeret efter artikel 2 (Fortolkning af udtryk), stk. 1, litra a, punkt ii), har bestemmelserne i denne konvention virkning i hver kontraherende jurisdiktion

a) med hensyn til kildeskatter, på beløb som betales til eller godskrives personer, som ikke er

the event giving rise to such taxes occurs on or after the first day of the next calendar year that begins on or after 30 days after the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements; and

b) with respect to all other taxes levied by that Contracting Jurisdiction, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after the expiration of a period of nine calendar months (or a shorter period, if all Contracting Jurisdictions notify the Depositary that they intend to apply such shorter period) from the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements.

6. A Party may reserve the right for paragraph 4 not to apply with respect to its Covered Tax Agreements.

7. a) A Party may reserve the right to replace:

i) the references in paragraphs 1 and 4 to “the latest of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement”; and

ii) the references in paragraph 5 to “the date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements”; with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of this Convention with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

iii) the references in subparagraph a) of paragraph 9 of Article 28 (Reservations) to “on the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal or replacement of the reservation”; and

iv) the reference in subparagraph b) of paragraph 9 of Article 28 (Reservations) to “on the latest of

hjemmehørende, når den skatterevante begivenhed indtræffer den første dag eller senere i det næste kalenderår, som begynder 30 dage eller senere efter det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om udvidelsen af listen over aftaler, og

b) med hensyn til alle andre skatter, der pålægges af denne kontraherende jurisdiktion, for skatter pålignet for skattepligtsperioder, som begynder ved eller efter udløbet af et tidsrum på ni kalendermåneder (eller et kortere tidsrum, hvis alle kontraherende jurisdiktioner notificerer depositaren om, at de har til hensigt at anvende et sådant kortere tidsrum) fra det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om udvidelsen af listen over aftaler.

6. En part kan forbeholde sig ret til, at stk. 4 ikke skal gælde med hensyn til dens omfattede skatteaftaler.

7. a) En part kan forbeholde sig ret til at erstatte

i) henvisningerne i stk. 1 og 4 til “det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale”, og

ii) henvisningerne i stk. 5 til “det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om udvidelsen af listen over aftaler”,

med henvisninger til ”30 dage efter det tidspunkt, hvor depositarens fra hver af de kontraherende jurisdiktioner, som har taget forbehold som nævnt i artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 7, har modtaget den seneste notifikation om, at jurisdiktionen har afsluttet sine interne procedurer for, at bestemmelserne i denne konvention får virkning med hensyn til denne bestemte omfattede skatteaftale”,

iii) henvisningerne i artikel 28 (Forbehold), stk. 9, litra a, til ”på det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikation af tilbagetrækningen eller ændringen af forbeholdet”, og

iv) henvisningen i artikel 28 (Forbehold), stk. 9, litra b, til ”på det seneste af de tidspunkter, hvor

the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the withdrawal or replacement of the reservation with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

v) the references in subparagraph a) of paragraph 6 of Article 29 (Notifications) to “on the date of the communication by the Depositary of the additional notification”; and

vi) the reference in subparagraph b) of paragraph 6 of Article 29 (Notifications) to “on the latest of the dates on which the Convention enters into force for those Contracting Jurisdictions”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the additional notification with respect to that specific Covered Tax Agreement”;

vii) the references in paragraphs 1 and 2 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of this Convention with respect to that specific Covered Tax Agreement”; and

viii) the reference in paragraph 3 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the

konventionen træder i kraft for disse kontraherende jurisdiktioner”;

med henvisninger til ”30 dage efter det tidspunkt, hvor depositarens fra hver af de kontraherende jurisdiktioner, som har taget forbehold som nævnt i artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 7, modtager den seneste notifikation om, at jurisdiktionen har afsluttet sine interne procedurer for, at tilbageskrækningen eller ændringen af forbeholdet får virkning med hensyn til denne bestemte omfattede skatteaftale”;

v) henvisningerne i artikel 29 (Notifikationer), stk. 6, litra a, til ”på det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om den yderligere notifikation”, og

vi) henvisningerne i artikel 29 (Notifikationer), stk. 6, litra b, til ”på det seneste af de tidspunkter, hvor konventionen træder i kraft for disse kontraherende jurisdiktioner”;

med henvisninger til ”30 dage efter det tidspunkt, hvor depositarens fra hver af de kontraherende jurisdiktioner, som har tages forbehold som nævnt i artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 7, har modtaget den seneste notifikation om, at jurisdiktionen har afsluttet sine interne procedurer for, at den yderligere notifikation får virkning med hensyn til denne bestemte omfattede skatteaftale”;

vii) henvisningerne i artikel 36 (Virkningstidspunkt for del VI), stk. 1 og 2, til ”det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale”;

med henvisninger til ”30 dage efter det tidspunkt, hvor depositarens fra hver af de kontraherende jurisdiktioner, som har taget forbehold som nævnt i artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 7, modtager den seneste notifikation om, at jurisdiktionen har afsluttet sine interne procedurer for, at bestemmelserne i denne konvention får virkning med hensyn til denne bestemte omfattede skatteaftale”, og

viii) henvisningen i artikel 36 (Virkningstidspunkt for del VI), stk. 3, til ”det tidspunkt, hvor de-

communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements”;

ix) the reference in paragraph 4 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal of the reservation”; and

x) the reference in paragraph 5 of Article 36 (Entry into Effect of Part VI) to “the date of the communication by the Depositary of the additional notification”;

with references to “30 days after the date of receipt by the Depositary of the latest notification by each Contracting Jurisdiction making the reservation described in paragraph 7 of Article 35 (Entry into Effect) that it has completed its internal procedures for the entry into effect of the provisions of Part VI (Arbitration) with respect to that specific Covered Tax Agreement”.

b) A Party making a reservation in accordance with subparagraph a) shall notify the confirmation of the completion of its internal procedures simultaneously to the Depositary and the other Contracting Jurisdiction(s).

c) If one or more Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement makes a reservation under this paragraph, the date of entry into effect of the provisions of the Convention, of the withdrawal or replacement of a reservation, of an additional notification with respect to that Covered Tax Agreement, or of Part VI (Arbitration) shall be governed by this paragraph for all Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement.

Article 36 ***Entry into Effect of Part VI***

1. Notwithstanding paragraph 9 of Article 28 (Reservations), paragraph 6 of Article 29 (Notifications), and paragraphs 1 through 6 of Article 35 (Entry into Effect), with respect to two Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement, the provisions of Part VI (Arbitration) shall have effect:

positaren giver meddelelse om notifikationen af udvidelsen af listen over aftaler”,

ix) henvisningen i artikel 36 (Virkningstidspunkt for del VI), stk. 4, til ”det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikationen af tilbagetrækning af forbeholdet”, og

x) henvisningen i artikel 36 (Virkningstidspunkt for del VI), stk. 5, til ”det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om den yderligere notifikation”,

med henvisninger til ”30 dage efter det tidspunkt, hvor depositarens fra hver af de kontraherende jurisdiktioner, som har taget forbehold som nævnt i artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 7, modtager den seneste notifikation om, at jurisdiktionen har afsluttet sine interne procedurer for, at bestemmelserne i del VI (Voldgift) får virkning med hensyn til denne bestemte omfattede skatteaftale”.

b) En part, som tager forbehold efter litra a, skal på samme tid notificere bekræftelsen på afslutningen af de interne procedurer til depositaren og de(n) andre kontraherende jurisdiktion(er).

c) Hvis en eller flere kontraherende jurisdiktioner, som har indgået en omfattet skatteaftale, tager forbehold efter dette stykke, er bestemmelserne i dette stykke afgørende for virkningstidspunktet for konventionens bestemmelser, for tilbagetrækningen eller ændringen af et forbehold, for en yderligere notifikation med hensyn til den pågældende omfattede skatteaftale eller for Del VI (Voldgift), for alle kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale.

Artikel 36 ***Virkningstidspunkt for del VI***

1. Bestemmelserne i del VI (Voldgift) har uanset artikel 28 (Forbehold), stk. 9, artikel 29 (Notifikationer), stk. 6, og artikel 35 (Virkningstidspunkt), stk. 1-6, virkning for to kontraherende jurisdiktioner, der har indgået en omfattet skatteaftale,

a) with respect to cases presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction (as described in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration)), on or after the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement; and

b) with respect to cases presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction prior to the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement, on the date when both Contracting Jurisdictions have notified the Depositary that they have reached mutual agreement pursuant to paragraph 10 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration), along with the date on which such cases shall be considered to have been presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction (as described in subparagraph a) of paragraph 1 of Article 19 (Mandatory Binding Arbitration)) according to the terms of that mutual agreement.

2. A Party may reserve the right for Part VI (Arbitration) to apply to a case presented to the competent authority of a Contracting Jurisdiction prior to the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement only to the extent that the competent authorities of both Contracting Jurisdictions agree that it will apply to that specific case.

3. In the case of a new Covered Tax Agreement resulting from an extension pursuant to paragraph 5 of Article 29 (Notifications) of the list of agreements notified under clause ii) of subparagraph a) of paragraph 1 of Article 2 (Interpretation of Terms), the references in paragraphs 1 and 2 of this Article to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the

a) med hensyn til sager, som indbringes for den kompetente myndighed i en kontraherende jurisdiktion (som nævnt i artikel 19 (Obligatorisk bindende voldgift), stk. 1, litra a,) på det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale, eller senere, og

b) med hensyn til sager, som er indbragt for den kompetente myndighed i en kontraherende jurisdiktion forud for det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale, på det tidspunkt hvor begge kontraherende jurisdiktioner har notificeret depositaren om, at de har indgået en gensidig aftale efter artikel 19 (Obligatorisk bindende voldgift), stk. 10, sammen med oplysninger vedrørende det tidspunkt eller de tidspunkter, hvor sådanne sager skal anses for at være blevet indbragt for den kompetente myndighed i en kontraherende jurisdiktion (som nævnt i artikel 19 (Obligatorisk bindende voldgift), stk. 1, litra a,) efter betingelserne i denne gensidige aftale.

2. En part kan forbeholde sig ret til kun at anvende del VI (Voldgift) på en sag, som er indbragt for den kompetente myndighed i en kontraherende jurisdiktion forud for det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale, i det omfang, at de kompetente myndigheder i begge kontraherende jurisdiktioner aftaler, at denne del skal finde anvendelse på denne bestemte sag.

3. I tilfælde, hvor en udvidelse efter artikel 29 (Notifikationer), stk. 5, af listen over aftaler, som er notificeret efter Artikel 2 (Fortolkning af udtryk), stk. 1, litra a, punkt ii), medfører, at en aftale bliver en ny omfattet skatteaftale, erstattes henvisningerne i denne artikels stk. 1 og 2 til ”det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattede skatteaftale”, med ”det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse

date of the communication by the Depositary of the notification of the extension of the list of agreements”.

4. A withdrawal or replacement of a reservation made under paragraph 4 of Article 26 (Compatibility) pursuant to paragraph 9 of Article 28 (Reservations), or the withdrawal of an objection to a reservation pursuant to paragraph 2 of Article 28 (Reservations) which results in the application of Part VI (Arbitration) between two Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement, shall have effect according to subparagraphs a) and b) of paragraph 1 of this Article, except that the references to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal of the reservation”, “the date of the communication by the Depositary of the notification of replacement of the reservation” or “the date of the communication by the Depositary of the notification of withdrawal of the objection to the reservation”, respectively.

5. An additional notification made pursuant to subparagraph p) of paragraph 1 of Article 29 (Notifications) shall have effect according to subparagraphs a) and b) of paragraph 1, except that the references in paragraphs 1 and 2 of this Article to “the later of the dates on which this Convention enters into force for each of the Contracting Jurisdictions to the Covered Tax Agreement” shall be replaced with references to “the date of the communication by the Depositary of the additional notification”.

Article 37 Withdrawal

1. Any Party may, at any time, withdraw from this Convention by means of a notification addressed to the Depositary.

om notifikationen af udvidelsen af listen over aftaler”.

4. Tilbagetrækning eller ændring efter artikel 28 (Forbehold), stk. 9, af et forbehold, som er taget efter artikel 26 (Kompatibilitet), stk. 4, eller tilbagetrækning af en indsigelse, der er gjort efter artikel 28 (Forbehold), stk. 2, som medfører anvendelse af del VI (Voldgift) mellem to kontraherende jurisdiktioner, der har indgået en omfattende skatteaftale, har virkning efter denne artikels stk. 1, litra a og b, bortset fra at henvisningerne til ”det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattende skatteaftale” erstattes med henholdsvis ”det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikationen af tilbagetrækning af forbeholdet”, ”det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikationen af ændring af forbeholdet” eller ”det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikationen af tilbagetrækningen af indsigelsen mod forbeholdet”.

5. En yderligere notifikation efter artikel 29 (Notifikationer), stk. 1, litra p, har virkning efter stk. 1, litra a og b, bortset fra at henvisningerne i denne artikels stk. 1 og 2 til ”det seneste af de tidspunkter, hvor denne konvention træder i kraft for hver af de kontraherende jurisdiktioner, der har indgået den omfattende skatteaftale” erstattes med henvisninger til ”det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om den yderligere notifikation”.

Artikel 37 Udtræden

1. Enhver part kan til enhver tid udtræde af denne konvention ved en notifikation rettet til depositaren.

2. Withdrawal pursuant to paragraph 1 shall become effective on the date of receipt of the notification by the Depositary. In cases where this Convention has entered into force with respect to all Contracting Jurisdictions to a Covered Tax Agreement before the date on which a Party's withdrawal becomes effective, that Covered Tax Agreement shall remain as modified by this Convention.

Article 38
Relations with Protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.

2. In order to become a party to a protocol, a State or jurisdiction must also be a Party to this Convention.

3. A Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a party to the protocol in accordance with its provisions.

Article 39
Depositary

1. The Secretary-General of the Organisation for Economic Co-operation and Development shall be the Depositary of this Convention and any protocols pursuant to Article 38 (Relation with Protocols).

2. The Depositary shall notify the Parties and Signatories within one calendar month of:

a) any signature pursuant to Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval);

b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval pursuant to Article 27 (Signature and Ratification, Acceptance or Approval);

c) any reservation or withdrawal or replacement of a reservation pursuant to Article 28 (Reservations);

2. Udtræden efter stk. 1 har virkning fra det tidspunkt, hvor depositaren modtager notifikationen. I tilfælde hvor denne konvention er trådt i kraft med hensyn til alle kontraherende jurisdiktioner, der har indgået en omfattende skatteaftale før det tidspunkt, hvor en parts udtræden får virkning, opretholdes denne omfattende skatteaftale som ændret ved denne konvention.

Artikel 38
Protokoller

1. Denne konvention kan suppleres med en eller flere protokoller.

2. For at blive part i en protokol må en stat eller jurisdiktion også være part i denne konvention.

3. En part i denne konvention er ikke bundet af en protokol, medmindre den selv bliver part i protokollen efter dennes bestemmelser.

Artikel 39
Depositaren

1. Generalsekretæren for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling [OECD] er depositar for denne konvention og for alle protokoller, der tilføjes efter artikel 38 (Protokoller).

2. Depositaren skal inden for en kalendermåned notificere parterne og underskriverne om:

a) enhver undertegnelse efter artikel 27 (Undertegnelse og ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse),

b) deponeringen af ethvert instrument for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse efter artikel 27 (Undertegnelse og ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse),

c) ethvert forbehold eller enhver tilbagetrækning eller ændring af et forbehold efter artikel 28 (Forbehold),

d) any notification or additional notification pursuant to Article 29 (Notifications);

e) any proposed amendment to this Convention pursuant to Article 33 (Amendment);

f) any withdrawal from this Convention pursuant to Article 37 (Withdrawal); and

g) any other communication related to this Convention.

3. The Depositary shall maintain publicly available lists of:

a) Covered Tax Agreements;

b) reservations made by the Parties; and

c) notifications made by the Parties.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Paris, the 24th day of November 2016, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Organisation for Economic Co-operation and Development.

d) enhver notifikation eller yderligere notifikation efter artikel 29 (Notifikationer),

e) ethvert forslag til ændring af denne konvention efter artikel 33 (Ændring),

f) enhver udtræden af denne konvention efter artikel 37 (Udtræden), og

g) enhver anden meddelelse, som har forbindelse med denne konvention.

3. Depositaren skal føre offentligt tilgængelige lister over:

a) omfattede skatteaftaler,

b) de forbehold, som parterne har taget, og

c) de notifikationer, som parterne har foretaget.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Paris den 24. november 2016 på engelsk og fransk, hvilke tekster har samme gyldighed, i ét eksemplar, som deponeres i arkiverne hos Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling [OECD].

Liste over valg efter konventionens bestemmelser, jf. lovens § 1, stk. 2:*Konventionens artikel 3, stk. 5*

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 4, stk. 3

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 5, stk. 1, jf. stk. 6

Der vælges valgmulighed C.

Konventionens artikel 6, stk. 3

Der foretages ikke valg efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 6, stk. 4

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 7, stk. 3

Der foretages ikke valg efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 7, stk. 6

Der foretages ikke valg efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 7, stk. 7

Den mulighed, der er angivet i bestemmelsens litra a, vælges.

Konventionens artikel 7, stk. 15

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 8, stk. 3

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 9, stk. 3

Det vælges at anvende artikel 9, stk. 4.

Konventionens artikel 9, stk. 6

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 10, stk. 5

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 11, stk. 3

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 12, stk. 4

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 13, stk. 1, jf. stk. 2

Der vælges valgmulighed A.

Konventionens artikel 13, stk. 6

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 14, stk. 3

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 15, stk. 2

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 16, stk. 5

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 17, stk. 3

Der tages forbehold efter denne bestemmelses litra a.

Konventionens artikel 18

Det vælges at anvende konventionens del VI.

Konventionens artikel 19, stk. 11

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 19, stk. 12

Der tages forbehold, således at bestemmelserne i litra a og b finder anvendelse.

Konventionens artikel 23, stk. 2

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 23, stk. 3

Der tages forbehold, således at bestemmelserne finder anvendelse.

Konventionens artikel 23, stk. 4

Det vælges at anvende artikel 23, stk. 5.

Konventionens artikel 23, stk. 7

Der tages forbehold, således at bestemmelserne finder anvendelse.

Konventionens artikel 24, stk. 1

Det vælges at anvende artikel 24, stk. 2.

Konventionens artikel 24, stk. 3

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 26, stk. 4

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 28, stk. 2

Der tages forbehold efter bestemmelsens litra a på følgende områder:

1. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse på omfattede skatteaftaler indgået mellem Danmark og andre EU-medlemslande.
2. Konventionens del VI (Voldgift) finder alene anvendelse på omfattede skatteaftaler i det omfang, at den anden part eller de andre parter i den omfattede skatteaftale accepterer, at
 - (a) formanden for et voldgiftspanel skal være dommer, og
 - (b) Danmark kan offentliggøre et resumé af afgørelser truffet af voldgiftspaneler.
3. Konventionens del VI (Voldgift) finder ikke anvendelse i sager, hvor en part har pålagt en fysisk eller juridisk person sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed.

Konventionens artikel 35, stk. 2

Der foretages ikke valg efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 35, stk. 3

Det vælges at anvende artikel 35, stk. 3.

Konventionens artikel 35, stk. 6

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 35, stk. 7

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Konventionens artikel 36, stk. 2

Der tages ikke forbehold efter denne bestemmelse.

Bilag 3**Liste over omfattede dobbeltbeskatningsoverenskomster, jf. lovens § 1, stk. 1:**

Overenskomst af 19. august 1999 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Amerikas Forenede Stater til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, som ændret ved protokol af 2. maj 2006.

Overenskomst af 12. december 1995 mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Argentinas regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 1. april 1981 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Australien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 17. februar 2017 mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Azerbajdžans regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 16. juli 1996 mellem Kongeriget Danmark og Folkerepublikken Bangladesh til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 16. oktober 1969 mellem Danmark og Belgien til undgåelse af dobbeltbeskatning og regulering af visse andre spørgsmål for så vidt angår indkomstskat og formueskat, som ændret ved protokol af 27. september 1999 og protokol af 7. juli 2009.

Overenskomst af 27. august 1974 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Forbundsrepublikken Brasilien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 2. december 1988 mellem Kongeriget Danmark og Folkerepublikken Bulgarien til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 17. september 1997 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Canada til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 20. september 2002 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Chile til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og formue.

Aftale af 11. oktober 2010 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Cypern til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 9. februar 1989 mellem Kongeriget Danmarks regering og regeringen i Den Arabiske Republik Egypten til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 4. maj 1993 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Estland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 30. juni 1995 mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Filippinernes regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Aftale af 10. oktober 2007 mellem Kongeriget Danmarks regering og Georgiens regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 20. marts 2014 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Ghana til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter af indkomst og kapitalgevinster.

Overenskomst af 18. maj 1989 mellem Kongeriget Danmarks regering og Den Helleniske Republiks regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 8. maj 1989 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Indien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som ændret ved protokol af 10. oktober 2013.

Overenskomst af 28. december 1985 mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Indonesiens regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 26. marts 1993 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Irland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, som ændret ved protokol af 22. juli 2014.

Overenskomst af 9. september 2009 mellem Kongeriget Danmarks regering og Staten Israels regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 5. maj 1999 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i den Italienske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse.

Overenskomst af 16. august 1990 mellem Regeringen i Danmark og Regeringen i Jamaica til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 13. december 1972 mellem Danmark og Kenya til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Aftale af 16. juni 2012 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Folkerepublikken Kina til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 11. oktober 1977 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken Korea til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskat.

Overenskomst af 14. september 2007 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Kroatien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 22. juni 2010 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Staten Kuwait til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter.

Overenskomst af 10. december 1993 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Letland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 13. oktober 1993 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Litauen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 17. november 1980 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Storherzogdømmet Luxembourg til undgåelse af dobbeltbeskatning og til fastsættelse af bestemmelser om gensidig administrativ bistand for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som ændret ved protokol af 4. juni 2009 og protokol af 9. juli 2013.

Overenskomst af 20. marts 2000 mellem Kongeriget Danmarks regering og den makedonske regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 4. december 1970 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Malaysia til undgåelse af dobbeltbeskatning og til forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, som ændret ved protokol af 3. december 2003.

Overenskomst af 13. juli 1998 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken Malta til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 8. maj 1984 mellem Kongeriget Marokko og Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og fastsættelse af regler om gensidig administrativ bistand for så vidt angår skatter af indkomst og formue.

Overenskomst af 11. juni 1997 mellem Kongeriget Danmark og De Forenede Mexicanske Stater til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 19. marts 1981 mellem Kongeriget Danmark og Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter – er gældende i forhold til Montenegro.

Overenskomst af 10. oktober 1980 mellem New Zealands regering og Kongeriget Danmarks regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, som ændret ved protokol af 12. marts 1985.

Overenskomst af 22. oktober 1987 mellem Kongeriget Danmark og Den Islamiske Republik Pakistan til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, som ændret ved protokol af 2. maj 2002.

Overenskomst af 6. december 2001 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Polen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som ændret ved protokol af 7. december 2009.

Overenskomst af 14. december 2000 mellem Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 13. december 1976 mellem Kongeriget Danmark og Den Socialistiske Republik Rumænien til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskat.

Overenskomst af 8. februar 1996 mellem Kongeriget Danmarks regering og Den Russiske Føderations regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 15. maj 2009 mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Serbiens regeringen til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 3. juli 2000 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Republikken Singapore til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter, som ændret ved protokol af 25. august 2009.

Overenskomst af 5. maj 1982 mellem Kongeriget Danmarks regering og Den tjekkoslovakiske socialistiske Republiks regering om undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter, som ændret ved protokol af 11. september 1992 – er gældende i forhold til Slovakiet.

Overenskomst af 2. maj 2001 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Slovenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 22. december 1981 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Den demokratiske socialistiske Republik Sri Lanka til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 11. november 1980 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og kapitalvinding, som ændret ved protokol af 1. juli 1991 og protokol af 15. oktober 1996.

Overenskomst af 21. juni 1995 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Den sydafrikanske Republiks regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Aftale af 30. august 2005 mellem De Danske Erhvervsorganisationers Kontor i Taipei og Taipeis Repræsentationskontor i Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 6. maj 1976 mellem Danmark og Tanzania til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 23. februar 1998 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Kongeriget Thailand til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 25. august 2011 mellem Kongeriget Danmark og Den Tjekkiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 20. juni 1969 mellem Danmarks regering og Trinidad og Tobagos regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskat samt til fremme af international handel og investering.

Overenskomst af 5. februar 1981 mellem Danmark og Tunesien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 30. maj 1991 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Tyrkiet til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 14. januar 2000 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 5. marts 1996 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Ukraines Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

Overenskomst af 27. april 2011 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 3. december 1998 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Venezuelas Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Aftale af 31. maj 1995 mellem Kongeriget Danmarks Regering og den Socialistiske Republik Vietnams Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og hindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 13. september 1973 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken Zambia til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Overenskomst af 25. maj 2007 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Østrig vedrørende skatter af indkomst og formue, som ændret ved protokol af 16. september 2009.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne og deres betydning for intern dansk skatteret*
 - 2.1. *Generelt om dobbeltbeskatningsoverenskomster*
 - 2.2. *Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne og intern dansk skatteret*
 - 2.2.1. *Indholdet af en typisk, nyere dansk dobbeltbeskatningsoverenskomst*
 - 2.2.2. *Betydningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst for intern dansk skatteret*
 - 2.2.2.1. *Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet*
 - 2.2.2.2. *Betydningen for fuld dansk skattepligt af indkomst fra udlandet*
 - 2.2.2.3. *Fuld skattepligt for personer og selskaber med dobbelt domicil og hjemsted i udlandet efter overenskomsten*
 - 2.2.2.4. *Særlige artikler*
 - 2.3. *Implementering af dobbeltbeskatningsoverenskomster i dansk ret*
3. *Den multilaterale konvention*
 - 3.1. *Generelt om konventionen*
 - 3.2. *Gennemgang af den multilaterale konvention*
 - 3.2.1. *Del I – Anvendelsesområde og fortolkning af udtryk*
 - 3.2.1.1. *Artikel 1 – Konventionens anvendelsesområde*
 - 3.2.1.2. *Artikel 2 – Fortolkning af udtryk*
 - 3.2.2. *Del II – Forskelle i reglerne for hybride enheder*
 - 3.2.2.1. *Artikel 3 – Transparente enheder*
 - 3.2.2.2. *Artikel 4 – Dobbeldomicilerede enheder*
 - 3.2.2.3. *Artikel 5 – Anvendelse af metoder for ophævelse af dobbeltbeskatning*
 - 3.2.3. *Del III – Misbrug af aftaler*
 - 3.2.3.1. *Artikel 6 – Formål med en omfattet skatteaftale*
 - 3.2.3.2. *Artikel 7 – Forhindring af misbrug af aftaler*
 - 3.2.3.3. *Artikel 8 – Transaktioner hvor udbytter overføres*
 - 3.2.3.4. *Artikel 9 – Kapitalgevinster ved afhændelse af aktier eller interesser i enheder, hvis værdi hovedsageligt hidrører fra fast ejendom*
 - 3.2.3.5. *Artikel 10 – Anti-misbrugsregel for faste driftssteder beliggende i tredje-jurisdiktioner*
 - 3.2.3.6. *Artikel 11 – Anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer*
 - 3.2.4. *Del IV – Undgåelse af status som fast driftssted*
 - 3.2.4.1. *Artikel 12 – Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærarrangementer og lignende strategier*
 - 3.2.4.2. *Artikel 13 – Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte former for virksomhed*
 - 3.2.4.3. *Artikel 14 – Opdeling af kontrakter*
 - 3.2.4.4. *Artikel 15 – Definition af en person, som er nært forbundet med et foretagende*
 - 3.2.5. *Del V – Forbedring af muligheden for at løse tvister*
 - 3.2.5.1. *Artikel 16 – Indgåelse af gensidige aftaler*
 - 3.2.5.2. *Artikel 17 – Tilsvarende reguleringer*
 - 3.2.6. *Del VI – Voldgift*
 - 3.2.6.1. *Indledende bemærkninger om voldgift*
 - 3.2.6.2. *Artikel 18 – Valg af del VI*
 - 3.2.6.3. *Artikel 19 – Obligatorisk bindende voldgift*
 - 3.2.6.4. *Artikel 20 – Udpegning af voldgiftsmænd*
 - 3.2.6.5. *Artikel 21 – Fortrolighed i voldgiftssagen*
 - 3.2.6.6. *Artikel 22 – Løsning af en sag inden afslutning af voldgiftsproceduren*
 - 3.2.6.7. *Artikel 23 – Voldgiftsproceduren*
 - 3.2.6.8. *Artikel 24 – Aftale om anden løsning*
 - 3.2.6.9. *Artikel 25 – Omkostninger ved voldgiftssagens behandling*

- 3.2.6.10. *Artikel 26 – Kompatibilitet*
- 3.2.7. *Del VII – Afsluttende bestemmelser*
 - 3.2.7.1. *Artikel 27 – Undertegnelse og ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse*
 - 3.2.7.2. *Artikel 28 – Forbehold*
 - 3.2.7.3. *Artikel 29 – Notifikationer*
 - 3.2.7.4. *Artikel 30 – Senere ændringer af omfattede skatteaftaler*
 - 3.2.7.5. *Artikel 31 – Konference mellem parterne*
 - 3.2.7.6. *Artikel 32 – Fortolkning og gennemførelse*
 - 3.2.7.7. *Artikel 33 – Ændring*
 - 3.2.7.8. *Artikel 34 – Ikrafttrædelse*
 - 3.2.7.9. *Artikel 35 – Virkningstidspunkt*
 - 3.2.7.10. *Artikel 36 – Virkningstidspunkt for del VI*
 - 3.2.7.11. *Artikel 37 – Udtræden*
 - 3.2.7.12. *Artikel 38 – Protokoller*
 - 3.2.7.13. *Artikel 39 – Depositaren*
- 4. *Den danske tilgang*
 - 4.1. *Overvejelser om tilvalg og fravalg*
 - 4.2. *Overvejelser om tilvalg af voldgift*
 - 4.3. *Konklusion om tilvalg og fravalg*
- 5. *Oversigt over lande/jurisdiktioner, der pr. 1. februar 2019 har undertegnet konventionen*
- 6. *Oversigt over danske dobbeltbeskatningsoverenskomster, som foreslås notificeret som omfattede skatteaftaler med henvisning til disse overenskomsters lovgrundlag ved implementering i dansk ret og til deres bekendtgørelser*
- 7. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
- 8. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 9. *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 10. *Miljømæssige konsekvenser*
- 11. *Forholdet til EU-retten*
- 12. *Forholdet til databeskyttelseslovgivningen*
- 13. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 14. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Dobbeltbeskatningsoverenskomster kan bidrage til økonomisk udvikling ved at skabe klarhed over personers og selskabers skattemæssige forhold og ved at sikre, at dobbeltbeskatning undgås. Dette understøtter samhandel og investeringer til gavn for begge parter. Derudover styrker dobbeltbeskatningsoverenskomster samarbejdet mellem landenes skattemyndigheder, hvilket bl.a. kan bidrage til bekæmpelse af international skatteunddragelse.

Regeringen ønsker derfor at udbygge og vedligeholde Danmarks net af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dette skal ske gennem indgåelse af nye overenskomster og ved revision af gældende overenskomster, således at de er opdateret med de seneste internationale standarder og giver gode vilkår for danske selskaber og borgere og for skattemyndighedernes opgaveudførelse.

Lovforslaget har til formål at gøre det muligt for Danmark at ratificere den multilaterale konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning og at implementere konventionen i dansk ret. Den multilaterale konvention gør det muligt at revidere/opdatere gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på vigtige områder, uden det vil være nødvendigt at forhandle bilaterale ændringsprotokoller. Konventionen vil udgøre den fornødne hjemmel til sådanne ændringer.

Den multilaterale konvention er udarbejdet som led i OECD's og G20-landenes projekt om forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning, det såkaldte BEPS-projekt (Base Erosion and Profit Shifting). En del af dette projekt er udviklingen af en multilateral konvention, hvorefter allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på en enkel måde vil kunne ændres med henblik på forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning, når der er enighed mellem de berørte lande herom.

Regeringen handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender, jf. grundlovens § 19. Regeringen kan hermed som udgangspunkt tiltræde internationale konventioner uden Folketingets samtykke.

Imidlertid indebærer ratifikation af den multilaterale konvention, at allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster ændres. Dobbeltbeskatningsoverenskomster implementeres i Danmark ved lov, jf. afsnit 2.3, og ændringer af dobbeltbeskatningsoverenskomster implementeres ligeledes ved lov. Det er derfor nødvendigt at tilvejebringe et lovgrundlag for implementering af den multilaterale konvention i dansk ret.

Konventionen blev undertegnet af Danmark og en række andre lande og jurisdiktioner den 7. juni 2017. Senere er konventionen blevet undertegnet af yderligere et antal lande, jf. oversigten i afsnit 5. Konventionen trådte i medfør af konventionens artikel 34, stk. 1, i kraft den 1. juli 2018 efter

deponeringen af det femte ratifikationsinstrument. Danmark vil blive omfattet af konventionen tre måneder efter deponeringen af det danske ratifikationsinstrument, jf. konventionens artikel 34, stk. 2.

2. Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne og deres betydning for intern dansk skatteret

2.1. Generelt om dobbeltbeskatningsoverenskomster

Indledningsvis bemærkes, at betegnelserne »dobbeltbeskatningsoverenskomst« og »dobbeltbeskatningsaftale« i dansk ret anvendes synonymt. Sædvanligvis anvendes betegnelsen »dobbeltbeskatningsoverenskomst«, men ønsker det andet land at anvende betegnelsen »dobbeltbeskatningsaftale«, accepteres dette fra dansk side.

Den multilaterale konvention anvender i sin originale engelske sprogversion udtrykket »Covered Tax Agreement« om en dobbeltbeskatningsoverenskomst, der er omfattet af konventionen, mens der i den originale franske sprogversion, som efter konventionen har samme gyldighed, anvendes udtrykket »Convention fiscale couverte«. Disse udtryk er i den danske oversættelse oversat som »omfattet skatteaftale«, jf. lovens bilag 1.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to eller i sjældnere tilfælde flere lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene og samhandelen. Desuden danner overenskomsten grundlag for administrativt samarbejde mellem de to landes skattemyndigheder.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst forbedrer de skattemæssige betingelser for aftalelandenes selskaber og personer ved grænseoverskridende investering, etablering og arbejde – både som følge af, at en eventuel dobbeltbeskatning undgås, og som følge af, at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Endelig indeholder en dobbeltbeskatningsoverenskomst elementer, som bl.a. styrker myndighedssamarbejdet mellem landenes skattemyndigheder og bekæmpelsen af international skatteunddragelse m.v.

International dobbeltbeskatning opstår som følge af, at to lande beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land, modtager indkomst fra det andet.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtigt til Danmark, dvs. skattepligtigt af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af § 4 i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten (statsskatteloven) med efterfølgende ændringer. For selskaber gælder dog et territorialprincip for så vidt angår faste driftssteder i udlandet.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men som modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre lande, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016 med efterfølgende ændringer og selskabsskattelovens § 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1164 af 6. september 2016 med efterfølgende ændringer opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

Det andet land har som oftest tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, som er hjemmehørende i dette land, og om begrænset skattepligt for personer og selskaber i andre lande, som modtager indkomst fra kilder i det pågældende land.

Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjemmehørende i det andet land, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, hvis de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Samtidig vil modtageren også være skattepligtigt af den pågældende indkomst i det andet land i overensstemmelse med dette lands skatteregler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de to lande, vil begge lande kunne beskatte fuldt ud efter deres interne regler, og der kan dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og det andet land skal hindre denne dobbeltbeskatning, og dette formål kan kun opnås ved, at det ene eller det andet land – eller dem begge – nedsætter den beskatning, som skal ske efter deres interne skattelovgivning, hvis der ikke er en overenskomst.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholder en række regler vedrørende forskellige typer indkomster, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis det andet land kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i det ene land (bopælslandet), modtager fra det andet (kildelandet).

For kildelandet er der tale om, at dette indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som erhverves af en modtager i det andet land. En dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører hermed, at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligtigt af indkomst, som personer og selskaber i det andet land modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med overenskomsten. Tilsvarende gælder for det andet lands beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra dette andet land.

For bopælslandet kan der ligeledes være tale om begrænsninger i retten til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i dette land, af indkomst fra det andet, ligesom bopælslandet skal anvende den metode for ophævelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. En dobbeltbeskatningsoverenskomst kan medføre, at Danmark har mulighed for at beskatte en given indkomst. Hvis Danmark faktisk skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra det andet land, skal dette ikke alene være muligt efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten. Der skal også være hjemmel til det i den interne danske skattelovgivning. Selvom Danmark efter overenskomsten har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der således kun dansk beskatning af den pågældende indkomst i det omfang, der også er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Ud over bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har dobbeltbeskatningsoverenskomster en bestemmelse om, hvordan de to lande skal ophæve dobbeltbeskatning – ofte kaldet metodebestemmelsen. Denne bestemmelse angiver, hvordan et land skal ophæve dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i dette land (bopælslandet), modtager indkomst fra det andet land (kildelandet), og kildelandet kan beskatte indkomsten efter de øvrige bestemmelser i overenskomsten.

Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomstens øvrige bestemmelser ikke hindrer bopælslandet i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selvom kildelandet efter overenskomsten har ret til at beskatte denne indkomst.

Metoden til ophævelse af dobbeltbeskatning er for Danmarks vedkommende som hovedregel creditmetoden. Denne metode indebærer for en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, og som har indkomst fra det andet land, at hvis det andet land efter overenskomsten kan beskatte denne indkomst, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den skat, der er betalt i udlandet. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme metode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016 med efterfølgende ændringer.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne har endvidere en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler. For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to landes skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. For det andet giver bestemmelsen mulighed for indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Dernæst har overenskomsterne en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger. Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til det andet lands skattemyndigheder til brug ved dette lands beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1264 af 31. oktober 2013 med efterfølgende ændringer.

Tilsvarende skal skattemyndighederne i det andet land sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske skattemyndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Bestemmelsen giver også mulighed for, at det andet lands embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og omvendt. Mange dobbeltbeskatningsoverenskomster indeholder i forlængelse heraf bestemmelser om, at de to lande skal bistå hinanden ved inddrivelse af skattekrav.

Endelig indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsterne bestemmelser om ikke-diskriminering, bestemmelser om diplomater, bestemmelser om ikrafttræden og bestemmelser om opsigelse af overenskomsten.

Mange overenskomster indeholder desuden bestemmelser om begrænsning af de fordele, som overenskomsten giver adgang til – »Limitation on Benefits«, de såkaldte LOB-bestemmelser. LOB-bestemmelser har til formål at hindre utilsigtet anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten – ofte kaldet »treaty shopping«. LOB-bestemmelserne skal opfange »kunstige« konstruktioner og arrangementer, som alene er etableret med det hovedformål at opnå de lempelser og andre fordele, som en dobbeltbeskatningsoverenskomst giver adgang til, uden at der ligger reelle økonomiske forhold bag.

De dobbeltbeskatningsoverenskomster, som de forskellige lande har indgået med hinanden, er i vidt omfang udarbejdet på grundlag af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. OECD-modellen ligger også til grund for det forhandlingsoplæg, som fra dansk side anvendes ved forhandlinger om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster.

OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Modellen blev første gang udgivet i 1963 og opdateres med jævne mellemrum. Den seneste opdatering blev offentliggjort i 2017. Modellen har tilknyttet fyldige kommentarer, som ligeledes opdateres, og som angiver fortolkningen af modeloverenskomstens artikler.

OECD-modellen er som nævnt kun en anbefaling og er derfor ikke bindende. To lande kan således gennemføre de bestemmelser, som de måtte blive enige om, uanset OECD-modellens indhold. I praksis ses mange afvigelser fra OECD-modellen i de overenskomster, som de forskellige lande har indgået.

2.2. Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne og intern dansk skatteret

Som det fremgår af ovenstående gennemgang, repræsenterer dobbeltbeskatningsoverenskomsterne en fravigelse fra den interne danske skatteret, idet en dobbeltbeskatningsoverenskomst indskrænker Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de interne danske skatteregler, hvis Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvorfra indkomsten hidrører, eller hvortil indkomsten betales. Et tilsva-

rende forhold gør sig gældende for det land, som dobbeltbeskatningsoverenskomsten er indgået med.

Selvom dobbeltbeskatningsoverenskomster som nævnt i vidt omfang er udarbejdet på grundlag af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster, er der i praksis store variationer. Det gælder også for de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået. For det første er overenskomsterne indgået med vidt forskellige lande med vidt forskellige interesser, hvilket afspejler sig i overenskomsterne og i sig selv gør dem forskellige. Dernæst er nogle overenskomster nye, mens andre er indgået for mange år siden og derfor ikke afspejler udviklingen siden da.

Det er ikke muligt i detaljer her at redegøre for betydningen for anvendelsen af intern dansk skatteret af hver enkelt af de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået. I stedet gennemgås nedenfor betydningen af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mere generelt med udgangspunkt i bestemmelser, som typisk vil svare til indholdet af en nyere dansk dobbeltbeskatningsoverenskomst.

2.2.1. Indholdet af en typisk, nyere dansk dobbeltbeskatningsoverenskomst

En nyere dansk dobbeltbeskatningsoverenskomst vil i det typiske tilfælde være udarbejdet med udgangspunkt i OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster, sådan som denne var udformet før opdateringen i 2017. 2017-opdateringen af OECD-modellen er så ny, at den kun i meget begrænset omfang har kunnet indgå i et dansk forhandlingsoplæg til indgåelse af en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Ud over rene OECD-modelbestemmelser vil overenskomsten indeholde bestemmelser, som afspejler de to landes særlige interesser, og som udgør en del af det kompromis, som en dobbeltbeskatningsoverenskomst altid er.

En sådan dobbeltbeskatningsoverenskomst kunne indeholde følgende bestemmelser:

Efter artikel 1 (Personer omfattet af overenskomsten) omfatter overenskomsten fysiske såvel som juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i ét eller begge lande.

Artikel 2 (Skatter omfattet af overenskomsten) opregner de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster gælder ofte i mange år, så en overenskomsts lister over omfattede skatter kan efter et stykke tid være forældet. Artikel 2 fastsætter derfor også, at overenskomsten omfatter alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der senere pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter ved underskrivelsen.

Artikel 3 (Almindelige definitioner) definerer en række generelle begreber, som anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning.

Artikel 4 (Skattemæssigt hjemsted) fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i et af de to lande. Hovedkriteriet er, at en fysisk eller juridisk person er hjemmehørende i et land, hvis den pågældende er

(fuldt) skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelses sæde eller et andet lignende kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge lande efter deres interne lovgivning (»dobbelt domicil«), f.eks. hvis en fysisk person ejer en bolig i begge lande, eller hvis et selskab er registreret i det ene land og har sin ledelses sæde i det andet. Overenskomsterne opstiller regler for, hvordan en sådan konflikt løses. Selskaber vil i det typiske tilfælde blive anset for hjemmehørende i det land, hvor selskabets ledelse har sit sæde.

Artikel 5 (Fast driftssted) fastsætter regler for, hvornår der foreligger fast driftssted. Hovedformålet med brugen af kriteriet »fast driftssted« er at afgøre, hvornår et land har ret til at beskatte fortjeneste, der er erhvervet af et foretagende i det andet land. Efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne kan et foretagendes fortjeneste kun beskattes i det land, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælslandet). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i det andet land (kildelandet), kan dette land beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Når et foretagende fra det ene land udøver erhvervsaktivitet gennem et fast driftssted i det andet land, anses det for at have en sådan økonomisk tilknytning til det andet land, at det andet land skal have ret til at beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted.

»Fast driftssted« betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvist udøves. Det omfatter især et sted, hvorfor et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsvirksomhed udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig ud over 12 måneder. Overenskomstens 12-månedersfrist er et gensidigt afkald på beskatning i kildelandet af indkomst ved bygge- og anlægsarbejde af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan kun beskattes i bopælslandet.

Danske dobbeltbeskatningsoverenskomster indeholder ofte en bestemmelse om, at virksomhed med boreplatforme, skibe eller andre installationer, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, ligeledes kun udgør et fast driftssted, hvis virksomheden ligeledes strækker sig over mere end 12 måneder.

Videre fastsættes det i artiklen, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted, ligesom der fastsættes regler for, hvornår virksomhed gennem uafhængige repræsentanter får en sådan karakter, at der foreligger fast driftssted. Endelig fastslås det, at den omstændighed, at et moderselskab i det ene land har et datterselskab i det andet, ikke i sig selv medfører, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6 (Indkomst af fast ejendom) fastsætter, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i det land, hvori ejendommen er beliggende.

Artikel 7 (Fortjeneste ved erhvervsaktivitet) fastslår den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervs-

virksomhed kun kan beskattes i det land, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælslandet), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i det andet land (kildelandet). Er dette tilfældet, kan kildelandet beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted.

Det fastsættes videre, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8 (Skibs- og luftfart) fastsætter, at et rederis eller luftfartsforetagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kun kan beskattes i det land, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælslandet). Dette følger OECD-modellen. Derudover indeholder danske dobbeltbeskatningsoverenskomster ofte bestemmelser om, at fortjeneste ved udleje af skibe eller fly i international trafik med besætning (timecharter) ligeledes kun kan beskattes i bopælslandet. Det samme gælder ofte fortjeneste ved udlejning af skibe og fly uden besætning (bare-boat charter), når udlejen har tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

På samme måde kan et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af gods eller varer i international trafik, efter mange danske dobbeltbeskatningsoverenskomster kun beskattes i foretagendets bopælsland, når containerdriften har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

Artikel 9 (Forbundne foretagender) knæsetter det såkaldte »armslængdeprincip« for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i det ene land og et datterselskab i det andet handler med hinanden på andre vilkår end dem, som kunne være opnået mellem uafhængige parter (transfer pricing regulering). I så fald kan de to lande foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet eller opereret på almindelige markedsmæssige vilkår.

Videre fastsættes det, at hvis det ene land forhøjer fortjenesten ved interne transaktioner for foretagendet i dette land, så skal det andet land foretage en passende regulering af fortjenesten.

Artikel 10 (Udbytte) fastsætter, at udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsland. Udbytterne kan også beskattes i det land, hvor det udbytteudbetalende selskab er hjemmehørende (kildelandet). Der gælder dog begrænsninger på kildelandets beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i det anden land.

De satser for udbyttebeskatning, der er aftalt, varierer fra overenskomst til overenskomst. Danmark ønsker en sats på 0 i moder/datterselskabsforhold og ved udbyttebetalinger til et anerkendt pensionsinstitut og en sats på 15 pct. i andre tilfælde. De satser, der findes i de faktiske dobbeltbeskatningsoverenskomster, er resultat af en forhandling, hvor parterne ikke nødvendigvis har haft sammenfaldende interesser.

Begrænsningerne i kildelandets beskatningsret gælder dog ikke for udbytter, som indgår i indkomsten i et fast driftssted

i dette land, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst i det faste driftssted

Artikel 11 (Renter) fastsætter reglerne for beskatning af renter. Danmark ønsker i denne forbindelse, at renter kun skal kunne beskattes i modtagerens bopælsland, hvis modtageren er den retmæssige ejer af renterne. De satser, der findes i forskellige dobbeltbeskatningsoverenskomster, er resultat af en forhandling, hvor parterne ikke nødvendigvis har haft sammenfaldende interesser.

Begrænsningerne i kildelandets beskatningsret gælder dog ikke for renter, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i dette land. De beskattes som indkomst i det faste driftssted.

Artikel 12 (Royalties) fastsætter reglerne for beskatning af royalties. Danmark ønsker i denne forbindelse, at royalties kun skal kunne beskattes i modtagerens bopælsland, hvis modtageren er den retmæssige ejer af royaltybeløbet. De satser, der findes i forskellige dobbeltbeskatningsoverenskomster, er resultat af en forhandling, hvor parterne ikke nødvendigvis har haft sammenfaldende interesser. Det samme gælder definitionen af, hvad der skal anses som royalties.

Begrænsningerne i kildelandets beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted i dette land. De beskattes som indkomst i det faste driftssted.

Artikel 13 (Kapitalgevinster) fastsætter regler for beskatning af forskellige former for kapitalgevinster.

Gevinst ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i det land, hvor ejendommen er beliggende. Det samme gælder gevinst ved afhændelse af aktier, hvor mere end 50 pct. af værdien består af fast ejendom beliggende i dette land.

På samme måde kan gevinst ved afhændelse af rørlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted – eller af det faste driftssted – beskattes i det land, hvor det faste driftssted er beliggende.

Gevinst ved afhændelse af skibe og fly, der er anvendt i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i det land, hvor det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende.

Gevinst ved afhændelse af andre aktiver end ovennævnte kan kun beskattes i det land, hvor afhænderen er hjemmehørende.

Artikel 14 (Indkomst fra personligt arbejde i ansættelsesforhold) fastsætter regler for beskatning af lønindkomst. Hvis en person, der er hjemmehørende i det ene land, udfører lønarbejde i det andet land, kan dette andet land (kildelandet) beskatte indkomsten for arbejdet, som er udført i dette land.

Kildelandet kan dog ikke beskatte denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i kildelandet i højst 183 dage inden for en 12-måneders periode, som begynder eller slut-

ter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i kildelandet, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i kildelandet. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i det land, hvori det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende.

Artikel 15 (Bestyrelseshonorarer) fastsætter, at bestyrelseshonorarer eller lignende vederlag, som en person, der er hjemmehørende i et land, erhverver i sin egenskab af medlem af bestyrelsen og lignende for et selskab i det andet land, kan beskattes i dette andet land.

Artikel 16 (Kunstnere og sportsudøvere) fastsætter, at kunstnere og sportsudøvere kan beskattes i det land, hvori de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, typisk et selskab.

Artikel 17 (Pensioner) fastsætter regler om beskatning af pensioner, der betales fra det ene land til en modtager i det andet land. Artiklen omfatter ikke tjenestemandspensioner. Disse er omfattet af artikel 18.

Det er – og har gennem mange år været – fast dansk forhandlingspolitik at sikre, at pensioner kan beskattes i kildelandet. Begrundelsen for dette er for private pensioners vedkommende, at Danmark som kildeland gennem en mangeårig opsparingsperiode har givet fuldt skattefradrag eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordningen. Dette er sket under en forudsætning om, at der til gengæld skulle ske beskatning ved udbetalingen. For sociale pensioners vedkommende er begrundelsen, at disse er fastsat på et sådant niveau, at de kan »tåle« en dansk beskatning.

I praksis er pensionsbestemmelserne i nyere danske dobbeltbeskatningsoverenskomster udformet på vidt forskellig måde, da der er tale om forhandlingsresultater. Fælles for dem er dog, at de tillader Danmark at beskatte pensionsbeløb, der udbetales til en modtager i det andet land.

Artikel 18 (Offentligt hverv) fastsætter, at vederlag til offentligt ansatte som hovedregel kun kan beskattes i det udbetalende land (kildelandet), men vederlaget kan beskattes i det andet land (bopælslandet), hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i dette land eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælslandet alene for at påtage sig det pågældende hverv.

Tjenestemandspensioner omfattes også af artiklen, hvilket betyder, at beskatningen af tjenestemandspensioner sker i det land, som lønnen m.v. blev beskattet i.

Artikel 19 (Studerende) fastsætter, at når en studerende, lærling, praktikant og lignende fra det ene land opholder sig i det andet land udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, kan det andet land ikke beskatte den pågældende af stipendier og lignende, der hidrører fra kilder uden for dette andet land.

Artikel 20 (Anden indkomst) fastsætter, at indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i overenskomsten, kun kan beskattes i bopælslandet, undtagen når indkomsten hidrører

fra fortjeneste på fast ejendom, eller når indkomsten erhverves gennem et fast driftssted i det andet land.

Artikel 21 (Metode til ophævelse af dobbeltbeskatning) indeholder de såkaldte metodebestemmelser og angiver den fremgangsmåde, som et land skal anvende, når en person, der er hjemmehørende i dette land, modtager indkomst fra det andet land, og dette andet land kan beskatte indkomsten efter overenskomstens andre artikler.

Danmark anvender den såkaldte credit-metode som lempelsesmetode, jf. tidligere omtale.

Artikel 22 (Ikke-diskriminering) fastsætter, at de to lande ikke må diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende, når de pågældende er under tilsvarende forhold. Dette gælder både for fysiske og juridiske personer. Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 23 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) fastsætter den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, der er hjemmehørende i et af de to lande, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. De to landes kompetente myndigheder skal søge at løse sådanne sager ved gensidig aftale. De kompetente myndigheder kan også mere generelt løse vanskeligheder ved anvendelsen af overenskomsten.

De dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark hidtil har indgået, pålægger imidlertid ikke de to landes kompetente myndigheder en egentlig pligt til at blive enige. I praksis finder myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

Artikel 24 (Udveksling af oplysninger) pålægger generelt de to landes kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som kan forudses at være relevante for, at overenskomstens bestemmelser eller de to landes interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art og betegnelse, som pålignes af de to lande eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten. Efter omstændighederne kan det land, der har modtaget oplysningerne, anvende oplysninger til andre formål, hvis formålet er lovligt i begge lande, og det land, der afgiver oplysningerne, forinden tillader dette.

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i et af de to lande. De to lande kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, der er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftssted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. For det første kan oplysninger udveksles efter anmodning. Hvis skattemyndighederne i et af de to lande i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i det andet land er i besiddelse af oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne anmode myndighederne i det andet land om at videregive oplysningerne til brug

for den konkrete sag. Myndighederne i det andet land har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i det andet land. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i det anmodende land selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er spontan udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i et af de to lande kommer i besiddelse af oplysninger, som de skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i det andet land, kan disse oplysninger videresendes til myndighederne i det andet land, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i et land automatisk – det vil sige systematisk og med faste mellemrum – sender oplysninger til det andet lands myndigheder. Det kan f.eks. være oplysninger om lønudbetalinger til personer, der er hjemmehørende i det andet land.

Artiklen giver også mulighed for, at repræsentanter fra skattemyndighederne i det ene land kan være til stede ved det andet lands skattemyndigheds undersøgelse hos en person eller et selskab i dette andet land.

De to lande kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på, at de derefter udveksler alle relevante oplysninger, som de er kommet i besiddelse af.

Et land har dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med dets lovgivning eller praksis eller give oplysninger, som ville afsløre forretningshemmeligheder, eller som ville stride mod almene interesser.

Informationsudvekslingen omfatter også såkaldte bankoplysninger. Der er således pligt til at indhente og videregive oplysninger fra banker eller andre finansielle institutter.

Et land skal behandle oplysninger, som det har modtaget fra det andet land, som fortrolige.

Artikel 25 (Bistand ved inddrivelse af skatter) pålægger de to lande at yde hinanden bistand ved sikring og inddrivelse af skattekrav. Det er ikke nogen betingelse, at den pågældende person er hjemmehørende i et af de to lande, eller at kravet vedrører skatter omfattet af overenskomsten.

Inddrivelse af det andet lands skattekrav skal ske, når kravet kan inddrives efter lovgivningen i det land, som rejser kravet, og når skyldneren ikke kan hindre inddrivelsen. Inddrivelse skal ske efter lovgivningen i det land, der skal foretage inddrivelsen, som om skattekravet var dette lands eget skattekrav.

Sikring af det andet lands skattekrav skal ske, når dette er muligt efter lovgivningen i det land, der ønsker kravet sikret, uanset om skattekravet på dette tidspunkt kan inddrives eller ej, og uanset om skyldneren kan gøre indsigelser mod en inddrivelse. Et land har dog ikke pligt til at udføre forvaltningsakter i strid med dets lovgivning eller at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser.

Artikel 26 (Diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder) fastslår, at overenskomsten ikke berører skattemæssige begunstigelser for diplomater m.fl.

Artikel 27 (Berettigelse til fordele). Bestemmelser om berettigelse til fordele eller begrænsning af fordele – »Limitation on Benefits«, de såkaldte LOB-bestemmelser – findes i varierende omfang og udformning i visse nyere danske dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Artikel 28 (Territoriel udvidelse) giver mulighed for at udvide overenskomsten eller dele heraf til også at omfatte Færøerne og/eller Grønland.

Artikel 29 (Ikrafttræden) fastsætter regler for overenskomstens ikrafttræden, mens artikel 30 (Opsigelse) fastsætter regler for hvordan og hvornår overenskomsten kan opsiges.

2.2.2. Betydningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst for intern dansk skatteret

Med udgangspunkt i en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1, gennemgås i det følgende betydningen for intern dansk skatteret af en sådan overenskomst.

2.2.2.1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet

Artiklerne 5-8, 10-18 og 20 i eksemplet vedrører Danmarks mulighed for at anvende de gældende regler i intern dansk skatteret om begrænset skattepligt af personer og selskaber i det andet land, som modtager indkomst fra kilder i Danmark. Efter kildeskattelovens § 2, selskabsskattelovens § 2 og § 1 i lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (herefter kulbrinteskatteloven) er personer og selskaber i det andet land begrænset skattepligtige af de indkomsttyper, der er opregnet i disse bestemmelser.

Artikel 5 og artikel 7 vedrører beskatning af fortjeneste ved erhvervmæssig virksomhed. Efter artikel 7 kan et foretagendes fortjeneste ved erhvervmæssig virksomhed kun beskattes i foretagendets bopælsland. Hvis et foretagende udøver erhvervmæssig virksomhed gennem et såkaldt fast driftssted i det andet land, kan dette land dog beskatte foretagendet, men kun af fortjeneste, som er opnået gennem det faste driftssted.

Artikel 5 definerer fast driftssted. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, et værksted, en fabrik og en olie- eller gaskilde eller et andet sted for indvinding af naturforekomster. Fast driftssted omfatter desuden en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, som opretholdes i mere end 12 måneder. I mange danske dobbeltbeskatningsoverenskomster udgør en boreplatform eller anden installation til efterforskning af naturforekomster et fast driftssted, hvis virksomheden varer mere end 12 måneder.

Fast driftssted defineres i intern dansk ret som hovedregel i overensstemmelse med definitionen af fast driftssted i OECD-modellens artikel 5, således som denne var affattet før opdateringen i 2017.

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at personer og selskaber i det andet land er begrænset skattepligtige af fortjeneste gennem et fast driftssted her i landet. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør et fast driftssted fra 1. dag, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 10. pkt., og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 6. pkt.

Endvidere er personer og selskaber i det andet land begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed, herunder anlæg af rørledninger, forsyningstjeneste samt skibstransport og rørledningstransport af indvundne kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 1.

12-månedersbegrænsningen i dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 5 medfører, at Danmark ikke kan beskatte et foretagende i det andet land af fortjeneste ved bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde her i landet af en varighed op til 12 måneder. Tilsvarende gælder for fortjeneste ved arbejde her i landet i tilknytning til forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Artikel 6 medfører, at indkomst af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug) kan beskattes i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende. Bestemmelsen omfatter også udleje af fast ejendom. Artikel 6 svarer til bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som medfører, at personer og selskaber i det andet land er begrænset skattepligtige af indkomst af fast ejendom her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 8 medfører, at et foretagendes indkomst fra drift af skibe og fly i international trafik kun kan beskattes i det land, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende. Efter mange danske dobbeltbeskatningsoverenskomster gælder det samme under visse betingelser for indkomst ved udleje af skibe og fly samt indkomst fra drift af containere. Dette medfører, at Danmark ikke kan beskatte et skibs- eller luftfartsforetagende, som er hjemmehørende i det andet land, og som har indkomst ved international trafik til og fra Danmark, selvom det pågældende foretagende måtte have fast driftssted her i landet.

Artikel 10 begrænser Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis udbyttets retmæssige ejer er personer eller selskaber i det andet land, jf. de satser og øvrige betingelser, der er aftalt i den enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomst. Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er en person eller et selskab i det andet land begrænset skattepligtig af udbytte, som pågældende modtager fra et dansk selskab.

Skatten i Danmark er som udgangspunkt på 27 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten nedsættes til 15 pct., hvis den retmæssige ejer af udbyttet ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det danske selskab, og skattemyndighederne i den retmæssige ejers bopælsland skal udveksle oplysninger med de danske skattemyndigheder efter bestemmelserne i en

dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international aftale, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 3.

Der er dog ikke begrænset skattepligt af udbytte af datterselskabsaktier, dvs. hvis udbyttets retmæssige ejer er et udenlandsk selskab, der ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, når beskatningen af udbyttet skal frafalde eller nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller efter EU's moder/datterselskabsdirektiv, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c.

Artikel 11 begrænser Danmarks mulighed for at beskatte renter, hvis renternes retmæssige ejer er personer eller selskaber i det andet land, jf. de satser og øvrige betingelser, er aftalt der i den enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Efter kildeskatteloven er der ikke begrænset skattepligt for fysiske personer i udlandet, som modtager renter fra kilder her i landet. Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, medfører, at et selskab i udlandet under visse betingelser er begrænset skattepligtigt af renter fra et koncernforbundet dansk selskab.

Artikel 12 begrænser Danmarks mulighed for at beskatte royalties, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer er personer eller selskaber i det andet land, jf. de satser og øvrige betingelser, der er aftalt den enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, er personer og selskaber i udlandet begrænset skattepligtige af royalties fra kilder her i landet. Royalty defineres i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Royaltydefinitionen i intern dansk skatteret er i mange tilfælde snævrere end definitionen af royalties i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Skatten kan maksimalt udgøre 22 pct. af royaltybruttobeløbet.

Artikel 13 medfører, at Danmark kan beskatte personer og selskaber i det andet land af gevinst ved afhændelse af fast ejendom, der er beliggende her i landet, og af gevinst ved afhændelse af et fast driftssted, der er beliggende her i landet (herunder aktiver, som indgår i det faste driftssted).

Danmark kan desuden under visse betingelser beskatte personer og selskaber i det andet land af gevinst ved afhændelse af aktier m.v., hvis mere end 50 pct. af aktiernes værdi direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende her i landet.

Danmark kan derimod ikke beskatte en person eller et selskab i et andet land af gevinst ved afhændelse af andre aktiver, herunder især andre aktiver end nævnt ovenfor, under forudsætning af, at aktiverne ikke indgik i et fast driftssted, som den pågældende person eller det pågældende selskab har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er personer og selskaber i udlandet begrænset skattepligtige af gevinst ved afhændelse af fast ejendom her i landet samt af gevinst ved afhændelse af fast driftssted her i landet, herunder aktiver i det faste driftssted.

Efter selskabsskatteovens § 2, stk. 1, litra h, er selskaber i udlandet begrænset skattepligtige af gevinst på visse fordringer, hvis betingelserne for begrænset skattepligt af renterne er opfyldt, dvs. især hvis den danske skyldner og den udenlandske fordringshaver er koncernforbundet. Der er derimod ikke regler om begrænset skattepligt af gevinst, som en person eller et selskab i udlandet opnår ved afståelse af aktier, medmindre disse indgik i et fast driftssted her i landet.

Danmark kan efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke gennemføre beskatningen af gevinst ved afhændelse af fordringer, hvis fordringshaver er hjemmehørende i det andet land, medmindre fordringen indgik som et aktiv i fordringshavers faste driftssted her i landet.

Artikel 14 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i det andet land, af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis den pågældende opholder sig her i landet i en eller flere perioder på tilsammen mere end 183 dage inden for en 12-måneders periode, eller lønnen m.v. betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende her i landet, eller lønnen m.v. påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 9, nr. 2, er en person hjemmehørende i det andet land begrænset skattepligtig af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis arbejdet udføres under ophold her i landet i mere end 183 dage inden for en 12-måneders periode, eller hvis arbejdet udføres for en person eller et selskab, der er fuldt skattepligtig her til landet, eller for et fast driftssted, som den pågældendes udenlandske arbejdsgiver har her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 15 medfører, at Danmark kan beskatte en person, der er hjemmehørende i det andet land, af bestyrelseshonorar og andre lignende vederlag fra et dansk selskab.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en person fra det andet land begrænset skattepligtig af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lignende. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 16 medfører, at Danmark kan beskatte en person, der er hjemmehørende i det andet land, af indkomst som optrædende kunstner eller som sportsudøver ved personligt udøvet virksomhed her i landet. Det samme gælder, selv om indkomsten ved denne virksomhed ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person eller et selskab.

Der er ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter overenskomsten til at beskatte en person fra et andet land af indkomst som optrædende kunstner eller sportsudøver her i landet, medmindre den pågældende er ansat af en dansk arbejdsgiver under sådanne forhold, at der er tale om et ansættelsesforhold.

Artikel 17 angår beskatningen af pensioner og andre lignende vederlag. Som omtalt i afsnit 2.2.1 er pensionsbestemmelserne i nyere danske dobbeltbeskatningsoverenskomster udformet på vidt forskellig måde. Fælles er dog, at

de tillader Danmark at beskatte pensionsbeløb, der udbetales til en modtager i det andet land.

Efter kildeskattelovens § 2 er personer hjemmehørende i udlandet begrænset skattepligtige af deres udbetalinger fra private pensionsordninger, som er skattebegünstiget efter pensionsbeskatningsloven. Tilsvarende er personer i udlandet begrænset skattepligtige af sociale pensioner, sygedagpenge, andre sociale ydelser, arbejdsløshedsdagpenge samt stipendier efter SU-loven. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 18 medfører, at når en person i det andet land modtager løn eller lignende vederlag, herunder pension, fra Danmark for varetagelse af hverv for den danske stat (eller lokale myndigheder), kan Danmark beskatte lønnen m.v. Det er dog kun det andet land, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført dér, og den pågældende enten er statsborger i det andet land eller blev hjemmehørende dér med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, i det omfang et land (eller en myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter den fulde skattepligt til Danmark også personer, som den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner m.v. har udsendt til tjeneste uden for Danmark, og disse personers samlevende ægtefæller og hjemmeboende børn. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 20 medfører, at når en person eller et selskab i det andet land modtager såkaldt »anden indkomst« – det vil sige indkomst, som ikke er omfattet af overenskomstens øvrige artikler – kan denne indkomst kun beskattes i det andet land. Hvis en person eller et selskab i det andet land har et fast driftssted her i landet, kan Danmark dog alligevel beskatte »anden indkomst«, som er knyttet til det faste driftssted. Bestemmelsen omfatter også indkomst fra tredjelande.

Bestemmelsen medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person eller et selskab i det andet land af indkomsttyper, som ikke er omfattet af overenskomstens øvrige artikler, medmindre disse indkomsttyper er knyttet til et fast driftssted, som den pågældende har her i landet.

Som eksempel er der i dag ikke begrænset skattepligt af underholdsbidrag, som en fysisk person her i landet betaler til sin tidligere ægtefælle eller børn i udlandet. Overenskomstens artikel 20 medfører, at hvis Danmark skulle indføre begrænset skattepligt af denne type indkomst, ville beskatningen ikke kunne gennemføres over for personer, der er hjemmehørende i det andet land.

2.2.2.2. Betydningen for fuld dansk skattepligt af indkomst fra udlandet

Visse artikler i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne indskrænker Danmarks mulighed for at gennemføre gældende regler i intern dansk skatteret om fuld skattepligt, for så vidt angår personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra kilder i det andet land.

Artikel 18 medfører, at når et land (eller dets underafdelinger eller lokale myndigheder) udbetaler løn eller lignende

vederlag, herunder pension, til en person for varetagelse af hverv for dette land m.v., er det kun dette land, der kan beskattes lønnen m.v. Hvis arbejdet er udført i det andet land, og den pågældende enten er statsborger i dette andet land eller blev hjemmehørende dér med andre formål end udførelsen af hvervet, er det dog kun det andet land, der kan beskattes lønnen m.v. Bestemmelserne i artikel 18 gælder dog ikke, i det omfang et land (eller anden myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Artikel 18 indebærer, at Danmark ikke kan beskatte løn udbetalt til en person, der er udsendt af det andet land med det formål at udføre arbejde i Danmark for dette land, selv om vedkommende bliver omfattet af fuld skattepligt her til landet. Er den pågældende omfattet af reglerne for diplomater m.v., gælder dog reglerne i artikel 26.

Artikel 19 medfører, at når studerende, lærlinge og lignende, som er eller var hjemmehørende i det andet land, opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal Danmark fritage de pågældende for beskatning af beløb, som de modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studium eller uddannelse.

Dette medfører, at Danmark ikke kan beskatte studerende, lærlinge og lignende fra det andet land, når disse opholder sig her i landet udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, af beløb, som de pågældende modtager fra udlandet med henblik på underhold, studie eller uddannelse.

Dette gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet, eller fuldt skattepligt er indtrådt i medfør af opholdsreglen i kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, henholdsvis den særlige opholdsregel for studerende i kildeskattelovens § 8, stk. 2. Beløbet indgår ikke ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige indkomst.

Artikel 21 vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, der er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst, som efter overenskomsten kan beskattes i det andet land, men som personen eller selskabet skal betale skat af i Danmark.

Metoden indebærer, at hvis en person eller et selskab erhverver indkomst, som efter overenskomsten kan beskattes i det andet land, skal Danmark nedsætte den pågældende person eller selskabs indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i det andet land. Nedsættelsen af den danske skat kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der kan beskattes i det andet land. Denne metode svarer til reglen i ligningslovens § 33.

Denne bestemmelse er suppleret med et såkaldt progressionsforbehold. Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i det andet land, kan Danmark medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal fortsat foretage den forholdsmæssige nedsættelse af indkomstskatten.

Et eksempel på bestemmelsens anvendelse kunne være, at en person her i landet modtager tjenestemandspensioner fra

det andet land under sådanne omstændigheder, at pensionerne efter artikel 18 kun kan beskattes i det andet land. Danmark kan ikke opkræve skat af pensionen, men pensionen får betydning for størrelsen af dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster, som Danmark kan beskattes.

Artikel 26 om diplomater og konsulere medfører, at overenskomsten ikke berører de skattemæssige begunstigelser, som gælder for medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Efter kildeskattelovens § 3 omfatter dansk skattepligt ikke fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og konsulære repræsentationer samt disses personale m.fl., i det omfang det er aftalt i Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer.

2.2.2.3. Fuldt skattepligt for personer og selskaber med dobbelt domicil og hjemsted i udlandet efter overenskomsten

Artikel 4 fastlægger, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsoverenskomstens forstand. Dette er nødvendigt, idet overenskomsten fordeler retten til at beskatte en indkomst mellem det land, hvorfra indkomsten hidrører (kildelandet), og det land, hvor den person eller det selskab, som modtager indkomsten, er hjemmehørende (bopælslandet).

En person eller et selskab er som udgangspunkt hjemmehørende i det land, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig efter dette lands interne skatteregler. En person eller et selskab kan dog være fuldt skattepligtig til to lande samtidig efter deres interne skatteret, f.eks. hvis en person har bolig til rådighed i begge lande, eller et selskab er registreret i land A, samtidig med at det har ledelsens sæde i land B. I så fald skal det afgøres, hvor den pågældende er hjemmehørende i overenskomstens forstand. En fysisk eller juridisk person kan i relation til en dobbeltbeskatningsoverenskomst kun være hjemmehørende i ét land.

Hvis en person eller et selskab er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller selskabsskattelovens § 1, men hjemmehørende i det andet land i overenskomstens forstand, kan Danmark ikke gennemføre den fulde skattepligt af samtlige indkomster som nævnt i statsskattelovens § 4. I så fald kan Danmark alene gennemføre den fulde skattepligt, i det omfang Danmark kan beskattes indkomsten, fordi indkomsten hidrører her fra landet.

Dette medfører, at Danmark ikke kan beskattes den fuldt skattepligtige person eller selskab af indkomst fra andre lande. Danmark kan dog altid beskattes indkomst fra andre lande, hvis denne indkomst indgår i overskuddet af et fast driftssted, som den pågældende har her i landet.

Danmark kan som nævnt alene beskattes indkomst, hvor Danmark er kildeland for indkomsten og har ret til at beskattes indkomsten. Som følge af at modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, er den danske beskatning ikke indskrænket til de indkomsttyper, der er omfattet af dansk be-

grænset skattepligt på samme måde som for andre personer og selskaber, der er hjemmehørende i det andet land i overenskomstens forstand, men ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

Dette medfører, at Danmark kan beskatte en fuldt skattepligtig person eller selskab, som efter overenskomsten er hjemmehørende i det andet land, af f.eks. gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, hvis mere end 50 pct. af selskabets formue består af fast ejendom her i landet, jf. overenskomsternes artikel 13. Dette gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begrænset skattepligt af gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, når afhænderen er en person eller et selskab, som er hjemmehørende i det andet land og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

2.2.2.4. Særlige artikler

Artikel 22 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatning efter intern dansk skatteret, der diskriminerer i strid med denne artikel. Danmark må således ikke gennemføre beskatning eller dermed forbundne krav, som diskriminerer statsborgere fra det andet land i forhold til danske statsborgere under samme forhold – især med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Danmark må ikke beskatte et fast driftssted her i landet af et foretagende i det andet land mere byrdefuldt i forhold til dansk beskatning af et dansk foretagende.

Betalinger her fra landet til personer og selskaber i det andet land skal kunne fratrækkes ved opgørelsen af det danske beskatningsgrundlag under samme betingelser, som hvis beløbet var betalt til personer og selskaber her i landet. Endelig må Danmark ikke have en mere byrdefuld beskatning eller dermed forbundne krav af et dansk selskab, der er ejet af personer og selskaber i det andet land, i forhold til andre danske selskaber.

Der er ikke regler i intern dansk skatteret, som strider mod de her nævnte bestemmelser.

Artikel 23 giver hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan lempe beskatningen efter intern dansk skatteret i konkrete sager. For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at den pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. I så fald skal de to staters skattemyndigheder søge at finde en løsning, så dobbeltbeskatning undgås.

Bestemmelsen pålægger ikke de to stater en egentlig pligt til at opnå en løsning, og der er således ikke nogen absolut sikkerhed for, at tvister i ethvert tilfælde løses. En sådan sikkerhed opnås bedre, hvis dobbeltbeskatningsoverenskomsterne tillige indeholder regler om, at sådanne tvister kan afgøres ved voldgift. På tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag har Danmark ikke dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor voldgiftsbestemmelser er i kraft.

For det andet giver artiklen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål. Artiklen giver således de danske skattemyndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtryk, der afviger fra forståelsen af ud-

trykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i konkrete sager.

Artikel 24 medfører, at de to landes kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, som kan forudses at være relevante til brug for korrekt ansættelse af indkomst til beskatning. Hvis det andet lands skattemyndigheder anmoder de danske skattemyndigheder om oplysninger, som ikke allerede er i de danske myndigheders besiddelse, kan de danske myndigheder pålægge personer og selskaber her i landet, som har oplysningerne, at afgive dem med henblik på videregivelse til de udenlandske myndigheder til brug ved beskatning i det pågældende land.

Skattekontrollovens § 8 Y medfører, at bestemmelser i lovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatteansættelser finder anvendelse, når de danske skattemyndigheder i skattesager, som ikke er straffesager, yder bistand i form af oplysninger til den kompetente myndighed i et andet land til brug ved skatteansættelse i den anden stat, når denne bistand sker som led i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international aftale.

Artikel 25 medfører, at de to lande skal yde hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder inddrive skattekrav i Danmark på vegne af det andet lands myndigheder, når skyldneren ikke kan gøre indsigelser mod inddrivelsen. Ligeledes skal de danske skattemyndigheder iværksætte de fornødne foranstaltninger til sikring af det andet lands skattekrav i Danmark, når betingelserne efter dette land lovgivning herfor er til stede.

Inddrivelse af udenlandske skattekrav i Danmark sker med hjemmel i § 1 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 med efterfølgende ændringer.

2.3. Implementering af dobbeltbeskatningsoverenskomster i dansk ret

Da dobbeltbeskatningsoverenskomsterne fraviger landenes interne skatteret, gennemføres de i Danmark ved lov i hvert enkelt tilfælde. Indtil slutningen af 1994 eksisterede der dog en lov, der bemyndigede regeringen til at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster, jf. lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.

Loven blev som nævnt ophævet i 1994 ved lov om ophævelse af lov om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. Ophævelsen trådte i kraft den 25. november 1994. Der findes endnu ganske mange dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er indgået med hjemmel i bemyndigelsesloven, jf. oversigten i afsnit 6.

3. Den multilaterale konvention

3.1. Generelt om konventionen

En indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst kan altid ændres, hvis parterne er enige om dette. Dette kan enten ske i

form af indgåelse af en helt ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, eller det kan ske i form af en ændring af den allerede gældende. I sidstnævnte tilfælde udarbejdes en ændringsprotokol, hvori de pågældende ændringer indsættes.

De formelle procedurer i forbindelse med ændringsprotokoller er de samme som i ved indgåelsen af en »hel« dobbeltbeskatningsoverenskomst. Det vil for Danmarks vedkommende bl.a. sige, at den nødvendige lovgivning i hvert enkelt tilfælde skal vedtages. Forhandlinger af dobbeltbeskatningsoverenskomster eller ændringsprotokoller er i det hele taget en tids- og ressourcekrævende proces, hvilket i sig selv kan medvirke til, at dobbeltbeskatningsoverenskomster ikke opdateres i lyset af den udvikling, der er sket, siden overenskomsterne blev indgået.

Den multilaterale konvention giver mulighed for, at allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på en enkel måde kan ændres med henblik på forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning, når der er enighed mellem de berørte lande om dette, uden at det i hvert enkelt tilfælde vil være nødvendigt at forhandle ændringsprotokoller til de pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomster. Overenskomsterne kan dog kun ændres gennem den multilaterale konvention inden for de rammer, som konventionen udstikker. Ønsker to lande at foretage andre ændringer i deres dobbeltbeskatningsoverenskomst, må det ske i form af en ændringsprotokol eller en helt ny overenskomst.

Det forhold, at ændringer af allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster inden for konventionens rammer fremover vil kunne ske alene på grundlag af konventionen, hindrer dog ikke landene i fortsat at foretage sådanne ændringer i form af individuelle ændringsprotokoller, hvis de foretrækker dette. Det afgørende er, at de obligatoriske minimumstandarder, der er indeholdt i den multilaterale overenskomst (jf. den senere gennemgang), respekteres. Det er ikke i sig selv afgørende, om det sker i den ene eller den anden form.

Den multilaterale konvention opregner i alt 16 elementer, hvor gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på grundlag af konventionen vil kunne ændres. Heraf er de fire såkaldte minimumstandarder, som udgør en obligatorisk del af konventionen. De deltagende lande har således forpligtet sig til at ændre deres dobbeltbeskatningsoverenskomster på disse fire områder i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. De resterende elementer er frivillige og kan til eller fra vælges.

De 16 elementer er følgende:

- 1) Anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster på transparente enheder.
- 2) Anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster på dobbeltdomicilerede enheder.
- 3) Anvendelse af metoder for ophævelse af dobbeltbeskatning.
- 4) Affattelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsters præambel – minimumstandard.
- 5) Indsættelse af generel omgængelsesklausul – minimumstandard.

- 6) Ejerperiode ved udbyttebeskatning i moder/datterselskabsforhold.
- 7) Opfyldelse af betingelse om ejerandel ved beskatning af avancer ved afhændelse af »ejendomsaktier«.
- 8) Anti-misbrugsregel for faste driftssteder beliggende i tredje-jurisdiktioner.
- 9) Retten til at beskatte hjemmehørende personer.
- 10) Undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærarrangementer m.v.
- 11) Undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelser for bestemte former for virksomhed.
- 12) Opdeling af kontrakter.
- 13) Definition af nært forbundne foretagender.
- 14) Mulighed for indbringelse af sager for begge landes myndigheder og løsning af sager uanset nationale tidsfrister – to minimumstandarder.
- 15) Regulering af fortjeneste ved transfer pricing.
- 16) Obligatorisk bindende voldgift ved bilæggelse af tvister.

Den multilaterale konvention er udformet på den måde, at hvert deltagende land skal opregne de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som ønskes omfattet af konventionen, og som herefter vil blive ændret, i det omfang konventionens betingelser herfor er opfyldt. Der er ikke efter konventionen nogen forpligtelse for landene til lade samtlige det pågældende lands dobbeltbeskatningsoverenskomster være omfattet. Endvidere skal hvert deltagende land angive, hvilke af de frivillige elementer af konventionen som ønskes valgt. De frivillige elementer vil være omfattet, medmindre de udtrykkeligt er fravalgt. Dog skal et enkelt element udtrykkeligt tilvælges, nemlig bestemmelserne om voldgift.

Hvert land skal angive de til- eller fravalg, som det pågældende land ønsker at foretage. Disse valg er som hovedregel gældende i forhold til samtlige dobbeltbeskatningsoverenskomster, som det pågældende land ønsker omfattet af konventionen. Det er som hovedregel ikke muligt for et land at differentiere sine valg. Danmark vil således ikke inden for konventionens rammer kunne foretage et bestemt til- eller fravalg over for en bestemt gruppe lande og et andet til- eller fravalg over for en anden gruppe lande. Til- og fravalg foretages i form af notifikationer til depositaren, dvs. OECD's generalsekretær, efter konventionens bestemmelser herom.

Et land kan efterfølgende tilføje flere dobbeltbeskatningsoverenskomster til listen over overenskomster, som det pågældende land ønsker omfattet af konventionen, men det er ikke muligt at slette en dobbeltbeskatningsoverenskomst fra listen, når overenskomsten først er er notificeret som værende omfattet af konventionen. I forhold til de frivillige elementer er det muligt at ændre et fravalg til et tilvalg, men ikke omvendt. Det er således ikke muligt for et land at fortryde, at en bestemt dobbeltbeskatningsoverenskomst er notificeret som en omfattet skatteaftale, eller at et bestemt element er tilvalgt.

Der er intet til hinder for, at et land ikke alene notificerer allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster, men også fremtidige overenskomster. Det vil dog næppe forekomme i praksis særligt ofte, idet alle deltagende lande er

forpligtet til leve op til minimumstandarderne i deres dobbeltbeskatningsoverenskomster og således også i deres fremtidige overenskomster. Der er hermed en stærk formodning for, at landene ved udarbejdelsen af nye dobbeltbeskatningsoverenskomster vil drage omsorg for, at minimumstandarderne – og hvad landene måtte være enige om blandt de frivillige elementer – medtages i de nye overenskomster. Notifikation af ikke allerede omfattede overenskomster kan dog være relevant i tilfælde, hvor lande på et senere tidspunkt ønsker at ændre foretagne fravalg til tilvalg.

Det er en forudsætning for, at en given dobbeltbeskatningsoverenskomst vil blive ændret med den multilaterale konvention, at begge lande har medtaget overenskomsten i opregningen over omfattede dobbeltbeskatningsoverenskomster. Hvor dette er tilfældet, vil den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst blive ændret, i det omfang der er et sammenfald mellem de to landes til- og fravalg.

Forestiller man sig som et eksempel, at land A har tilvalgt samtlige frivillige elementer i konventionen, mens land B kun har tilvalgt de syv, vil dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem land A og land B således blive ændret på de syv punkter, som begge lande har tilvalgt. Har land C eksempelvis tilvalgt 10 elementer, vil dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem land A og land C blive ændret på disse 10 punkter, mens dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem land B og land C kun vil blive ændret på de punkter, hvor der er sammenfald i de valg der er foretaget.

Der er i afsnit 5 nedenfor medtaget en oversigt over de lande og jurisdiktioner, der pr. 1. februar 2019 har undertegnet/ratificeret konventionen. For de lande og jurisdiktioner, der har ratificeret, er endvidere angivet det tidspunkt, hvor konventionen træder i kraft for den pågældende part.

Det vil løbende blive offentliggjort, hvilke af Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster der bliver ændret ved den multilaterale konvention og i hvilket omfang. Dette vil ske i takt med, at begge parter i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne ratificerer konventionen.

3.2. Gennemgang af den multilaterale konvention

Den multilaterale konvention er i engelsk originaltekst og dansk oversættelse medtaget som bilag 1 til loven. Konventionen er medtaget i sin helhed.

Konventionen er opbygget på den måde, at der er en indledende del I med angivelse af anvendelsesområde og definitioner, dernæst fem dele med artikler vedrørende BEPS-elementerne og endelig en afsluttende del VII omhandlende emner som bl.a. ratifikation, reservationer, notifikationer og ikrafttræden.

Som tidligere nævnt er fire af konventionens elementer minimumstandarder, som er obligatoriske, mens de resterende elementer er frivillige. De obligatoriske elementer findes i artiklerne 6, 7 og 16 (to steder). Artikel 17 er samtidig udformet sådan, at der ikke er mulighed for en total fravælgelse, selvom den ikke regnes som en minimumstandard.

Såvel de obligatoriske som de frivillige elementer er i alt væsentligt indarbejdet i OECD's model for dobbeltbeskat-

ningsoverenskomster. Dette skete for de fleste ændringers vedkommende ved den seneste opdatering, som blev offentliggjort i 2017. Disse elementer vil således komme til at indgå i fremtidige dobbeltbeskatningsoverenskomster i det omfang, at disse udarbejdes i overensstemmelse med OECD-modellen.

Som nævnt i afsnit 2.1 anvendes i den danske oversættelse af konventionen udtrykket »omfattet skatteaftale« om en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som er omfattet af konventionen, dvs. en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som begge lande har notificeret som værende omfattet. I den følgende gennemgang anvendes betegnelsen »omfattet skatteaftale« herefter, når der refereres til konventionens bestemmelser. I andre tilfælde anvendes den alment anvendte betegnelse »dobbeltbeskatningsoverenskomst«.

3.2.1. Del I – Anvendelsesområde og fortolkning af udtryk

3.2.1.1. Artikel 1 – Konventionens anvendelsesområde

Artiklen fastsætter, at konventionen ændrer (engelsk: »modifies«) alle omfattede skatteaftaler som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a.

3.2.1.2. Artikel 2 – Fortolkning af udtryk

Artiklen definerer forskellige udtryk, som anvendes i konventionen, og som ved anvendelse af konventionen har den angivne betydning.

Udtrykket »omfattet skatteaftale« betyder en aftale om undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter. Aftalen skal være i kraft mellem to eller flere parter i konventionen, og hver part skal have foretaget en notifikation til depositaren, hvori aftalen er anført som en aftale som ønskes omfattet af konventionen. Begge/alle parter i en aftale skal med andre ord melde den pågældende aftale ind, før den bliver en »omfattet skatteaftale«, hvor konventionens bestemmelser gælder.

Der findes landene imellem mange dobbeltbeskatningsoverenskomster, som omfatter såvel indkomstskatter som formueskatter. Det gælder også for Danmarks vedkommende. Sådanne overenskomster er omfattet af definitionen af udtrykket »omfattet skatteaftale« på lige fod med overenskomster, der alene omfatter indkomstskatter. Overenskomster, der alene gælder for skibs- og luftfart, er derimod ikke omfattet.

Udtrykket »part« betyder en stat eller en jurisdiktion (som ikke er en selvstændig stat), for hvilken konventionen er i kraft, mens udtrykket »kontraherende jurisdiktion« betyder en part i en omfattet skatteaftale. Endelig betyder udtrykket »underskriver« en stat eller jurisdiktion, som har undertegnet konventionen, men hvor konventionen endnu ikke er i kraft.

I den følgende gennemgang af konventionens bestemmelser anvendes betegnelsen »land« frem for betegnelsen »jurisdiktion«.

3.2.2. Del II – Forskelle i reglerne for hybride enheder

3.2.2.1. Artikel 3 – Transparente enheder

Ved en transparent enhed forstås en enhed, som ikke er et selvstændigt skattesubjekt, og hvor beskatningen i stedet sker hos enhedens ejere. Et eksempel er et dansk interessentskab.

Det fastsættes i artiklens stk. 1, at indkomst, som erhverves af eller gennem en enhed, som helt eller delvis er transparent efter skattelovgivningen i et af de to lande, kun anses for at være indkomst for en person og dermed omfattet af bestemmelserne i en omfattet skatteaftale i det omfang, at indkomsten skattemæssigt behandles som indkomst erhvervet af en person, der er hjemmehørende i det pågældende land. Forstiller man sig som et eksempel, at et dansk interessentskab med to danske og en udenlandsk interessent erhverver indkomst fra udlandet, vil kun den del af indkomsten, der kan henføres til de to danske interessenter, være omfattet af Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende kildeland.

Stk. 2 handler om anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsternes lempelsesregler på transparente enheder. Efter bestemmelsen skal et land ikke give lempelse, hvis bestemmelserne i en omfattet skatteaftale alene muliggør beskatning i det andet land, fordi indkomsten også er indkomst erhvervet af en person, der er hjemmehørende i dette andet land.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende eksempel: Enhed X er hjemmehørende i land A, der anser enheden for at være et selvstændigt skattesubjekt og beskatter enheden efter globalindkomstprincippet. Enhed X har deltagere, som er hjemmehørende i såvel land A som i land B. Land B anser imidlertid enhed X for at være transparent og beskatter de deltagere, der er hjemmehørende i land B, af deres andel af enhed X's indkomst. Land A skal ved sin beskatning af enhed X i denne situation ikke give lempelse for den skat, der er betalt i land B, ligesom land B heller ikke skal give lempelse for den skat, der er betalt i land A.

Det er her forudsat, at beskatningen alene sker på grundlag af, at deltagerne er hjemmehørende i det ene eller det andet land. Hvis enhed X i ovenstående eksempel har et fast driftssted i land B, kan land B beskatte overskuddet i dette faste driftssted efter dobbeltbeskatningsoverenskomstens regler herom, og land A skal give lempelse efter overenskomstens regler.

Bopælslandet er med andre ord kun forpligtet til at give lempelse for dobbeltbeskatning, når indkomsten kan beskattes i det andet land efter bestemmelserne i dobbeltbeskatningsoverenskomsten, herunder når indkomsten kan henføres til et fast driftssted beliggende i det andet land.

Stk. 3 fastslår, at bestemmelserne i stk. 1 ikke kan fortolkes sådan, at de berører et lands ret til at beskatte personer, der er hjemmehørende i det pågældende land. Stk. 3 gælder kun i de tilfælde, hvor der er taget forbehold for artikel 11, som handler om anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer, jf. den

senere gennemgang. Princippet om, at en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke berører et lands ret til at beskatte personer, der er hjemmehørende i det pågældende land, kan synes at være umiddelbart indlysende, men spørgsmålet har dog været genstand for diskussion.

Stk. 4 fastsætter, at bestemmelserne i stk. 1 (som disse måtte være ændret ved stk. 3) skal anvendes i stedet for eller i fravær af bestemmelser om transparente enheder i omfattede skatteaftaler.

Det er muligt for en part at tage forbehold over for bestemmelserne. Der kan tages forbehold over for hele artikel 3 eller for dele af den, jf. stk. 5. Endelig indeholder stk. 6 bestemmelser, hvorefter parterne skal notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.2.2. Artikel 4 – Dobbeldomicilerede enheder

Ved en dobbeldomicileret enhed forstås en enhed, som på samme tid er fuldt skattepligtig til to lande efter disse landes interne lovgivning. Et eksempel kunne være et selskab, som er registreret i land A, og hvis ledelse samtidig har sit sæde i land B. Det må i sådanne tilfælde afgøres, hvor det pågældende selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsoverenskomstens forstand. Et selskab er i relation til en dobbeltbeskatningsoverenskomst hjemmehørende i ét og kun ét land. Det samme gælder fysiske personer.

Efter den hidtidige udformning af OECD-modeloverenskomsten er spørgsmålet om, hvor en dobbeldomicileret enhed er hjemmehørende, blevet afgjort på den måde, at enheden er blevet anset for hjemmehørende i det land, hvor enhedens virkelige ledelse har sit sæde. Dette ændres med konventionen, sådan at de to landes kompetente myndigheder skal søge at løse spørgsmålet ved gensidig aftale, idet der skal tages hensyn til den virkelige ledelses sæde, registreringsforhold og alle andre relevante forhold, jf. stk. 1. Ledelsens sæde er herefter ikke længere det eneste kriterium.

Hvis de to landes kompetente myndigheder ikke er i stand til at indgå en gensidig aftale, er den dobbeldomicilerede enhed alene berettiget til de lempelser eller skattefritagelser, som den omfattede skatteaftale giver adgang til, i det omfang og på den måde, som de to landes kompetente myndigheder måtte træffe aftale om.

Stk. 2 fastsætter, at bestemmelserne i stk. 1 skal anvendes i stedet for eller i fravær af bestemmelser om dobbeldomicilerede enheder i omfattede skatteaftaler. Det er muligt for en part at tage forbehold over for hele artikel 4 eller for dele af den, jf. stk. 3. Parterne skal efter stk. 4 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.2.3. Artikel 5 – Anvendelse af metoder for ophævelse af dobbeltbeskatning

Konventionens artikel 5 handler om anvendelse af de såkaldte lempelsesmetoder. Ved lempelsesmetoden forstås den metode, som de to lande skal anvende for at ophæve dobbeltbeskatning, når en given indkomst kan beskattes i begge lande efter de to landes interne skattelovgivning. Der findes

som tidligere omtalt to lempelsesmetoder, nemlig creditmetoden og eksemptionsmetoden. De to metoder optræder som ligestillede muligheder i OECD's modeloverenskomst, og det står landene frit for at vælge den metode, som de hver især ønsker at anvende.

Creditmetoden fungerer på den måde, at bopælslandet skal nedsætte sin skat med den skat, der er betalt i udlandet af den pågældende indkomst. Nedsættelsen kan dog ikke overstige bopælslandets egen skat af indkomsten. Derved bliver indkomsten samlet set beskattet på niveauet i det af de to lande, der er »dyrest«. Ved eksemptionsmetoden beskattes den udenlandske indkomst ikke i bopælslandet, men kun i kildelandet. Kildelandets skat er hermed endelig, uanset at den måtte være lavere end skatten i bopælslandet.

Artikel 5 angiver tre valgmuligheder for håndtering af lempelsesbestemmelser, jf. stk. 1. Fælles for dem er, at eksemptionsmetoden ikke skal anvendes. I stedet anvendes creditmetoden. Det er også muligt ikke at vælge nogen af de tre muligheder og hermed beholde dem, der allerede eksisterer. Hvis parter i en omfattet skatteaftale har valgt forskellige muligheder, gælder hvert lands valgte løsning for de personer, der er hjemmehørende i det pågældende land.

Efter valgmulighed A (stk. 2 og 3) skal bopælslandet ikke anvende eksemptionsmetoden, men creditmetoden, hvis kildelandet anvender bestemmelserne i den omfattede skatteaftale til at fritage indkomst for beskatning eller reducere skattesatsen. Dette vil være tilfældet, når udbytter, renter og royalties efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst beskattes i kildelandet med en lavere sats end efter kildelandets egen lovgivning, hvilket er helt almindelig praksis. Der kan også være andre tilfælde, hvor det er aftalt, at kildelandet reducerer sin beskatning.

Valgmulighed B (stk. 4 og 5) retter sig mod en situation, hvor bopælslandet skal anvende eksemptionsmetoden ved lempelse for dobbeltbeskatning af udbytter. Hvis en udlodning af udbytte er fradragsberettiget i kildelandet, skal bopælslandet ikke anvende eksemptionsmetoden, men creditmetoden.

Endelig er der valgmulighed C (stk. 6 og 7), som er et fravalg af eksemptionsmetoden som generel lempelsesmetode til fordel for creditmetoden. Valgmulighed C, som den er affattet i stk. 6, og som den ved 2017-opdateringen blev en del af OECD-modeloverenskomsten, fastslår samme princip som i konventionens artikel 3, stk. 2. Bopælslandet er alene forpligtet til at give lempelse for dobbeltbeskatning, når indkomsten kan beskattes i det andet land efter bestemmelserne i dobbeltbeskatningsoverenskomsten, herunder når indkomsten kan henføres til et fast driftssted beliggende i det andet land.

Det kan tilføjes, at bestemmelsen i valgmulighed C indeholder et såkaldt progressionsforbehold. Et sådant er helt almindeligt, når creditmetoden anvendes som generel lempelsesmetode, samtidig med at bestemte indkomsttyper kun kan beskattes i kildelandet og således skal behandles efter eksemptionsmetoden. Et praktisk eksempel kunne være løn til offentligt ansatte, der er udsendt af kildelandet til arbejde i

bopælslandet. Sådant lønindkomst kan som udgangspunkt kun beskattes i kildelandet, selvom den pågældende er blevet hjemmehørende i bopælslandet.

Bestemmelsen siger, at hvis en bestemt type indkomst efter overenskomsten kun kan beskattes i kildelandet, kan bopælslandet tage hensyn til denne indkomst ved beregningen af den pågældendes øvrige skatter. Herved kommer den skattefritagne udenlandske indkomst til at »tælle med« ved beskatningen af den pågældendes øvrige indkomst, hvis bopælslandet beskatter efter en progressiv skatteskala.

Det er muligt for en part at tage forbehold over for bestemmelserne. Der kan tages forbehold over for hele artiklen for en eller flere omfattede skatteaftaler, jf. stk. 8.

En part, som ikke vælger at anvende valgmulighed C, kan for en eller flere omfattede skatteaftaler forbeholde sig ret til ikke at tillade øvrige parter i en omfattet skatteaftale at vælge denne mulighed, jf. stk. 9. Det er således muligt for en part i en omfattet skatteaftale at hindre andre parter i samme aftale i på grundlag af konventionen at ændre lempelsesmetoden fra eksemption til credit. Det er ikke muligt at tvinge en part, der anvender creditmetoden, til i stedet at anvende eksemptionsmetoden.

Reglerne i stk. 8 og 9 er en fravigelse af konventionens almindelige princip om, at et lands tilvalg eller fravalg gælder for samtlige det pågældende lands omfattede skatteaftaler, og at der ikke kan træffes differentierede valg.

Endelig skal parterne efter stk. 10 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.3. Del III – Misbrug af aftaler

3.2.3.1. Artikel 6 – Formål med en omfattet skatteaftale

Dobbeltbeskatningsoverenskomster indledes som oftest med en præambel, som er en form for programerklæring, hvori det overordnede formål med at indgå overenskomsten angives.

Denne præambel skal efter stk. 1 være udformet sådan, at det udtrykkeligt fremgår, at intentionen er at ophæve dobbeltbeskatning uden at skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteundgåelse. Den tekst, der er angivet i stk. 1, skal efter stk. 2 indsættes i de omfattede skatteaftaler i stedet for eller i fravær af en præambel med et tilsvarende indhold. Parterne kan efter stk. 3 tillige vælge at indsætte en præambel om at udvikle økonomiske forbindelser eller at styrke samarbejdet om skatteforhold.

Indsættelse af en præambel som nævnt i stk. 1 er en minimumstandard, som ikke kan fravælges i form af et forbehold. En part kan dog forbeholde sig ret til ikke at anvende stk. 1 på omfattede skatteaftaler, der allerede har en præambel med et tilsvarende indhold, jf. stk. 4.

Parterne skal efter stk. 5 og 6 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.3.2. Artikel 7 – Forhindring af misbrug af aftaler

Efter konventionens artikel 7 skal dobbeltbeskatningsoverenskomster indeholde en bestemmelse, der kan imødegå misbrug. Denne bestemmelse er en minimumstandard og kan suppleres med en forenklet bestemmelse om begrænsning af fordele. Den forenkledede bestemmelse om begrænsning af fordele er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at opfylde minimumstandarden.

Bestemmelsen om imødegåelse af misbrug findes i artiklens stk. 1. Der er tale om en såkaldt »Principal Purpose Test« – ofte kaldet en PPT. Herefter kan der ikke opnås fordele efter en omfattet skatteaftale, hvis det under hensyntagen til alle fakta og omstændigheder i øvrigt er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med det pågældende arrangement eller den pågældende transaktion. Fordelene gives dog, hvis det godtgøres, at opnåelsen af fordelene under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i den omfattede skatteaftale.

Bestemmelserne i stk. 1 finder efter stk. 2 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser med et sådant indhold i en omfattet skatteaftale.

En part, som ikke har taget forbehold efter stk. 15, litra a (jf. omtalen senere), kan efter stk. 3 også vælge at anvende stk. 4 med hensyn til sine omfattede skatteaftaler. Dette stykke er en form for »fortrydelsesparagraf«.

Det gælder efter bestemmelsen i stk. 4, at selvom en fordel afslås på grundlag af ovennævnte PPT, kan fordelene alligevel gives, hvis den kompetente myndighed efter anmodning fra den pågældende person og efter at have taget alle relevante fakta og omstændigheder i betragtning når frem til, at fordelene ville være givet til den pågældende person, hvis den omtvistede transaktion eller det omtvistede arrangement ikke havde foreligget. Hvis anmodningen er fremsat af en person, der er hjemmehørende i det andet land, skal den kompetente myndighed, der har modtaget anmodningen, konsultere det andet lands kompetente myndighed, før afslag gives.

Når stk. 4 er valgt, anvendes den på bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, jf. stk. 5.

En part kan efter stk. 6 også at anvende den forenkledede bestemmelse om begrænsning af fordele, jf. stk. 8-13 (herefter »den forenkledede LOB-bestemmelse«). Den forenkledede LOB-bestemmelse (»Limitation on Benefits«) gælder efter stk. 6 kun for en omfattet skatteaftale, når begge (eller alle) lande har valgt at anvende den.

Dette modificeres dog ved stk. 7. Hvis ikke alle parter i en omfattet skatteaftale har valgt den forenkledede LOB-bestemmelse, er der efter dette stykke to muligheder. Enten anvendes den forenkledede LOB-bestemmelse af alle parter – og således også af dem, der har fravalgt bestemmelsen. Eller også anvendes den kun af den part eller de parter, der har tilvalgt bestemmelsen, hvilket skal accepteres af den part eller de parter, der ikke har foretaget tilvalg. Hvis den part, der ikke har valgt den forenkledede LOB-bestemmelse, ikke accepterer et af de nævnte alternativer, finder den forenkledede LOB-be-

stemmelse ikke anvendelse på den pågældende omfattede skatteaftale.

Essensen i den forenkledede LOB-bestemmelse er, at en person eller et selskab kun er berettiget til at opnå fordele efter en omfattet skatteaftale, hvis personen eller selskabet opfylder kriterierne for at være en »kvalificeret person« på det tidspunkt, hvor fordelene skal gives, jf. stk. 8.

Den kvalificerede person er defineret i stk. 9. Gruppen af kvalificerede personer omfatter fysiske personer, selve den kontraherende jurisdiktion med dertil hørende myndigheder og organer m.v. samt selskaber og andre enheder, når hovedklassen af deres aktier regelmæssigt handles på en eller flere anerkendte fondsbørser. Dertil kommer non-profit-organisationer, som det måtte være aftalt mellem landene, pensionskasser m.v. og en ikke-fysisk person, når »kvalificerede personer« direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af aktierne i mindst halvdelen af en 12-månedersperiode, der omfatter det tidspunkt, hvor fordelene ellers skulle gives.

Uanset om en person er »kvalificeret« eller ej, er den pågældende berettiget til fordele efter en omfattet skatteaftale, hvis den pågældende udøver aktiv erhvervsvirksomhed, jf. stk. 10. Aktiv erhvervsvirksomhed omfatter ikke drift som holdingselskab, overordnet tilsyn med eller administration af en gruppe selskaber, koncernfinansiering eller investeringsvirksomhed, medmindre den udøves af en bank m.v. som led i dennes almindelige virksomhed. Der stilles krav om, at den erhvervsvirksomhed, som indkomsten knytter sig til, skal være substantiel. Virksomhed udøvet af en person, som den pågældende er forbundet med, anses for at være udøvet af den pågældende selv.

En person, som ikke er »kvalificeret«, er efter stk. 11 dog også berettiget til fordele, hvis personer, som er begunstigede på samme måde, direkte eller indirekte ejer mindst 75 pct. af de retmæssige andele i mindst halvdelen af en 12-månedersperiode, der omfatter det tidspunkt, hvor fordelene ellers skulle gives.

Selvom en person, som ikke er »kvalificeret«, hverken er berettiget til fordele efter stk. 10 eller stk. 11, kan den kompetente myndighed efter stk. 12 alligevel give de fordele, der følger af en omfattet skatteaftale, når den pågældende godtgør over for den kompetente myndighed, at hverken etableringen, erhvervelsen, opretholdelsen eller udøvelsen af virksomhed havde som et af sine hovedformål at opnå fordele efter skatteaftalen. Der kan med andre ord gives fordele, hvis betingelserne i den generelle PPT er opfyldt.

Stk. 13 definerer udtrykkene »anerkendt fondsbørs«, »hovedklassen af aktier« og »begunstiget på samme måde«, mens det i stk. 14 fastsættes, at den forenkledede LOB-bestemmelse finder anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser, som begrænser fordelene i en omfattet skatteaftale til kun at gælde for en hjemmehørende person, som opfylder kravene i en eller flere kategoriske tests. Dette forudsætter i sagens natur, at parterne har valgt den forenkledede LOB-bestemmelse, jf. stk. 6.

PPT-bestemmelsen er en minimumstandard, der som udgangspunkt ikke kan fravælges gennem et forbehold. Det er

dog muligt for en part at tage forbehold over for PPT-bestemmelsen, jf. stk. 15, hvis den pågældende part har til hensigt på anden vis at indføre bestemmelser med samme virkning. PPT-bestemmelsen kan også fravælges for omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder en sådan bestemmelse. Det samme gælder bestemmelser svarende til den forenklede LOB-bestemmelse, når en part har valgt at anvende denne.

Det er efter stk. 16 endvidere muligt at tage forbehold over for artikel 7, hvis en part har valgt den forenklede LOB-bestemmelse, og den anden part ikke har valgt en af de to valgmuligheder i stk. 7. I så fald skal de pågældende parter på anden måde nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning, der sikrer, at minimumstandarden opfyldes.

Endelig skal parterne efter stk. 17 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.3.3. Artikel 8 – Transaktioner hvor udbytter overføres

Langt de fleste dobbeltbeskatningsoverenskomster indeholder bestemmelser, der begrænser kildelandets ret til at beskatte udbytter, der udloddes til en modtager, som er hjemmehørende i bopælslandet, og som med dobbeltbeskatningsoverenskomsternes udtryk er den retmæssige ejer af udbytte.

Der skelnes i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem udbytte udloddet i moder-/datterselskabsforhold og udbytte af porteføljeaktier, hvor datterselskabsudbytte beskattes med en lavere sats i kildelandet end udbytte af porteføljeaktier. Samtidig fastsættes det i overenskomsterne, hvornår et moder-/datterselskabsforhold foreligger. Der er oftest tale om bestemmelser om, at moderselskabet skal eje en bestemt del af aktierne i datterselskabet.

Konventionens artikel 8 fastsætter regler for anvendelsen af den lavere sats for beskatning af datterselskabsudbytte. Det er efter stk. 1 en betingelse for anvendelse af den lavere sats i en omfattet skatteaftale, at ejerskabsbetingelserne er opfyldt i en uafbrudt periode på 365 dage, som omfatter den dag, hvor udbytte udbetales.

Denne minimumperiode for ejerforhold finder efter stk. 2 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser om minimumperioder i omfattede skatteaftaler.

Det er efter *stk. 3* muligt at tage forbehold for artikel 8 som helhed på alle den pågældende parts omfattede skatteaftaler. Det er også muligt at tage forbehold for artiklen i det omfang, at den omfattede skatteaftale allerede indeholder en minimumperiode for ejerforhold eller allerede indeholder en minimumperiode, der er kortere eller længere end 365 dage.

Parterne skal efter stk. 4 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.3.4. Artikel 9 – Kapitalgevinster ved afhændelse af aktier eller interesser i enheder, hvis værdi hovedsageligt hidrører fra fast ejendom

Aktieavancer kan efter OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster som hovedregel kun beskattes i afhænderens bopælsland. Dog har OECD-modellen siden 2002 in-

deholdt en bestemmelse om, at fortjeneste ved afhændelse af aktier, hvor mere end 50 pct. af værdien direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i det andet land, kan beskattes i dette andet land.

Baggrunden er, at fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom efter OECD-modellen altid kan beskattes i det land, hvor ejendommen er beliggende (kildelandet). Ændringen af modellen i 2002 har til formål at hindre, at kildelandets beskatningsret til ejendomsavancer omgås, ved at fast ejendom erhverves af et selskab, hvis aktier efterfølgende afhændes.

Efter stk. 1, litra a, finder bestemmelser af denne karakter – uden at der nævnes en specifik værdigrænse – anvendelse, hvis den relevante værdibetingelse er opfyldt på noget tidspunkt inden for 365 dage før afhændelsen. Betingelsen skal således ikke være opfyldt i nogen nærmere angivet periode. Bestemmelserne finder efter stk. 1, litra b, anvendelse på aktier eller sammenlignelige interesser, som f.eks. interesser i et interessentskab, sammen med andre aktier eller rettigheder, som allerede er omfattet.

Bestemmelserne i stk. 1, litra a, finder efter stk. 2 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser med et sådant indhold i en omfattet skatteaftale.

En part kan efter stk. 3 også vælge at anvende stk. 4 på sine omfattede skatteaftaler. Bestemmelserne i stk. 1 og stk. 2 forudsætter, at der allerede eksisterer bestemmelser om beskatning af sådanne »ejendomsaktier« i de omfattede skatteaftaler. Dette er dog ikke nødvendigvis tilfældet, jf. bl.a. det forhold, at sådanne bestemmelser først kom ind i OECD-modellen i 2002. Stk. 4 åbner mulighed for, at en sådan bestemmelse kan indsættes, eller en gældende bestemmelse kan affattes som anført i det pågældende stykke. Stk. 4 nævner i modsætning til stk. 1 specifikt en værdigrænse på 50 pct.

Hvis stk. 4 anvendes, finder bestemmelserne efter stk. 5 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser med et sådant indhold i en omfattet skatteaftale.

Det er muligt for en part at tage forbehold over for bestemmelserne i artikel 9. Der kan tages forbehold over for hele artiklen eller for dele af den, jf. stk. 6. Endelig indeholder stk. 7 og 8 bestemmelser, hvorefter parterne skal notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.3.5. Artikel 10 – Anti-misbrugsregel for faste driftssteder beliggende i tredje-jurisdiktioner

Konventionens artikel 10 fastsætter, at en omfattet skatteaftale under visse betingelser ikke finder anvendelse på den givne indkomst i en situation, hvor et foretagende i et land har indkomst fra et andet land, mens det førstnævnte land anser indkomsten for at henhøre til foretagendets faste driftssted i et tredjeland, samtidig med at den henførte indkomst ikke beskattes i det førstnævnte land.

Ved et fast driftssted forstås et fast forretningssted, hvorigennem foretagendets erhvervsvirksomhed i det andet land (kildelandet) helt eller delvis udøves. Der kan f.eks. være tale om en filial beliggende i kildelandet. Et datterselskab i kildelandet udgør ikke i sig selv et fast driftssted for det

udenlandske moderselskab. Efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne kan indkomsten i det faste driftssted beskattes i kildelandet.

Bestemmelserne i stk. 1 kan illustreres med følgende eksempel:

Et foretagende i land A etablerer et fast driftssted i land C. Land A beskatter efter egen lovgivning eller pga. anvendelse af eksemptionsmetoden ikke overskuddet i det faste driftssted. Foretagendet har renteindkomst fra land B under sådanne omstændigheder, at indkomsten henføres til det faste driftssted i land C.

Forudsat at foretagendet i land A er den retmæssige ejer af renterne, vil land B skulle nedsætte sin skat efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten med land A uanset hvilken beskatning, der sker i land A og/eller land C. Efter stk. 1 kan land B i et sådant tilfælde undlade at give fordele efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten – dvs. alligevel beskatte renteindkomsten efter egne regler – hvis indkomsten i land C beskattes med mindre end 60 pct. af den skat, der skulle betales, hvis det faste driftssted havde været beliggende i land A.

Efter stk. 2 gælder dette dog ikke, hvis foretagendet i land A udøver aktiv erhvervsvirksomhed gennem det faste driftssted i land C bortset fra virksomhed, som går ud på at foretage, forvalte eller besidde investeringer for foretagendets egen regning, medmindre denne virksomhed er bankvirksomhed, forsikringsvirksomhed eller virksomhed med handel med værdipapirer udøvet af henholdsvis en bank, et forsikringselskab eller en registreret værdipapirhandler.

Det er efter stk. 3 alligevel muligt at give fordele efter en omfattet skatteaftale, selvom betingelserne i stk. 1 og stk. 2 ikke er opfyldt, hvis noget sådant kan begrundes i lyset af årsagerne til, at betingelserne ikke er opfyldt. De kompetente myndigheder skal konsultere hinanden, før en anmodning efter denne bestemmelse imødekommes eller afslås.

Bestemmelserne i stk. 1-3 finder efter stk. 4 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale, der afskærer eller begrænser overenskomstfordele, når et foretagende i land A som i ovenstående eksempel erhverver indkomst fra land B, samtidig med at indkomsten kan henføres til foretagendets faste driftssted i land C.

Det er muligt for en part at tage forbehold over for bestemmelserne i artikel 10. Der kan tages forbehold over for hele artiklen, jf. stk. 5. Det er også muligt ikke at anvende artiklen på omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder bestemmelser af den pågældende karakter, eller kun at anvende artiklen på sådanne overenskomster.

Endelig skal parterne efter stk. 6 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.3.6. Artikel 11 – Anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer

Stk. 1 fastslår, at en omfattet skatteaftale ikke berører et lands ret til at beskatte personer og selskaber, der er hjemmehørende i dette land, bortset fra de tilfælde, hvor det er

aftalt, at bopælslandets beskatningsret berøres. Disse regler kan forekomme at være umiddelbart indlysende, men spørgsmålet har dog været genstand for diskussion.

Bestemmelserne i stk. 1 finder efter stk. 2 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser i en omfattet skatteaftale med et sådant indhold. En part kan efter stk. 3 tage forbehold over for artiklen som helhed eller vælge ikke at anvende artiklen på omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder sådanne bestemmelser. Parterne skal efter stk. 4 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.4. Del IV – Undgåelse af status som fast driftssted

3.2.4.1. Artikel 12 – Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærrangementer og lignende strategier

Ved et fast driftssted forstås som tidligere anført et fast forretningssted, hvor igennem foretagendets erhvervsvirksomhed i det andet land (kildelandet) helt eller delvist udøves. Der kan f.eks. være tale om en filial beliggende i kildelandet. Efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne kan indkomsten i det faste driftssted beskattes i kildelandet.

Den nærmere definition af begrebet »fast driftssted« findes i OECD's modeloverenskomst. Ud over en opregning af eksempler på forretningssteder, der udgør et fast driftssted, indeholder OECD-modellen bl.a. også regler for, hvornår virksomhed udøvet i kildelandet gennem uafhængige repræsentanter antager en sådan karakter, at foretagendet anses for at have fast driftssted.

Stk. 1 fastsætter, at der vil foreligge fast driftssted, når en person – en uafhængig repræsentant – handler på vegne af et foretagende, og dette arbejde rutinemæssigt resulterer i indgåelse af kontrakter, som ikke efterfølgende væsentligt ændres af foretagendet.

Dette gælder efter stk. 2 dog ikke, hvis repræsentanten selv driver erhvervsvirksomhed i kildelandet og handler for foretagendet inden for rammerne af denne virksomhed. Hvis repræsentanten udelukkende eller næsten udelukkende handler på vegne af foretagendet, anses den pågældende ikke for at være en uafhængig repræsentant i kildelandet og vil derfor udgøre et fast driftssted for foretagendet i kildelandet.

Efter stk. 3, litra a, finder stk. 1 anvendelse i stedet for gældende bestemmelser i omfattede skatteaftaler om statuering af fast driftssted, når uafhængige repræsentanter påtager sig opgaver for et foretagende, men kun i det omfang at sådanne bestemmelser retter sig mod den situation, at repræsentanten har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Efter stk. 3, litra b, finder stk. 2 anvendelse i stedet for gældende bestemmelser i omfattede skatteaftaler, hvorefter et foretagende ikke anses for at have fast driftssted med hensyn til virksomhed, som en uafhængig repræsentant påtager sig for foretagendet.

En part kan efter stk. 4 tage forbehold for artiklen i sin helhed. Parterne skal efter stk. 5 og 6 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.4.2. Artikel 13 – Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte former for virksomhed

Forskellige former for »hjelpevirksomhed« udgør ikke et fast driftssted efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Et eksempel er anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende det udenlandske foretagende. Virksomhed, som alene er af forberedende eller afhjælpende karakter, udgør heller ikke et fast driftssted.

Konventionens artikel 13 opstiller to valgmuligheder, som parterne efter stk. 1 kan anvende ved afgrænsningen af, hvornår »hjelpevirksomhed« udgør et fast driftssted. Parterne kan også vælge ikke at anvende nogen af dem. De to valgmuligheder A og B fremgår af stk. 2 og 3.

Efter valgmulighed A, jf. stk. 2, omfatter udtrykket »fast driftssted« ikke virksomhed, som i en omfattende skatteaftale særskilt er opregnet som virksomhed, der ikke udgør et fast driftssted, uanset om denne undtagelse beror på, at virksomheden er af forberedende eller afhjælpende karakter. Det omfatter heller ikke anden form for virksomhed for foretagendet eller kombinationer af de nævnte former for virksomhed.

Det er dog samtidig en udtrykkelig forudsætning, at virksomheden eller kombinationen af forskellige former for virksomhed er af forberedende eller afhjælpende karakter. Anvendelse af indretninger som nævnt i eksemplet ovenfor vil således udgøre et fast driftssted, hvis det kan påvises, at virksomheden ikke udelukkende er af forberedende eller afhjælpende karakter.

Efter valgmulighed B, jf. stk. 3, omfatter udtrykket »fast driftssted« ikke virksomhed, som i en omfattende skatteaftale særskilt er opregnet som virksomhed, der ikke udgør et fast driftssted, uanset om denne undtagelse beror på, at virksomheden er af forberedende eller afhjælpende karakter, medmindre det udtrykkeligt er aftalt, at undtagelsen forudsætter, at virksomheden er af forberedende eller afhjælpende karakter.

Udtrykket »fast driftssted« omfatter efter denne valgmulighed heller ikke anden form for virksomhed for foretagendet, forudsat af virksomheden er af forberedende eller afhjælpende karakter, og det omfatter under samme forudsætning heller ikke kombinationer af de nævnte former for virksomhed.

Forskellen på de to valgmuligheder er således, at anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer efter valgmulighed B kan være undtaget fra definitionen af »fast driftssted«, selvom virksomheden ikke nødvendigvis udelukkende er af forberedende eller afhjælpende karakter.

Stk. 4 fastsætter, at reglen om virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter ikke finder anvendelse, hvis foretagendet eller et nært forbundet foretagende derudover driver erhvervsvirksomhed samme sted eller et andet sted i kildelandet gennem et fast driftssted, eller den samlede virksomhed

(kombinationen af disse virksomheder) ikke er af forberedende eller afhjælpende karakter.

Efter stk. 5 finder stk. 2-4 anvendelse i stedet for de relevante dele af bestemmelserne i en omfattende skatteaftale, der opregner bestemte former for virksomhed, der anses for ikke at udgøre et fast driftssted.

En part kan efter stk. 6 tage forbehold for artiklen som helhed. En part kan også undlade at anvende stk. 2 og/eller stk. 4 på sine omfattede skatteaftaler. Endelig skal parterne efter stk. 7 og 8 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.4.3. Artikel 14 – Opdeling af kontrakter

Efter OECD's modeloverenskomst udgør et bygge- og anlægsarbejde kun et fast driftssted, hvis arbejdet varer i mere end 12 måneder. Spørgsmålet er herefter, hvordan denne 12-månedersperiode skal opgøres.

Det fastsættes i konventionens artikel 14, stk. 1, at perioder, hvor entreprenøren eller interesseforbundne parter udøver virksomhed af mere end 30 dages varighed på byggepladsen og perioder på mere end 30 dage, der relaterer sig til anden virksomhed knyttet til byggeprojektet, skal lægges sammen ved opgørelsen af 12-månedersperioden.

Disse bestemmelser finder efter stk. 2 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser mod opdeling af kontrakter i omfattede skatteaftaler.

Parterne kan efter stk. 3 tage forbehold for artiklen som helhed eller kan tage forbehold for anvendelse af artiklen på bestemmelser i omfattede skatteaftaler, som vedrører efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster. Parterne skal efter stk. 4 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.4.4. Artikel 15 – Definition af en person, som er nært forbundet med et foretagende

Stk. 1 indeholder en definition af, hvornår en person anses for at være nært forbundet med et foretagende. Bestemmelsen har betydning for anvendelsen af omfattede skatteaftaler, der er blevet ændret ved artikel 12, 13 eller 14.

En person er efter artikel 15, stk. 1, nært forbundet med et foretagende, hvis, når alle relevante forhold og omstændigheder tages i betragtning, den ene kontrolleres af den anden, eller begge kontrolleres af de samme personer eller foretagender.

Under alle omstændigheder anses en person for at være nært forbundet med et foretagende, hvis den ene direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen eller besidder mere end 50 pct. af stemmerettighederne i den anden.

Parter, som har taget forbehold efter artikel 12, 13 eller 14, kan efter stk. 2 tage forbehold for artikel 15 med hensyn til de skatteaftaler, hvor de nævnte forbehold finder anvendelse.

3.2.5. Del V – Forbedring af muligheden for at løse tvister

3.2.5.1. Artikel 16 – Indgåelse af gensidige aftaler

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne indeholder regler om, hvordan tvister kan løses af de to landes kompetente myndigheder. Dette sker gennem indgåelse af gensidige aftaler.

Efter den hidtidige affattelse af OECD-modeloverenskomstens artikel om indgåelse af gensidige aftaler kan en skattepligtig, der mener, at vedkommende er blevet beskattet i strid med bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, indbringe spørgsmålet for den kompetente myndighed i det land, hvor vedkommende er hjemmehørende (bopælslandet). De to landes kompetente myndigheder skal så søge ved gensidig aftale at løse spørgsmålet.

Ved artikel 16, stk. 1, ændres dette, sådan at den skattepligtige ikke alene kan indbringe sin sag for myndighederne i bopælslandet, men også i kildelandet. Stk. 2 fastsætter, at en gensidig aftale skal implementeres uanset eventuelle tidsgrænser i national lov. Sidstnævnte bestemmelse har dog været en del af OECD-modeloverenskomsten siden 1977.

Endelig fastsættes det i stk. 3, at de kompetente myndigheder kan konsultere hinanden om udgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, der ligger uden for overenskomsten. Dette har været en del af OECD-modeloverenskomsten siden den første udgave af modellen, der kom i 1963.

De nævnte bestemmelser finder efter stk. 4 anvendelse i stedet for eller i fravær af gældende bestemmelser om den gensidige aftaleprocedure i omfattede skatteaftaler bortset fra eventuelle bestemmelser om voldgift (se herom i gennemgangen af artikel 18-26). I forhold til hidtil indebærer ændringerne i praksis alene, at den skattepligtige fremover ikke alene kan indbringe en sag om dobbeltbeskatning for myndighederne i bopælslandet, men også i kildelandet.

Bestemmelserne i konventionens artikel 16 er minimumsstandarder. Det er ikke i sig selv afgørende, hvordan minimumsstandarderne opfyldes, blot det sker, og der er i stk. 5 åbnet mulighed for, at minimumsstandarderne i dette tilfælde kan opfyldes på anden måde end ved en implementering af artiklens bestemmelser.

Det er således muligt for en part at tage forbehold over for bestemmelserne om de to minimumsstandarder på det grundlag, at den pågældende part som bopælsland vil iværksætte en konsultationsprocedure over for den kompetente myndighed i kildelandet. Hvis en part tager et sådant forbehold, vil en sag om beskatning i strid med en dobbeltbeskatningsoverenskomst som hidtil kun kunne indbringes for den kompetente myndighed i bopælslandet. Bopælslandet forpligter sig samtidig til at iværksætte en konsultationsprocedure over for kildelandet, således at alle relevante forhold vil kunne indgå i grundlaget for sagens afgørelse.

Endelig skal parterne efter stk. 6 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.5.2. Artikel 17 – Tilsvarende reguleringer

Konventionens artikel 17 vedrører korrektioner i forbindelse med »transfer pricing«, dvs. transaktioner mellem interesseforbundne parter. Det fastsættes i stk. 1, at hvis det ene land har foretaget en forhøjelse af fortjenesten ved transaktioner mellem interesseforbundne parter, skal det andet land foretage en modsvarende regulering (nedsættelse). Bestemmelsen har været en del af OECD-modeloverenskomsten siden 1977 og finder efter stk. 2 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser om sådanne reguleringer.

Parterne kan efter stk. 3 tage forbehold for at anvende artiklen på omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder de pågældende bestemmelser. Parterne kan også tage forbehold, hvis det på anden måde sikres, at de nævnte reguleringer vil finde sted. Det er ikke muligt for en part at tage forbehold for artiklen som helhed, selvom artiklens bestemmelser ikke betragtes som en minimumsstandard.

Parterne skal efter stk. 4 notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.6. Del VI – Voldgift

3.2.6.1. Indledende bemærkninger om voldgift

Som tidligere nævnt indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsterne regler om, hvordan tvister kan løses af de to landes kompetente myndigheder. Dette sker gennem indgåelse af gensidige aftaler, jf. konventionens artikel 16. Imidlertid pålægger reglerne om indgåelse af gensidige aftaler i udgangspunktet alene de to landes kompetente myndigheder en forpligtelse til at søge at nå til enighed. Reglerne pålægger i deres oprindelige form således ikke de kompetente myndigheder en pligt til at sikre, at enighed faktisk opnås, og at dobbeltbeskatning på dette grundlag i tvivlstilfælde undgås.

På denne baggrund blev OECD's modeloverenskomst ved opdateringen i 2008 ændret, således at modellen herefter indeholder bestemmelser om, at sådanne uløste sager kan løses ved voldgift. Bestemmelsen i OECD-modellen blev dog tilføjet en fodnote, hvori det anføres, at sådanne bestemmelser ikke vil kunne accepteres af alle lande, og at nogle lande måtte ønske kun at medtage bestemmelser om voldgift i en del af deres dobbeltbeskatningsoverenskomster og ikke i dem alle. Bestemmelserne om voldgift skal derfor iflg. fodnoten kun medtages i dobbeltbeskatningsoverenskomster, når begge lande finder dette passende. Bestemmelserne om voldgift blev marginalt ændret ved opdateringen af OECD-modellen i 2017, hvor den nævnte fodnote samtidig udgik. Bestemmelserne om voldgift indgår herefter i OECD-modellen på linje med modellens øvrige bestemmelser.

OECD's modeloverenskomst angiver alene nogle rammer og indeholder ikke detaljerede regler om selve voldgiftsproceduren. I stedet indeholder den seneste udgave af OECD-kommentarerne til voldgiftsbestemmelsen en henvisning til den multilaterale konvention som et eksempel på, hvordan sådanne bestemmelser kan udformes. Bestemmelserne i

konventionen har dog stadig en så overordnet karakter, at anvendelsen af voldgift forudsætter, at der mellem de to landes kompetente myndigheder er indgået en aftale om implementering af konventionens artikler om voldgift.

Udgangspunktet i den multilaterale konvention er som i OECD-modeloverenskomsten, at tvivlsspørgsmål inden for nærmere angivne tidsfrister henvises til bindende voldgift, hvis de to landes kompetente myndigheder ikke selv kan nå frem til en løsning. Heri ligger samtidig, at der ikke er grundlag for voldgift, hvis de to landes kompetente myndigheder allerede har fundet en løsning. Dette gælder, uanset hvad den skattepligtige selv måtte mene om den løsning, som myndighederne er nået frem til.

En beslutning truffet ved voldgift er som udgangspunkt bindende. Dog kan den skattepligtige afslå at acceptere en gensidig aftale mellem de kompetente myndigheder om, hvordan beslutningen skal effektueres. I så fald er sagen afsluttet for de kompetente myndigheders vedkommende. Det samme gælder, hvis den skattepligtige vælger at forfølge beslutningen ved domstole eller administrative nævn.

Konventionen fastlægger regler for udpegning af voldgiftsmænd og regler om fortrolighed i voldgiftsprocessen. Der fastlægges dernæst regler af proceduremæssig karakter og regler om fordeling af omkostningerne i forbindelse med voldgiftsproceduren. Som nævnt er der tale om regler af mere overordnet karakter, hvorfor de involverede lande skal indgå en aftale om den praktiske udmøntning af konventionens bestemmelser om voldgift.

3.2.6.2. Artikel 18 – Valg af del VI

Konventionens bestemmelser om voldgift skal i modsætning til konventionens øvrige bestemmelser – bortset fra de bestemmelser, der udgør en minimumstandard – ikke fravælges, hvis et land ikke ønsker, at landets dobbeltbeskatningsoverenskomster skal være omfattet af bestemmelserne. Bestemmelserne om voldgift skal derimod aktivt tilvælges, hvis et land ønsker sine overenskomster omfattet.

Det præciseres i bestemmelsen, at del VI kun finder anvendelse på en omfattet skatteaftale, når begge kontraherende jurisdiktioner ved notifikation til depositaren har foretaget et sådant tilvalg.

3.2.6.3. Artikel 19 – Obligatorisk bindende voldgift

Konventionens artikel 19, stk. 1, fastsætter det grundlæggende princip for, hvornår voldgift skal tages i anvendelse. Dette vil være tilfældet, hvis en person har indbragt en sag om anvendelse af en omfattet skatteaftale for den kompetente myndighed i et af de to lande, og det ikke er muligt for de to landes kompetente myndigheder gennem den gensidige aftaleprocedure at nå til enighed inden for en frist på to år. Den skattepligtige skal dog selv skriftligt anmode om, at voldgiftsproceduren iværksættes.

Stk. 2 og stk. 3 handler om tidsfrister. Efter stk. 2 afbrydes den ovennævnte frist, hvis en kompetent myndighed stiller den gensidige aftaleprocedure i bero, fordi en sag vedrørende et eller flere af de samme spørgsmål verserer ved en

domstol eller et administrativt nævn. Efter stk. 3 forlænges den nævnte frist, hvis en person, som er direkte berørt af sagen, ikke i rette tid har tilvejebragt oplysninger, som en af de kompetente myndigheder har anmodet om.

Stk. 4 fastsætter, at voldgiftskendelsen er endelig, og at den skal gennemføres gennem den gensidige aftaleprocedure vedrørende sagen. Voldgiftskendelsen er bindende for begge berørte lande. Kendelsen er dog ikke bindende, hvis den skattepligtige ikke accepterer den gensidige aftale, som gennemfører voldgiftskendelsen. I så fald kan sagen ikke gøres til genstand for yderligere behandling af de kompetente myndigheder.

Voldgiftskendelsen er heller ikke bindende, hvis den i en endelig retsafgørelse i et af de to lande anses for ugyldig. I så fald anses voldgiftsproceduren for ikke at have fundet sted, og det vil være muligt at iværksætte en ny voldgiftsprocedure forfra. Endelig er kendelsen ikke bindende, hvis den skattepligtige efterfølgende forfølger sagen ved domstole eller administrative nævn.

Stk. 5-9 indeholder en række procedureregler om sagens gang, om indhentelse af supplerende oplysninger og om tidsfristerne i forbindelse med sagens behandling, mens stk. 10 pålægger landenes kompetente myndigheder ved gensidig aftale at fastsætte nærmere regler for anvendelsen af voldgiftsbestemmelserne. Det skal herunder aftales, hvilke oplysninger der som minimum er nødvendige, for at en sag kan realitetsbehandles. En sådan aftale skal være indgået mellem de kompetente myndigheder, før uløste spørgsmål vedrørende en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de to lande kan undergives voldgift efter konventionen.

Det er efter stk. 11 muligt for parterne at tage forbehold over for den frist på to år, som er nævnt i stk. 1, og i stedet anvende en frist på tre år. Efter stk. 12 kan parterne endvidere tage forbehold for anvendelse af voldgift i sager, hvor afgørelser om et uløst spørgsmål allerede er truffet af en domstol eller et administrativt nævn i et af de to lande, eller hvis en sådan afgørelse træffes på noget tidspunkt, efter en anmodning om voldgift er fremsat, og inden voldgiftskendelsen bliver afsagt. I sidstnævnte tilfælde afsluttes voldgiftssagen.

3.2.6.4. Artikel 20 – Udpegning af voldgiftsmænd

Artikel 20 fastsætter regler om udpegning af voldgiftsmænd, idet det efter stk. 1 dog er muligt for de to landes kompetente myndigheder at aftale andre regler.

Voldgiftspanelet skal efter stk. 2 bestå af tre medlemmer med ekspertise eller erfaring i internationale skatteforhold. Hver af de kompetente myndigheder skal udpege et medlem, og disse skal i forening udpege det tredje medlem, som samtidig skal være formand for voldgiftspanelet. Formanden må ikke være statsborger eller hjemmehørende i nogen af de involverede lande. Alle medlemmer skal være upartiske og uafhængige af de to landes kompetente myndigheder, skatteadministrationer og finansministerier. I en dansk sammenhæng må Skatteministeriet indfortolkes heri.

Hvis en kompetent myndighed ikke udpeger et medlem af voldgiftspanelet inden for de fastsatte tidsfrister, eller hvis de to udpegede voldgiftsmænd ikke udpeger det tredje medlem, udpeges det manglende medlem efter stk. 3 og 4 af en højtrangerende embedsmand i OECD.

3.2.6.5. Artikel 21 – Fortrolighed i voldgiftssagen

Det fastsættes i stk. 1, at medlemmer af voldgiftspanelet og højst tre medarbejdere pr. medlem anses for at være personer, som kan modtage oplysninger. Oplysninger anses for udvekslet efter bestemmelserne i den omfattede skatteaftale. Efter stk. 2 skal de pågældende skriftligt indvilge i, at behandle oplysningerne fortroligt.

3.2.6.6. Artikel 22 – Løsning af en sag inden afslutning af voldgiftsproceduren

Det fastsættes, at voldgiftssagen afsluttes, hvis sagen på anden måde løses, inden en voldgiftskendelse er afsagt, eller den skattepligtige trækker anmodningen om voldgift tilbage.

3.2.6.7. Artikel 23 - Voldgiftsproceduren

Artikel 23 angiver to typer af voldgiftsprocedure, som parterne kan vælge. Parterne kan dog aftale andre regler, hvis man ønsker dette.

Stk. 1 fastsætter regler for en procedure, som baseres på et »endeligt tilbud« (»final offer«). Proceduren kendes også under betegnelsen »sidste bedste tilbud« (»last best offer«). Efter denne procedure skal hver af de involverede lande indgive et løsningsforslag vedrørende alle uløste spørgsmål til voldgiftspanelet – de pågældende lands »endelige« eller »sidste bedste« tilbud. Tilbuddet skal begrænse sig til beløbsmæssige opgørelser eller anvendelse af skattesatser efter den omfattede skatteaftale.

Det er i visse tilfælde muligt for de kompetente myndigheder at fremkomme med alternative »endelige« tilbud, f.eks. hvis der er tvivl om, hvor en person er hjemmehørende. I et sådant tilfælde vil en kompetent myndighed kunne fremsætte et tilbud baseret på, at den skattepligtige er hjemmehørende i land A, og et andet tilbud baseret på, at den skattepligtige er hjemmehørende i land B.

De kompetente myndigheder kan hver for sig udfærdige et papir til støtte for sine synspunkter over for voldgiftspanelet.

Voldgiftspanelet skal som sin afgørelse vælge et af de løsningsforslag, som de kompetente myndigheder er fremkommet med. Voldgiftspanelet kan med andre ord ikke forkaste samtlige de fremkomne »endelige« tilbud og træffe en afgørelse, der afviger fra disse. Proceduren baseret på »endeligt tilbud« omtales til tider også som »baseball«.

Parterne kan efter stk. 2 tage forbehold for anvendelsen af stk. 1. I så fald anvendes en procedure baseret på »uafhængig udtalelse« (»independent opinion«) – igen medmindre de kompetente myndigheder indgår gensidig aftale om anvendelsen af andre regler.

Ved denne procedure skal de kompetente myndigheder sætte voldgiftspanelet i besiddelse af alle oplysninger, som kan være nødvendige for voldgiftskendelsen. Voldgiftspane-

let afgør herefter de(t) indbragte spørgsmål efter de bestemmelser i den omfattede skatteaftale og de to landes interne lovgivning, som finder anvendelse. Anvendelsen af de to landes interne lovgivning inddrages dog kun i det omfang, at det er nødvendigt for at kunne fastslå, om de to lande har anvendt den omfattede skatteaftale korrekt.

Voldgiftskendelser har efter bestemmelserne ikke præjudikatværdi, uanset om proceduren med anvendelse af »endeligt tilbud« eller »uafhængig udtalelse« er anvendt. Det vil sige, at en voldgiftskendelse ikke kan anvendes som præcedens for andre sager.

Hvis en part tager forbehold som nævnt i stk. 2, og den anden part ikke gør, vil proceduren baseret på »uafhængig udtalelse« som udgangspunkt skulle anvendes. Det er dog efter stk. 3 muligt for en part, der ikke har taget forbehold efter stk. 2, at fastholde, at proceduren baseret på »uafhængig udtalelse« ikke skal anvendes. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder søge at nå til enighed om, hvilken procedure der skal anvendes. Indtil en sådan enighed er opnået, gælder bestemmelserne om bindende voldgift ikke for den pågældende omfattede skatteaftale.

Efter stk. 4 kan en part vælge at anvende stk. 5 på sine omfattede skatteaftaler. Bestemmelserne i stk. 5 handler om fortrolighed og vil som udgangspunkt være gældende, når blot den ene part i en omfattet skatteaftale har valgt disse bestemmelser.

Efter stk. 5 skal de kompetente myndigheder forud for påbegyndelsen af en voldgiftssag sikre sig, at de personer, der har indbragt sagen, og deres rådgivere skriftligt indvilger i ikke at videregive oplysninger, som modtages under voldgiftssagens behandling, til andre personer. Konsekvensen af at bryde dette tilsagn er, at voldgiftssagen såvel som den gensidige aftaleprocedure i forbindelse hermed afsluttes. Brud på fortroligheden medfører med andre ord, at de udestående spørgsmål, som ligger til grund for voldgiftssagen og den gensidige aftaleprocedure, forbliver uløste.

En part, som har valgt ikke at anvende stk. 5, kan efter stk. 6 forbeholde sig ret til ikke at anvende stk. 5 på en eller flere nærmere angivne omfattede skatteaftaler, selvom den anden part i de angivne aftaler har valgt det pågældende stykke, og bestemmelserne således skulle gælde for begge parter, jf. stk. 4. Der kan på dette punkt træffes differentierede valg, således at der kun tages forbehold efter stk. 6 for en del af de skatteaftaler, hvor det vil være muligt at tage forbehold.

Stk. 7 kan betegnes som en modforholdsregel, som en part, der ønsker at anvende stk. 5, kan tage over for en part, der underkender dette ved at tage forbehold efter stk. 6. Den part, der ønsker at anvende stk. 5 og dermed sikre den fulde fortrolighed, kan tage forbehold for del VI som helhed over for omfattede skatteaftaler, hvor den anden part har taget forbehold efter stk. 6. Bestemmelserne om voldgift vil således ikke gælde for sådanne omfattede skatteaftaler.

3.2.6.8. Artikel 24 – Aftale om en anden løsning

Konventionens artikel 24, stk. 2, åbner mulighed for, at de kompetente myndigheder inden for en periode på tre mæne-

der kan nå frem til en anden løsning end den, der fremgår af voldgiftskendelsen. Dette kan efter stk. 1 dog kun ske, når begge parter har valgt denne mulighed. Det er efter stk. 3 muligt at begrænse denne valgmulighed til omfattede skatteaftaler, hvor voldgiftsproceduren baseret på »uafhængig udtalelse« finder anvendelse, jf. artikel 23, stk. 2.

3.2.6.9. Artikel 25 – Omkostninger ved voldgiftssagens behandling

Omkostninger i forbindelse med behandlingen af en voldgiftssag skal efter konventionens artikel 25 afholdes på en måde, som fastsættes ved gensidig aftale mellem de kompetente myndigheder. I fravær af en sådan aftale afholder hver part egne omkostninger og omkostningerne for den, der er udpeget som voldgiftsmand. Omkostninger for voldgiftspanelet's formand og andre omkostninger fordeles ligeligt.

3.2.6.10. Artikel 26 – Kompatibilitet

Bestemmelserne i del VI finder efter stk. 1 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser om voldgift i omfattede skatteaftaler, når denne del efter artikel 18 er tilvalgt. Spørgsmål, som ville kunne være omfattet af voldgiftsproceduren, vil efter stk. 2 dog ikke kunne undergives voldgift, hvis spørgsmålet er omfattet af en sag, hvor et voldgiftspanel tidligere er blevet etableret efter en bilateral eller multilateral overenskomst. Samtidig fastsættes det i stk. 3, at del VI ikke er til hinder for opfyldelsen af mere omfattende forpligtelser om voldgift i andre overenskomster.

Endelig kan en part efter stk. 4 tage forbehold for anvendelsen af del VI – selvom denne del er tilvalgt – på omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder bestemmelser om voldgift.

Det skal tilføjes, at parterne efter forskellige bestemmelser i konventionens del VI skal notificere depositaren om forskellige nærmere angivne forhold.

3.2.7. Del VII – Afsluttende bestemmelser

3.2.7.1. Artikel 27 – Undertegnelse og ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse

Konventionen er åben for undertegnelse fra den 31. december 2016. Konventionen er med forbehold for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse.

3.2.7.2. Artikel 28 – Forbehold

Stk. 1 opregner de bestemmelser, hvor det efter konventionen er muligt at tage forbehold. Yderligere forbehold kan ikke tages, jf. dog stk. 2.

Stk. 2 gør det muligt for en part, der har tilvalgt konventionens voldgiftsbestemmelser, at tage et eller flere forbehold med hensyn til de former for sager, der skal kunne undergives voldgift. Det er på denne måde muligt for en part at bestemme, at voldgiftsbestemmelserne for den pågældende parts vedkommende ikke omfatter en eller flere bestemte typer af sager.

Hvis en part tager at sådant forbehold, skal forbeholdt accepteres af de øvrige parter. Hvis en anden part gør indsigelse mod et sådant forbehold, finder konventionens bestemmelser om voldgift ikke anvendelse mellem den part, der har taget forbehold, og den part, der har gjort indsigelse. Ønsker parterne at anvende voldgiftsbestemmelserne på andre typer af sager, må noget sådant aftales bilateralt.

Stk. 3 fastslår, at et forbehold taget efter stk. 1 eller 2 ændrer konventionen på de pågældende områder for de berørte parter, mens stk. 4-8 fastsætter regler for, hvordan og hvornår forbehold kan tages, og om udarbejdelse af lister i forbindelse hermed.

En part, som har taget forbehold, kan efter stk. 9 til enhver tid trække det tilbage igen eller erstatte det med et mere begrænset forbehold ved at notificere depositaren herom. Det er ikke muligt at tage nye forbehold eller at udvide allerede gældende. Tilbageberegning eller begrænsning af et forbehold har virkning fra førstkommande 1. januar regnet efter udløbet af en periode på seks måneder fra det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikationen.

3.2.7.3. Artikel 29 – Notifikationer

Stk. 1-4 fastsætter regler for de notifikationer, der efter forskellige bestemmelser i konventionen skal foretages. Det fremgår af stk. 3, at notifikationer foretaget ved undertegnelsen af konventionen skal bekræftes ved ratifikationen, medmindre det ved undertegnelsen udtrykkeligt blev angivet, at notifikationerne var endelige.

Som nævnt under omtalen af konventionens artikel 2 bliver en skatteaftale omfattet af konventionen, hvis den er i kraft mellem to eller flere parter i konventionen, og hver part har foretaget en notifikation til depositaren, hvori aftalen er anført som en aftale, som ønskes omfattet af konventionen. Begge/alle parter i en aftale skal med andre ord melde den pågældende aftale ind, før den bliver en omfattet skatteaftale, hvor konventionens bestemmelser gælder.

Efter artikel 29, stk. 5, kan en part til enhver tid udvide listen over omfattede skatteaftaler, dvs. melde nye aftaler ind. Dette sker som nævnt ved notifikation, som endvidere skal indeholde oplysninger om, hvorvidt den yderligere aftale falder inden for nogen af de forbehold, der måtte være taget. Det er muligt for en part i denne situation at tage nye forbehold, men kun i det omfang, at den yderligere aftale bliver den første, som er omfattet af dette forbehold. Det er ligeledes efter stk. 6 muligt at foretage yderligere notifikationer efter de bestemmelser i konventionen, hvorefter notifikation kan foretages.

Det er ikke muligt at fjerne allerede notificerede skatteaftaler fra listen over omfattede skatteaftaler.

3.2.7.4. Artikel 30 – Senere ændringer af omfattede skatteaftaler

Konventionens bestemmelser berører ikke senere ændringer af en omfattet skatteaftale, som parterne måtte blive enige om at foretage. Det er således intet til hinder for, at to

lande i en senere dobbeltbeskatningsoverenskomst aftaler andre bestemmelser end dem, der fremgår af konventionen.

3.2.7.5. Artikel 31 – Konference mellem parterne

Der kan efter bestemmelsen indkaldes til en konference mellem parterne med henblik på at tage beslutninger eller at udøve funktioner, som måtte være påkrævet.

3.2.7.6. Artikel 32 – Fortolkning og gennemførelse

Spørgsmål om fortolkning eller gennemførelse af bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, som disse er ændret ved konventionen, skal afgøres efter den pågældende skatteaftales bestemmelser herom. Spørgsmål om fortolkning eller gennemførelse af selve konventionen kan behandles af en konference mellem parterne.

3.2.7.7. Artikel 33 – Ændring

Enhver part kan foreslå ændringer af konventionen ved at tilstille depositaren den foreslåede ændring. Forslaget kan behandles på en konference mellem parterne.

3.2.7.8. Artikel 34 – Ikrafttrædelse

Konventionen træder i kraft tre måneder efter deponeringen af det femte ratifikationsinstrument. Konventionen trådte på dette grundlag i kraft den 1. juli 2018. For parter, der ratificerer konventionen efter dette tidspunkt, træder konventionen i kraft tre måneder efter deponeringen af ratifikationsinstrumentet.

3.2.7.9. Artikel 35 – Virkningstidspunkt

Når konventionen er trådt i kraft for to parter, har dens bestemmelser efter stk. 1 for kildeskatters vedkommende virkning fra og med det næstfølgende kalenderår. For andre skatters vedkommende har konventionen virkning for skattepligtsperioder, der påbegyndes seks måneder efter, at konventionen er trådt i kraft for den sidste af de to parter.

Det er efter stk. 2 muligt for parterne at anvende skattepligtsperiode i stedet for kalenderår for så vidt angår kildeskatter. For andre skatter kan skattepligtsperioder, som begynder ved eller efter udløbet af et tidsrum på seks måneder erstattes af skattepligtsperioder, som begynder den 1. januar eller senere i det næste år, som begynder ved eller efter udløbet af et tidsrum på seks måneder, jf. stk. 3.

For så vidt angår konventionens artikel 16 om indgåelse af gensidige aftaler har konventionen efter stk. 4 virkning for sager, der indbringes for de kompetente myndigheder fra det tidspunkt, hvor konventionen for den sidste af de to parter er trådt i kraft, dvs. uden at der skal gå seks måneder. Bestemmelsen gælder dog ikke for sager, som på dette tidspunkt ikke ville kunne indbringes for den kompetente myndighed efter den omfattede skatteaftale, før denne blev ændret ved konventionen. Parterne kan efter stk. 6 tage forbehold med hensyn til stk. 4.

Stk. 5 fastsætter regler for virkningstidspunktet, når en ny skatteaftale notificeres som omfattet, jf. konventionens artikel 29, stk. 5. Tidsperioderne er de samme som for allerede

gældende omfattede aftaler, jf. stk. 1, bortset fra, at der for kildeskatters vedkommende er indsat en yderligere 30-dagesfrist, og at perioden på seks måneder for andre skatters vedkommende i sådanne tilfælde er en periode på ni måneder. Disse perioder regnes fra det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om udvidelsen af listen over omfattede skatteaftaler.

Endelig kan parterne efter stk. 7 tage en række forbehold. Indholdet i disse er, at virkningstidspunktet efter stk. 1 og 5 bliver 30 dage efter, at depositaren fra hver af de parter, der har taget forbehold, modtager meddelelse om, at den pågældende part har afsluttet sine interne procedurer for så vidt angår en specifik omfattet skatteaftale.

3.2.7.10. Artikel 36 – Virkningstidspunkt for del VI

Artikel 36 fastsætter særlige regler for, hvornår konventionens bestemmelser om voldgift får virkning.

Bestemmelserne får efter stk. 1 virkning for sager, der indbringes for de kompetente myndigheder fra det tidspunkt, hvor konventionen for den sidste af de to parter er trådt i kraft. Bestemmelserne får endvidere virkning for sager, der er indbragt forud for dette tidspunkt. I sådanne tilfælde får bestemmelserne virkning fra det tidspunkt, hvor de to parter har notificeret depositaren om, at de har indgået en gensidig aftale efter konventionens artikel 19, stk. 10, om voldgiftsbestemmelsernes praktiske anvendelse, herunder hvornår en sag skal anses for at være indbragt. En part kan dog efter stk. 2 forbeholde sig ret til kun at anvende voldgiftsbestemmelserne på sager, der på tidspunktet for konventionens ikrafttræden allerede er indbragt, i det omfang at dette i det enkelte tilfælde aftales mellem de kompetente myndigheder.

Stk. 3-5 fastsætter regler for voldgiftsbestemmelsernes virkningstidspunkt i tilfælde, hvor nye skatteaftaler meldes ind i konventionen, eller hvor en part tilvælger konventionens del VI om voldgift, efter at konventionen er trådt i kraft for den pågældende part. I sådanne tilfælde får voldgiftsbestemmelserne virkning på det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om de notifikationer, som den pågældende part har foretaget.

3.2.7.11. Artikel 37 – Udtræden

Enhver part kan efter stk. 1 til enhver tid udtræde af konventionen. Der er ikke noget »opsigelsesvarsel«.

Udtræden har efter stk. 2 virkning fra det tidspunkt, hvor depositaren modtager notifikation herom. Selvom en part udtræder af konventionen, opretholdes de ændringer i den pågældende parts skatteaftaler, som konventionen afstedkommer. Et land kan således ikke annullere de ændringer, som konventionen medfører for det pågældende lands dobbeltbeskatningsoverenskomster, ved at udtræde af konventionen.

3.2.7.12. Artikel 38 – Protokoller

Det er muligt at supplere konventionen med protokoller. Konventionen kan således ændres ved en ændringsprotokol

på samme måde, som det er tilfældet for dobbeltbeskatningsoverenskomster.

3.2.7.13. Artikel 39 – Depositaren

Generalsekretæren for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, OECD, er efter stk. 1 depositar for konventionen og eventuelle tillægsprotokoller. Depositarens opgaver er opregnet i stk. 2 og 3.

4. Den danske tilgang

Som tidligere nævnt opregner den multilaterale konvention i alt 16 elementer, hvor gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på grundlag af konventionen vil kunne ændres. Heraf udgør fire elementer minimumstandarder, som de deltagende lande på forhånd har forpligtet sig til at gennemføre, mens de resterende 12 elementer vil kunne til- eller fravælges. Dette rejser for Danmark som for andre lande spørgsmålet om, hvilke af konventionens frivillige elementer der ønskes tilvalgt, og hvilke der evt. ønskes fravalgt.

Rent praktisk foretages til- og fravalg i form af notifikationer til depositaren, dvs. til OECD's generalsekretær. Danmark har sammen med konventionens øvrige parter foretaget sådanne notifikationer i forbindelse med konventionens undertegnelse, men disse notifikationer skal betragtes som foreløbige. De endelige og bindende notifikationer foretages i forbindelse med ratifikationen af konventionen.

4.1. Overvejelser om tilvalg og fravalg

Der kan lægges flere hensyn til grund for sådanne overvejelser. For det første er det efter konventionen som hovedregel ikke muligt for et land at differentiere sine valg. Danmark kan således ikke foretage et valg for en bestemt gruppe af dobbeltbeskatningsoverenskomster og et andet valg for en anden gruppe. Det er med andre ord et enten/eller.

Dernæst er der i forhold til efterlevelse af konventionens standarder intet til hinder for, at to lande bliver enige om at ændre deres dobbeltbeskatningsoverenskomst ved en bilateral ændringsprotokol på de punkter, som er omhandlet af den multilaterale konvention. Dette gælder ikke alene for de frivillige elementer, men også for de elementer, der udgør en minimumstandard. Det afgørende for minimumstandardernes vedkommende er, at landene lever op til dem. Det er ikke i sig selv afgørende, om det sker på den ene eller den anden måde.

Det er således i visse tilfælde fra dansk side aftalt med den anden part helt eller delvist at gennemføre konventionens bestemmelser ved indgåelse af tillægsprotokoller til de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dette gælder bl.a. dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem de nordiske lande. Desuden er der indgået en helt ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Japan, hvor konventionens bestemmelser er medtaget.

Den multilaterale konvention giver imidlertid mulighed for langt hurtigere at justere gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster, end det er muligt ved hjælp af bilaterale ændringsprotokoller eller helt nye dobbeltbeskatningsover-

enskomster. Den multilaterale konvention giver som tidligere omtalt mulighed for, at allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på en enkel måde kan ændres med henblik på forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning, når der er enighed mellem de berørte lande om dette, uden at det i hvert enkelt tilfælde vil være nødvendigt at forhandle ændringsprotokoller eller nye dobbeltbeskatningsoverenskomster. Hensigten med konventionen er netop, at sådanne ændringer skal kunne foretages hurtigt og effektivt.

Da formålet med konventionen – og med BEPS-projektet i det hele taget – er at forhindre skatteudhuling og overskudsflytning, bør dette efter regeringens opfattelse søges tilgodeset i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med alle lande, uanset at de forskellige aftaler måtte adskille sig fra hinanden. Dette kan også bidrage til, at Danmark fortsat vil være et foregangsland i det internationale samarbejde for at bekæmpe skattely.

Samtidig er konventionens elementer – minimumstandarder såvel som frivillige elementer – i alt væsentligt indarbejdet i den seneste udgave af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster, som blev offentliggjort i 2017. Ved forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster eller genforhandling af allerede gældende overenskomster tages der fra dansk side i meget vid udstrækning udgangspunkt i OECD-modellen. Konventionens elementer vil hermed komme til at indgå i grundlaget for Danmarks fremtidige forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Elementerne i den multilaterale konvention vil således i udgangspunktet være accepteret af Danmark i en fremadrettet sammenhæng. Det vil på denne baggrund være konsekvent og sikre ensartethed i de danske overenskomster, at de samme elementer indføres af Danmark bagudrettet i forhold til allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster.

4.2. Overvejelser om tilvalg af voldgift

Voldgift er et redskab til bilæggelse af tvister og har ikke i sig selv betydning for hindring af skatteudhuling og overskudsflytning. Dermed falder voldgift på sin vis uden for det, som er konventionens – og BEPS-projektets – egentlige hovedformål.

Alligevel er bestemmelser om voldgift medtaget i konventionen, ligesom bestemmelser om voldgift nu er blevet en del af OECD-modeloverenskomsten. Dette er sket ud fra en betragtning om, at en voldgiftsmekanisme er nødvendig for at sikre, at tvister om anvendelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster afgøres i tilfælde, hvor sådanne tvister ellers i realiteten ville sætte den gensidige aftaleprocedure ud af kraft.

Danmark har voldgiftsbestemmelser i tre dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det drejer sig om dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Israel og Schweiz og den helt nye dobbeltbeskatningsoverenskomst med Japan. Disse bestemmelser er dog udformet som en form for mestbegünstigelsesklausuler, således at de først træder i kraft, når Danmark indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med voldgiftsbestemmelser med et tredjeland, og når sådanne bestemmelser

faktisk er i kraft over for det pågældende tredjeland. En sådan overenskomst er på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag endnu ikke indgået.

Samtidig er Danmark omfattet af EU's voldgiftsdirektiv, som blev vedtaget i oktober 2017 (Rådets Direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skatttvistbilægelsesmekanismer i Den Europæiske Union). Direktivet har virkning for klager, der indgives fra den 1. juli 2019 om sager vedrørende indkomstår, der begynder den 1. januar 2018 eller senere. Direktivet er således ganske nyt, og der er endnu ikke opnået erfaringer med dets anvendelse.

Dog står det klart, at Danmark med vedtagelsen af EU-voldgiftsdirektivet fremover vil skulle praktisere voldgift over for en stor del af de lande, der har undertegnet den multilaterale konvention. Voldgift som redskab til afgørelse af tvister i dobbeltbeskatningsforhold bliver således inden for EU-direktivets rammer en integreret del af dansk skatteret.

Formålet med en dobbeltbeskatningsoverenskomst er at ophæve dobbeltbeskatning på en sådan måde, at der ikke skabes muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteomgåelse. Den sidstnævnte del af dette formål tilgodeses med de elementer, der er indeholdt i artikel 1-17 i den multilaterale konvention. Derimod er det i disse bestemmelser ikke sikret, at første del af formålet – ophævelse af dobbeltbeskatning – i alle tilfælde opnås.

Dette skyldes, at reglerne om bilægelse af tvister ved gensidig aftale mellem de to landes kompetente myndigheder i udgangspunktet alene pålægger de to landes kompetente myndigheder en forpligtelse til at søge at nå til enighed. Reglerne pålægger i deres oprindelige form således ikke de kompetente myndigheder en pligt til at sikre, at enighed faktisk opnås, og at dobbeltbeskatning i tvivlstilfælde undgås.

Derfor blev der som tidligere omtalt indsat en bestemmelse om voldgift ved opdateringen af OECD-modellen i 2008. Denne bestemmelse blev i første omgang suppleret med en fodnote om, at sådanne bestemmelser ikke vil kunne accepteres af alle lande, og at nogle lande måtte ønske kun at medtage bestemmelser om voldgift i en del af deres dobbeltbeskatningsoverenskomster og ikke i dem alle. Bestemmelserne om voldgift skal derfor iflg. fodnoten kun medtages i dobbeltbeskatningsoverenskomster, når begge lande finder dette passende.

Bestemmelserne om voldgift blev marginalt ændret ved opdateringen af OECD-modellen i 2017, hvor den nævnte fodnote samtidig udgik. Herefter er voldgiftsbestemmelserne en del af modellens artikel om indgåelse af gensidige aftaler helt på linje med artiklens øvrige elementer.

4.3. Konklusion om tilvalg og fravalg

På baggrund af overvejelserne i de forudgående afsnit finder regeringen det hensigtsmæssigt at tilvælge alle dele af den multilaterale konvention. Det er derfor regeringens hensigt i forbindelse med dansk ratifikation af konventionen at foretage de fornødne notifikationer, således at samtlige konventionens elementer tilvælges.

Der er dog for visse bestemmelsers vedkommende behov for at vælge mellem forskellige muligheder, hvilket skal fremgå af notifikationerne. De valg, som regeringen i denne forbindelse ønsker at foretage, er opregnet i lovens bilag 2. Der er nærmere redegjort for de foreslåede valg i bemærkningerne til lovforslagets § 1, hvor der ligeledes er redegjort for betydningen af konventionen for Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster.

5. Oversigt over lande/jurisdiktioner, der pr. 1. februar 2019 har undertegnet konventionen

Land/jurisdiktion	Undertegnelse	Ratifikation	I kraft
Andorra	07.06.2017		
Argentina	07.06.2017		
Armenien	07.06.2017		
Australien	07.06.2017	26.09.2018	01.01.2019
Barbados	24.01.2018		
Belgien	07.06.2017		
Belize	11.01.2019		
Bulgarien	07.06.2017		
Burkina Faso	07.06.2017		
Cameroun	11.07.2017		
Canada	07.06.2017		
Chile	07.06.2017		

Colombia	07.06.2017		
Costa Rica	07.06.2017		
Curacao	20.12.2017		
Cypern	07.06.2017		
Danmark	07.06.2017		
Egypten	07.06.2017		
Elfenbenskysten	24.01.2018		
Estland	29.06.2018		
Fiji	07.06.2017		
Finland	07.06.2017		
Frankrig	07.06.2017	26.09.2018	01.01.2019
Gabon	07.06.2017		
Georgien	07.06.2017		
Grækenland	07.06.2017		
Guernsey	07.06.2017		
Hong Kong	07.06.2017		
Indien	07.06.2017		
Indonesien	07.06.2017		
Irland	07.06.2017	29.01.2019	01.05.2019
Island	07.06.2017		
Isle of Man	07.06.2017	25.10.2017	01.07.2018
Israel	07.06.2017	13.09.2018	01.01.2019
Italien	07.06.2017		
Jamaica	24.01.2018		
Japan	07.06.2017	26.09.2018	01.01.2019
Jersey	07.06.2017	15.12.2017	01.07.2018
Kasakhstan	25.06.2018		
Kina	07.06.2017		
Korea (Syd)	07.06.2017		
Kroatien	07.06.2017		
Kuwait	07.06.2017		
Letland	07.06.2017		
Liechtenstein	07.06.2017		
Litauen	07.06.2017	11.09.2018	01.01.2019
Luxembourg	07.06.2017		
Malaysia	24.01.2018		
Malta	07.06.2017	18.12.2018	01.04.2019
Mauritius	05.07.2017		

Mexico	07.06.2017		
Monaco	07.06.2017	10.01.2019	01.05.2019
Nederlandene	07.06.2017		
New Zealand	07.06.2017	27.06.2018	01.10.2018
Nigeria	17.08.2017		
Norge	07.06.2017		
Pakistan	07.06.2017		
Panama	24.01.2018		
Papua New Guinea	23.01.2019		
Peru	27.06.2018		
Polen	07.06.2017	23.01.2018	01.07.2018
Portugal	07.06.2017		
Qatar	04.12.2018		
Rumænien	07.06.2017		
Rusland	07.06.2017		
San Marino	07.06.2017		
Saudi Arabien	18.09.2018		
Schweiz	07.06.2017		
Senegal	07.06.2017		
Serbien	07.06.2017	05.06.2018	01.10.2018
Seychellerne	07.06.2017		
Singapore	07.06.2017	21.12.2018	01.04.2019
Slovakiet	07.06.2017	20.09.2018	01.01.2019
Slovenien	07.06.2017	22.03.2018	01.07.2018
Spanien	07.06.2017		
Storbritannien (UK)	07.06.2017	29.06.2018	01.10.2018
Sverige	07.06.2017	22.06.2018	01.10.2018
Sydafrika	07.06.2017		
Tjekkiet	07.06.2017		
Tunesien	24.01.2018		
Tyrkiet	07.06.2017		
Tyskland	07.06.2017		
UAE (Emiraterne)	27.06.2018		
Ukraine	23.07.2018		
Ungarn	07.06.2017		
Uruguay	07.06.2017		
Østrig	07.06.2017	22.09.2017	01.07.2018

(Kilde: OECD)

6. Oversigt over danske dobbeltbeskatningsoverenskomster, som foreslås notificeret som omfattede skatteaftaler med henvisning til disse overenskomsters lovgrundlag ved implementering i dansk ret og til deres bekendtgørelser

Land	Lovgrundlag	Bekendtgørelse
Argentina	Lov nr. 402 af 22. maj 1996 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Argentinas regering.	Bekendtgørelse nr. 120 af 3. november 1997 af Overenskomst af 12. december 1995 mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Argentinas regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Australien	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 33 af 22. marts 1982 af overenskomst af 1. april 1981 med Australien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Azerbajjan	Lov nr. 1673 af 26. december 2017 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Aserbajdsjan.	Bekendtgørelse nr. 4 af 19. februar 2018 af overenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Azerbajjans regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Bangladesh	Lov nr. 1218 af 27. december 1996 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og regeringen i Folkerepublikken Bangladesh. Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. Lov nr. 1024 af 22. november 2000 om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien.	Bekendtgørelse nr. 10 af 30. januar 1997 af overenskomst af 16. juli 1996 med Folkerepublikken Bangladesh til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter. Bekendtgørelse nr. 5 af 20. januar 1971 af overenskomst af 16. oktober 1969 med Belgien til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskat og formueskat. Bekendtgørelse nr. 13 af 30. maj 2003 af Protokol af 27. september 1999 mellem Danmark og Belgien til ændring og supplerings af overenskomst af 16. oktober 1969 til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskat og formueskat.
Belgien	Lov nr. 1131 af 4. december 2009 om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig.	Bekendtgørelse nr. 14 af 29. august 2013 af protokol af 7. juli 2009 til ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Belgien.
Brasilien	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 125 af 20. december 1974 af overenskomst af 27. august 1974 med Brasilien til undgåelse af dobbeltbeskatning.
Bulgarien	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 100 af 11. september 1989 af Overenskomst af 2. december 1988 mellem Kongeriget Danmark og Folkerepublikken

		Bulgarien til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Canada	Lov nr. 132 af 25. februar 1998 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Canada.	Bekendtgørelse nr. 14 af 3. juni 1998 af Overenskomst af 17. september 1997 mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Canada til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Chile	Lov nr. 968 af 4. december 2002 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Chile.	Bekendtgørelse nr. 1 af 15. februar 2005 af overenskomst af 20. september 2002 mellem Danmark og Chile til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter. Bekendtgørelse nr. 19 af 11. oktober 2017 om noteveksling med Chile om ændret anvendelse af overenskomsten af 20. september 2002 mellem Danmark og Chile til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Cypern	Lov nr. 377 af 2. maj 2011 om dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Cypern.	Bekendtgørelse nr. 23 af 16. august 2011 af aftale af 11. oktober 2010 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Cypern til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Egypten	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 49 af 24. april 1990 af overenskomst af 9. februar 1989 mellem Kongeriget Danmarks regering og regeringen i Den arabiske Republik Egypten til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Estland	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 22 af 21. februar 1994 af Overenskomst af 4. maj 1993 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Estland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Filippinerne	Lov nr. 1099 af 20. december 1995 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Filippinernes regering.	Bekendtgørelse nr. 11 af 30. januar 1997 af overenskomst af 30. juni 1995 med Filippinerne til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Georgien	Lov nr. 470 af 17. juni 2008 om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Georgien.	Bekendtgørelse nr. 47 af 28. november 2008 af Aftale af 10. oktober 2007 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Georgiens regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Ghana	Lov nr. 1471 af 19. december 2014 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ghana.	Bekendtgørelse nr. 14 af 15. december 2015 af overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Republikken Ghana til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter af indkomst og kapitalgevinster.
Grækenland	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 41 af 30. marts 1992 af overenskomst af 18 maj 1989 mellem Kongeriget Danmark og Den Helleniske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Indien	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. Lov nr. 1364 af 16. december 2014 om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Indien.	Bekendtgørelse nr. 118 af 10. november 1989 af overenskomst af 8. marts 1989 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Indien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter. Bekendtgørelse nr. 181 af 23. februar 2015 om ikrafttræden af lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Indien.
Indonesien	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 14 af 30. januar 1987 af overenskomst af 28. december 1985 med Indonesien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Irland	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. Lov nr. 1363 af 16. december 2014 om indgåelse af protokol til ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Irland.	Bekendtgørelse nr. 115 af 3. november 1993 af overenskomst af 26. marts 1993 med Irland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter. Bekendtgørelse nr. 3 af 8. januar 2015 om ikrafttræden af lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Irland.
Israel	Lov nr. 1078 af 20. november 2009 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Israel.	Bekendtgørelse nr. 2 af 5. januar 2012 af overenskomst af 9. september 2009 mellem Kongeriget Danmarks regering og Staten Israels regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Italien	Lov nr. 166 af 15. marts 2000 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Italien.	Bekendtgørelse nr. 8 af 12. februar 2003 af overenskomst af 5. maj 1999 mellem Danmark og Italien til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse.

Jamaica	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 24 af 12. februar 1992 af Overenskomst mellem Regeringen i Danmark og Regeringen i Jamaica til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Kenya	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 78 af 20. september 1973 af overenskomst af 13. december 1972 med Kenya til undgåelse af dobbeltbeskatning.
Kina	Lov nr. 1096 af 28. november 2012 om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Kina.	Bekendtgørelse nr. 30 af 7. december 2012 af aftale mellem Kongeriget Danmark og Folkerepublikken Kina til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Korea (Syd)	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 45 af 27. marts 1979 af overenskomst af 11. oktober 1977 med Republikken Korea til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskat.
Kroatien	Lov nr. 87 af 20. februar 2008 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kroatien.	Bekendtgørelse nr. 11 af 17. februar 2009 af overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Republikken Kroatien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Kuwait	Lov nr. 378 af 2. maj 2011 om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait.	Bekendtgørelse nr. 17 af 9. oktober 2013 af overenskomst mellem Danmark og Kuwait til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Letland	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 20 af 21. februar 1994 af Overenskomst af 10. december 1993 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Letland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Litauen	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 21 af 21. februar 1994 af overenskomst af 13. oktober 1993 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Litauen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Luxembourg	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. Lov nr. 1131 af 4. december 2009 om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og hen-	Bekendtgørelse nr. 95 af 23. september 1982 af overenskomst af 17. november 1980 med Luxembourg til undgåelse af dobbeltbeskatning og til fastsættelse af bestemmelser om gensidig administrativ bistand for så vidt angår indkomst- og formueskatter. Bekendtgørelse nr. 44 af 9. juni 2010 af protokol af 4. juni 2009 til ændring af overenskomsten af 17. november 1980 mellem Danmark

	<p>holdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig.</p> <p>Lov nr. 1472 af 19. december 2014 om ændring af lov om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig.</p>	<p>og Luxembourg til undgåelse af dobbeltbeskatning og fastsættelse af bestemmelser om gensidig administrativ bistand for så vidt angår indkomst- og formueskatter.</p> <p>Bekendtgørelse nr. 4 af 8. januar 2015 om ikrafttræden af lov om ændring af lov om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig (Gennemførelse af protokol til ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Luxembourg).</p>
Makedonien	Lov nr. 1025 af 22. november 2000 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Makedonien.	Bekendtgørelse nr. 2 af 25. januar 2001 af Overenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og den makedonske regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Malaysia	<p>Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.</p> <p>Lov nr. 1374 af 20. december 2004 om indgåelse af protokol til ændring af den dansk-malaysiske dobbeltbeskatningsoverenskomst.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 53 af 4. august 1972 af overenskomst af 4. december 1970 med Malaysia til undgåelse af dobbeltbeskatning.</p> <p>Bekendtgørelse nr. 40 af 27. oktober 2008 af protokol af 3. december 2003 til ændring af overenskomsten af 4. december 1970 mellem Danmark og Malaysia til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.</p>
Malta	Lov nr. 1030 af 23. december 1998 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Republikken Malta.	Bekendtgørelse nr. 6 af 22. februar 1999 af overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Republikken Malta til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Marokko	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 77 af 15. august 1994 af Overenskomst af 8. maj 1984 mellem Kongeriget Marokko og Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og fastsættelse af regler om gensidig administrativ bistand for så vidt angår skatter af indkomst og formue.
Mexico	Lov nr. 973 af 17. december 1997 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmark og De Forenede Mexicanske Lande.	Bekendtgørelse nr. 1 af 19. januar 1998 af overenskomst mellem Kongeriget Danmark og De Forenede Mexicanske Lande til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Montenegro	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 70 af 30. juni 1982 af overenskomst af 19. marts 1981 med Jugoslavien til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.

		Bekendtgørelse nr. 36 af 4. december 2007 om anvendelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomst af 19. marts 1981 mellem Danmark og Jugoslavien.
New Zealand	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 97 af 28. oktober 1981 af overenskomst af 10. oktober 1980 med New Zealand til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse. Bekendtgørelse nr. 13 af 23. januar 1987 af protokol nr. 2 af 12. marts 1985 til overenskomsten med New Zealand til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Pakistan	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v. Lov nr. 969 af 4. december 2002 om indgåelse af protokol til ændring af den dansk-pakistanske dobbeltbeskatningsoverenskomst.	Bekendtgørelse nr. 93 af 9. november 1987 af overenskomst af 22. oktober 1987 mellem Kongeriget Danmark og Den Islamiske Republik Pakistan til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter. Bekendtgørelse nr. 1 af 9. januar 2003 af protokol af 2. maj 2002 (Protokol-2) til overenskomst af 22. oktober 1987 mellem Kongeriget Danmark og Den Islamiske Republik Pakistan til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Polen	Lov nr. 268 af 8. maj 2002 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst med Polen. Lov nr. 428 af 28. april 2010 om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Polen.	Bekendtgørelse nr. 2 af 9. januar 2003 af overenskomst af 6. december 2001 mellem Danmark og Polen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter. Bekendtgørelse nr. 65 af 21. december 2010 af protokol af 7. december 2009 til ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Polen.
Portugal	Lov nr. 266 af 8. maj 2002 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Portugal.	Bekendtgørelse nr. 16 af 17. juni 2002 af overenskomst af 14. december 2000 mellem Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Rumænien	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 20 af 23. februar 1978 af overenskomst af 13. december 1976 med Rumænien til undgåelse af dobbeltbeskatning.
Rusland	Lov nr. 403 af 22 maj 1996 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Den Russiske Føderations regering.	Bekendtgørelse nr. 28 af 9. august 2002 af overenskomst af 8. februar 1996 med Rusland til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

		ring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Serbien	Lov nr. 1079 af 20. november 2009 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Serbien.	Bekendtgørelse nr. 6 af 15. januar 2010 af Overenskomst af 15. maj 2009 mellem Kongeriget Danmarks regering og Republikken Serbiens regering til undgåelse dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Singapore	Lov nr. 1026 af 22. november 2000 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Singapore. Lov nr. 1131 af 4. december 2009 om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig.	Bekendtgørelse nr. 1 af 5. januar 2001 af overenskomst af 3. juli 2000 med Singapore til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter. Bekendtgørelse nr. 66 af 21. december 2010 af protokol af 25. august 2009 til ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Singapore.
Slovakiet	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 66 af 11. juli 1983 af overenskomst af 5. maj 1982 med Tjekkoslaviet om undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter. Bekendtgørelse nr. 123 af 8. december 1994 om noteveksling af 13. april og 3. maj 1994 med Den Slovakiske Republik om succession i indgåede aftaler i perioden 1918-1992.
Slovenien	Lov nr. 267 af 8. maj 2002 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Slovenien.	Bekendtgørelse nr. 17 af 17. juni 2002 af overenskomst af 2. maj 2001 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Slovenien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Sri Lanka	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 59 af 1. juli 1983 af overenskomst af 22. december 1981 med Sri Lanka til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Storbritannien (UK)	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 6 af 12. februar 1981 af overenskomst af 11. november 1980 med Storbritannien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og kapitalvinding. Bekendtgørelse nr. 7 af 22. januar 1992 af protokol af 1. juli 1991 om ændring af overenskomst af 11. november 1980 med Storbritannien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår skatter på indkomst og kapitalvinding.

	<p>Lov nr. 438 af 10. juni 1997 om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 93 af 31. juli 1997 af protokol af 15. oktober 1996 om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.</p>
Sydafrika	<p>Lov nr. 1100 af 20. december 1995 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Den Sydafrikanske Republiks regering.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 7 af 29. januar 1996 af overenskomst af 21. juni 1995 med Sydafrika til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.</p>
Taiwan	<p>Lov nr. 1184 af 12. december 2005 om anvendelse af dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 1382 af 15. december 2005 om ikrafttrædelse af lov om anvendelse af dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark.</p> <p>Bekendtgørelse nr. 75 af 8. februar 2006 om ændring af bekendtgørelse om ikrafttrædelse af lov om anvendelse af dobbeltbeskatningsaftale indgået mellem de danske erhvervsorganisationers kontor i Taipei og Taipeis repræsentationskontor i Danmark.</p>
Tanzania	<p>Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 11 af 7. februar 1977 af overenskomst af 6. maj 1976 med Tanzania til undgåelse af dobbeltbeskatning.</p>
Thailand	<p>Lov nr. 1029 af 23. december 1998 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Thailand.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 7 af 22. februar 1999 af overenskomst mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Kongeriget Thailand til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.</p>
Tjekkiet	<p>Lov nr. 1229 af 18. december 2012 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 31 af 18. december 2012 af overenskomst af 25. august 2011 mellem Kongeriget Danmark og Den Tjekkiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.</p>
Trinidad og Tobago	<p>Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 88 af 12. oktober 1971 af overenskomst af 20. juni 1969 med Trinidad og Tobago til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af beskatningsunddragelse for så vidt angår indkomstskat samt til fremme af international handel og investering.</p>
Tunesien	<p>Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.</p>	<p>Bekendtgørelse nr. 78 af 29. juli 1981 af overenskomst af 5. februar 1981 med Tunesien til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.</p>

Tyrkiet	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 129 af 14. december 1993 af Overenskomst af 30. maj 1991 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Tyrkiet til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Uganda	Lov nr. 1027 af 22. november 2000 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Uganda.	Bekendtgørelse nr. 22 af 22. juni 2001 af Overenskomst af 14. januar 2000 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Uganda til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Ukraine	Lov nr. 404 af 22. maj 1996 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Kongeriget Danmarks regering og Ukraines regering.	Bekendtgørelse nr. 116 af 3. oktober 1996 af Overenskomst af 5. marts 1996 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Ukraines Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter.
Ungarn	Lov nr. 474 af 30. maj 2012 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Ungarn.	Bekendtgørelse nr. 23 af 5. september 2012 af overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Republikken Ungarn til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
USA	Lov nr. 167 af 15. marts 2000 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Amerikas Forenede Lande. Lov nr. 1574 af 20. december 2006 om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Amerikas Forenede Lande.	Bekendtgørelse nr. 13 af 14. april 2000 af Overenskomst af 19. august 1999 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Amerikas Forenede Lande til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter. Bekendtgørelse nr. 1 af 18. februar 2008 af protokol af 2. maj 2006 til ændring af overenskomsten af 19. august 1999 mellem regeringen i Kongeriget Danmark og regeringen i Amerikas Forenede Lande til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Venezuela	Lov nr. 949 af 20. december 1999 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Venezuela.	Bekendtgørelse nr. 34 af 4. december 2001 af Overenskomst af 3. december 1998 mellem Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Venezuelas Regering til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.
Vietnam	Lov nr. 1098 af 20. december 1995 om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftale mellem Den Socialistiske Republik Vietnams regering og Kongeriget Danmarks regering.	Bekendtgørelse nr. 50 af 23. maj 1996 af Aftale af 31. maj 1995 med Vietnam til undgåelse af dobbeltbeskatning og hindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter.

Zambia	Lov nr. 74 af 31. marts 1953 om indgåelse af overenskomster med fremmede lande til undgåelse af dobbeltbeskatning m.v.	Bekendtgørelse nr. 120 af 8. december 1974 af overenskomst af 13. september 1973 med Zambia til undgåelse af dobbeltbeskatning.
Østrig	Lov nr. 86 af 20. februar 2008 om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Østrig. Lov nr. 1131 af 4. december 2009 om indgåelse af protokoller om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Belgien, Luxembourg, Singapore og Østrig.	Bekendtgørelse nr. 3 af 30. april 2008 af overenskomst af 25. maj 2007 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Østrig vedrørende skatter af indkomst og formue. Bekendtgørelse nr. 43 af 9. juni 2010 af protokol af 16. september 2009 til ændring af overenskomsten af 25. maj 2007 mellem Danmark og Østrig vedrørende skatter af indkomst og formue samt en dertil hørende tillægsprotokol.

7. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomster er bl.a. at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatningen kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem de to stater. Foretagender og personer i det ene land får herved bedre muligheder for investering, etablering og arbejde i den anden stat, både som følge af, at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af, at der skabes større klarhed over skattemæssige virkninger af økonomiske dispositioner.

Med den multilaterale konvention ændres allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på forskellige punkter, når den anden part træffer et tilsvarende valg. Der er ikke sikre holdepunkter for at skønne over størrelsen af de provenumæssige konsekvenser, men de skønnes at være begrænsede.

Det er på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag kun i meget begrænset omfang kendt, hvilke dobbeltbeskatningsoverenskomster der vil blive ændret i medfør af konventionen. Det er ligeledes kun i meget begrænset omfang kendt, hvornår dette vil ske, og i hvilket omfang de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster faktisk vil blive ændret. Dette skyldes, at de nævnte forhold beror på, om og i givet fald hvornår andre lande ratificerer konventionen. Ligeledes beror det på, om de pågældende lande notificerer deres dobbeltbeskatningsoverenskomster med Danmark som omfattede skatteaftaler, og på de til- eller fravalg, som de enkelte lande i forbindelse med ratifikationen foretager.

Det er på denne baggrund meget vanskeligt at skønne over implementeringskonsekvenserne for det offentlige. På det foreliggende grundlag skønnes det med stor usikkerhed, at lovforslaget i nogle år fremover vil medføre implementeringsomkostninger i størrelsesordenen 1,0 mio. kr. pr. år. Implementeringsomkostningerne skønnes ikke som en samlet engangsudgift, men som en løbende udgift pr. år, idet ændringerne først træder i kraft, efterhånden som flere og flere lande ratificerer konventionen.

De skønnede udgifter vedrører systemtilretninger af udlandsmodulerne i TastSelv og tilretning af de bagvedliggende tabeller, der styrer opsætning af indkomst til beskatning/

lempelse. Det kan ikke udelukkes, at yderligere tilretning vil være nødvendig. Det må endvidere antages, at der bliver behov for vejledning af borgere og virksomheder, ligesom der kan blive tale om administrative omkostninger. Det er på det foreliggende grundlag ikke muligt at skønne over disse.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er principperne for digitaliseringsklar lovgivning fraveget. Automatisk sagsbehandling vil ikke være mulig, da lovforslaget ikke alene vil skulle udmønte de valg, som Danmark træffer, men også de valg, som andre lande træffer, jf. ovenfor, og som Danmark er uden indflydelse på. Udsøgningen af de steder i gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor der er sammenfald mellem Danmarks og aftalepartnernes valg i henhold til konventionen, vil med de mange mulige varianter ikke kunne automatiseres.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. Principperne for agil erhvervsrettet regulering anses ikke for relevante for lovforslaget.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

10. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

12. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

I januar 2012 fremsatte Europa-Kommissionen et forslag til en databeskyttelsespakke. Pakken blev endeligt vedtaget den 14. april 2016. Pakken består af den generelle forordning nr. 2016/679 om beskyttelse af personoplysninger, som skal gælde i både den private og den offentlige sektor (databeskyttelsesforordningen). Forordningen anvendes fra den

25. maj 2018. Databeskyttelsesforordningen afløser direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesdirektivet). Lovforslaget medfører ikke behandling af personoplysninger.

13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden 30. november fra 2018 til 4. januar 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet,

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CEPOS, CEVEA, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Rederier, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, IBIS, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Mellempfolkeligt Samvirke, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefaglig Forening.

14. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Begrænsede konsekvenser	Begrænsede konsekvenser
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Omkostninger på 1,0 mio. kr. pr. år i nogle år fremover til systemtilretning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen væsentlige konsekvenser	Ingen væsentlige konsekvenser
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen væsentlige konsekvenser	Ingen væsentlige konsekvenser
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Det foreslås i 1. pkt., at bestemmelserne i Multilateral konvention af 24. november 2016 til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning, jf. lovens bilag 1, kan anvendes på de dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er nævnt i lovens bilag 3.

Det foreslås i 2. pkt., at konventionens bestemmelser endvidere kan anvendes den dobbeltbeskatningsoverenskomst, som Danmark og Armenien undertegnede den 14. marts 2018. Denne overenskomst er på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag endnu ikke trådt i kraft og bør derfor ikke opføres på bilag 3. Når den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst er trådt i kraft, vil den blive notificeret til depositaren for konventionen – dvs. OECD's generalsekretær – som værende en omfattet skatteaftale.

Det kan ikke udelukkes, at det senere kan blive aktuelt også at lade andre dobbeltbeskatningsoverenskomster blive omfattet af konventionen. Som omtalt i afsnit 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger er der intet til hinder for,

at et land ikke alene notificerer allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster, men også fremtidige overenskomster. Der må dog være en stærk formodning for, at landene ved udarbejdelsen af nye dobbeltbeskatningsoverenskomster vil drage omsorg for, at konventionens minimumstandarder – og hvad landene måtte være enige om blandt de frivillige elementer – medtages i nye overenskomster, og at der hermed ikke er behov for at lade nye overenskomster blive omfattet af konventionen, men udelukkes kan det som sagt ikke. Notifikation af ikke allerede omfattede overenskomster kan også være relevant i tilfælde, hvor lande på et senere tidspunkt ønsker at ændre foretagne fravalg til tilvalg.

Nye dobbeltbeskatningsoverenskomster implementeres i dansk ret ved lov i hvert enkelt tilfælde, jf. afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Skulle det for Danmarks vedkommende senere blive aktuelt at lade en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst blive omfattet af konventionen, vil hjemmel hertil kunne tilvejebringes i den lov, der i det aktuelle tilfælde vil være nødvendig, for at den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst vil kunne tiltrædes.

Som det er nævnt i afsnit 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, ønsker regeringen at tilvælge samtlige elementer i den multilaterale konvention. Sådan som konventionen er udformet, er det imidlertid ikke tilstrækkeligt blot at

fastsætte, at konventionens bestemmelser kan anvendes på de dobbeltbeskatningsoverenskomster, der er nævnt i lovens bilag 3. Dette skyldes, at konventionen indeholder en række muligheder for at tage forbehold i forskellige varianter og med forskellig rækkevidde, ligesom konventionen gør det nødvendigt på forskellige punkter at vælge mellem flere muligheder.

Det er nødvendigt lovgivningsmæssigt at fastsætte, hvilke forbehold der evt. skal tages, og hvilke valg der skal foretages, idet sådanne forbehold og valg har substantiel skatteretlig betydning. Det foreslås derfor, at der ved ratifikation af konventionen foretages de valg, der er nævnt i lovens bilag 2, dvs. at depositaren – OECD's generalsekretær – efter konventionens bestemmelser notificeres i overensstemmelse hermed.

Som omtalt i afsnit 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger ændres en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande alene i det omfang, at de to parter i overenskomsten træffer identiske valg med hensyn til anvendelsen af den multilaterale konvention. Den følgende gennemgang af konventionens betydning for Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster – eller med konventionens ord: omfattede skatteaftaler – forudsætter derfor implicit, at Danmark og den anden part har truffet identiske valg med hensyn til anvendelsen af konventionens enkelte bestemmelser. I gennemgangen angives, hvilke artikler i en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, der ændres ved de pågældende bestemmelser i konventionen, når den anden part har truffet et tilsvarende valg.

Som i lovforslagets almindelige bemærkninger anvendes i det følgende betegnelsen »omfattet skatteaftale«, når der refereres til konventionens bestemmelser. I andre tilfælde anvendes den alment anvendte betegnelse »doubeltbeskatningsoverenskomst«.

Artikel 1 og 2 (Konventionens anvendelsesområde og fortolkning af udtryk)

Disse artikler angiver konventionens anvendelsesområde, som er alle omfattede skatteaftaler, og definerer en række udtryk, som anvendes i konventionen, og som ved anvendelsen af konventionen har den angivne betydning. Disse artikler ændrer ikke i sig selv de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Artikel 3 (Transparente enheder)

Artikel 3 handler om transparente enheder, hvorved forstås en enhed, som ikke er et selvstændigt skattesubjekt, og hvor beskatningen i stedet foregår hos ejerne. Et eksempel er et dansk interessentskab, hvor et overskud beskattes hos de enkelte interessenter og ikke hos interessentskabet.

Efter artiklens stk. 1 anses indkomst erhvervet af eller gennem en transparent enhed kun for at være omfattet af bestemmelserne i en omfattet skatteaftale i det omfang, at indkomsten skattemæssigt behandles som indkomst erhvervet af en person, der er hjemmehørende i det pågældende land.

Hvis et eksempelvis et dansk interessentskab med to danske og en udenlandsk interessent erhverver indkomst fra udlandet, vil således kun den del af indkomsten, der kan henføres til de to danske interessenter være omfattet af Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende land.

Dette følger allerede af de gældende regler. Efter dobbeltbeskatningsoverenskomsternes bestemmelser om skattemæssigt hjemsted er en person – fysisk såvel som juridisk – hjemmehørende i et af de to lande, hvis den pågældende er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, selskabsregistrering, ledelsens sæde eller andre lignende kriterier. Da en dansk transparent enhed ikke i sig selv er skattepligtig efter dansk lovgivning, er den heller ikke en »person« i danske dobbeltbeskatningsoverenskomsters forstand og hermed ikke omfattet af overenskomsterne. Det er de enkelte interessenter derimod, når de er hjemmehørende i Danmark.

Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev der indsat en bestemmelse svarende til bestemmelsen i konventionens artikel 3, stk. 1.

Efter stk. 2 skal der ikke gives lempelse, hvis bestemmelserne i en omfattet skatteaftale alene muliggør beskatning i det andet land, fordi indkomsten også er erhvervet af en person, der er hjemmehørende i dette andet land.

Bestemmelsen kan som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger illustreres med følgende eksempel: Enhed X er hjemmehørende i land A, der anser enheden for at være et selvstændigt skattesubjekt og beskatter enheden efter globalindkomstprincippet. Enhed X har deltagere, som er hjemmehørende i såvel land A som i land B. Land B anser imidlertid enhed X for at være transparent og beskatter de deltagere, der er hjemmehørende i land B, af deres andel af enhed X's indkomst. Land A skal ved sin beskatning af enhed X i denne situation ikke give lempelse for den skat, der er betalt i land B, ligesom land B heller ikke skal give lempelse for den skat, der er betalt i land A.

Dette følger efter dansk opfattelse allerede af lempelsesbestemmelserne, således som disse hidtil har været udformet i OECD-modellen. Ved 2017-opdateringen blev der dog indsat sådanne bestemmelser i modellen.

Det er således nu gjort helt klart, hvad der gælder, nemlig at bopælslandet kun er forpligtet til at give lempelse for dobbeltbeskatning, når beskatningsretten efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten er tildelt det andet land, og indkomsten beskattes dér, herunder når indkomsten kan henføres til et fast driftssted beliggende i det andet land.

Stk. 3 fastslår, at bestemmelserne i stk. 1 ikke kan fortolkes sådan, at de berører et lands ret til at beskatte personer, der er hjemmehørende i det pågældende land. Bestemmelsen gælder dog kun, hvis der samtidig tages forbehold for artikel 11, som handler om anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer. Danmark skal efter lovforslaget ikke tage forbehold for artikel 11, jf. nedenfor.

Efter stk. 4 finder bestemmelserne i stk. 1, som disse måtte være ændret ved stk. 3, anvendelse i stedet for eller i fravær af sådanne bestemmelser i omfattede skatteaftaler.

Det er efter stk. 5 muligt at tage forskellige forbehold over for artiklens bestemmelser. Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 3 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 1 (Personer omfattet af overenskomsten) og artikel 21 (Metode til ophævelse af dobbeltbeskatning) ændres.

Artikel 4 (Dobbeltdomicilerede enheder)

Ved anvendelsen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er det nødvendigt at fastslå, hvor en fysisk eller juridisk person er hjemmehørende, dvs. hvilket land, der er den pågældendes bopælsland. Det er som hovedregel det land, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig til to lande efter hver af disse landes interne lovgivning (»dobbeltdomicil«). Et eksempel kunne for juridiske personers vedkommende være et selskab, som er registreret i land A, mens dets ledelse har sit sæde i land B. Det må i et sådant tilfælde afgøres, hvor det pågældende selskab er hjemmehørende. En person kan i relation til en dobbeltbeskatningsoverenskomst kun være hjemmehørende i ét land.

Efter OECD's modeloverenskomst er dette hidtil blevet afgjort på den måde, at dobbeltdomicilerede juridiske personer anses for hjemmehørende i det land, hvor enhedens virkelige ledelse har sit sæde.

Efter konventionens artikel 4, stk. 1, skal ledelsens sæde ikke længere være det eneste kriterium for, hvor en dobbeltdomicileret enhed er hjemmehørende. I stedet skal de to landes kompetente myndigheder søge at løse spørgsmålet ved gensidig aftale, idet der skal tages hensyn til alle relevante forhold. Hvis en sådan aftale ikke er indgået, er den dobbeltdomicilerede enhed alene berettiget til lempelser og fritagelser efter den omfattede skatteaftale i det omfang, de kompetente myndigheder måtte træffe aftale om.

Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev der indsat en bestemmelse svarende til bestemmelsen i artikel 4, stk. 1.

Det er efter stk. 3 muligt at tage forskellige forbehold over for artiklens bestemmelser. Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 4 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 4 (Skattemæssigt hjemsted) ændres.

Artikel 5 (Anvendelse af metoder for ophævelse af dobbeltbeskatning)

Efter OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster kan der vælges mellem to metoder for lempelse for dobbeltbeskatning, nemlig creditmetoden og eksemptionsmetoden. Efter creditmetoden skal bopælslandet nedsætte sin skat med den skat, der er betalt i udlandet af den pågældende indkomst. Lempelsen kan dog ikke overstige bopælslandets skat af indkomsten. Herved kommer den samlede skattebetaling til at svare til niveauet i det af de to lande, der er »dyrest«. Ved eksemptionsmetoden er kildelandets skat endelig, uanset om den måtte være lavere end skatten i bopælslandet.

Landene kan efter stk. 1 vælge mellem tre forskellige muligheder, der alle indebærer, at eksemptionsmetoden ikke anvendes. Landene kan også fravælge alle tre muligheder.

Efter valgmulighed A, jf. stk. 2, kan eksemptionsmetoden ikke anvendes af bopælslandet, hvis kildelandet anvender bestemmelserne i den omfattede skatteaftale til at nedsætte eller helt at fratage sin skat. Det er helt almindelig i dobbeltbeskatningsoverenskomster, at udbytter, renter og royalties enten kan beskattes i kildelandet med en lavere sats end efter kildelandets interne lovgivning, eller kun kan beskattes i bopælslandet. Hvis eksemption i sådanne tilfælde kunne anvendes som lempelsesmetode, ville den lave skat (eller skattefritagelsen) i kildelandet være den endelige skat af sådanne indkomster.

Efter valgmulighed B, jf. stk. 4, kan eksemptionsmetoden ikke anvendes af bopælslandet på udbytter, hvis disse har været fradragsberettigede ved indkomstopgørelsen i kildelandet. I et sådant tilfælde ville anvendelse af eksemptionsmetoden indebære, at fradrag i kildelandet kun ville blive modsvaret af den nedsatte beskatning, der efter den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst vil være mulig i kildelandet.

Endelig er valgmulighed C et fravalg af eksemption som generel lempelsesmetode til fordel for creditmetoden, jf. stk. 6.

Med en enkelt undtagelse anvender Danmark altid creditmetoden som generel lempelsesmetode. Undtagelsen er dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Brasilien, som er fra 1974. Den problemstilling, der ligger til grund for valgmulighed A og B, er således ikke i praksis aktuel for Danmarks vedkommende. Det foreslås derfor, at Danmark vælger valgmulighed C.

Det er som før nævnt også muligt at fravælge samtlige tre valgmuligheder og således lade allerede gældende lempelsesregler fortsætte uændret. Når denne mulighed ikke foreslås valgt – selvom Danmark allerede anvender credit som generel lempelsesmetode – skyldes det, at bestemmelsen som affattet i stk. 6 (dvs. valgmulighed C) svarer til bestemmelsen i OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster, således om denne er affattet ved 2017-opdateringen af modellen, jf. også bemærkningerne ovenfor til konventionens artikel 3.

Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler) bringes hermed på dette punkt i

overensstemmelse med den seneste udgave af OECD-modellen, når den anden part foretager et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 21 (Metode til ophævelse af dobbeltbeskatning) ændres.

Artikel 6 (Formål med en omfattende skatteaftale)

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne indledes som oftest med en præambel, hvori det overordnede formål med overenskomsten angives. Denne præambel skal efter stk. 1 være udformet sådan, at det udtrykkeligt fremgår, at intentionen er at ophæve dobbeltbeskatning uden at skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteomgåelse.

Præambelen til en dobbeltbeskatningsoverenskomst er ikke en juridisk bestemmelse på samme måde som overenskomstens artikler. Der er snarere tale om en form for programklæring, hvori parterne angiver deres overordnede hensigt med at indgå overenskomsten. Herved kan præambelen tjene som fortolkningsbidrag ved anvendelse af overenskomsten.

Bestemmelserne i konventionens artikel 6, stk. 1, er en minimumstandard, som ikke kan fravælges. Det er dog muligt efter stk. 4 at tage forbehold for bestemmelsen i forhold til omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder bestemmelser med et tilsvarende indhold. Denne mulighed foreslås ikke udnyttet fra dansk side. Den ændrede præambel – eller en præambel med tilsvarende indhold – bliver således en del af de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark notificerer som omfattede skatteaftaler, og som også notificeres af den anden part.

Det er efter stk. 3 muligt at foretage et yderligere tilvalg, nemlig at indsætte en præambuler bestemmelse om, at landene ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold. Der er tale om en uforpligtende ordlyd, som ikke i sig selv har nogen funktion som fortolkningsbidrag ved anvendelsen af overenskomsten. Det foreslås derfor, at Danmark ikke foretager dette tilvalg.

Artikel 7 (Forhindring af misbrug af aftaler)

Konventionens artikel 7, stk. 1, indeholder en generel omgåelsesklausul, dvs. en bestemmelse, der har til formål at imødegå misbrug. Der er tale om en minimumstandard. Bestemmelsen kan kun under visse omstændigheder fravælges i den foreliggende form, og kun hvis det tilstræbte formål opnås på anden måde, jf. nedenfor.

Omgåelsesklausulen har form af en såkaldt »Principal Purpose Test« – ofte kaldet en PPT. Efter bestemmelsen kan der ikke opnås fordele efter en omfattet skatteaftale, hvis det under hensyntagen til alle fakta og omstændigheder i øvrigt er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med det pågældende arrangement eller den pågældende transaktion. Fordelene gives dog, hvis det godtgøres, at opnåelsen af fordelene under disse omstændigheder

ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i den omfattede skatteaftale.

En tilsvarende bestemmelse findes allerede i den interne danske lovgivning, nemlig i ligningslovens § 3. Dette indebærer, at Danmark allerede efter egen lovgivning vil lægge en PPT til grund ved anvendelsen af en given dobbeltbeskatningsoverenskomst, uanset om overenskomsten i sig selv indeholder en eksplicit PPT. Dette gælder, uanset hvornår en dobbeltbeskatningsoverenskomst er indgået, og hvem den er indgået med. PPT'en i konventionens artikel 7, stk. 1, bliver hermed uden praktisk betydning for anvendelsen af Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev PPT-bestemmelsen indsat som en del af modellen.

Det er efter konventionens artikel 7, stk. 3-5, muligt at tilvælge en form for »fortrydelsesparagraf«. Bestemmelsen siger, at selvom en fordel afslås på grundlag af ovennævnte PPT, kan fordelene alligevel gives, hvis den kompetente myndighed efter anmodning fra den pågældende person og efter at have taget alle relevante fakta og omstændigheder i betragtning når frem til, at fordelene ville være givet til den pågældende person, hvis den omtvistede transaktion eller det omtvistede arrangement ikke havde foreligget.

Denne mulighed foreslås ikke tilvalgt. Dette sker ud fra en opfattelse af, at den fleksibilitet, som bestemmelsen er udtryk for, allerede ligger inden for rammerne af almindelig skatteforvaltningspraksis hos de kompetente myndigheder.

Videre er det muligt at tilvælge en forenklet bestemmelse om begrænsning af fordele (»Limitation on Benefits«), også kaldet den forenklede LOB-bestemmelse, jf. stk. 6. Den forenklede LOB-bestemmelse findes i stk. 8-13. Bestemmelsen er ikke i sig selv tilstrækkelig til at opfylde det minimumskrav, der er indeholdt i den før omtalte PPT.

Den forenklede LOB-bestemmelse går ud på, at en person eller et selskab kun er berettiget til at opnå fordele efter en omfattet skatteaftale, hvis personen eller selskabet er en »kvalificeret person«.

Gruppen af kvalificerede personer omfatter fysiske personer, selve den kontraherende jurisdiktion med dertil hørende myndigheder og organer m.v., samt selskaber og andre enheder, når hovedklassen af deres aktier regelmæssigt handles på en eller flere anerkendte fondsbørser. Dertil kommer non-profit-organisationer, som det måtte være aftalt mellem landene, pensionskasser m.v. og en ikke-fysisk person, når »kvalificerede personer« direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af aktierne i mindst halvdelen af en 12-månedersperiode, der omfatter det tidspunkt, hvor fordelene ellers skulle gives.

Uanset om en person er »kvalificeret« eller ej, er den pågældende berettiget til fordele efter en omfattet skatteaftale, hvis den pågældende udøver aktiv erhvervsvirksomhed. En person, som ikke er »kvalificeret«, er dog også berettiget til fordele, hvis personer, som er begunstigede på samme måde, direkte eller indirekte ejer mindst 75 pct. af de retmæssige

ge andele i mindst halvdelen af en 12-månedersperiode, der omfatter det tidspunkt, hvor fordelene ellers skulle gives.

Selvom en person, som ikke er »kvalificeret«, ikke er berettiget til fordele, kan den kompetente myndighed alligevel give de fordele, der følger af en omfattende skatteaftale, når den pågældende over for den kompetente myndighed godtgør, at hverken etableringen, erhvervelsen, opretholdelsen eller udøvelsen af virksomhed havde som et af sine hovedformål at opnå fordele efter skatteaftalen. Der kan med andre ord gives fordele, hvis betingelserne i den generelle PPT-bestemmelse er opfyldt.

Den forenklede LOB-bestemmelse foreslås ikke tilvalgt, da den generelle PPT anses for tilstrækkelig. Som tidligere nævnt blev den generelle PPT indsat i OECD's modeloverenskomst ved opdateringen i 2017, hvilket ikke er tilfældet med den forenklede LOB-bestemmelse. I stedet er det i modellen anført, hvor den forenklede LOB-bestemmelse vil kunne indsættes.

Samtidig angives det i en fodnote til OECD-modellens LOB-artikel, at artiklens udformning vil være afhængig af, hvordan landene beslutter sig for at realisere intentionen om, at overenskomsten skal ophæve dobbeltbeskatning uden at skabe muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteomgåelse, herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler. Dette kan efter fodnoten gøres med PPT-bestemmelsen alene, eller det kan gøres på anden måde med større eller mindre detaljeringsgrad.

Når den forenklede LOB-bestemmelse ikke tilvælges af en part, er der behov for at tage stilling til de muligheder, der efter konventionens artikel 7, stk. 7, foreligger, når den forenklede LOB-bestemmelse vælges af den anden part. Dette skal ses i sammenhæng med sidstnævnte parts mulighed for at tage forbehold efter stk. 16.

Efter det nævnte stk. 7 har den part, der ikke har valgt den forenklede LOB-bestemmelse, flere valgmuligheder. Den første mulighed er at acceptere anvendelsen af den forenklede LOB-bestemmelse på de omfattede skatteaftaler, hvor den anden part har valgt denne mulighed. Den anden mulighed er, at den pågældende part accepterer, at den anden part ensidigt anvender bestemmelsen. Endelig foreligger der den mulighed, at den pågældende part ikke tillader nogen af disse muligheder. I så fald gælder den forenklede LOB-bestemmelser ikke mellem de pågældende parter.

Den sidstnævnte situation giver imidlertid den part, der har valgt den forenklede LOB-bestemmelse, mulighed for at tage forbehold for artikel 7 i sin helhed over for den part, der ikke har valgt den forenklede LOB, jf. stk. 16, dvs. også forbehold over for den generelle PPT-bestemmelse. Da der imidlertid er tale om en minimumstandard, skal de pågældende parter søge at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning, som opfylder minimumstandarderne.

Det foreslås, at det fra dansk side accepteres, at den forenklede LOB-bestemmelse også anvendes af Danmark, hvis den er valgt af den anden part, selvom Danmark selv anser den generelle PPT for at være tilstrækkelig. Herved kommer

anvendelsen af den forenklede LOB-bestemmelse til at ske på gensidighedsbasis. Samtidig får andre parter ikke mulighed for på dette grundlag at tage forbehold over for den generelle PPT i forhold til Danmark.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 27 (Berettigelse til fordele) ændres.

Artikel 8 (Transaktioner hvor udbytter overføres)

Med formentlig ret få undtagelser indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomsterne bestemmelser, der begrænser kildelandets ret til at beskatte udbytter, der udloddes til en modtager, som er hjemmehørende i bopælslandet, og som med dobbeltbeskatningsoverenskomstens udtryk er den retmæssige ejer af udbytterne. Der skelnes i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem udbytter udloddet i moder-/datterselskabsforhold og udbytter af porteføljeaktier, hvor datterselskabsudbytter beskattes med en lavere sats i kildelandet end udbytte af porteføljeaktier.

Det er efter konventionens artikel 8, stk. 1, en betingelse for anvendelse af den lavere sats for datterselskabsudbytter i en omfattende skatteaftale, at ejerskabsbetingelserne er opfyldt i en uafbrudt periode på 365 dage, som omfatter den dag, hvor udbytterne udbetales.

Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev der i modellen indsat en bestemmelse svarende til bestemmelsen i artikel 8, stk. 1.

Det er efter stk. 3 muligt at tage forskellige forbehold over for artiklens bestemmelser. Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 8 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 10 (Udbytter) ændres.

Artikel 9 (Kapitalgevinster ved afhændelse af aktier eller interesser i enheder, hvis værdi hovedsageligt hidrører fra fast ejendom)

OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster har siden 2002 indeholdt en bestemmelse om, at fortjeneste ved afhændelse af aktier, hvor mere end 50 pct. af værdien direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i det andet land, kan beskattes i dette andet land. Baggrunden er, at fortjeneste ved afhændelse af fast ejendom efter OECD-modellen altid kan beskattes i det land, hvor ejendommen er beliggende (kildelandet). Ændringen af modellen i 2002 har til formål at hindre, at kildelandets beskatningsret til ejendomsavancer omgås, ved at fast ejendom erhverves af et selskab, hvis aktier efterfølgende afhændes.

Efter konventionens artikel 9, stk. 1, finder bestemmelser af denne karakter anvendelse, hvis den relevante værdibetingelse er opfyldt på noget tidspunkt inden for 365 dage før

afhændelsen. Betingelsen skal således ikke være opfyldt i nogen nærmere angivet periode. Stk. 1 nævner ikke nogen specifik værdigrænse.

Det er efter stk. 3 muligt at vælge en variant, der for det første specifikt nævner en 50 pct. værdigrænse som i OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster, og som for det andet gør det muligt at indsætte de pågældende bestemmelser i omfattede skatteaftaler, der ikke allerede indeholder sådanne bestemmelser, jf. stk. 4.

Bestemmelser af den pågældende karakter er ikke umiddelbart af betydning for Danmark, idet afhændelse af sådanne »ejendomsaktier« ikke efter dansk lovgivning er undergivet begrænset skattepligt. Danmark vil hermed ikke i øjeblikket kunne udnytte den beskatningsret, som bestemmelsen tillægger Danmark som kildeland.

Imidlertid er affattelsen af bestemmelsen i stk. 4 i overensstemmelse med OECD-modellen, således som denne er affattet efter opdateringen i 2017. Det foreslås derfor, at Danmark vælger at anvende bestemmelsen i konventionens artikel 9, stk. 4.

Bestemmelsen i konventionens artikel 9, stk. 4, finder kun anvendelse, hvis begge parter i en dobbeltbeskatningsoverenskomst vælger denne mulighed. Hvis kun den ene part vælger at anvende bestemmelsen, gælder bestemmelserne i stk. 1.

Det er efter stk. 6 muligt at tage forskellige forbehold over for artiklens bestemmelser. Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 9 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 13 (Kapitalgevinster) ændres.

Artikel 10 (Anti-misbrugsregel for faste driftssteder beliggende i tredje-jurisdiktioner)

Formålet med denne bestemmelse er at hindre misbrug ved transaktioner gennem faste driftssteder, der alene etableres med et sådant formål i jurisdiktioner, der enten ikke beskatter sådanne transaktioner, eller beskatter dem lavt.

Bestemmelserne i artikel 10, stk. 1, kan illustreres med følgende eksempel:

Et foretagende i land A etablerer et fast driftssted i land C. Land A beskatter efter egen lovgivning eller pga. anvendelse af eksemptionsmetoden ikke overskuddet i det faste driftssted. Foretagendet har renteindkomst fra land B under sådanne omstændigheder, at indkomsten henføres til det faste driftssted i land C.

Forudsat at foretagendet i land A er den retmæssige ejer af renterne, vil land B skulle nedsætte sin skat efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten med land A uanset hvilken beskatning, der sker i land A og/eller land C. Land B kan i et sådant tilfælde undlade at give fordele efter dobbeltbeskat-

ningsoverenskomsten – dvs. beskatte renteindkomsten efter egne regler – hvis indkomsten i land C beskattes med mindre end 60 pct. af den skat, der skulle betales, hvis det faste driftssted havde været beliggende i land A.

Dette gælder dog ikke, hvis foretagendet i land A udøver aktiv erhvervsvirksomhed gennem det faste driftssted i land C, bortset fra finansiel virksomhed, medmindre denne udøves af en bank, et forsikringsselskab eller en registreret værdipapirhandler, jf. stk. 2.

Det er dog alligevel muligt at give fordele efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, selvom de nævnte betingelser ikke er opfyldt, hvis noget sådant kan begrundes i lyset af årsagerne til, at betingelserne ikke er opfyldt.

Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev der indsat en bestemmelse svarende til bestemmelserne i artikel 10, stk. 1-3.

Det er efter stk. 5 muligt at tage forskellige forbehold over for artiklens bestemmelser. Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 10 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 27 (Berettigelse til fordele) ændres.

Artikel 11 (Anvendelse af skatteaftaler til at begrænse en parts ret til at beskatte hjemmehørende personer)

Bestemmelsen fastslår i stk. 1, at en omfattet skatteaftale ikke berører et lands ret til at beskatte personer og selskaber, der er hjemmehørende i dette land, bortset fra de tilfælde, hvor det er aftalt, at bopælslandets beskatningsret faktisk berøres.

Dette må forekomme umiddelbart indlysende, men spørgsmålet har dog været genstand for diskussion. Således blev der ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster indsat en bestemmelse svarende til bestemmelserne i konventionens artikel 11, stk. 1.

Det er efter stk. 3 muligt at tage forbehold over for artiklens bestemmelser. Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 11 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 1 (Personer omfattet af overenskomsten) ændres.

Artikel 12 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem kommissionærarrangementer og lignende strategier)

Ved et fast driftssted forstås et fast forretningssted, hvor igennem et foretagendes erhvervsvirksomhed i det andet

land helt eller delvist udøves, f.eks. en filial. Efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne kan indkomsten i et fast driftssted beskattes i kildelandet.

Begrebet »fast driftssted« er defineret i OECD's modeloverenskomst. Ud over en opregning af eksempler på forretningssteder, der udgør et fast driftssted, indeholder OECD-modellen bl.a. også regler for, hvornår virksomhed udøvet i kildelandet gennem uafhængige repræsentanter antager en sådan karakter, at foretagendet anses for at have fast driftssted.

Bestemmelserne i konventionens artikel 12, stk. 1, er en udvidelse af, hvad der anses for at udgøre et fast driftssted, i forhold til den hidtil anvendte afgrænsning, som denne kom til udtryk i OECD-modellen forud for opdateringen i 2017.

Efter den hidtidige afgrænsning har et foretagende fast driftssted i kildelandet, når en uafhængig repræsentant agerer dér på foretagendets vegne, og den pågældende har fuldmagt til at indgå aftaler på foretagendets vegne. I så fald får foretagendet fast driftssted i kildelandet for denne virksomhed.

Efter bestemmelsen i stk. 1 vil der foreligge fast driftssted i kildelandet, når en uafhængig repræsentant handler dér på vegne af et foretagende og i forbindelse hermed sædvanligvis indgår aftaler eller sædvanligvis spiller en afgørende rolle ved indgåelse af aftaler, som rutinemæssigt indgås uden væsentligt at blive ændret af foretagendet.

Dette gælder efter stk. 2 dog ikke, hvis repræsentanten selv driver erhvervsvirksomhed i kildelandet og handler for foretagendet inden for rammerne af denne virksomhed. Hvis repræsentanten udelukkende eller næsten udelukkende handler på vegne af foretagendet, anses den pågældende ikke for at være en uafhængig repræsentant i kildelandet og vil derfor udgøre et fast driftssted for foretagendet i kildelandet. Dette følger de hidtil anvendte principper.

Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev der indsat en bestemmelse svarende til bestemmelserne i artikel 12, stk. 1 og 2.

Det er efter stk. 4 muligt at tage forbehold over for artiklens bestemmelser. Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 12 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 5 (Fast driftssted) ændres.

Det bemærkes, at »fast driftssted« i intern dansk ret som hovedregel defineres som i OECD-modellen, således som denne var affattet forud for opdateringen i 2017. Det vil kræve en lovændring at bringe den interne danske definition i overensstemmelse med den, der nu anvendes i modellen. Indtil en sådan lovændring måtte være foretaget, vil Danmark som kildeland ikke kunne udnytte den yderligere beskatningsret, som konventionens artikel 12 og ændringen af

OECD-modellen ved opdateringen i 2017 på dette punkt er udtryk for.

Artikel 13 (Kunstig undgåelse af status som fast driftssted gennem undtagelse for bestemte former for virksomhed)

Forskellige former for »hjelpevirksomhed« udgør ikke et fast driftssted efter dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Et eksempel er anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende det udenlandske foretagende. Virksomhed, som alene er af forberedende eller afhjælpende karakter, udgør heller ikke et fast driftssted.

Konventionens artikel 13 ændrer de hidtil gældende regler for, hvornår der foreligger fast driftssted, for så vidt angår sådan »hjelpevirksomhed«. Der opstilles to valgmuligheder A og B, som landene kan anvende. Det er også muligt ikke at anvende nogen af dem, jf. stk. 1.

Efter valgmulighed A, jf. stk. 2, omfatter udtrykket »fast driftssted« ikke virksomhed, som er særskilt opregnet som virksomhed, der ikke udgør et fast driftssted, uanset om denne undtagelse beror på, at virksomheden er af forberedende eller afhjælpende karakter. Det omfatter heller ikke anden form for virksomhed for foretagendet eller kombinationer af de nævnte former for virksomhed.

Det er dog samtidig en udtrykkelig forudsætning, at virksomheden eller kombinationen af forskellige former for virksomhed er af forberedende eller afhjælpende karakter. Anvendelse af indretninger som nævnt i eksemplet ovenfor vil således udgøre et fast driftssted, hvis det kan påvises, at virksomheden ikke udelukkende er af forberedende eller afhjælpende karakter.

Valgmulighed B, jf. stk. 3, adskiller sig fra valgmulighed A på den måde, at anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer efter valgmulighed B kan være undtaget fra definitionen af »fast driftssted«, selvom virksomheden ikke nødvendigvis udelukkende er af forberedende eller afhjælpende karakter.

Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev der i modellen indsat en bestemmelse svarende til bestemmelserne i valgmulighed A.

Som anført i afsnit 4.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger tages der fra dansk side ved forhandlinger om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster eller genforhandling af allerede gældende overenskomster i meget vid udstrækning udgangspunkt i OECD-modellen. Det vil også gælde bestemmelserne om fast driftssted i forbindelse med virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter.

Det må herefter forventes, at bestemmelser svarende til valgmulighed A vil komme til at indgå i fremtidige dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark vil indgå. Det foreslås på denne baggrund, at valgmulighed A vælges, således at samme bestemmelser vil komme til at gælde for allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster, når den anden part træffer et tilsvarende valg.

Det er efter stk. 6 muligt at tage forskellige forbehold over for artiklens bestemmelser. Det foreslås, at Danmark ikke tager forbehold. Bestemmelserne efter valgmulighed A i konventionens artikel 13 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 5 (Fast driftssted) ændres.

Som før nævnt defineres »fast driftssted« i intern dansk ret som hovedregel som i OECD-modellen, således som denne var affattet forud for opdateringen i 2017. Det vil kræve en lovændring at bringe den interne danske definition i overensstemmelse med den, der nu anvendes i modellen. Indtil en sådan lovændring måtte være foretaget, vil Danmark som kildeland ikke kunne udnytte den yderligere beskatningsret, som konventionens artikel 13 og ændringen af OECD-modellen ved opdateringen i 2017 på dette punkt er udtryk for.

Artikel 14 (Opdeling af kontrakter)

Efter OECD's modeloverenskomst udgør et bygge- og anlægsarbejde kun et fast driftssted, hvis arbejdet varer i mere end 12 måneder.

Det fastsættes i artikel 14, stk. 1, at perioder, hvor entreprenøren eller interesseforbundne parter udøver virksomhed af mere end 30 dages varighed på byggepladsen og perioder på mere end 30 dage, der relaterer sig til anden virksomhed knyttet til byggeprojektet, skal lægges sammen ved opgørelsen af 12-månedersperioden.

En bestemmelse med dette indhold findes ikke i OECD's modeloverenskomst, sådan som denne blev affattet ved opdateringen i 2017. Der er imidlertid taget stilling til spørgsmålet i kommentarerne til OECD-modellen. Således anføres det i kommentarerne til modellens artikel om fast driftssted som en mulighed, at landene kan indsætte bestemmelser med et sådant indhold i deres dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvis det ønskes. Samtidig anføres det, at sådanne misbrugstilfælde efter omstændighederne vil kunne falde ind under modellens generelle anti-misbrugsbestemmelse. Denne bestemmelse er identisk med den anti-misbrugsbestemmelse (PPT), som er indeholdt i konventionens artikel 7, og som er en minimumstandard for de lande, der tiltræder konventionen.

Det er efter stk. 3 muligt for en part at tage forbehold for artiklen som helhed eller for anvendelse af artiklen på bestemmelser i omfattede skatteaftaler, som vedrører efterforskning eller udnyttelse af naturforekomster. Fra et dansk synspunkt er der ikke noget tvingende behov for den pågældende bestemmelse, men samtidig er der heller ikke noget ønske om at hindre andre lande i at anvende bestemmelsen, hvis der er behov for det.

Det foreslås derfor, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 14 vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverens-

komster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 5 (Fast driftssted) ændres.

Artikel 15 (Definition af en person, som er nært forbundet med et foretagende)

I dobbeltbeskatningsoverenskomsterne forstås ved udtrykket »person« ikke alene en fysisk person, men også en juridisk person, f.eks. et selskab.

Bestemmelserne i konventionens artikler 12-14 har til formål at hindre omgåelse af reglerne for, hvornår et foretagende i land A får fast driftssted i land B. Fælles for bestemmelserne i de nævnte artikler er, at de ikke alene relaterer sig til den person, der udøver en bestemt form for virksomhed, men også til det, som i konventionen benævnes nært forbundne foretagender. Det er som et eksempel således ikke muligt at omgå 12-månedersfristen for en bygge- og anlægsopgave ved at lade et moderselskab arbejde på opgaven i 11 måneder og et datterselskab de næste 11 måneder.

Konventionens artikel 15, stk. 1, definerer, hvad der ved anvendelsen af konventionens artikel 12-14 skal forstås ved nært forbundne foretagender. En person er efter denne bestemmelse nært forbundet med et foretagende, hvis, når alle relevante forhold og omstændigheder tages i betragtning, den ene kontrolleres af den anden, eller begge kontrolleres af de samme personer eller foretagender.

Under alle omstændigheder anses en person for at være nært forbundet med et foretagende, hvis den ene direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen eller besidder mere end 50 pct. af stemmerettighederne i den anden. Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev der i modellen indsat en bestemmelse svarende til bestemmelserne i konventionens artikel 15, stk. 1.

Parter, der har taget forbehold vedrørende artikel 12-14, kan tage forbehold over for artiklens bestemmelser. Danmark skal efter lovforslaget ikke tage forbehold over for de nævnte artikler, og dansk forbehold efter artikel 15 vil ikke være aktuelt. Det foreslås derfor, at der ikke tages et sådant forbehold.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 5 (Fast driftssted) ændres.

Artikel 16 (Indgåelse af gensidige aftaler)

Dobbeltbeskatningsoverenskomsterne indeholder regler om, hvordan tvister kan søges løst af de to landes kompetente myndigheder. En tvist kan f.eks. opstå som følge af, at de to landes kompetente myndigheder fortolker bestemmelser i overenskomsten forskelligt.

Bilægelse af tvister sker gennem indgåelse af gensidige aftaler, hvor de kompetente myndigheder når frem til en fæl-

les forståelse. Den skattepligtige kan rejse sagen over for en kompetent myndighed, og kan den kompetente myndighed ikke selv nå frem til en løsning, kan den gensidige aftaleprocedure iværksættes.

Efter den hidtidige affattelse af artiklen om indgåelse af gensidige aftaler kan en skattepligtig, der mener sig beskattet i strid med bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, indbringe spørgsmålet for den kompetente myndighed i det land, hvor vedkommende er hjemmehørende (bopælslandet). Ved konventionens artikel 16, stk. 1, ændres dette, sådan at den skattepligtige ikke alene kan indbringe sin sag for myndighederne i bopælslandet, men også i kildelandet.

Efter stk. 2 skal en gensidig aftale implementeres uanset eventuelle tidsgrænser i national lov. Denne bestemmelse har været en del af OECD-modeloverenskomsten siden 1977 og er almindeligt anvendt i Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster. Endelig kan de kompetente myndigheder efter stk. 3 konsultere hinanden om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, der ligger uden for overenskomsten. Dette har været en del af OECD-modeloverenskomsten siden den første udgave af modellen, der kom i 1963. Også denne bestemmelse er almindeligt anvendt i Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster. Ved 2017-opdateringen af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster blev der i modellen indsat en ændring svarende til bestemmelserne i konventionens artikel 16, stk. 1.

Den praktiske betydning af ændringerne i en dansk sammenhæng er hermed hovedsageligt, at den skattepligtige fremover ikke alene kan indbringe en sag om dobbeltbeskatning for myndighederne i bopælslandet, men også i kildelandet.

Bestemmelserne i konventionens artikel 16 er minimumsstandarder. Det er således ikke muligt for en part at fravælge disse bestemmelser. Det er ikke i sig selv afgørende, hvordan minimumsstandarderne opfyldes, blot det sker, og der er i stk. 5 åbnet mulighed for, at minimumsstandarderne i dette tilfælde kan opfyldes på anden måde end ved en implementering af artiklens bestemmelser.

Det er således muligt for en part at tage forbehold over for bestemmelserne om de to minimumsstandarder på det grundlag, at den pågældende part som bopælsland vil iværksætte en konsultationsprocedure over for den kompetente myndighed i kildelandet. Hvis en part tager et sådant forbehold, vil en sag om beskatning i strid med en dobbeltbeskatningsoverenskomst som hidtil kun kunne indbringes for den kompetente myndighed i bopælslandet. Bopælslandet forpligter sig samtidig til at iværksætte en konsultationsprocedure over for kildelandet, således at alle relevante forhold vil kunne indgå i grundlaget for sagens afgørelse.

Det foreslås, at Danmark ikke tager forbehold efter denne bestemmelse. Bestemmelserne i konventionens artikel 16, stk. 1-3, vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer et tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 23 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) ændres.

Artikel 17 (Tilsvarende reguleringer)

Konventionens artikel 17 vedrører korrektioner i forbindelse med »transfer pricing«, dvs. transaktioner mellem interesseforbundne parter.

Det fastsættes i stk. 1, at hvis det ene land har foretaget en forhøjelse af fortjenesten ved transaktioner mellem interesseforbundne parter, skal det andet land foretage en modsvarende regulering (nedsættelse). Bestemmelsen har været en del af OECD-modeloverenskomsten siden 1977 og er almindeligt anvendt i Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Det er efter stk. 3 muligt at tage forbehold for at anvende artiklen på omfattede skatteaftaler, som allerede indeholder de pågældende bestemmelser. Parterne kan også tage forbehold, hvis det på anden måde sikres, at de nævnte reguleringer vil finde sted. Det er ikke muligt for en part at tage forbehold for artiklen som helhed, selvom artiklens bestemmelser ikke betragtes som en minimumsstandard.

Den nævnte bestemmelse er som ovenfor anført almindeligt anvendt i Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomster, men den findes ikke i alle. Det foreslås, at Danmark tager forbehold efter stk. 3, litra a, således at kun de dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), hvor en sådan bestemmelse ikke findes, eller hvor bestemmelsen er udformet anderledes, ændres i medfør af konventionens artikel 17.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 9 (Forbundne foretagender) ændres i de tilfælde, hvor bestemmelsen ikke allerede findes.

Artikel 18 (Valg af del VI)

Konventionens bestemmelser om voldgift – konventionens del VI – skal aktivt tilvælges, hvis et land ønsker sine dobbeltbeskatningsoverenskomster omfattet af disse bestemmelser. Ved valg af del VI efter artikel 18 tilvælges konventionens artikel 19-26 om obligatorisk bindende voldgift.

Det foreslås, at Danmark tilvælger voldgiftsbestemmelserne i konventionens del IV. For baggrunden for dette forslag henvises til afsnit 4.2 og 4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Voldgiftsbestemmelserne vil herefter gælde for Danmarks notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler), når den anden part træffer tilsvarende valg.

I forhold til en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den, der er redegjort for i afsnit 2.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder dette, at overenskomstens artikel 23 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) ændres på den måde, at bestemmelserne om voldgift indsættes.

Voldgiftsbestemmelserne i konventionen er langt mere detaljerede end de tilsvarende bestemmelser i OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor det stort set overlades til de kompetente myndigheder at fastsætte regler for anvendelsen af bestemmelsen. Selvom konventionens bestemmelser er forholdsvis detaljerede, forudsættes det også her, at de kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal fastsætte de nærmere regler for anvendelsen af voldgiftsbestemmelserne, før disse kan finde anvendelse.

Når konventionens del VI tilvælges efter artikel 18, indebærer dette efter konventionens ordlyd, at konventionens artikel 19-26 som nævnt er tilvalgt. Imidlertid indeholder visse af disse artikler en mulighed for at foretage valg eller at tage forbehold. Der er derfor for disse artiklers vedkommende – som for den øvrige del af konventionen – behov for at tage stilling til de muligheder for valg og forbehold, som er indeholdt i de pågældende artikler.

Samtidig er det efter visse bestemmelser muligt for de to landes kompetente myndigheder at indgå aftaler om at anvende andre regler end dem, der fremgår af konventionen. Der er her ikke tale om valgmuligheder, der skal tages stilling til, eller forbehold, der kan tages. Der er derimod tale om, at konventionen bestemmer, at de kompetente myndigheder kan aftale de regler, de måtte finde det hensigtsmæssigt at anvende.

De bestemmelser, hvor det er muligt for de kompetente myndigheder at indgå sådanne aftaler, vedrører dog fortrinsvis forhold af proceduremæssig karakter. Det vil ikke være muligt for de kompetente myndigheder på et sådant grundlag f.eks. at indskrænke eller helt afskære muligheden for anvendelsen af voldgift for bestemte typer af sager, hvor der er tvivl om fortolkningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst, ligesom det heller ikke vil være muligt at ændre det forhold, at en voldgiftskendelse er bindende for parterne, eller at den skattepligtige kan undlade at acceptere voldgiftskendelsen.

Disse forhold er nærmere uddybet i nedenstående gennemgang af artikel 19-26. Det bemærkes samtidig, at visse dele af disse bestemmelser indeholder ganske detaljerede regler om tidsfrister og sagsforløb, uden at disse er omfattet af de ovenfor nævnte bestemmelser om, at de to landes kompetente myndigheder i forskellige proceduremæssige spørgsmål kan indgå aftaler om at anvende andre regler end dem, der fremgår af konventionen.

Disse regler vil således skulle efterleves, sådan som de fremgår af konventionen, uden at det vil være muligt for de kompetente myndigheder at aftale en anden fremgangsmåde.

Endelig bemærkes, at det efter konventionens artikel 28 er muligt at tage forbehold med hensyn til anvendelsesområdet for voldgiftsbestemmelserne, og at artikel 36 indeholder særlige regler for, hvornår del VI får virkning.

Som det fremgår af bemærkningerne til artikel 28, foreslås det, at Danmark tager forbehold, således at det bl.a. sikres, at alene EU's voldgiftsdirektiv vil finde anvendelse i forholdet mellem Danmark og andre EU-lande. Samtidig foreslås

bl.a., at Danmark tager forbehold, således at voldgift ikke kan anvendes i sager, hvor der er pålagt sanktioner for skattesvig, forsættelig forsømmelse eller grov uagtsomhed. Der henvises i øvrigt herom til den senere omtale af artikel 28.

Artikel 19 (Obligatorisk bindende voldgift)

Konventionens artikel 19 udgør det egentlige grundlag for anvendelse af voldgift som instrument ved bilæggelse af tvister. Udgangspunktet er dobbeltbeskatningsoverenskomsternes bestemmelser om fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler, jf. også konventionens artikel 16. Efter disse bestemmelser skal de to landes kompetente myndigheder søge at nå til enighed, hvis en skattepligtig mener, at foranstaltninger truffet af den ene eller den anden kompetente myndighed medfører beskatning, som er i strid med den omfattede skatteaftale.

Imidlertid pålægger reglerne om indgåelse af gensidige aftaler i udgangspunktet alene de to landes kompetente myndigheder en forpligtelse til at søge at nå til enighed. Reglerne pålægger således kun de kompetente myndigheder en pligt til at sikre, at enighed faktisk opnås, og at dobbeltbeskatning på dette grundlag i tvivlstilfælde undgås, i det omfang reglerne om den gensidige aftaleprocedure tillige indeholder bestemmelser om voldgift.

For at en sag kan blive undergivet voldgift, skal en skattepligtig, jf. stk. 1, have indbragt sagen for en af de kompetente myndigheder med påstand om, at der er sket beskatning i strid med bestemmelserne i den omfattede skatteaftale. I et sådant tilfælde skal de to landes kompetente myndigheder søge at løse sagen ved gensidig aftale, således at beskatning i strid med den omfattede skatteaftale undgås. Hvis en sådan enighed ikke er opnået inden for en periode på to år, skal alle uløste spørgsmål undergives voldgift, hvis den skattepligtige skriftligt anmoder herom.

Fristen på to år regnes fra et starttidspunkt, som er afhængig af forskellige nærmere angivne omstændigheder. Det er dog muligt for de kompetente myndigheder inden udløbet af den nævnte to-årsfrist at aftale en anden tidsfrist. Voldgiftsagen skal behandles på den måde, som er foreskrevet i konventionens del VI og efter de regler og procedurer, som de kompetente myndigheder aftaler efter bestemmelserne i stk. 10.

Stk. 2 og 3 handler om tidsfrister. Når en kompetent myndighed har stillet den gensidige aftaleprocedure i bero, fordi en sag angående samme spørgsmål verserer ved en domstol eller et administrativt nævn, afbrydes den frist på to år, der er nævnt i stk. 1, indtil der er truffet en endelig afgørelse af domstolen eller det administrative nævn, eller den pågældende sag er stillet i bero eller trukket tilbage, jf. stk. 2. Det kommer således ikke den skattepligtige til skade for så vidt angår tidsfristerne, at en kompetent myndighed vælger at afvente afgørelsen af en lignende sag ved en domstol eller et administrativt nævn.

Fristen som nævnt i stk. 1 forlænges ligeledes, hvis en person, som er direkte berørt af sagen, ikke i rette tid tilveje-

bringer oplysninger af materiel karakter, som de kompetente myndigheder har anmodet om, jf. stk. 3.

Stk. 4 fastslår, at voldgiftskendelsen er endelig, og at den er bindende for de to landes kompetente myndigheder. Kendelsen skal gennemføres ved gensidig aftale.

Voldgiftskendelsen er dog ikke bindende for de kompetente myndigheder, hvis en person, som direkte er berørt af sagen, ikke inden for 60 dage accepterer den gensidige aftale, der skal gennemføre kendelsen. Accepteres den gensidige aftale ikke, kan sagen ikke gøres til genstand for yderligere behandling af de kompetente myndigheder.

Voldgiftskendelsen er heller ikke bindende for de kompetente myndigheder, hvis den i en endelig retsafgørelse i et af de to lande anses for at være ugyldig. I så fald anses voldgiftssagen for ikke at have fundet sted, idet reglerne om fortrolighed og om afholdelse af omkostninger dog skal respekteres. Det er i et sådant tilfælde muligt at indlede en ny voldgiftssag, medmindre de kompetente myndigheder træffer aftale om, at dette ikke skal tillades.

Endelig er voldgiftskendelsen heller ikke bindende for de kompetente myndigheder, hvis en person, som direkte er berørt, forfølger sagen ved domstole eller administrative nævn.

Stk. 5-9 fastsætter en række ganske detaljerede procedureregler om fremsendelse af meddelelser, anmodninger om supplerende oplysninger og om kommunikation og tidsfrister i forbindelse hermed og om fastsættelse af starttidspunktet for den to-årsfrist, der er nævnt i stk. 1.

Selvom konventionen som nævnt fastsætter detaljerede procedureregler, er det ikke tilstrækkeligt til, at en voldgiftssag vil kunne gennemføres i praksis. Landenes lovgivning og administrative praksis på dette område er ikke sammenfaldende, og der er behov for at kunne tilpasse anvendelsen af konventionen til de forhold, der måtte eksistere to berørte lande imellem.

Det fastsættes derfor i stk. 10, at de kompetente myndigheder ved gensidig aftale skal fastsætte nærmere regler for anvendelse af voldgiftsbestemmelserne. Der skal herunder fastsættes regler om, hvilke oplysninger der er nødvendige for, at en sag kan realitetsbehandles, mens de kompetente myndigheder derudover kan aftale det, de måtte finde fornødent, for at en sag skal kunne behandles. Aftalen mellem de kompetente myndigheder skal indgås, inden det første gang bliver muligt at anvende voldgift som instrument ved bilægelsen af tvister mellem de to lande.

Det er efter stk. 11 muligt for en part at tage forbehold for den to-årsfrist, der er nævnt i stk. 1, og erstatte den med en tre-årsfrist. Fra et dansk synspunkt anses fristen på to år for at være passende. Samme frist findes i EU's voldgiftsdirektiv. Det foreslås derfor, at Danmark ikke tager et sådant forbehold.

Endelig er det efter stk. 12 muligt for en part at forbeholde sig ret til, at en sag ikke skal undergives voldgift, hvis en afgørelse om det pågældende spørgsmål allerede er truffet af en domstol eller et administrativt nævn i et af de to lande. Ligeledes skal en verserende voldgiftssag afsluttes, hvis en afgørelse om spørgsmålet træffes af en domstol eller et ad-

ministrativt nævn, inden voldgiftspanelet har afsagt sin kendelse.

De kompetente myndigheder i Danmark har ikke mulighed for at fravige afgørelser, der er truffet af en retsinstant. Når en sag er afgjort ved en retsinstant, vil dette ikke kunne ændres af et voldgiftspanel. Det foreslås derfor, at Danmark tager forbehold som nævnt i konventionens artikel 19, stk. 12, litra a og b. Et forbehold efter de nævnte bestemmelser vil efter bestemmelse ordlyd omhandle såvel afgørelser truffet af en domstol som afgørelser truffet af et administrativt nævn. Det er ikke muligt at opsplutte forbeholdet, således at det kun omfatter den ene af de to typer sager. Dette betragtes ikke som en hindring for, at en afgørelse truffet af et administrativt nævn vil kunne undergives voldgift, når noget sådant er muligt efter national lovgivning.

Artikel 20 (Udpegning af voldgiftsmænd)

De kompetente myndigheder har mulighed for ved gensidig aftale selv at fastsætte reglerne for udpegning af voldgiftsmænd, jf. stk. 1. Hvis dette ikke sker, gælder reglerne i stk. 2-4.

Efter stk. 2 består voldgiftspanelet af tre medlemmer med ekspertise eller erfaring i internationale skatteforhold. Hver kompetent myndighed skal inden for 60 dage efter sagens start udpege en voldgiftsmand, og disse skal inden 60 dage udpege det tredje medlem, som samtidig bliver formand for panelet. Formanden må ikke være statsborger eller hjemmehørende i nogen af de to lande. De udpegede voldgiftsmænd skal være upartiske og uafhængige.

Hvis en kompetent myndighed ikke udpeger en voldgiftsmand efter stk. 2, udpeges den pågældende efter stk. 3 af den højst rangerende embedsmand i OECD's Center for Skattepolitik og Administration, som ikke er statsborger i nogen af de to lande. På samme måde udpeges formanden, hvis de to udpegede voldgiftsmænd ikke udpeger det tredje medlem (formanden), jf. stk. 4.

Artikel 21 (Fortrolighed i voldgiftssagen)

Det fastsættes i stk. 1, at oplysninger modtaget af voldgiftspanelet og oplysninger, som den kompetente myndighed modtager fra panelet, skal anses for oplysninger udvekslet efter bestemmelserne om udveksling af oplysninger og administrativ bistand i den omfattede skatteaftale. De regler om fortrolighed m.v., som findes i dobbeltbeskatningsoverenskomsternes artikel om udveksling af oplysninger, gælder hermed tilsvarende i voldgiftssager. Voldgiftsmændene og højst tre medarbejdere pr. medlem anses i denne forbindelse for at være personer eller myndigheder, der kan modtage oplysninger.

De kompetente myndigheder skal efter stk. 2 sikre sig, at voldgiftsmændene og deres medarbejdere skriftligt indvilger i at behandle alle oplysninger vedrørende voldgiftssagen efter de fortrolighedsregler, der gælder efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten og de to landes interne lovgivning.

Artikel 22 (Løsning af en sag inden afslutning af voldgiftsproceduren)

Efter bestemmelsen afsluttes en voldgiftssag, hvis de kompetente myndigheder når frem til en gensidig aftale, inden sagen er afsluttet, eller hvis den skattepligtige selv trækker sagen tilbage.

Artikel 23 (Voldgiftsproceduren)

De kompetente myndigheder har mulighed for ved gensidig aftale selv at fastsætte reglerne for voldgiftsproceduren. Hvis dette ikke sker, gælder artiklens bestemmelser.

Stk. 1 fastsætter regler for en procedure, som baseres på et »endeligt tilbud« (»final offer«). Proceduren kendes også under betegnelsen »sidste bedste tilbud« (»last best offer«) og under populærbetegnelsen »baseball«.

Efter denne procedure skal den kompetente myndighed i hvert af de involverede lande indgive et løsningsforslag vedrørende alle uløste spørgsmål til voldgiftspanelet – det pågældende lands »endelige« eller »sidste bedste« tilbud. Tilbuddet skal begrænse sig til beløbsmæssige opgørelser eller anvendelse af skattesatser efter den omfattede skatteaftale.

Det er i visse tilfælde muligt for de kompetente myndigheder at fremkomme med alternative »endelige« tilbud, f.eks. hvis der er tvivl om, hvor en person er hjemmehørende, eller om der foreligger et fast driftssted. I et sådant tilfælde vil en kompetent myndighed kunne fremsætte et tilbud baseret på, at den skattepligtige er hjemmehørende i land A, og et andet tilbud baseret på, at den skattepligtige er hjemmehørende i land B, henholdsvis at der foreligger eller ikke foreligger fast driftssted. De kompetente myndigheder kan hver for sig udfærdige et papir til støtte for sine synspunkter over for voldgiftspanelet.

Voldgiftspanelet skal som sin afgørelse vælge et af de løsningsforslag, som de kompetente myndigheder er fremkommet med. Voldgiftspanelet kan med andre ord ikke forkaste samtlige de fremkomne »endelige« tilbud og træffe en afgørelse, der afviger fra disse. Kendelsen vedtages med simpelt flertal i panelet og afsiges skriftligt.

Voldgiftskendelsen har ikke præjudikatværdi. Det vil sige, at voldgiftskendelsen ikke kan anvendes som præcedens for andre sager.

Det er efter stk. 2 muligt for en part at tage forbehold for anvendelsen af stk. 1 og dermed for anvendelsen af »endeligt tilbud« som voldgiftsprocedure. I så fald anvendes en procedure baseret på »uafhængig udtalelse« (»independent opinion«).

Ved denne procedure skal de kompetente myndigheder sætte voldgiftspanelet i besiddelse af alle oplysninger, som kan være nødvendige for voldgiftskendelsen. Voldgiftspanelet afgør herefter de(t) indbragte spørgsmål efter de bestemmelser i den omfattede skatteaftale og de to landes interne lovgivning, som finder anvendelse. Anvendelsen af de to landes interne lovgivning inddrages dog kun i det omfang, at det er nødvendigt for at kunne fastslå, om de to lande har anvendt den omfattede skatteaftale korrekt.

Også ved anvendelse af denne procedure vedtages kendelsen med simpelt flertal og afsiges skriftligt, og heller ikke her har voldgiftskendelsen præjudikatværdi.

Fra dansk side anses proceduren »endeligt tilbud« at være den mest hensigtsmæssige, og det foreslås derfor, at Danmark ikke tager forbehold efter stk. 2. Proceduren »endeligt tilbud« sikrer en konsistent fortolkning af nationale skatteregler – nemlig den fortolkning, som de kompetente myndigheder hver især anlægger. Dette er ikke nødvendigvis tilfældet ved proceduren baseret på »uafhængig udtalelse«, da det her vil være op til voldgiftspanelet at fortolke såvel dobbeltbeskatningsoverenskomsterne som de to landes nationale skatteregler med deraf følgende mulighed for – med bindende virkning – at nå frem til et andet resultat, end de kompetente myndigheder selv er nået frem til.

Hvis en part tager forbehold som nævnt i stk. 2, og den anden part ikke gør, vil proceduren baseret på »uafhængig udtalelse« som udgangspunkt skulle anvendes. Det er dog efter stk. 3 muligt for en part, der ikke har taget forbehold efter stk. 2, at fastholde, at proceduren baseret på »uafhængig udtalelse« ikke skal anvendes. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder søge at nå til enighed om, hvilken procedure der skal anvendes. Indtil en sådan enighed er opnået, gælder bestemmelserne om bindende voldgift ikke for den pågældende omfattede skatteaftale.

Det foreslås, at Danmark tager et sådant forbehold. Herved sikres det, at voldgiftsproceduren i sådanne tilfælde ikke pr. automatik bliver »uafhængig udtalelse« med de mulige risici, der ovenfor er nævnt, men i stedet en procedure, som begge parter kan tilslutte sig.

Efter stk. 4 kan en part vælge at anvende stk. 5 på sine omfattede skatteaftaler. Bestemmelserne i stk. 5 vil være gældende, når blot den ene part i en omfattet skatteaftale har valgt disse bestemmelser, jf. dog nedenfor.

Efter stk. 5 skal de kompetente myndigheder forud for påbegyndelsen af en voldgiftssag sikre sig, at de personer, der har indbragt sagen, og deres rådgivere skriftligt indvilger i ikke at videregive oplysninger, som modtages under voldgiftssagens behandling, til andre personer. Konsekvensen af at bryde dette tilsagn er, at voldgiftssagen såvel som den gensidige aftaleprocedure i forbindelse hermed afsluttes. Brud på fortroligheden medfører med andre ord, at de udestående spørgsmål, som ligger til grund for voldgiftssagen og den gensidige aftaleprocedure, forbliver uløste.

Det foreslås, at Danmark foretager et sådant valg, og at stk. 5 således skal være gældende for de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark notificerer som værende omfattet. Fortrolighed er af vital betydning i behandlingen af skattesager, og de konsekvenser af brud på fortroligheden, som er indeholdt i stk. 5, vil i sig selv medvirke til, at kravet om fortrolighed respekteres.

En part, som har valgt ikke at anvende stk. 5, kan efter stk. 6 forbeholde sig ret til ikke at anvende stk. 5 på en eller flere nærmere angivne omfattede skatteaftaler, selvom den anden part i de angivne aftaler har valgt det pågældende stykke, og bestemmelserne således skulle gælde for begge parter, jf.

stk. 4. Der kan på dette punkt træffes differentierede valg, således at der kun tages forbehold efter stk. 6 for en del af de skatteaftaler, hvor det vil være muligt at tage forbehold.

Da det som ovenfor nævnt foreslås, at Danmark vælger at anvende stk. 5, kommer forbehold efter stk. 6 ikke på tale for Danmarks vedkommende.

Stk. 7 kan betegnes som en modforholdsregel, som en part, der ønsker at anvende stk. 5, kan tage over for en part, der underkender dette ved at tage forbehold efter stk. 6. Den part, der ønsker at anvende stk. 5 og dermed sikre den fulde fortrolighed, kan tage forbehold for del VI som helhed over for omfattede skatteaftaler, hvor den anden part har taget forbehold efter stk. 6.

Det foreslås, at Danmark tager forbehold efter stk. 7. Fortrolighed ved behandlingen af skattesager er som ovenfor nævnt af vital betydning, og manglende forbehold efter stk. 7 vil ikke være konsistent med det valg, der foreslås truffet om at anvende stk. 5.

Artikel 24 (Aftale om en anden løsning)

Parterne kan efter stk. 1 vælge den mulighed, der er angivet i stk. 2, nemlig at de kompetente myndigheder inden for en periode på tre måneder kan nå frem til en anden løsning end den, der fremgår af voldgiftskendelsen. Det kræves dog, at begge parter har valgt denne mulighed.

Det foreslås, at Danmark vælger at anvende stk. 2. En tilsvarende bestemmelse findes i EU's voldgiftsdirektiv, hvorefter de kompetente myndigheder kan træffe en afgørelse, der afviger fra udtalelsen fra det rådgivende udvalg eller fra udvalget for alternativ tvistbilæggelse (direktivets artikel 15, stk. 2).

Det er efter stk. 3 muligt gennem et forbehold at begrænse denne valgmulighed til omfattede skatteaftaler, hvor voldgiftsproceduren baseret på »uafhængig udtalelse« finder anvendelse. Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold, da Danmark ikke ønsker denne procedure anvendt.

Artikel 25 (Omkostninger ved voldgiftssagens behandling)

Omkostninger i forbindelse med behandlingen af en voldgiftssag skal afholdes på en måde, som fastsættes ved gensidig aftale mellem de kompetente myndigheder. I fravær af en sådan aftale afholder hver part egne omkostninger og omkostningerne for den, der er udpeget som voldgiftsmand. Omkostninger for voldgiftspanelets formand og andre omkostninger fordeles ligeligt.

Artikel 26 (Kompatibilitet)

Bestemmelserne i del VI finder efter stk. 1 anvendelse i stedet for eller i fravær af bestemmelser om voldgift i omfattede skatteaftaler, når denne del efter artikel 18 er tilvalgt.

Spørgsmål, som ville kunne være omfattet af voldgiftsproceduren, vil efter stk. 2 dog ikke kunne undergives voldgift, hvis spørgsmålet er omfattet af en sag, hvor et voldgiftspanel tidligere er blevet etableret efter en bilateral eller multilateral overenskomst. Samtidig fastsættes det i stk. 3, at del

VI ikke er til hinder for opfyldelsen af mere omfattende forpligtelser om voldgift i andre overenskomster.

Endelig kan en part efter stk. 4 tage forbehold for anvendelsen af del VI – selvom denne del er tilvalgt – på omfattede skatteaftaler, der allerede indeholder bestemmelser om voldgift.

Som nævnt i afsnit 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger har Danmark på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag ikke nogen dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor bestemmelser om voldgift er i kraft. Der findes voldgiftsbestemmelser i tre danske dobbeltbeskatningsoverenskomster, nemlig dobbeltbeskatningsoverenskomsterne med Israel og Schweiz og den helt nye dobbeltbeskatningsoverenskomst med Japan. Disse bestemmelser er dog udformet som en form for mestbegunstigelsesklausuler, således at de først træder i kraft, når Danmark indgår en dobbeltbeskatningsoverenskomst med voldgiftsbestemmelser med et tredjeland, og når sådanne bestemmelser faktisk er i kraft over for det pågældende tredjeland. Det foreslås på denne baggrund, at Danmark ikke tager et sådant forbehold.

Artikel 27 (Undertegnelse og ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse)

Artiklen fastsætter, at konventionen er åben for undertegnelse fra den 31. december 2016. Konventionen er med forbehold for ratifikation, tiltrædelse eller godkendelse. Artiklen ændrer ikke i sig selv de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster

Artikel 28 (Forbehold)

Stk. 1 opregner de bestemmelser, hvor det efter konventionen er muligt at tage forbehold. Yderligere forbehold kan ikke tages bortset fra den mulighed, som er nævnt i stk. 2. Det kan dog tilføjes, at konventionens artikel 30 i praksis gør det muligt på bilateralt grundlag at omgå dette ved efterfølgende at ændre en gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst eller indgå en ny, jf. bemærkningerne til artikel 30.

Stk. 2, litra a, gør det muligt for en part, der har tilvalgt konventionens voldgiftsbestemmelser, at tage et eller flere forbehold med hensyn til de former for sager, der skal kunne undergives voldgift. Det er på denne måde muligt for en part at begrænse anvendelsesområdet for voldgiftsbestemmelserne.

Hvis en part tager et sådant forbehold, skal forbeholdet accepteres af de øvrige parter, jf. litra b. Hvis en anden part gør indsigelse mod et sådant forbehold, finder konventionens bestemmelser om voldgift ikke anvendelse mellem den part, der har taget forbehold, og den part, der har gjort indsigelse.

Fra et dansk synspunkt bør voldgiftsbestemmelserne som udgangspunkt kunne anvendes på alle typer af sager, hvor en fysisk eller juridisk person mener sig udsat for beskatning i strid med bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som Danmark har notificeret, og for hvilken bestemmelserne i konventionens del VI er gældende. Imid-

lertid er der behov for på forskellige punkter at sikre den fornødne parallelitet mellem konventionens voldgiftsbestemmelser og EU-bestemmelserne om voldgift.

Det er ligeledes nødvendigt at være opmærksom på, at muligheden for at tage forbehold efter konventionens artikel 28, stk. 2, er helt åben. Der skal ikke træffes et valg mellem flere på forhånd definerede muligheder, ligesom det heller ikke nærmere er angivet, hvilke forbehold der kan tages. Det er således eksempelvis muligt for et land at tage forbehold for en bestemt type af sager. Herefter vil denne type sager ikke være omfattet af voldgiftsbestemmelserne efter de dobbeltbeskatningsoverenskomster, som det pågældende land notificerer som omfattede skatteaftaler.

Det foreslås herefter, at Danmark tager følgende forbehold:

For det første foreslås det, at Danmark tager forbehold, således at konventionens voldgiftsbestemmelser ikke finder anvendelse i forhold til sager, der drejer sig om dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og andre EU-lande. Inden for EU gælder EU-voldgiftskonventionen og EU-voldgiftsdirektivet, og det vil herefter alene være disse EU-retsakter, der vil være gældende i forholdet mellem Danmark og andre EU-lande.

Uden et sådant forbehold ville der kunne opstå tvivl om, hvorvidt den multilaterale konvention eller EU-retsakterne skulle anvendes i tilfælde, hvor anvendelsesområdet for konventionen afviger fra EU-retsakternes anvendelsesområde, eller hvor konventionen giver mulighed for anvendelse af andre procedurer end EU-retsakterne. Med et sådant forbehold sikres det, at alle voldgiftssager over for andre EU-lande behandles inden for EU-voldgiftskonventionens og EU-voldgiftsdirektivets rammer.

For det andet foreslås det, at Danmark tager et forbehold, der gør det muligt at praktisere vigtige dele af EU's voldgiftsdirektiv over for ikke-EU-lande.

Det fremgår af artikel 8, stk. 6, i EU's voldgiftsdirektiv, at formanden for voldgiftspanelet skal være en dommer, medmindre andet er aftalt mellem de kompetente myndigheder og de uafhængige personer, der er udpeget af disse til at deltage i voldgiftspanelet. Desuden fremgår det af direktivets artikel 18, at de afgørelser, der gennemfører voldgiftspanelet's udtalelse, skal offentliggøres, hvis de berørte personer giver samtykke til dette. I andre tilfælde offentliggøres et resumé af afgørelserne.

Kravet om, at formanden skal være dommer, skal sikre uafhængigheden for voldgiftspanelerne, idet det hermed sikres, at i det mindste formanden lever op til de krav om uafhængighed, der gælder for dommere. Kravet om offentliggørelse skal sikre, at der er samme offentlighed i relation til afgørelser, der træffes som følge af voldgift, som ved domme fra domstolene.

Disse krav skal ses i sammenhæng med, at den skattepligtige alene ville have mulighed for at gå til domstolene, hvis en konflikt om fortolkningen eller anvendelsen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke kunne løses ved gensidig aftale mellem de pågældende lande, og der ikke var mulig-

hed for voldgift. Ved en domstolsbehandling er der garantier for uafhængighed og gennemsigtighed, hvilket er væsentligt for at sikre korrekte afgørelser.

Det foreslås derfor, at Danmark tager et forbehold, således at konventionens voldgiftsbestemmelser alene finder anvendelse på omfattede skatteaftaler i det omfang, at den anden part eller de andre parter i den omfattede skatteaftale accepterer, at formanden for voldgiftspanelet er dommer, og at Danmark kan offentliggøre et resumé af voldgiftspanelet's afgørelse

Konkret vil forbeholdet blive udmøntet på den måde, at der fra dansk side vil blive stillet krav om, at de aftaler, der skal indgås mellem Danmark og andre lande efter konventionens artikel 19, stk. 10, om nærmere regler for anvendelse af voldgiftsbestemmelserne, skal indeholde regler om, at i det mindste formanden for voldgiftspanelet er en dommer, og at Danmark kan offentliggøre et resumé af voldgiftspanelet's afgørelse. Kan det andet land ikke acceptere dette, medfører forbeholdet, at konventionens bestemmelser om voldgift ikke finder anvendelse i forholdet mellem Danmark og det pågældende land.

Forbeholdet sikrer, at der er samme garantier for uafhængighed og gennemsigtighed ved voldgift efter konventionen, som ved voldgift efter EU's voldgiftsdirektiv.

For det tredje foreslås det, at Danmark tager forbehold for at sikre, at konventionens voldgiftsbestemmelser ikke finder anvendelse, hvis en part har pålagt en fysisk eller juridisk person sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed.

Efter EU-direktivets artikel 16, stk. 6, kan en medlemsstat nægte adgang til voldgiftsproceduren, hvis der i den pågældende medlemsstat er pålagt sanktioner i forhold til den pågældende sag for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed. En tilsvarende bestemmelse findes ikke i konventionen. En skattepligtig vil således efter konventionens ordlyd kunne påberåbe sig voldgiftsproceduren, selv om de nævnte forhold er til stede, medmindre der er taget forbehold.

Med forbeholdet sikres det, at bestemmelsen om at voldgiftsbestemmelser ikke finder anvendelse, hvor en part har pålagt en fysisk eller juridisk person sanktioner for skattesvig, forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed, ikke alene kommer til at gælde over for EU-lande, men kommer til at gælde generelt.

Efter artikel 28, stk. 9, kan en part, som har taget forbehold, til enhver tid trække det tilbage igen eller erstatte det med et mere begrænset forbehold. Det er ikke muligt at tage nye forbehold eller at udvide allerede gældende. De forbehold, der foreslås taget fra dansk side ved ratifikationen af konventionen, er opregnet i lovens bilag 2. De danske forbehold vil hermed ikke kunne begrænses eller trækkes tilbage uden forudgående lovgivning.

Danmark har ingen indflydelse på, hvilke forbehold andre lande måtte tage, og i hvilket omfang sådanne forbehold senere måtte blive begrænset eller trukket tilbage. Tilbagetrækning eller begrænsning af et forbehold har virkning fra

førstkommende 1. januar regnet efter udløbet af en periode på seks måneder fra det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om notifikationen. Hvis et land har taget forbehold på et område, hvor Danmark ikke har noget forbehold, og dette land senere trækker sit forbehold tilbage, vil dette således få virkning for Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende land inden for de her nævnte tidsrammer.

Artikel 29 (Notifikationer)

Stk. 1-4 opregner en lang række notifikationer, der efter forskellige bestemmelser i konventionen skal foretages.

En skatteaftale bliver omfattet af konventionen, hvis den er i kraft mellem to eller flere parter i konventionen, og hver part har foretaget en notifikation til depositaren, hvori aftalen er anført som en aftale, som ønskes omfattet af konventionen. Begge/alle parter i en aftale skal med andre ord melde den pågældende aftale ind, før den bliver en omfattet skatteaftale, hvor konventionens bestemmelser gælder.

Det er fra dansk side udgangspunktet, at alle gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster skal medtages under den multilaterale konvention. Det er dog i visse tilfælde aftalt med den anden part, helt eller delvist at gennemføre konventionens bestemmelser ved indgåelse af tillægsprotokoller til de gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dette gælder bl.a. dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem de nordiske lande. Desuden er der indgået en helt ny dobbeltbeskatningsoverenskomst med Japan, hvor konventionens bestemmelser er medtaget.

De danske dobbeltbeskatningsoverenskomster, der i forbindelse med ratifikation af konventionen foreslås notificeret som omfattede skatteaftaler, er opregnet i lovens bilag 3. Der er i lovforslagets almindelige bemærkninger for hver overenskomst angivet lovgrundlaget for overenskomstens implementering i dansk ret. Endvidere er for hver enkelt overenskomst angivet nummer, dato og år for bekendtgørelsen.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Grønland foreslås ikke notificeret, da Grønland på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag ikke er part i konventionen. Det samme gælder Færøerne. Færøerne er dog omfattet af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem de nordiske lande, hvor det som ovenfor nævnt er aftalt at gennemføre konventionens minimumbestemmelser i form af indgåelse af en tillægsprotokol.

Endvidere foreslås dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Hviderusland ikke notificeret. Danmarks dobbeltbeskatningsoverenskomst fra 1986 med det daværende Sovjetunionen gælder fortsat i forholdet mellem Danmark og Hviderusland – i øvrigt som den eneste af de tidligere sovjetrepublikker. Denne overenskomst er udformet på en sådan måde, at den ikke kan justeres gennem den multilaterale konvention.

Det er efter stk. 5 muligt at tilføje nye dobbeltbeskatningsoverenskomster til listen over omfattede overenskomster. Danmark undertegnede den 14. marts 2018 en ny dobbeltbe-

skatningsoverenskomst med Armenien. Denne overenskomst er på tidspunktet for fremsættelsen af dette lovforslag endnu ikke trådt i kraft og kan derfor endnu ikke notificeres under konventionen. Det er hensigten at notificere denne overenskomst i medfør af ovennævnte bestemmelse, når overenskomsten er trådt i kraft.

Det er ikke muligt at fjerne allerede notificerede dobbeltbeskatningsoverenskomster (omfattede skatteaftaler) fra listen over omfattede skatteaftaler på anden måde, end at de berørte lande aftaler helt at ophæve dem.

Artikel 30 (Senere ændringer af omfattede skatteaftaler)

Konventionens bestemmelser berører ikke senere ændringer af en omfattet skatteaftale, som parterne måtte blive enige om at foretage.

Dette indebærer, at to lande efterfølgende kan aftale bestemmelser, der fraviger konventionens bestemmelser bortset fra minimumstandarderne, som landene har en forpligtelse til at respektere. I teorien er det således muligt for to lande at tilvælge samtlige konventionens frivillige elementer – eller nogle af dem – for derefter at indgå en ny dobbeltbeskatningsoverenskomst, der alene respekterer minimumbestemmelserne.

Artikel 31 (Konference mellem parterne)

Der kan efter bestemmelsen indkaldes til en konference mellem parterne med henblik på at tage beslutninger eller at udøve funktioner, som måtte være påkrævet. Bestemmelsen har ikke direkte betydning for anvendelsen af dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Artikel 32 (Fortolkning og gennemførelse)

Spørgsmål om fortolkning eller gennemførelse af bestemmelserne i en omfattet skatteaftale, som disse er ændret ved konventionen, skal afgøres efter den pågældende skatteaftales bestemmelser herom.

Artikel 33 (Ændring)

Enhver part kan foreslå ændringer af konventionen.

Artikel 34 (Ikrafttrædelse)

Konventionen trådte i kraft den 1. juli 2018. For parter, der ratificerer konventionen efter dette tidspunkt, træder konventionen i kraft tre måneder efter deponeringen af ratifikationsinstrumentet. Dette vil således være tilfældet for Danmarks vedkommende.

Artikel 35 (Virkningstidspunkt)

Når konventionen er trådt i kraft for to parter, har dens bestemmelser efter stk. 1 for kildeskatters vedkommende virkning fra og med det næstfølgende kalenderår. For andre skatters vedkommende har konventionen virkning for skattepligtsperioder, der påbegyndes seks måneder efter, at konventionen er trådt i kraft for den sidste af de to parter. Når nye skatteaftaler notificeres, jf. artikel 29, stk. 5, gælder de samme regler, bortset fra at der for kildeskatternes

vedkommende er indsat en yderligere 30-dagesfrist, og at perioden på seks måneder for andre skatters vedkommende i sådanne tilfælde er en periode på ni måneder.

Efter stk. 2 kan en part vælge at erstatte »kalenderår« med »skattepligtsperioder« for så vidt angår kildeskatter. Efter stk. 3 kan en part for andre skatter vælge at erstatte »skattepligtsperioder, som begynder ved eller efter udløbet af et tidsrum på seks måneder« med »skattepligtsperioder, som begynder den 1. januar eller senere i det næste år, som begynder ved eller efter udløbet af et tidsrum på seks måneder«. Disse valg gælder ikke alene for skatteaftaler, der omfattes på det tidspunkt, hvor konventionen får virkning for en part, men også for skatteaftaler, som senere notificeres, jf. stk. 5.

Det foreslås, at Danmark ikke vælger at anvende bestemmelserne i stk. 2, men vælger at anvende bestemmelsen i stk. 3. Herved kommer bestemmelserne om virkning i videst muligt omfang i overensstemmelse med de bestemmelser, der anvendes i danske dobbeltbeskatningsoverenskomster.

For så vidt angår konventionens artikel 16 om indgåelse af gensidige aftaler har konventionen efter stk. 4 virkning for sager, der indbringes for de kompetente myndigheder fra det tidspunkt, hvor konventionen for den sidste af de to parter er trådt i kraft, dvs. uden at der skal gå seks måneder. Bestemmelsen gælder dog ikke for sager, som på dette tidspunkt ikke ville kunne indbringes for den kompetente myndighed efter den omfattede skatteaftale, før denne blev ændret ved konventionen.

Det er efter stk. 6 muligt at tage forbehold med hensyn til stk. 4, således at artikel 16 i stedet får virkning efter stk. 1. Set fra et dansk synspunkt er der ikke noget behov for at udsætte virkningstidspunktet for artikel 16. Det foreslås derfor, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Bestemmelserne i konventionens artikel 16 vil herefter have virkning for sager, der indbringes for de kompetente myndigheder fra det tidspunkt, hvor konventionen for Danmark og den anden part træder i kraft – forudsat at den anden part ikke har taget forbehold efter stk. 6.

Endelig kan parterne efter stk. 7 tage en række forbehold. Indholdet i disse er, at virkningstidspunktet efter stk. 1 og 5 bliver 30 dage efter, at depositaren fra hver af de parter, der har taget forbehold, modtager meddelelse om, at den pågældende part har afsluttet sine interne procedurer for så vidt angår en specifik omfattet skatteaftale.

Det foreslås, at Danmark ikke tager forbehold efter denne bestemmelse.

Artikel 36 (Virkningstidspunkt for del VI)

Artikel 36 fastsætter særlige regler for, hvornår bestemmelserne i konventionens del VI om voldgift får virkning.

Efter stk. 1 får voldgiftsbestemmelserne virkning for sager, der indbringes for de kompetente myndigheder fra det tidspunkt, hvor konventionen for den sidste af de to parter er trådt i kraft. For sager, der er indbragt forud for dette tidspunkt, får bestemmelserne om voldgift virkning fra det tidspunkt, hvor de to parter har notificeret depositaren om, at de

har indgået en gensidig aftale efter konventionens artikel 19, stk. 10, om voldgiftsbestemmelsernes praktiske anvendelse, herunder hvornår en sag skal anses for at være indbragt.

Udgangspunktet er således, at voldgiftsbestemmelserne finder anvendelse på såvel nye som allerede verserende sager. Det er efter stk. 2 muligt at tage forbehold over for dette, således at voldgiftsbestemmelserne kun får virkning for allerede verserende sager i det omfang, dette i det enkelte tilfælde aftales mellem de to landes kompetente myndigheder.

Det foreslås, at Danmark ikke tager et sådant forbehold. Det må bl.a. ud fra retssikkerhedsmæssige betragtninger anses for betænkeligt, at det alene vil være op til de kompetente myndigheder at afgøre, om en given sag skal kunne undergives voldgift eller ej.

Det skal her tilføjes, at bestemmelsen i praksis vil finde anvendelse, hvis den anden part i en dobbeltbeskatningsoverenskomst tager et sådant forbehold. Når Danmark ikke tager et sådant forbehold, vil de danske kompetente myndigheder dog ikke kunne modsætte sig anvendelse af voldgiftsbestemmelserne i en allerede verserende sag, som den part, der har taget forbehold, ønsker undergivet voldgift.

Stk. 3-5 fastsætter regler for voldgiftsbestemmelsernes virkningstidspunkt i tilfælde, hvor nye skatteaftaler notificeres som omfattede skatteaftaler efter konventionen, eller hvor en part tilvælger konventionens del VI om voldgift, efter at konventionen er trådt i kraft for den pågældende part. I sådanne tilfælde får voldgiftsbestemmelserne virkning på det tidspunkt, hvor depositaren giver meddelelse om de notifikationer, som den pågældende part har foretaget.

Artikel 37 (Udtræden)

Enhver part kan efter stk. 1 til enhver tid udtræde af konventionen. Der er ikke noget »opsigelsesvarsel«.

Udtræden har efter stk. 2 virkning fra det tidspunkt, hvor depositaren modtager notifikation herom. Selvom en part udtræder af konventionen, opretholdes de ændringer i den pågældende parts skatteaftaler, som konventionen afstedkommer. Et land kan således ikke annullere de ændringer, som konventionen medfører for det pågældende lands dobbeltbeskatningsoverenskomster, ved at udtræde af konventionen.

Artikel 38 (Protokoller)

Det er muligt at supplere konventionen med protokoller. Konventionen kan således ændres ved en ændringsprotokol på samme måde, som det er tilfældet for dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Artikel 39 (Depositaren)

Generalsekretæren for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, OECD, er efter stk. 1 depositar for konventionen og eventuelle tillægsprotokoller. Depositarens opgaver er opregnet i stk. 2 og 3.

Til stk. 2

Konventionen skal ratificeres af de enkelte lande, før den kan træde i kraft og få virkning for de pågældende. Ratifikationen foregår ved, at der afleveres et ratifikationsinstrument hos den, der efter konventionens bestemmelser er depositar, dvs. OECD's generalsekretær.

Sammen med det formelle ratifikationsinstrument afleveres et dokument med de forbehold, som det pågældende land ønsker at tage, og de notifikationer, der efter konventionens bestemmelser skal foretages.

Et sådant dokument blev også afleveret ved undertegnelsen af konventionen, hvilket for Danmarks og mange andre landes vedkommende skete den 7. juni 2017, jf. oversigten i afsnit 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Disse forbehold og notifikationer skal dog betragtes som foreløbige, idet de skal bekræftes. De endelige og bindende notifikationer foretages således i forbindelse med ratifikationen af konventionen.

I lovens bilag 2 er opregnet de forbehold, som efter lovforslaget skal tages, og de ørige valg, som efter lovforslaget skal træffes. De nævnte forbehold og valg vil indgå i endelige og bindende notifikationer, der vil blive foretaget i forbindelse med ratifikationen.

Til § 2

Det foreslås at fastsætte en straffebestemmelse for overtrædelse af tavshedspligten i forbindelse med behandlingen af voldgiftssager. Bestemmelsen fastslår, at for medlemmer

af et voldgiftspanel nedsat i medfør af konventionens del VI (Voldgift) og for en direkte berørt person og dennes repræsentant finder straffelovens §§ 152 og 152 e tilsvarende anvendelse. Dette medfører, at disse personer kan ifalde ansvar for uberettiget videregivelse eller udnyttelse af fortrolige oplysninger i forbindelse med behandling af tvistspørgsmål i henhold til konventionen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den, der gælder ved behandling af sager i medfør af EU's voldgiftsdirektiv og EU's voldgiftskonvention, jf. § 2, nr. 6, i lov nr. 1726 af 27. december 2018.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2019. Regeringen vil herefter kunne ratificere den multilaterale konvention af 24. november 2016 til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning.

Ikrafttrædelsestidspunktet er i overensstemmelse med regeringens målsætning om, at ny lovgivning, der har virkning for erhvervslivet, træder i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli.

Til § 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet spørgsmål om skatter hører under henholdsvis det færøske hjemmestyres og det grønlandske selvstyres kompetenceområde.